

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਿਥਿਕਿ ਨਿਰਭਰਾਏ
 ਭਗਤਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਿਥਿਕਿ ਨਿਰਭਰਾਏ

੧੨੦੦੦	੨	੧੨੦੦੦	੩	੧੨੦੦੦	੪	੧੨੦੦੦	੫	੧੨੦੦੦	੬
੧੨੦੦੦	੮	੧੨੦੦੦	੯	੧੨੦੦੦	੧੦	੧੨੦੦੦	੧੧	੧੨੦੦੦	੧੨
੧੨੦੦੦	੧੪	੧੨੦੦੦	੧੫	੧੨੦੦੦	੧੬	੧੨੦੦੦	੧੭	੧੨੦੦੦	੧੮

੧੨੦੦੦
 ੨੦੦੦

ਜੇਹਰੀ
 ੧੮੦੦੦੦
 ਮਹੀ
 ੩੬੦੦੦੦
 ਮਹੀ
 ੭੨੦੦੦੦

ਸਿਰਸਾਖਾ
 ਮਹੀ

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਂਪੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਸਾਲ

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੬੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੬੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੬੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧੪ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੬੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧੪ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਪੰਜ ਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਮਾਗਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਮਾਗਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਤਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਤਮੁਦੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

੧੮੮੧

ਤੇਰਕੀਅ

ਮਾਪਿਟਰਕਾ

ਛਬੀਲਾਖਬਣੀ

ਤਜਾਰ ੨੬੫੨੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਇਸੁਦੀ ੧੫ ਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਮਾਗਥਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦	ਜੇਹੂਕੀ
ਭਗਥਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦	ਤੇਰਾਮਗੀਸਿਰ
ਤਬਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦	ਤਤਾਲੀਖਬਸਿਰ
ਮਾਗ ੧੮੨੭ ਤਰ	੪੩੨੦੦੦੦

ਬਾਤ ਹੈ ਤੁਹੀ ॥ ਸਿਵ ਬਿੰਦੁ ਸਕਾ ਦਿਵੇਸਾ ॥ ਬੰਛੈ ਮਮ ਬੈਠੁ ਠਪਵੇਸਾ ॥ ੫੪ ॥
੧ ॥ ਭੂਮੈ ਭੁਬੁਬੁ ਦੇ ਜਬ ਭੁਬੀ ॥ ਤਬ ਭੁਬੁ ਹਮਾ ਪਾਸਿ ਪੁਕਰੀ ॥ ਤਬ ਭੁਬੁ
ਦਿਕ ਨਿਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਮੈ ਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਬ ਭੁਕੋ ਸਬ ਭਰਓ
ਤਰ੍ਹੇ ॥ ਸਕਲ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾਭੇ ॥ ਮਰੁਕੀ ਨੇ ਜਸ ਕੈ ਬਿਸਤਰਾ ॥
ਤਾ ਤੇ ਜੀਵਨਾ ਹੇ ਭੁਵ ਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਦੁ ਕੁਲ ਸ੍ਵਾਪਲ ਹੋਇ ਜਾਸਾ ॥ ਆਪੁ
ਆਪੁ ਮੈ ਰਹੈ ਨਾਸਾ ॥ ਅਜਹੂੰ ਤੇ ਸਪਤਮਾ ਦਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਿੰਧੂ ਦ੍ਰਵ ਕਬਾ ਖੇਨਹੀ
॥ ੪ ॥ ਜਬ ਹੀ ਮੈ ਤਜਿ ਹੋਇ ਹਲੇਕਾ ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਗੋਦੁ ਖੁਯੋ ਸੇਕਾ ॥ ਕਾਇ ਜੁਰਾ

ਅਨਿਅਪਿਸ੍ਰੁਤਿਹੋਈ॥ ਤਤੇਅਪਕਾਰਿਹੈਸਬਕੋਈ॥ ੫॥ ਤਤੇਸੁਨਿਉਧਵ
ਬਡਭਾਗਾ॥ ਅਬਤੂਕਰਿਸਬਹੀਕੋਤਯਾਗਾ॥ ਸੇਮੈਸਦਾਚਿਤਥਿਰਕੋਰੇ॥
ਸਮਦਰਸੀਦ੍ਰਿਉਬਿਚਰੇ॥ ੬॥ ਜੇਕਛੁਕਹਨਸੁਨਨੇਮੇਆਵੈ॥ ਅਰੁਮਨ
ਬੁਧਿਜਹਾਂਲਗਾਜਾਨੈ॥ ਸੇਯਹਸਬਅਯਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਛਿਣਭੰਬੁਰਾਅਯ
ਕਰਿਅਨੈ॥ ੭॥ ਜਿਨਯਹਸਕਲਸਤਿਕਰਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਕੇਭੇਦਭਯੋਹੈਨਾ
ਨਾ॥ ਤਭੇਦਹਿਕ੍ਰਮਕਰਿਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਤਾਹੀਤੇਠਨੈ॥ ੮॥ ਬਿ
ਧਿਨਿਖੇਧਜੇਭਾਖੇਬੇਦਾ॥ ਸੇਤਕੇਜਾਕੇਹੈਭੇਦਾ॥

ਕੇਦਮਿਟੇਬਿਨੁਕਰੈਨਤਯਾਗਾ॥ ਤਾਤੇਏਵੈਕੀਟੇਬਿਭਾਗਾ॥ ੮॥ ਜਪੁਜਪੁਤ ੫੫
 ਜੈਸੁਖੀਤੁਹੋਈ॥ ਤਾਤੇਬੇਦਬਤਵੈਦੋਈ॥ ਆਗੈਜਾਇਛੁਡਵੈਸਬੇ॥ ਜੇਅ
 ਪੁਹੀਹੁਤੇਬਿਸਤਰੇ॥ ੧੦॥ ਤਾਂਤੇਯਹਸਬਮਿਥਯਾਜਨੇ॥ ਉਚਨੀਚਗੁਨਦੇਖ
 ਨਾਨੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਯਾਅਗੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਕਰੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਮਮਤਾਪਰਹਰੈ॥ ੧੧॥
 ਸੁਖਮਬੁਲਜਕਲਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਏਕਹਿਅਤਮਕੇਆਧਾਰਾ॥ ਜੇਆਧਾਰਬ
 ਹਮਕੇਜੋਨੇ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਭਵਕੇਭਯਭੋਨੇ॥ ੧੨॥ ਯਾਬਿਧਿਬੇਦਅਰਥਕੇਜ
 ਨੇ॥ ਬਹੁਰਿਹਿਦੈਨਿਹਚਲਕਰਿਅਨੇ॥ ਦੁਹੁਲੋਕਕੀਆਸਾਛੰਡੇ॥ ਯਾਬਿ

ਧਿਅੰਤਰਾਯਸਬਖੰਡੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਤਨੀਯਾਂਕੇਆਸਾਹੋਈ ॥ ਤਿਤਨੋਬਿਘ
ਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥ ਜੁਜੁਤੁਜਤੇਜਾਵੈਆਸਾ ॥ ਤੁੰਤੁਮਿਟੈਬਿਘਨਕੇਪਾਸ ॥
॥ ੧੪ ॥ ਜਬਯਹੋਇਆਤੁਆਰਾ ॥ ਤਬਤਹਾਨਹੀਆਸਾਕੇਧਾ ॥ ਤਬ
ਬਿਘਨਨਿਕੇਕਰਤਾਵੇਵਾ ॥ ਤੇਈਉਲਟਿਕਰੈਤਾਸੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਤੇਬਿਧਿ
ਨਿਖੇਧਸਬਨਖੋ ॥ ਆਸਾਛੇਡਿਹੁਦੈਹਰਿਰਾਖੋ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਸਬਕੋ
ਦੇਖੋ ॥ ਦੂਜੇਕਬਹੂੰਬੂਲਿਨਲੇਖੋ ॥ ੧੬ ॥ ਅਰੁਜਿਨਿਪਾਯੋਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨ ॥
ਤਿਨਿਕੇਬਿਧਿਨਿਖੇਧਨਹਿਨਾ ॥ ਪਰਿਤਿਨਕੇਨਿਤਹੀਬਿਧਿਹੋਈ ॥ ਕਦੇਨ

ਖੇਧਨਪਰਸੈਕੋਈ॥ ੧੭॥ ਵੈਸੁਖਦੁਖਗੁਨਦੋਖਨਜਨੈ॥ ਬਾਲਕਸਮਾਮਾ ੫੬
 ਚਰਨਿਠਨੈ॥ ਪਰਿਬਿਧਿਸਾਰੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਅਹੁਨਿਖੇਧਾਮਾਪੁਹਿਪਰਹਰੈ ॥
 ੧੮॥ ਸਬਪਰਿਸੁਹਿਦਸਦਾਅਤਿਸਾਂਤਿ॥ ਗਯਨਬਿਗਯਨਸਾਹਿਤਨਿਤਦਾ
 ਤਿ॥ ਸਬਜਗਾਬ੍ਰਹਮਜਨਾਬਿਰਹੋਈ॥ **ਬਹੁਰਿਬਿਜਨਮਨਪਾਵੈਸੋਈ॥ ੧੯॥**
ਸੀਸੁਕੋਬਾਚ॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਕੋਬੈਨਾ॥ ਅਤਿਦੁਹਕਾਰਿਅਰੁਅਤਿਸੁਖ
 ਵੈਨਾ॥ ਤਦੁਸੁਨਨਕੀਬਾਢੀਪਜਾਸਾ॥ ਤਬਬੋਲੋਊਪਵਨਿਜਦਾਸਾ॥ ੨੦॥ **ਉ**
ਪਵਉਬਰੁ॥ ਜੇਗਾਸਰੁਪਜੇਗਾਉਪਜਾਵਨਾ॥ ਜੇਗਾਦਨਜੇਗੋਸੁਰਭੁਵਨਾ॥

ਤੁਮਯਹਤਜਾਗਕਯੋਮੇਰੇਹਿਤਾਸੇਦੁਹਕਰਾਵੈਨਹੀਚਿਤਾ॥੨੧॥ਕਯੁਹੋ
ਵੈਬੀਖਿਜਨਕੇਤਜਾਗਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤਾਵੈਕਅਨੁਰਾਗਾਯਹਤਨਯਹਧਨ
ਏਸੁਤਮੇਰੇਏਬਨਿਤਾਏਗਹਏਚੇਰੇ॥੨੨॥ਯਾਬਿਧਿਅਮਅਹੀਕਰਸਾਉਂਦਾ
ਬੁਝਿਰਹਯੋਮੇਅਤਿਕਛੁਦਾਤੁਮਰੀਆਯਾਅਤਿਰੁਰਾਯੋਤਾਤੇਗਿਜਾਨਹਿ
ਵੈਨਹਿਆਯੋ॥੨੩॥ਅਬਤੁਮਸੇਹਿਸਿਖਜਹਿਉਪਦੇਸਯੋਮੇਰੇਉਰਕਛੁ
ਠੀਯਾਨਪਦੇਸਯੋਤਾਤੇਅਬਬਹੁਬਿਧਿਸਾਸੁਵੈਆਮਉਰਪੁਰਨਰਯਾਨ
ਬਛਵੈ॥੨੪॥ਜਾਤੇਸਬਤਜਿਤੁਮਕੇਪਾਉਬਹੁਕੇਜਗਤਜਨਮਿਨਹਿਆਉ

ਅਰੁਦੂਜੇ ਅੰਸੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ਜਾਤੇ ਲਾਭੁ ਗਯਾਨ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ੫੭
ਤਨ ਧਰੀ ਜੇ ਤੇ ਤੁਵਾ ਯਾ ਬਸ ਕੀਨੇ ਤੇ ਤੇ ਤਾਤੇ ਮਾਯਾ ਹੀ ਕੋ ਦੇਖੇ ॥ ਕਰਮ ਭ
ਰੋ ਗਭੁ ਲੇ ਕਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇ ਜਨ ਤੁਮ ਰੀ ਸਰਨਾ ਸੋ ਕੀਜੈ ਪਾਉ ਤੁਵ
ਚਰਣਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਆਦਿ ਨ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਗਯਾਨ ਸਰੂਪ ਅਬਹੀਤੇ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ੨੭ ॥
ਸੋਈ ਤਰੈ ਗਾਹੈ ਕਰੁ ਜਾ ਕੋ ॥ ਮਾਯਾ ਕਛੁ ਨ ਸਕੈ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਉਪਜੈ
ਯਹ ਜੀਵਾ ਜੈ ਸੇ ਅਗ ਨਿਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਦੰਦਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਤੁਮ ਰੇ ਆਧਾਰਾ ॥
ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੋਖੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥ ਅੰਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸੇਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਤੇ ਪਰੈ ਪਰਮ

ਦੁਖਮਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਯਾ ਭਵਕੇ ਦੁਖ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਪਰ ਯੋ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਨਿਨ ਮਾਹੀ॥
ਅਬ ਮੇਰੇ ਸਰਨ ਗਾਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਦੈ ਕਰਿ ਗਯਾ ਨ ਸਕ ਲਭੁ ਜਾਨੈ॥ ੩੦॥ ਮੇਰੇ
ਤਨ ਅਨਧਨ ਤੁਵਰ ਰਨਾ॥ ਅਨਬਚਕੁ ਮਾਯੋ ਮੇਰੇ ਸਰਨਾ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਨਿ ਉਧਰ
ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਹਸਿ ਕਹਿ ਬੋਲੈ ਅੰਬੁ ਜਨੈ ਨਾ॥ ੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਰ॥ ਉਧ
ਵਸੇ ਕਹਿ ਦੇਵੋ ਗਯਾਨਾ॥ ਜਾਤਿ ਕਹਤ ਹੋ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਨਾ॥ ਯਾ ਜਗਾਸਾ ਧਰੁ ਏਹੈ
ਜੇਤੋ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਉਧਰੇ ਹੋ ਤੇਤੋ॥ ੩੨॥ ਆਪੁ ਹਿ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਪਹਿ ਚਾਨੈ॥
ਛੇਡੈ ਬੁਰੇ ਭੁਲੇ ਕੋ ਠਨੈ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਪ ਹਿ ਹੋਈ॥ ਪਸੁ ਪਛੀਭਾਵੈ ਜੋ

ਕੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰੁਨਰਤਨ ਅੰਸੋ ਹੈ ਨੀਕੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਬ ਹ ਨਿਕੋ ਟੀਕੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬ ॥ ੫੮
ਹਮ ਬਿਚਾਰਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਜਗਤੁ ਜਨਮਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਇਕ ਪਦਵੈ ॥ ੫੯
ਤੈ ਪਦਵੈ ਕਾ ॥ ਚੌਪਦਾ ਦੇ ਬਹੁ ਪਾਦਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਮੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਿਸਟਿ ਬਿਸਤਰੀ ॥
ਤਿਨ ਅੰਪਿ ਯਨ ਰਵੇ ਹਹਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਮੇ ਹਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਯਾ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ ਸਬਨ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗਾਵੈ ॥ ਯਾ ਅੰਸੋ ਰੋਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾ ਵਪਨ ਪੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥
ਭਾਈ ਯਹ ਤੇ ਜਹੈ ਦੇਹਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਦੇ ਅਰੁ ਸਕਲ ਜਨੇਹਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪ
ਨੇ ਅਰਬਨ ਗਾਹੇ ॥ ਸੇਏ ਸਕਤਿ ਕੀਨ ਕੀਲਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਅਰੁ ਸੇਵਤ ਜਬ ਸੁਪਨਾ ਪਾ

ਦੇ ਤਬੋਤੈ ਇੰਦ੍ਰਿਯਤਨਾਛਿਟਕਾਵੈ ਸੁਪਨਾ ਅਹਿ ਸੁਖਦੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ਜਾਗੋ ਥਾ
ਤੁਸਕ ਲੋਕ ਹੋ ॥ ੩੮ ॥ ਤੁਤੋ ਮੈ ਤਉ ਯਹ ਤਨ ਨਹੀ ਮੈ ਤੋ ਬਾਜ ਕੀਯੋ ਯਾ ਆਹ ॥
ਤੋ ਬਾਜਿਤਾ ਸੁਤਾ ਬਿਤੁ ਪਰਵਰਾ ਮੈ ਰੋਤੋ ਨਹੀ ਸੁਸਕ ਲਪਸਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਏਤੋ ਸਕ
ਲ ਦੇਹ ਸੰਗ ਜਾਹੀ ਸੋ ਯਹ ਦੇਹ ਕਦੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਤੇ ਸੁਪਨਾ ਅਹਿ ਨਹਿ ਕੋਈ
ਉਹਾ ਸਕ ਲਾਭੀ ਹੋਈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਰੁ ਭਾਈ ਮੈ ਤੋ ਵਹਨਾਹੀ ਜੇ ਤਨੁ ਦੀਸੈ ਸੁਪ
ਨਾਹੀ ਜਾਤੇ ਵਹਉ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਵੈ ਵਾਕੋਤਾ ਜਿਯਾ ਮੈ ਫੇਰਿਆਵੈ ॥ ੪੧ ॥
ਵਾਂਤੋ ਯਹਿ ਯਾਤੇ ਵਹਉ ਥੀ ਯਹਿ ਦਿਫ ਗਯਾਨ ਗਾਯਾ ਮੈ ਸੁਠੀ ਜੇ ਇਨ ਦੁਹੈ

ਦੇਹ ਕੋਲ ਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਹੈ ਸਬ ਅਰਥ ਨਿਗਹੈ॥ ੪੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਯਸੁ ਧਿਜਾ ਵਿਕਾਸ ੫੮
ਰੁਬਾਨੀ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਸੇਐ ਨਿਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕਾ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨ
ਸੈ ਦੇਹ ਅਨੇਕਾ॥ ੪੩॥ ਰਾਈ ਜੋ ਮੇਕ ਹਾਤੇ ਆਯੋ॥ ਬਿਨ ਤਨੁ ਦੀਨੋ॥ ਬਿਨ ਉਪਜਾ
ਯੋ॥ ਅਬ ਤੇ ਮੇ ਦੇਹ ਅਧਾਰਾ॥ ਪਲ ਕੋ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਏਵੇ ਊ
ਤ ਜਿ ਜਾਐ ਰਹੈ॥ ਸੇਹੈ ਸਾਤਿ ਤਾਹਿ॥ ਦਿਛੁ ਗਹੈ॥ ਐਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ॥ ਬਿਚਾਰਾ॥
ਤਾਰੈ ਦੇਹਾ ਵਿਕ ਪਰਵਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਸੇਜ ਹੰਤ ਹੰਤ ਲੇਵੈ॥ ਗਲਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ
ਨਜਾਨੈ॥ ਅਨਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਆਪੁ॥ ਆਪੁ ਕੋ ਤਰੈ॥ ਲਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਭਵ ਦੁਖਾ ਨਿਵਾਰੈ॥

੪੬॥ ਯਹ ਬਿਚਰ ਮਾਨਵ ਤਨਹੋਈ ॥ ਦੂਜੇ ਭੂਲਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੈ ਮਾਨਵ ਤਨ
ਪਾਯੋ ॥ ਮਰੁ ਕਛੁ ਏਕੁ ਮੇਰੋ ਹਿਲਖਾਯੋ ॥ ੪੭॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਸਕ ਲਕੋ ਸੀਰਾ ॥ ਮਨ
ਕੁ ਅਬ ਚਲੋ ਹੁਨਿ ਹਸਿਰਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਪਰੈ ਮਾਪੁ ਕੋ ਜਨੋ ॥ ਜੇ ਅਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ
ਨੋ ॥ ੪੮॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਦੇਖੋ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਰੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਅੰਜਨ ਹਾਂ
ਤਹਾਂ ਲੈ ਗਯਾਨਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਛੁ ਏਕੁ ਹਮ ਪਰਵਨਾ ॥ ੪੯॥ ਤਿਨ ਮੇਕ ਹੋਏ ਕਕੀ
ਬਾਤਾ ॥ ਜੇ ਇਤਹਾ ਸਕ ਸਾ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ਦਤਾ ਦਿਗੰਬਰ ਅਰੁ ਜਵਰੂਪਾ ॥ ਤਿਨ
ਕੋ ਹੈ ਸੀਬਾ ਦਾ ਅਨੂਪਾ ॥ ੫੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਖਿ ਉਪਵਾਇਤਹਾ ਸਾ ਅਬ ਭਾਖੋ ਪਰਸਾ

ਅਨੁਪਾਥਕਤਾਦਤਾਤ੍ਰੇਯਜਹਾਂਅਰੁਪੁਛਤਜਦੁਰੂਪਾ॥ ੧॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗਵਾਨਉ ੬੦
ਦਰ ਏਕਸਮੇਰੂਪਤਿਜਦੁਨਾਆਗਏਸਿਕਾਰਛੋਰੈਨਿਜਧਾਆਤਬਤਾਨੀ
ਕਟਨਗਾਰਹੈਸੁਤਾਦੇਖਯੋਏਕਪੁਰਖਅਵਧੂਤਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਿਭੈਨਿਹਿਚਲੁ
ਇਛਾਚਾਰੀਤੇਜਨਿਧਾਨਤਰੁਨਤਨਪਕੀਕਰਿਪਾਰਿਨਾਬਹੁਤਪਰਕਾਰ
ਜਦੁਰੂਪਤਿਤਬਬਰਨਉਚਾਰਾ॥ ੨॥ **ਜ** ਦੁਰੁ **ਦਰ** ਹੇਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਪਰਾਦ
ਯਾਲਾਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮੇਸੀਬੁਧਿਕਹਾਂਤੁਆਪਣੀਜਾ
ਤੇਬਿਚਰੋਸਹਜਸੁਭਾਈ॥ ੩॥ ਭੁਏਅਕਰਤਾਇਛਾਚਾਰੀਬਾਲਾਕਿਸਮ

ਸਬਾਰੀਤਾਟਾਰੀ॥ ਸਬਜਗਨਿਸਾਦਿਨਾਇਹੈ॥ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਧਰਮਾਅਰਥਕਾਮ
ਬਿਸਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਜੇਉਨਹਿਉਪਜੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਿਨਸੇਲਾਗਿਸਬਆਯੁਗ
ਵਾਵੈ॥ ਤੁਅਸਅਰਥਸਭੁਈ॥ ਬਿਧਿਜਨੈ॥ ਕ੍ਰਿਅਾਨੇਪੁਨਾਪਾਪਬੈਨਬਖੋਨੈ॥
੫॥ ਸਬਾਬਿਧਿਸਰਸੁਤਚੁਨਤਨਉਦਰਾ॥ ਤੁਅਪੁਸ਼੍ਟਕੋਲਿਪੈਨਦੰਦਰਾ॥ ਨਾਕ
ਛੁਬੀਛੁਨਕਛੁਕਰੈ॥ ਜਹਉਨਅਤਿਜਿਮੈਬਿਚਰੈ॥ ੬॥ ਕ੍ਰਿਅਨਕਾਮਲੋਭੁ
ਦੇਲਾਰੀ॥ ਅਕਲਲੋਕਦਝੈ॥ ਤਿਨਅਥੀ॥ ਤੁਅਅਨੰਦਅਪਦਾਝੈਨਹੀ॥
ਜਮੋਗਯੰਦਰੀਗੋਦਕਮਾਹੀ॥ ੭॥ ਦੇਹਅਰਥਸਬਹੀਤੁਅਤੁਆਗੋ॥ ਰਹੈਅਨੰ

ਦਿਤੁਸੇਕਿਹਲਾਗੇ॥ ਸੀਗਨਕੇਈਬਾਬੋਦੇਵਾ॥ ਕੇਈਲਹਿਨਸਕੈਤਵਭੇਵਾ॥

੬੧

੮॥ ਤਾਤੇਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਾਥਾ॥ ਭੁਵਨਲਬੂਰਤਪਕਰੋਹਾਥਾ॥ ਯੇਜਦੁਭੂਪਬੇ

ਨਤੀਕਰੀ॥ ਤਬਾਵਧੁਤਗਿਰਾਉਚਰੀ॥ ੯॥ ਅਵਧੁਤਉਬਾਚਾ॥ ਸੁਨਿਜ

ਦੁਭੂਪਪਰਾਬਡੁਭਾਗੀ॥ ਜਾਕੀਅਤਿਹਰਿਸੇਅਨੁਰਾਗੀ॥ ਬਹੁਤੇਹੈਮੇਰੇਗੁਰ

ਦੇਵਾ॥ ਜਿਨਤੇਐਸਬਜਾਨਯੋਭੇਵਾ॥ ੧੦॥ ਪਰਿਐਐਤੇਆਪਤੇਲੀਨੇ॥ ਤਿ

ਨਐਸੋਕਿਨਹੁਨਹਚੀਨੇ॥ ਤੇਗੁਰਸਕਲਸੁਨੇਤੁਅਐਸੋ॥ ਹਰਿਜਨਜਾਨਿਕਹ

ਤਹੋਤੇਸੋ॥ ੧੧॥ ਧਰਨੀਪਵਨਗਗਨਅਭੁਪਾਨੀ॥ ਅਨਲਚੰਦਰਵਿਕਪੋਤਹਿ

ਜਨੀ॥ ਅਜਗਰੁ ਸਿੰਧੁ ਪਤੰਗੁ ਭ੍ਰਿੰਗੁ॥ ਕੁੰਦੁ ਅਧੁ ਹਰਤਾ ਰੁਕੁ ਰੰਗੁ॥ ੧੨॥

ਮੀਨ ਪੰਗੁ ਲਾਕੁ ਰਰੁ ਬਾਲਾ॥ ਕੰਨ ਯਾ ਸਰਕਰਤਾ ਅਰੁ ਬਜਾਲਾ॥ ਅਕਰੀ

ਕ੍ਰਿਗੀ ਏਚ ਉਬੀਸਾ॥ ਇਨ ਤੇਲੀ ਖੋਜੇ ਸੁਨੁ ਅਹੀਸਾ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਧਰਨੀ ਮੈ

ਗੁਨ ਦੇਖੋ॥ ਜੋ ਮੈ ਪਰਾਤਤੁ ਕਰਿ ਲੇਖੋ॥ ਸਬੈ ਰਹੈ ਧਰਨੀ॥ ਆਧਾਰੁ ਤਾਪ

ਰਮੁ ਫੁਕਰੈ ਅਪਕਾਰੁ॥ ੧੪॥ ਠੋਰ ਠੋਰ ਅਤਿ ਉਤਾ ਅੰਗੁ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁਤ

ਇਧਿ ਉਰਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਰ ਬਤ ਬਿਛੁ ਅਨੰਤਾ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰੁ ਸਬੈ ਬਰਤੰਤਾ॥

੧੫॥ ਪਰਿ ਅਪਰਾਧੁ ਕਛੂ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਉਲਟਿ ਆਪੁ ਉਪਕਾਰਿ ਠਾਨੈ॥

ਐਸੀਸੀਖਧਰਨਿਕੀਲੇਵੈ ਜੋਜਨਹਰਿਚਰਨਨਿਕੋਜੇਵੈ॥੧੬॥ਪ੍ਰਾਨਬਾਹੁ ੬੨
 ਜੋਲੇਈਆਹਾਰਾਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਕੋਈਪਯਾਰਾਯੋਹਰਿਜਨਆਹਾਰਿ
 ਲੇਵੈ॥ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਹੀਚਿਤਦੇਵੈ॥੧੭॥ਬਿਨਾਅਹਾਰਿਬਿਚਾਰਨਾਵੈ॥
 ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਾਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ਤਤੇਉਤੇਲੇਈਆਹਾਰਾਜੇਤੋਹੋਵੈਪ੍ਰਾਨਅ
 ਧਾਰਾ॥੧੮॥ਅਰੁਜੁਪਵਨਿਛਿਰੈਜਗਮਾਹੀ॥ਸੁਧਾਅਸੁਧਾਇਪੈਕਹੂੰਨਹੀ
 ਨਾਨਭੇਦਨਿਐਸੀਚਰੈ॥ਪ੍ਰਯਗੁਨਦੋਖਨਹ੍ਰਿਦੈਧਰੈ॥੧੯॥ਯੋਬਿਖਯਨਿਗ੍ਰਹ
 ਤੇਉਜੋਗੀ॥ਅਨਕੁਸਬਚਨਨਹੋਵੈਭੋਗੀ॥ਭੇਦਅਨੇਕਨਿਐਅਨੁਸਾਰੈ॥ਪਰਿ

ਕਛੁਭੇਦਾਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥੨੦॥ਅਰੁਜੁਪਵਨਰੀਧਸਿਜੋਗਾ॥ਇਪਤਭਯੋਜ०
 ਨੈਸਬਲੋਗਾ॥ਪਰਿਸੋਪਵਨਾਦਾਇਕਰੁਪਾ॥ਇਪੇਨਕਬਹੁਇਸੋਅਨੁਪਾ॥੨੧॥
 ਪੰਚਭੂਤਨਿਰਮਿਤਯੋਦੇਹਾ॥ਸਕਲਬਿਕਾਰਨਿਹੀਕੋਰੋਹਾ॥ਤਮੈਜੋਗਲਿ
 ਪਤਨੋਹੋਈ॥ਐਰਲਿਪਤਜਨੈਸਬਕੋਈ॥੨੨॥ਜੁਸਬਹਨਮੈਏਕਅਕਾ
 ਸਾ॥ਅਰੁਜਬਹਿਨਕੋਤਮੈਬਾਸਾ॥ਸਬਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਰਤਾਹੀ॥ਗਗਨ
 ਨਲਿਪੈਕਲਤਿਹੁਆਹੀ॥੨੩॥ਤੁਬਹੁਬਿਧਿਸਬਜਗਤਪਸਚਾ॥ਮੁਨਿਦੇ
 ਪੈਅਤਮਆਧਾਰਾ॥ਜੋਕਛੁਦੀਸੈਜਹੁਹੋਸੋਈ॥ਜਾਕੇਸੀਗਤੇਚੇਤਨਹੋਈ॥੨੪॥

ਜੁਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿਨ ਮੇ ਦੇ ਖੇ ॥ ੨੩ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਹਤ ਹਏ ਖੇ ॥ ਏਕਾ ਅਨੰਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ੬੩ ॥
 ਅਵਰਨਾ ॥ ਏ ਪੈ ਨਾ ਛੁਪੈ ਜਨਮਿ ਨ ਹੋ ਅਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਏਕਾ ॥
 ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੈ ਭੂਲਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜੁ ਜੋਗ ਗਾਨਿ ਪਟਾਨੈ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਹੂ ਪੁਨਿ
 ਜਹਤ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕੋ ਦੇ ਨਾ ਤਰੁ ਏਕਾ ॥ ਏ ਆਤਮਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇ
 ਕਾ ॥ ਜੁ ਬਹੁ ਮੇ ਪਵਨ ਦਾ ਅਨੀ ॥ ਬਰਖੈ ਬਹੁ ਬਾਸ ਰਜਾ ਅਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਿ
 ਨ ਭੂਲਿ ਪਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਔਰ ਏ ਪਤ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਆਤਮਾ ਮੇ ਦੇ
 ਹ ਅਨੰਤਾ ॥ ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ ਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਿ ਆਤਮਾ ਏ ਪਤ ਕਹੈ ਨ ਹੀ ॥

ਸਾਧੁ ਬਿਚਾਰੈ ਯੋ ਮਨਾ ਹੀ ॥ ਯਹ ਅੰਬਰ ਗੁਨ ਤੋ ਹੋ ਸੁਨ ਯੋ ॥ ਅਬ ਭੁਖੇ ਜੋ ਜ
 ਲਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਤ ਨਿਰਮਲਿ ਮੋਰਨ ਅਲਹ ਰੈ ॥ ਤਾ ਪੁਸੇ ਟਿਸੀ ਤਲਤ ਕਰੈ ॥
 ਗੁਰ ੩ ॥
 ਸਬ ਸੁਖ ਦਾ ਯਕ ਚਿਤ ਰਸ ਵੰਤ ॥ ਏ ਗੁਨ ਜਲ ਕੇ ਸੀਖੇ ਸੰਤ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ੪ ॥ ॥ ਤੇ
 ਜਵੰਤ ਅਤਿ ਦੀਪਤਿ ਗੁਰ ਗਤਾ ॥ ਛੇ ਭਰਹਤ ਜਹਤ ਹਨਿਰ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਰਹਤ
 ਭੁਭੁਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਗ ਨਿਨ ਲਿਪੈ ਸਿਰਿ ਨ ਹਧਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤਜੁ ਹੀਰਾ ਅਨੰਤ ਅਮ
 ਹੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯਾ ਦਿਕ ਕ੍ਰਿਸ ਦੀਪਤਿ ਜੋਈ ॥ ਜਦੀਪ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਵਾ
 ਦ ਰਹਿਤ ਗੁਨ ਦੇਖ ਨ ਪਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਹੂ ਹੁਤੈ ਛੇ ਭਨ ਹਿਰੋਈ ॥ ਕਾਹੂ ਕੇ ਗੁਨ ਮਿਲੈ

ਨਜੋਈ ਉਦਰਪਸਾਨ ਲੇਇਆ ਹਰਾ ਕਛੂਨ ਜਨੈ ਸਿਚਪਸਾਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁ ੬੪
 ਪਤਰਹੈ ਨਹਿ ਭੂਇ ਜਨਵੈ ॥ ਕੀਨੇ ਪਗਟ ਪਗਟਹੈ ਮਵੈ ॥ ਪਰਇਛੁ ਆਹੁਤ
 ਕੋ ਲੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਹਿਨ ਨਹਿ ਦੇਈ ॥ ੩੪ ॥ ਤੁਮੁ ਸੁਲਗ ਪਤਾ ਆਪੁ ਤੇਰਹੈ ॥
 ਖੋਜ ਲੇਇ ਤੋ ਕੋਭੁ ॥ ਦਹੈ ॥ ਉਤਮ ਭੋਜਨਾ ਦੇਉ ਹੋਈ ॥ ਪਰਇਛੁ ਤੇ ਲੇਵੈ ਸੇਈ
 ॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁ ਰੋ ਅਗਨ ਏਕ ਰਸ ਏਕਾ ॥ ਬਹੁ ਥਿਧੀ ਦੀ ਸੈ ਕਾਠਿ ਅਨੇ ਕਾ ॥ ਤੁ
 ਅਤਮ ਏਕ ਸਬ ਆਹੀ ॥ ਭੇਦ ਦੇਹਾ ਕ੍ਰਿਤ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਵਿਵਾ ਅਸਾਲ
 ਪ੍ਰਗਟ ਜੁ ਹੋਈ ॥ ਜ੍ਹਾ ਲਾਜਾ ਤਲਖੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਦੀ ਸੈ ਜੁ ਕੇਤੁ ਹੀ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦਿਨਿ ਦੇਹ ਜਾਤੁ ਹੋਯੋ ਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੫ ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਸਿ ਕੇ ਬਾਢੇ ਕਟਲਾ ॥
੩੮ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੀ ਸੈਭਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦਿਨ ਦਿਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਕਲਾ ਮ
ਟੈ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੩੯ ॥ ੩੮ ॥ ਬਲਾ ਦਿਆ ਵਸਥਾ ਮਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਤੁ ਭੁਨਕੁ ॥
ਹਿ ਕਮਜਵੈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਦੇਖਿ ਏਨ ਹੀ ॥ ਪਰਿਹੈ ਸਦਾ ਕਾਲ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥
੪੦ ॥ ਜਿਉ ਰਵਿ ਕਿਰਨ ਨਿਸ਼ੇਜ ਲਲੇਵੈ ॥ ਸਮੇਪਾਇ ਬਹੁ ਕੇ ਸਬ ਦੇਵੈ ॥ ੪੧ ॥
੪੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੬ ॥ ਰਿਕਬਹੁ ਅਭਿਆਨੁ ਨ ਆਨੈ ॥ ਲੀਯੋ ਦੀਯੋ ਆਪਹਿ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੪੩ ॥ ਯੋ
ਮੁਨਿ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇਖੈ ॥ ਸਕਲ ਅਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖੈ ॥ ਨਿਤਾ ਮਾਤ

ਮਾਅਕਰਤਾਜਾਨੈ ਸਬਤਾਜਿਬਹਾਬਿਚਾਰਹਿਠਨੈ ॥ ੪੧ ॥ ਜੁਪਟਜਲ ੬੫
 ਪ੍ਰਤਾਬਿਬਤਸੁਰਾ ॥ ਲਿਪਤਿਦੇਖਯੋਪਰਿਹੈਦੂਰਾ ॥ ਤੁਆਤਾਦੇਹਸਨ
 ਬੰਧਾ ॥ ਬੁਲਾਵਿਸਾਟਿਜਨਤਹੈਬੰਧਾ ॥ ੪੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਅਬਕਪੋਤਕੀਕਿਬ
 ਸੁਨਊ ॥ ਤੇਰੇਅਨਕੇਕੁਅਮਿਟਾਉ ॥ ਏਕਕਪੋਤਕਪੋਤੀਸਿਗਾ ॥ ਬਨਮੇਕੀਨੇ
 ਗਿਹਪਰਸਿਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਆਪੁਆਪੁਮੇਅਤਿਆਸਕੂਆ ॥ ਆਠਪਹਰਮੇਪਲੁ
 ਨਬਿਕੂਆ ॥ ਅਨਸੇਅਨਅੰਗਾਨਿਸੇਅੰਗਾ ॥ ਨੈਨਨਿਨੈਨਬਛੋਬਹੁਰੰਗਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਆਸਨਗਵਨਅਸਨਅਸਨਾ ॥ ਸਯਨਬੈਨਸਾਰੀਬਿਧਿਨਾਨਾ ॥ ਮਿਲੇਸ

ਕਲਕਰਾਨਕੋਕਰੈ॥ ਨਿਰਭਯਰਹੈਨਕਬਹੁੰਡਰੈ॥ ੪੫॥ ਜੋਕਪੋਤਕਪੋਤੀ
ਬਾਜੀਕੀਯੋ॥ ਹਾਵਰੁਵਤਨਅਨਹਰਿਲੀਯੋ॥ ਬਨਿਤਾਜੇਬੰਢੈਜੋਲਯਾਵੈ॥
ਕਸੁਸਹਿਤਯਾਹੀਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ ੪੬॥ ਜੋਇਸ਼ੀਜਿਤਤੁਤੁਅਰਾਜਾ॥ ਅਪ
ਨੇਲਖਿਨਕਾਜਾਕਾਜਾ॥ ਤਨਅਕੁਜੋਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਹੁਤੇਤਹੀਪ੍ਰ
ਯਕਰੈ॥ ੪੭॥ ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਯਾਅੰਡਉਪਜਾਏ॥ ਤਿਨਮੇਅਨਦ੍ਰਿਨੇਅਲਿਲ
ਏ॥ ਤਬਹਾਰਿਆਯਾਜਿਸਨਿਰਾਏ॥ ਕੋਅਲਾਅੰਗਾਰੇਅਤੇਭੁਏ॥
੪੮॥ ਤਬਦੇਉਂਅਲਿਤਿਨਕੋਪੋਖੈ॥ ਬਹੁਤਿਭੁੰਤਿਨਿਸਿਦ੍ਰਿਨੁਸੀਤੇਖੈ॥

ਕੇਮਲਬਚਨਸੁਨੈਮੁਖਦਰਸੈ॥ ਅਪਨੇਅੰਗਅੰਗਸੋਪਰਸੈ॥ ੪੯॥ ਹਰਿਕੀਆ ੬੬
ਯਾਬਹੁਤੁਲਾਏ॥ ਆਪੁਆਪੁਸੇਸਕਲਬੀਧਾਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਸਨੇਹਰਹੈਅਨੁਰਾ
ਗੇ॥ ਸਿਰਪਰਕਲੁਨਲਖੈਅਰੁਗੇ॥ ੫੦॥ ਏਕਬਰਬਾਲਨਿਕੋਕਾਰਨ॥
ਚਰੋਲੇਨਗਏਤੈਅਾਰਨ॥ ਤਾਹੀਸਾਯਬਜਾਧਇਕੁਆਯੋ॥ ਬਾਲਕਦੇਖਿ
ਜਾਲਬਿਬਰਾਯੋ॥ ੫੧॥ ਦੇਖੋਕਨਨਦੇਖੋਜੇਜਾਲਾ॥ ਬੀਧੈਅਨਿਸਕਲਖ
ਗਬਾਲਾ॥ ਤਬਦੇਊਚਾਰਾਕੋਲੁਜਾਏ॥ ਤਿਨਗੁਹਅਹਿਨਬਾਲਕਪਾਏ॥ ੫੨॥
ਤਬਦੇਖੇਮਾਤਾਤੇਬਾਲਾ॥ ਬੀਧੈਜਾਲਮਹਾਬੇਹਾਲਾ॥ ਤਬਤੇਤਹਾਪੁਕਬਤਧਾ

ਈ॥ ਜਾਲਮਾਹਿਸੁਤਹੇਤਬੰਧਾਈ॥ ੫੩॥ ਤਬਕਪੋਤਦੇਖੇਸਬਬੰਧੇ॥ ਹਰਿਮਾ
ਯਾਕੀਨੇਅਤਿਅੰਧੇ॥ ਤਬਸੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈਬਿਲਾਪਾ॥ ਲੇਖੇਬਹੁਤਆਪਨੇ
ਪਾਪਾ॥ ੫੪॥ ਹਾਹਾਪਾਪਕੋਨਮੇਕੀਨੇ॥ ਮੇਸੇਦੁਖਦਈਅੋਹਿਦੀਨੇ॥ ਜਾਕੀ
ਯਹਪਤਿਬ੍ਰਤਨਾਰੀ॥ ਪੁਕ੍ਰਨਿਲੇਸੁਰਲੇਕਸਿਧਾਰੀ॥ ਅੋਹਿਛੋਡਿਸੁਨੇਗਿਹ
ਮਾਹੀ॥ ਸਬਾਮਿਲਿਆਪੁਇੰਦ੍ਰਪੁਰਜਾਹੀ॥ ਨਾਮੇਸੁਖਬੁਗਏਇਹਲੇਕਾ॥
ਨਹਿਜਾਧਨਪਾਯੋਪਰਲੇਕਾ॥ ੫੫॥ ਅਰਬੁਧਰਮੁਕਾਮੁਸਬਜਾਮੈਕਛੁ
ਵੈਨਹੀਰਹੋਗਹਤਾਮੈ॥ ਅਬਪ੍ਰਾਨਨਿਰਾਖੇਕਛੁਨਹੀ॥ ਘਰੀਘਰੀਮੈਦੁ

५॥ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ੫੭ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭੁਯੋ ਬਹੁਤ ਬੇਹਾਲਾ ਬੀਧੇ ਦੇ ਖਿਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਬ
 ਲਾ ॥ ਬਖਾ ਕੁਲ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰਨ ਕਰਕੇ ॥ ਆਪੁ ਹੂ ਅਭਿ ਜਾ ਲਏ ਪਰਕੇ ॥ ੫੮ ॥
 ਸਹਿਤ ਕੁਟਿਬ ਕਪੋਤ ਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭੁਯੋ ਬਖਾ ਧਮਨ ਭੁਯੋ ॥ ਮੇਸੀ ਮੇਕ
 ਪੋਤ ਕੀ ਦੇਖੀ ॥ ਤਬ ਅਪਨੇ ਹੁੰਦੈ ਯਹ ਲੇਖੀ ॥ ੫੯ ॥ ਯੋ ਕੁਟਿ ਬੁਹੰਦੈ ਜਾ ਹੀ ਕੇ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਗ ਬਛੈ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ॥ ਜੀਵਤ ਅਤਿ ਆਰੀ ਭੁਨਿਕਰੈ ॥ ਸਹਿਤ ਕੁਟਿਬ ਕ
 ਲ ਮੁਖ ਪਰੈ ॥ ੬੦ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੋ ਆਨ ਵਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਤੋ ਦੁਰਬੁਹ ਮਕੇ ਆ
 ਵੈ ॥ ਤਾਹੁ ਪਰ ਜੋ ਗਿਹ ਹਿਤ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਨ ਰਬੁਹ ਦੁਰਚਾਢਿ ਪਰੈ ॥ ੬੧ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਕੁਰਾਕੁਟਬਰਗੀਹਾ॥ ਤਿਨਕੋਜੀਵਲਹੈਪ੍ਰਤਿਦੇਹਾ॥ ਐਸੇਮਾਨਵਤਨੁ
 ਨਕਾਵਈਯੋ॥ ਜਾਕਰਿਦੇਵਨਿਰੰਜਨਪਾਯੋ॥ ੬੨॥ **ਦੇਹਾ॥** ਯਹਬਾਖੀ
 ਗੁਰਮਾਠਕੀਸਿਖਜਾਮੇਤੁਦਪਾਜਿ॥ ਅਬਐਰਨਿਕੀਕਹਤਹੈਜਯੋਛੂਟੈ
 ਤੁਦਪਾਜਾ॥ ੧੨॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਏਕਾਦਸ਼** ਸਿਕੰਧੇਭ
 ਗਵਦ **ਉਧਵ** ਸੰਬਾਦੇ **ਅਵ** ਸੁਤੰਤਿਹਾ ਜੇ **ਪ** ਖਜਾਨੇ **ਸਪਤ** ਮੋਧਜਾ **ਇ**
 ੭॥ **ਅਵ** ਸੁਤ **ਉਬਰ**॥ ਜੇਇੰਦ੍ਰਿਯਸੁਖਕਛੂਕਹਾਵੈ॥ ਤੇਤੇਸੁਚਗਨਰਕ
 ਹੁਆਵੈ॥ ਜੋਸੁਕਰਕੁਕਰਸੁਖਮਾਹੀ॥ ਤੁਹੀਦੇਵਲੋਕਕਛੂਨਹੀ॥

१॥ अरु सुख आपुहि ते आवै ॥ कर अलिख जे को कीन सिटवै ॥ जे ६८
केही दुख को नहि चहै ॥ परि दुख आए आपुहि रहै ॥ २॥ अरु सुख
आपुहि ते आवै ॥ बिनु जने न बह दुख पावै ॥ तते सुखि सुख ना
न लेवै ॥ हो ऐ अकर ता हरि पद सेवै ॥ ३॥ सुद कु सुद बह त कै बर ॥
जे हरि जी पठवै ॥ तिस री राखै ॥ को बहै री दसा ॥ अजर गर बि
डि गहै सदा ॥ ४॥ जे कबहु आहार न आवै ॥ ते बिबु रहै न कहु
अनखु ॥ कर अलिख जे को कीन सिटवै ॥ जे ७०

ਅਤਿਸਮਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯਮਨਵੇਹਾ ਪਾਰਿਕਛੁਓਦਿਅਕਰੈਨਏਹਾ ਨਿਹ
 ਚੁਲ੍ਹ੍ਹਾਮਨਿਰਿਤਰਸੇਵੈ ਯਹਸਿਖਯਾ ਅਜਗਰਤੇਲੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ਦਰਸ
 ਨਪਰਸਨਪਰਮਰੀਭਿਰਾ ਅਧਿਕਅਗਾਧਗਜਨਜੋਨੀਰਾ ਵਾਰਪਾਰ
 ਕੋਈਬਾਹਨਲਹੈ ॥ ਏਗੁਨਮੁਨਸਾ ਯਰਕੇਗਹੈ ॥ ੭ ॥ ਜੁਬਰਖਾਬਹੁਨ
 ਰਪ੍ਰਵੇਸਾਯਸਾ ਯਰਕਬਹੁਬਫੈਨਲੇਖਾ ਰਖਿਅਮੈਕਛੁਹੀਨਨਹੋਈ ॥
 ਸਦਾਸਾਖਿਧਰਮਾਪੁਤੇਜੋਈ ॥ ੮ ॥ ਤੁਜੁਕੋਈਬਹੁਬਿਧਿਅਰਚਾਵੈ ਰੋਜਨ
 ਬਸਤ੍ਰਾਦਿਕਪਹਿਰਾਵੈ ਚਿਸਤਤਿਮਾਨਬਡਾਈਦੇਵੈ ਬਹੁਤਰਾਂਤਿਬ

ਹੁਤੈ ਮਿਲਿ ਜੇਵੈ ॥ ੮ ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਲੈ ਜਾਹਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਨਿਦਾ ਦੇ ਕਠਨੈ ਇਕਰਾ ੬੮
 ਰੀ ॥ ਪਰਨਾਰਾਇਨ ਅਯਾਸੁ ਨਿਆਹੀ ॥ ਬਾਰਦੇਖ ਕਛੁ ਉਪਜੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੦
 ॥ ਬਨਿਤ ਬਸਤ੍ਰ ਕਨਿਕਾ ਭਰਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਯਾ ਕੇ ਉਪਕਰਨਾ ॥ ਏਨ
 ਮੇ ਆਇ ਪਰੈ ਜੋ ਕੇਈ ॥ ਅਗਨਿ ਪਤੰਗ ਸਮਾਸੋ ਹੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੋ ਲਗਿ ਸੁ
 ਨਿਜ ਧੁੰਦੁ ਲਿਜ ਦੇਹਾ ॥ ਜਾਚਿ ਅਹ ਬਲੇ ਇਬਹੁ ਗੇਹਾ ॥ ਜਾਤੇ ਕਰੈ ਅਨੁਰ
 ਗਨ ਬਢੈ ॥ ਯਹ ਸਿਖ ਯਾ ਧੁਕਰਤੇ ਪਢੈ ॥ ੧੨ ॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ
 ਰੀਥਾ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਜਾਰ ਰਹੈ ਹਰਿ ਪੀਥਾ ॥ ਜੁ ਧੁਕਰ ਬਹੁ ਫੂਲਨਾ ਚੀ ॥

੧੦

ਬਾਸੁਗਹੈ ਫੂਲ ਨ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਅਧਕ ਬਿਦੈ ਬਿਧਿ ਕੋ ਕਹੀਏ ॥ ਦੁਹੀ ਪਾਸ
 ਤੇ ਸਿਖ ਜਾਲੀਏ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਹਨਿ ਤੇ ਲੇਇ ਅਹ ਬਾ ॥ ਉਦਰ ਪਾਸ ਨ ਏ ਕਹੀ ਬਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਚਿਨਧਰੈ ॥ ਨਿਰੈ ਬਾਹ ॥ ਬਿਚ ਬਾਹਿ ਕਰੈ ॥ ਸੇਰਾ ਹਥੁ ਲਿਕ
 ਰੈ ਜੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਆਪੁ ਆਖੀ ਜਹੁ ਬਿਨ ਸੈਤ ਬਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਤਲੀ ਕਾ ਠਹੁ ਕੀਜੈ ਹੋ
 ਈ ॥ ਬਾਹੁ ਬੁਧ ਪਰ ਸੈ ਅਤਿ ਕੋਈ ॥ ਪਰਾਤ ਕਰ ਤੋਹੈ ਵੈਦਿ ਬੀਧਾ ॥ ਜਹੁ
 ਗਯੰਦ ਕਰਨੀ ਅਨ ਬੀਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਤੁ ਜਾਨਿ ਬਾਨਿਤ ਕੋ ਤਜੈ ॥
 ਪੀਤੁ ਤਕ ਬਹੁ ਬੁਲਿਨ ਭੁਜੈ ॥ ਭੁਜ ਤੋਹੈ ਵੈ ਕਰੀ ਅਮਾਨਾ ॥

ਏਕਹਿਮਿਲਿਅਰੈਗਾਜਿਨਨਾ॥ ੧੭॥ ਜੋਕੇਈਧਨਸੰਗਹਿਕਰੈਸੋਕੇਈ ੭੦
 ਅਰੈਪਰਹਰੈ॥ ਜਨੁਮਧੁਮਾਖੀਅਧੁਸੰਗਹੈ॥ ਅਧੁਹਾਸੋਉਦਿਆਬਿਨਲਹੈ॥
 ੧੮॥ ਹਰਿਬਿਨੁਰੀਤਸੁਨੈਨਹਿਅੰਗ॥ ਰਾਜਚਹੈਜੋਹਰਿਕੇਠੋਰਾ॥ ਅੰਗੁ
 ਨਤਹੈਵੈਗਾਤਿਅੰਗੀ॥ ਬਜਾਪਰੀਤਹਰਣੰਕੀਜੈਸੀ॥ ੧੯॥ ਸੁਨੋਹਰਿਨ
 ਗਾਤਿਸੁਨਿਬਹੁਰੰਗਾ॥ ਸਿੰਗੀਰਿਖਜੁਗਾਨਿਕਾਸੀਰਾ॥ ਅਬਲਾਕਿਧੈ॥ ਕ
 ਭੂਉਹੋਈ॥ ਤਿਨਕੇਸਬਦਸੁਨੈਨਹਿਕੇਈ॥ ੨੦॥ ਮੁਨਿਜਿਹੁਆਸਾਕੁਨ
 ਕਰੈ॥ ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਸਕਲਪਰਿਹਰੈ॥ ਜਿਹਵਾਰਸਤੋਹੋਵੈਕਾਲਾ॥ ਜੈਸੇਅ

ਨਮੈਰੈਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੧॥ ਜੇਸੁਨਿਸਬਾਅਰਥਨਿਪਰਹਰੈ॥ ਜਾਇਏਕੰਤਬਾ
ਸਕੇਕਰੈ॥ ਸਹਿਜਹੋਹਿਇਦ੍ਰਿਯਸਬਛੀਨਾ॥ ਪਰਿਰਸਨਨਹਿਹੋਇਅਧੀਨ
॥ ੨੨॥ ਰਸਨਾਸਬਕੇਫੇਰਿਜਿਯਾਵੈ॥ ਜਬਹੀਰਸਸੀਜੋਗਹਿਪਾਵੈ॥ ਜੇਸ
ਬਾਇਦ੍ਰਿਯਜੀਤੈਕੋਈ॥ ਪਰਿਰਸਨਾਕਰਿਐਨਹਿਹੋਈ॥ ੨੩॥ ਤੇਲਗਿ
ਸਕਲਾਬ੍ਰਿਥਾਕਾਰਿਜਾਨੀ॥ ਰਸਨਾਜੀਤਿਜੀਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ ਤਾਤੇਸੁਨਿ
ਰਸਨਾਬਾਸਿਕਰੈ॥ ਐਰਸਕਲਾਸਾਧਨਪਰਿਹਰੈ॥ ੨੪॥ ਯੋਜੇਏਕਏਕਬ
ਸਿਭੁਏ॥ ਤੇਸਬਜਅਕੇਦ੍ਰਰੈਗਏ॥ ਪਰਿਜੇਏਕਪੰਚਬਸਹੋਈ॥ ਤਕੇਦੁਖਜ

ਨੈਗਾਸੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰਿਏਕਗਲਿਕਾਪਿਗੁਲਾ ॥ ਤਾਤੇਮੈਜੀਖਯੋਗੁਨਭਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਨਕਬਿਦੇਹਪੁਰੀ ॥
 ਸੇਤੁਅਸੀਭਾਖਤਹੋਰਾਜਾ ॥ ਜਾਤੇਸਰੈਤੁਅਰੋਕਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਆਧਿਬਾਸਾ ॥ ਨਾਅਪਿਗਲਾਰੂਪਨਿਵਾਸਾ ॥ ਏਕਬਾਰਸੀਗਾਰਬਨਾਯੋ ॥ ਧ
 ਨੀਪੁਰਖਅਨਮੋਠਹਰਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਬੈਠੀਨਿਕਸਿਭਵਨਕੇਦੁਰਾ ॥ ਆਰੀਚ
 ਲੇਲੋਕਬਾਜਰਾ ॥ ਕੋਊਭਲੇਆਵਤੋਦੇਖੇ ॥ ਯਹਆਵੈਗੋਯੋਕਰਿਲੇਖੇ ॥
 ੨੯ ॥ ਜਬਵਹਆਰੀਕੋਚਲਿਜਾਵੈ ॥ ਤਬਾਪਿਗਲਾਅੰਰਕੋਯਾਵੈ ॥ ਅੰ
 ਰਅਯੈਆਇਚਲਿਜਾਹੀ ॥ ਤੁਭਿਭਿਦੁਖਪਾਵੈਅਨੁਆਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਕਬਹੂੰਉ

ਠਿਠੀਤਰੋਕੋਜਾਵੈ ਕਬਹੂਕੁਲਬਾਹਰਿਅਵੈ ਅਬਧਰਾਤਿਐਸੀਬਿਧਿ
 ਰੁਯੋ ਲੋਕਬਜਰਹਿਤਚਾਲਿਗਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬਦਹਭਗਨਅਨੇਰਬਭਈ
 ਚੰਤਾਦੁਖਾਨਲਾਨੁਅਈ ॥ ਅਪੁਨੋਰਿਸਕਾਰਕਰਿਆਨੁਜੋਸਬਤੇਹੀਨ
 ਆਪਕੋਜਨੁਜੋ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬਤਾਕੋਕੋਈਬਡਭਗਾਜਾਤੇਉਪਜੋਦਿਫੈ
 ਰਗਾਜੇਲਗਿਨਹਿਉਪਜੇਨਿਰਬੇਦਾਤੇਲਗਿਨਹਿਨਾਟੈਭਵਖੇਦਾ
 ੩੨ ॥ ਯਾਭਵਨਖਾਸਿਖਦੁਖਅਨੇਕਾਤਾਐਪਗਾਰਤਨਸੁਖਏਕਾਬੰਧਨਬੰਧੋ
 ਜੀਵਅਪਗਾਤਿਨਕੋਹਰਿਜੀਰਚੋਕੁਠਰਾ^{੩੩} ਤਾਕੀਅਹਿਅਕਹੀਨਜਾਵੈ

ਜਕੇਭਾਗਬਡੇਸੋਪਾਵੈ, ਜਕੇਨਾਮਕਹੈਬੈਰਾਗਾਸੋਤੋਹਰਿਕੇਦਿਯੋਸੁਹਾਗਾ॥ ੭੨

੩੪॥ ਜਾਹਿਦੇਹਿਸੋਈਪੋਪਾਵੈ, ਭਵਭਯਛੋਡਿਬਹਾਮੇਜਾਵੈ, ਤਾਤੇਅਨਵ

ਸਬਛਿਟਕਾਵੈ, ਜਮੁਤਮੁਕਰਿਬੈਰਾਗਾਉਪਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਤਬਪਿਰਿਲਾਬਚਨ

ਉਚਰੈ, ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਆਪੁਹਿਧਿਕਾਰੈ, ਚਾਏਦਿਨਲਿਕੇਅਤਿਪਛੁਤਾਵੈ॥

ਸਬਤੇਦਿਛਬੈਰਾਗਾਉਪਾਵੈ॥ ੩੬॥ **ਪੰਗੁਲ, ਬਾਚੁ॥** ਅਹੋਏਕਮੇਰੋਅ

ਗਯਾਨਾ, ਜਕੇਹੁਦੈਬਾਛੇ, **ਕੂਆਨਾ** ਜਲਬੁਦਬੁਦਸਾਮਜੇਨਰਦੇਹ॥

੩੭॥ ਤਸੇਸੁਖਹਿਤਕਿਯੋਸਨੇਹਾ॥ ੩੮॥ ਸਰਵਰਜਲਪੂਰਨਤਾਜਿਪਾਸਾ॥

ਮਿਗਜਲਧਾਈ ਕਰੀਜਲਆਸਾ ਚਾਰੀਪਦਬਥਦਾਯਕਦੇਵਾਸਦਾਨਿਕ
ਟਲਹੋਜੇਨਾਹਿਭੇਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਤਿਸਦਾਸੁਖਦਾਯਕਸੁਆਮੀ ਸੋਛੋਡੋਨਿਜਪਤਿ
ਘਨਨਾਮੀ ਸੁਠੇਸਦਾਕਾਲਸੁਖਮਾਹੀ ਜਾਤੇਦੁਖਿਸੋਕਅਧਿਕਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥
ਐਸੋਪੁਰਖੁਤਾਹਿਐਭਜੋਆਪੁਹਿਦੁਖੁਆਪੁਕੋਸਜੋਦੇਹਬੇਚਮੇਦੇ
ਹਹਿਧੋਖੋ ॥ ਯਾਹੀਭਾਤਿਅਨਹਿਸੋਤੇਖੋ ॥ ੪੦ ॥ ਇਸ੍ਰੀਲਿਪਟਬਿਲਾਦਾ
ਹੋ ॥ ਦੁਖਿਤਨਰਸੋਮੈਸੁਖਚਾਹੋ ॥ ਹਾਕੁਮੇਦਾਜਾਮਰੁਅੰਤਿ ॥ ਆਸਰੁਧਿਰਤੁ
ਚੋਰਾਅਨੰਤ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਰਸੇਦਕ੍ਰਿਮਰੋਹਾ ॥ ਸੁਰੈਦੁਬਨਵਮੈਸੀਦੇਹਾ ॥

ਤਾਮੇ ਕਹੋਗਾ ਮਤ ਕਹੁ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਮੁਢ ਐ ਰਨ ਕੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਯਾ ਪੁਰਾ ਹਿਜਨ ਕ ੦੩
ਨ੍ਰਿਪ ਐ ਸੋ ॥ ਸੁਖ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੇ ਸੁਰਜੈ ਸੋ ॥ ਤਾਹੁ ਪਰਸਬ ਸੁਖ ਕੋ ਤਜੈ ॥ ਧ੍ਰੋ ਬਿਦੇ
ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਭੁ ਜੈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਜੈ ਹਰਿ ਚਰਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਮਿਟੈ ਜਨ
ਅਮਰੁ ਅਰਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭੁਜੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸੇਖਾ ॥ ਪਰਿ ਸੋ ਤਿਨ ਹੁਕ ਦੇਨ ਲੇਖਾ ॥ ੪੪
॥ ਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਜੋ ਨਰ ਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਰੀਝਿ ਆਪੁ ਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਐ ਨਹਿ ਆਰਾ
ਧੁ ॥ ਕੀਯੋ ਅਨਰਥ ਅਰਥ ਨਹਿ ਸਾਧੁ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬ ਸੋ ਆਪੁ ਨਿਬੇਦਨ ਕਰੈ ॥
ਐ ਰਸ ਕਲ ਉਰਤੇ ਪਰਿ ਹਰੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪਤਿ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਜੋ

ਸ੍ਰੀਅਰਧੀਗਾ॥੪੬॥ਕਹਾਐਰਸੁਰਨਗੀਪ੍ਰਯਕਰਿਹੈ॥ਤੇਬਾਪੁਰੇਆਪੁਹਿਮਰਿਹੈ॥
ਅਰੁਤੇਸੁਖਕੋਈਬਿਰਨਹੀ॥ਦੇਖਤਸਕਲਪਲਕਮੇਜਾਹੀ॥੪੭॥ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੁ
ਖੀਸਬਾਅਵੈ॥ਕਾਣਅਪੀਨਕਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ਤੁੰਤੇਮੇਯਹਨਿਹਚੈਜਨੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਿਹੈਜਾਰਿੰਗਪਾਸੀ॥੪੮॥ਜਿਨਮੇਰੇਬੈਰਗਊਪਾਯੋ॥ਅਪਨੇਚਰਨਕਵਲਾਚਿਤੁ
ਲਾਯੋ॥ਯਹਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਾਨਹਿਹੋਈ॥ਜੇਬੈਰਗਲਹੈਨਰਿਕੋਈ॥੪੯॥ਜਾਤੇ
ਬਭੁਵਬੀਧਨਿਨਸੈ॥ਹ੍ਰਿਦੈਗਾਪਤਿਆਪੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮੇਤੇਮੰਦਭਾਗਿਨੀਐਸੀ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਨਆਹਿਨਹੀਕੋਜੈਸੀ॥੫੦॥ਤਾਕੋਕੈਸੇਹਰਿਕੋਭਜਨੇ॥

ਕੈਸੋਕਲਜਲਕੋਤਜਨੋ ॥ ਪਰਿਤੇਦੀਨਬੰਪੁਗੋਪਾਲਾ ॥ ਪਤਿਤਉਧਰਨਪਰਅਦ ॥ ੧੪
ਯਾਲਾ ॥ ੫੧ ॥ ਤਿਨਹੀਆਪੁਕ੍ਰਿਪਾਹੈਕਰੀ ॥ ਜਿਨਸੇਰੇਉਰਐਸੀਧਰੀ ॥ ਅਬੁ
ਲੈਯਾਪਰਸਾਦਹਿਸੀਸਾ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਭੁਜੇਚਰਨਜਗਦੀਸਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਿਨ੍ਹੈਯਾ
ਦੇਹਹਿਨਿਰਬਾਹੇ ॥ ਸੋਊਨਹਿਅਰੰਭਸਬਾਹੇ ॥ ਸਹਜਸਾਹਿਜੇਹਰਿਜੀਲਯਾਵੈ ॥
ਤਾਂਕਰਿਯਾਦੇਹਹਿਬਰਤਾਵੈ ॥ ੫੩ ॥ ਯਾਭਵਕੁਪਪਰੇਜੋਨਿਤਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਬਿਖੇਅ
ਵਰਣਦਿਸਾਇਛੁਪਾਨੀ ॥ ਤਾਪਰਅਜਗਰਕਲਗਰਾਸਯੋ ॥ ਯੇਨਰਬਹੁਤਪਾ
ਸੋਪਾਸਯੋ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਤੇਹਰਿਬਿਨੋਕੋਨਛੁਡਾਵੈ ॥ ਆਪੁਹਿਕੋਨਹਿਛੂਟਨਪ ॥

ਵੈ॥ ਅਰੁਆਪੁਹੀਆਪੋਕੋਰਾਖੈ॥ ਜਬਸਬਸਤੁਹਿਦੈਤੇਨਾਖੈ॥ ੫੫॥ ਜਬਹੀ
 ਰਿਕੀਸਰਈਆਵੈ॥ ਤਬਹੀਆਪੁਹਿਆਪੁਛੁਰਾਵੈ॥ ਵੈਪੁਰੁਲਿਜਾਨੈਦਮੇਦੇਵਾ॥
 ਕਹਾਕਰੈਗੋਤਿਨਕਲਿਵਾ॥ ੫੬॥ ਪਰਿਸਬਜਗਤਕਾਲਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੀ
 ਸਰਨਿਆਇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਤੇਐਰਸਕਲਕੋਤਜੋ॥ ਪ੍ਰੇਅਰੁਵਹਰਿਚਰਣ
 ਨਿਰੁਜੋ॥ ੫੭॥ ਯਾਥੇਧਿਆਪੁਹਿਆਪੁਓਧਾਰੋ॥ ਅਬਨਹਿਰੁਵਸਾਗਰਮੇਰੁ
 ਰੇ॥ **ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਚ**॥ ਸ੍ਰੀਪੰਗੁਲਾਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ ਦੁਹੂੰਲੋਕਕੀਆਸ
 ਮਿਟਾਈ॥ ੫੮॥ ਸ੍ਰੀਤਲਵੈਸਜੁਸੇਗਾਣੀ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਣੀ॥ ਯ
 ਤਬ

ਹਾਸਿਖਯਾਮੇਤਾਤੇਣੀਨੀ॥ ਭੁਣੀਜਾਨੇਉਰਾਅਸਾਬਿਰਕੀਨੀ॥ ੫੮॥ ਜੋਲਾਗੇ ੭੫
 ਅਸਕਰੈਨਰਕੇਈ॥ ਤੋਲਾਗੇਸੁਖੀਕਦੇਨਹਿਹੋਈ॥ ਜਬਹੀਸਕਣਾਅਸਾਛੇ
 ਟਕਾਵੈ॥ ਤਬਤਤਕਾਣਪਰਾਪਦਪਵੈ॥ ੬੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯਹਗੁਰਸਤਹਕੀ
 ਕਹੀ॥ ਸਿਖਯਾਮੇਸਾਝਾਇ॥ ਅਬਮੇਰਨਿਕੀਕਹਤਹੋਸੁਨੀਯੋਹਿਤਚਿਤਲਾ
 ਈ॥ ੧॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਅਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤ
 ਉਪਵ **ਸੰਬਾਦੇ** ਅਵਤ੍ਰਤੋਤਿ **ਹਾਸੇ** ਪੰਗਣਾਰੀ **ਤ੍ਰਾਂ** ਨਾ **ਅਸ੍ਰ** ਮੋਧਿਯਾ **ਇ**॥
 ॥ ੮॥ **ਅਵਤ੍ਰਤ** ਉਬਾਚ **ਚੋਪਈ**॥ ਜੋਜੋਹਿਤਕਰਿਸੰਗੁਹਕਰੈ॥ ਜੋਈਸੇਅ

ਤਿਦੁਖਬਿਸਤਰੈ ਜਬਹੀਹਿਤਸਿਗਹਾਛਿਟਕਾਵੈ ਤਬਅਪਾਰਸੁਖਸਾਰਾਪਾ
 ਵੈ॥੧॥ ਕੁਰਰਪੀਖਕਹੁਆਖਿਪਾਯੋਜੇਲੈਉਡੋਬਹੁਤਹਿਤੁਲਾਯੋਤਬਬ
 ਹੁਤੇਕੁਰਰਨਿਦੁਖੁਦਯੋਆਖਿਤਜੋਸੁਖੀਤਬਭਯੋ॥੨॥ ਯਹਯੇਸੀਖਕੁਰ
 ਰਤੇਪਾਣੀਜਾਤੇਸਿਗਹਕਰੇਨਕਾਣੀਬਹੁਰਿਸੀਖਬਾਲਕਤੇਲਣੀਅੰਗੇਉ
 ਰਜਾਂਤੇਅਤਿਭਈ॥੩॥ ਨਾਯੇਅਨਾਪਾਅਨਹਿਜਾਨੇਚੀਤਾਕਛੂਚੇਤਨਹਿਅ
 ਨਾਨਿਸਾਦਿਨਰਹੇਆਤਮਾਰਾਕਬਹੁਕਛੂਨਉਪਜੈਕਾਅ॥੪॥ ਯਭੁਵ
 ਮੇਵੈਹੀਕੇਸੁਖਹੈਅੰਗੇਰਸਕਲਜੀਵਨਕੇਦੁਖਹੈਉਦਅਰਹਿਤਬਾਲਾ

ਤਿਹੀਨਾ ਅਰੁ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਤ ਪਦਲੀਨਾ ^{ਗੁਗੁ १੨੨} ਪੁ ^{१੨੨} ਏਕ ਬਿਪ੍ਰਕੇਹੁ ਤੀਕੁ ਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧੬
ਬਿਵਾਹ ਕੀ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਚਾਰੀ ਤਾ ਕੇ ਆਤਮਿ ਤਾਇਕ ਬਾਰਾ ਅੰਗ ਗਾਵ ਕਿਹੂੰ ਕਾ
ਸਿਸਿਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਮਾਚਾਰਾਇਕ ਬਿਪ੍ਰ ਨਿਪਾਏ ਬਾਹਕਾ ਜਦਿ ਜ ਕੇ ਗਿਹਾ
ਏ ਕੰਨ ਬਚਨ ਕਿਸੀ ਸੋਭਾਖੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦਿਜ ਆਦਰ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਭੋਜਨ ਕੀ ਧਾਰੀ ਚਾਵਰ ਪੋਟ ਨ ਲਗੀ ਕੁਆਰੀ ॥ ਤਬ ਤਾਂ ਕੇ ਕਰ ਜੁ ਜੁ ਰੋ
ਲੈ ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਕਰ ਕੰਕਨ ਬੋਲੈ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨਿ ਲਾਜਿ ਤਪੈ ਸਕਲ ਉਤਾਰੇ ॥ ਦ੍ਰੈ
ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰਿਹਾ ਸਮੇਧਾਰੇ ਬਹੁ ਰਿਲਗੀ ਜਬ ਚਾਵਰ ਛੁਰਨੇ ਤੇਹੂੰ ਲਗੇ ਸਬਦ

ਕੁੰਕਰੇ॥ ੮॥ ਤਬ ਤਿਨਿ ਏਕ ਏਕ ਹੀਰਾ ਖੋਜੇ॥ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੀਰਾ ਖੋਜੇ॥
ਮੇ॥ ਬਿਚਰ ਰਤੇ॥ ਇਛਾ ਚਾਹੀ॥ ਤਤੇ ਦੇਖਿ ਹਿੰਦੈ ਮੇਧਾਰੀ॥ ੯॥ ਬਹੁ ਤਨਿ ਸਿਗ ਬਢੈ
ਬਕ ਬਾਦ॥ ਦੂਜੇ ਹੁਤੇ ਹੋਇ ਅਨੁਬਾਦ॥ ਤਤੇ ਰਹੈ ਇਕੇ ਲਾਜੇਗੀ॥ ਸਦਾ ਬਿਚਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਗੀ॥ ੧੦॥ ਅਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਹਾ ਨ ਬੀਧੈ॥ ਦ੍ਰਿਛ ਬੈਰਾਗ ਹਿੰਦੈ ਮੇਸੀ
ਧੈ॥ ਨਿਹ ਚਲਹੁ ਇਨਿ ਤਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਰੈ॥ ਯੀਕੁ ਅਕੁ ਅਰਜਤ ਮਕੰਜ ਰੈ॥ ੧੧॥
ਤੁਤੁ ਨਿਸ ਚਲ ਬਢੈ ਸਮਾਧੀ॥ ਤਜਤੇ ਜਾਵੈ ਸਕਲ ਉਪਾਧੀ॥ ਤਬ ਜੁਪਾ
ਵਕਈ ਪਨ ਹੀਨਾ॥ ਤੁਹੋ ਵੈ ਨਿਜ ਪਦ ਮੇਲੀਨਾ॥ ੧੨॥ ਤਬ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਵੈਤਨ

ਜਨੈ॥ ਸਿਲਸਾਮਾਨਦੇਹਗੁਨਭਾਨੈ॥ ਜੋਆਰੀਦੈਨਿਪਤਿਗਯੋ॥ ਸੈਨਸਬਦ ੧੭
 ਬਹੁਤਬਿਧਿਭਯੋ॥ ੧੪॥ ਪਰਿਸਰੰਕਰੰਭਿਦਨਹਿਪਾਯੋ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਰੰਮੇਰਿਤ ੨੦
 ਲਗਾਯੋ॥ ਮੇਸੀਸੀਖਲਈਮੇਤਤੇ॥ ਨਿਹਚਲਬੁਧਿਭਈਅਮਜਤੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ ੨੧
 ਜੋਲੋਗਨਤੇਰੁਰੇਭੁਵੰਗਾ॥ ਬਸੇਗੁਹਾਮੇਰਹੈਅਸੀਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਅਤਿਬੋਰਬ
 ਲੈ॥ ਗਤਆਦਿਕਅੰਤਰਨਹਿਭੁਲੈ॥ ੧੬॥ ਗੁਹਅਰੰਭੁਜੇਦੁਖਿਕੇਸੁਲਾਤੇ
 ਅਰੰਭੈਜੇਨਰਭੂਲਾ॥ ਸਰਪੁਪਰਾਏਗੁਹਮੇਰਹੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਨੁਨਿਅਹਿਸਿਖਜ
 ਗਯੋ॥ ੧੭॥ ਏਕੈਆਪੁਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਜਾਕੋਕੋਈਲਹੈਨਭੇਵਾ॥ ਆਪੁਹਿਤਿ
 ਗੁਰ ੨੨

ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ਸਤੁਰਜਤਮ ਬਹੁਭੇਦ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਪੁ ਹੀ ਸਬ ਸੰਗ
 ਹੈ ॥ ਨਿਜ ਨੇਦ ਅਯਏ ਕੈਰਹੈ ॥ ਤਤੇ ਯਹ ਸਬ ਮਿਥਯਾ ਜਾਨੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਕਰਤ ਸੇ ਸਭਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਯਹ ਸਿਖ ਯਾ ਅਕਰੀ ਤੇ ਲੇਵੈ ॥ ਸਬ ਤੇ ਪਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੇਵੈ ॥ ਜਹ
 ਜਹ ਯਹ ਅਨ ਕੋ ਪਾਰੈ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹਿਟਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗਾਗਾ ਦੇਖ
 ਭੁਯ ਕਤੁ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਹੋਤ ਰੂਪ ਤਾਹੂੰ ਕੋ ਸੇਈ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਕੀਟ ਹੁਤੇ ਯਹ ਲੀਨੈ ॥
 ਤੇ ਅਨ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਬਿਰ ਕੀਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਯਹ ਚੋਬੀ ਸਗੁਰ ਨਿਕੀ ਸਿਖਾ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਮੇਭਾ ਖੀ ਦਿਛਾ ਦਿਖਾ ॥ ਅਬ ਤਨ ਤੇ ਸੀ ਖੇ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ੨੨ ॥

ਤੇਰੇ ਸਬ ਅਗ ਅਨਹਿ ਦੋਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਰੀ ਦੇਹਿ ਸੇਹਿ ਸਾ ਆਧਵੈ ॥ ਹਿੰਦੈ ਗਯਾਨ ਬੈਰਾ ੭੮
 ਗਉ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਬਾਲ ਪਨਗ ਯੋ ਬਿਲਾਈ ॥ ਤੁਹੀ ਅਬ ਯਹ ਜੋ ਬਨ ਜਾਈ ॥
 ੨੩ ॥ ਆਵੈ ਜਰਾ ਅਰਨੁ ਤਾ ਆਗੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੁਖ ਦੇਹ ਜੇ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਿੰਗਾ ਲ
 ਨਿਕੇ ਯਹ ਭੁਛਾ ॥ ਤਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜੇ ਬੇਦੁ ਛਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਅਰਥ ਪਸੁਰੇ
 ਹਾ ॥ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਬਹੁ ਸੇਵਕ ਜੇ ਹਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਅਇਜਾ ਦੇਹ ਹਿਜੇ ਵੈ ॥ ਜੋਈ ਅੰ
 ਤ ਅਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਆਗੇ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰ ਅਉ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਹੰ ਜੁ ਅਵੁ ਛਾਹ
 ਪਠਾਵੈ ॥ ਰਸ ਨਿਮਿਤ ਪੈਚੈ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਣਾ ਦਾਰ ਹੈ ਜਲ ਅਸਨਾ ॥ ੨੬ ॥

ਗੁਰੂ

ਨਯਨਰੂਪ ਅਰੁ ਬਦਹਿ ਸ੍ਵਨਾ ॥ ਏੰਦ੍ਰਿਯ ਚਹੈ ਨਾ ਰਿਕੇਰ ਵਨਾ ॥ ਤੁਚਾ ਸਪਸ਼
ਨਾ ਸਾਧੁ ਰੀਧਾ ॥ ਚਰਨ ਗਵਨ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਹੀਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਆਲਿਸ
ਬਝੁਟੈ ਤਾਕੇ ॥ ਬੀਧਿ ਜੋ ॥ ਰੋਜੇ ਦੇਖੈ ਜਾਕੇ ॥ ਤਤੇ ਨੇਹ ਦੇਹ ਕੇਤ ਜੀਏ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰ
ਤ ਕੇਤ ਜੀਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤਉ ਜਬ ਸਾਯਾ ਗੁਨ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਤਬ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਦੇਹ
ਸਵਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨੂੰ ਅਨਸਿ ਤੁਸੁ ਨ ਭੁਯੋ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਅਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲੋ ॥ ੨੩ ॥
ਤੁਕੇ ਦੇਖਿ ਬਹੁਤ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਸੇ ਅਪਨੇ ਧਾਅ ਬਨਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਯਹ ਬਾਨੀ ॥ ਜੇ ਪਰਗਟ ਹੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋ ਹਿਲਹੈ ਸੋ ਯਾ ਕਾਰਿ ਲਹੈ ॥

ਯਾ ਕਰਿ ਸਬ ਭੁਵ ਬੀਧ ਨ ਦਹੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਯਾ ॥ ਤਬ ਮੇਯਾ ਕੋ ਕਰੈ ੧੮
ਸਹਾਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਰਚੇ ਨਿਜ ਹੇ
ਹਾ ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਕਿਹੂੰ ਜਤਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੀ ਪਾਯੋ ਤੋ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰ
ਤਿ ਦਿਨੀ ਅਯੁ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਾ ਸੈ ॥ ਏਕਾ ਦਿਨ ਤਤ ਕਾਲ ਬਿਨਾ ਸੈ ॥ ਜਰ ਰੋਗ
ਭਯਾ ਸੇ ਕਸੇ ਪਾਨਾ ॥ ਜਾ ਮੇ ਪਲਕ ਸੁਖੀ ਨ ਹੀ ਪਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹਿ ਪਾਇ
ਕਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਲੀਜੀ ਏਆਪਨੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਯਹ ਛੂਟੈ ਸੀਸ ਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ
ਦੁਖ ਕੇ ਵਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਭੁਜੀ ਮੇ ॥ ਪ੍ਰੇਰ ਯਥੀ

ਤਬਿਖੇਸਬਤਜੀਐ॥ ਬਿਖਜਾਖਾਨਪਾਨਸੁਤਦਰਾ॥ ਏਸਬਦੇਹਨਿਬਾਰੰਬਾਰ॥
੩੫॥ ਤਾਤੇਤਾਗਾਸਕਲਕੋਕੀਜੈ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਵਲਚਿਤਦੀਜੈ॥ ਯਾ
ਬਿਧਿਇਨਤੇਸਿਖਾਪਾਈ॥ ਤਬਮੇਐਰਸਕਲਛਿਟਕਾਈ॥ ੩੬॥ ਭੂਮੇਬਿ
ਚਰੇਵੈਨਿਹਸੀਗਾ॥ ਯਾਤਨਹੁਕੋਛੋਡੁਜੇਸੀਗਾ॥ ਅਦਾਰਹੀਹਰਿਚਰਨਨਿ
ਵਾਸਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਦੇਖੇਸਕਲਤਮਾਜਾ॥ ੩੭॥ ਬਹੁਤਗੁਰਨਿਤੇਪੁਰਨਗਯਾ
ਜਹੰਤਹੰਏਵੈਸਾਪੁਸੁਜਨਾ॥ ਛੂਟੈਅਹੀਕਾਰਅਰੁਅਸਤਾ॥ ਹਿੰਦੈਅਨਿਬਿਰਾਜੈ
ਸਮਤਾ॥ ੩੮॥ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਭੇਦਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਸਾਰਅਸਾਰਅਬਿਰਬਿ

ਰਜਨੈ ਜਹਾਤਹਾਂ ਲੈ ਲੈ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਤਾ ਸੀਸੈ ਵੈ ਤਾ ਮਿਟਾਵੈ ਸੀਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰਿਏ ਪਰ ੮੦

ਅਬ ਬਹੁ ਰਨਹੀ ॥ ਏਸ ਬਹੁ ਰਹੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਾਹੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਤੇ ਜਬ ਗਯਾਨ
ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਸਾਰੇ ਜਗ ਗਯਾਨ ਸਿਖਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਿਦੈ
ਬਿਰਾਜੈ ਪ੍ਰਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਬਿਧਿ ਜੇ ਈਹਾਰਿ ਕੋ ਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਿ
ਦੇਵੈ ॥ ੪੧ ॥ **ਸੀ ਭਗਵਨ ਭੁਵਰਾ** ॥ ਮੇਜੇ ਜਦੋ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਨ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਸਿ
ਰੇ ਹਗਵਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਾਤਿ ਪ੍ਰਦਛਿਨ ਦੀਨੀ ॥
੪੨ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਦਤਾ ਤੇ ਮੁਨਿ ਕੀ ਓਪਯਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਬ

ਚਨਪਕੋਉਰਮਾਹੀ॥ ਸਬਕੋਸੀਗਤਜੋਛੁਨਮਾਹੀ॥ ੪੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਟਿਸ
 ਬਹੀਸੇਆਨੀ॥ ਅੰਸੋਤਯੋਪਰਮਾਬਿਰਯਾਨੀ॥ ਸੋਰਾਜਾਜਦੁਬਡੇਹਮੇਰੇ॥ ਜਿਨ
 ਅਪਨੋਭਵਸੀਕਟਟਾਰੇ॥ ੪੪॥ ਤਤੇਉਧਵਅੰਰਨਕੇਈ॥ ਗੁਰਮਾਪੁਨੇਆਪ
 ਹੀਰੇਈ॥ ਆਪੁਹਿਬੁਡੈਆਪੁਹਿਤਰੈ॥ ਆਪੁਹਿਜੀਵੈਆਪੁਹਿਅਰੈ॥ ੪੫॥
 ਦੇਹ॥ ਯਹਭਾਖੇਬਿਰਯਾਨਮੇਸਬਅਵੈਤਉਪਾਇ॥ ਤਕੇਅਬਸਾਧਨਕਹੈ
 ਬਹੁਤਿਭਾਤਿਸਮਾਝਾਇ॥ ੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੇਅਹਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਸਸਿ
 ਕੀਪੇਸ੍ਰੀਭਗਵਤਉਧਵ ਸੰਬਾਦੇਚਤੁਰਥੀਸਤਿਗੁਰਬਖਿਨੰਨਾਮਨ

੬੦ **ਪ੍ਰਿਯਾਈ** ੯੧ **ਅਵਤੁਤੋਤਿਹਾਸੇ** **ਪਖਿਆਨੇ** **ਸਪੁਰਣ** **ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਨੋਵਾ** ੯੧
ਚਾਚੋਪਈ **ਸੁਨਿਓਪਵਅਬਸਾਧਨਕਹੀ** **ਤੇਰੇਸਬਸੀਦੇਹਹਿਦਹੀ** **ਜਾਤੇਉ**
ਪਜੈਬਹੁਅਗਯਾਨਾ **ਛੂਟੈਐਰਸਕਲਕੁਅਨਾਨਾ** ੧ **ਅਮਰਕੁਨਿਜੇਅਰਗ**
ਭਾਖੇ **ਤੇਸਬਹਿਦੈਬੈਠੈਮੇਆਖੇ** **ਤੇਕਹੀਐਆਤਮਕੇਧਰਮਾ** **ਐਰਸਬੈਬ**
ਧਨਕੇਕਰਮਾ ੨ **ਤਿਨਕੇਸਾਵਧਾਨਦ੍ਰੋਜਾਨੈ** **ਬਰਣਸਮਕੁਲਮਿਥਯਾਮਾਨੈ**
ਜੇਜੇਬਹੁਅਰੰਭੁਨਿਕਰੈ **ਸੁਖਚਹੈਨਿਸਦਿਨਦੁਖਿਭੁਰੈ** ੩ **ਅਗੇਕੋਬੰਧ**
ਨਉਪਜਾਵੈ **ਜਿਨਕੇਸੰਗਜਮਾਵਰੇਜਾਵੈ** **ਯੋਬਿਚਾਰਿਅਰੰਭੁਨਿਤਜੈ** **ਦ੍ਰੋ**

ਨਿਹਕਾਮਚਰਨਮਮਕੁਜੈ॥੪॥ਜਹਾਲਗਿਹੈਨਨਾਭੁਧਿ॥ਸੋਸਬਉਪਦਜਾਨੈ
ਕਥੁਧਿ॥ਵੈਤਭਵਸੇਕੁਮਕਰਿਜਨੈ॥ਸੁਪਨਅਨੇਰਬਸਅਕਰਿਅਨੈ॥੫॥ਤੁਤੇ
ਐਰਕਰਅਸਬਤਜੈ॥ਨਿਤਿਨਿਅਤਿਕਛੁਏਕਭਜੈ॥ਤੇਉਕਛੁਅਤਿਨਹਿਜਾ
ਨੈ॥ਕਰੈਤੇਕਰੈਨਹੀਤੇਭਾਨੈ॥੬॥ਕੁਕਿਅਹਿਜੈਅੰਤਰਿਪਰੈ॥ਤੇਤੇਕੁਇਨ
ਕਬਹੁਕਰੈ॥ਜੇਜਾਸਮੈਨਅੰਤਰਿਜਾਨੈ॥ਤੇਤਾਸਮੈਸਹਜਿਹੀਠਾਨੈ॥੭॥ਜਮ
ਨਿਅਹਿਨਿਹਚਲਾਚਿਤਧਰੈ॥ਨੇਅਨਿਕੋਭਾਵੈਤੁਕਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਗਯਨਗੁਰ
ਸਰਨਹਿਜਾਵੈ॥ਜਾਤੇਭੇਦਸਕਲਕੋਪਾਵੈ॥੮॥ਜਮਬੁਨੈਅਕਛੁਨਹਿਸੇਵੈ॥ਸ

ਤਿਗੁਰਕਹੈਸੀਖਸੋਲੇਵੈ॥ ਮਨਰਹਤਮਛੁਰਨਹਿਜਨੈ॥ ਤਨਮਨਅਰੀਪੀਪੀ ੮੨
ਤਿਕੋਠਨੈ॥ ੮॥ ਜਹਤਹਤੇਮਮਤਾਪਰਿਹਰੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਮਾਲਸਨਹਿਕਰੈ॥
ਤਜੈਅਸੁਯਾਬਿਬਾਨਬੋਲੈ॥ ਤਨਮਨਲਿਹਚਲਕਦੇਨਡੋਲੈ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰਧਾ
ਸਹਿਤਅਸਕੂਹੋਈ॥ ਗੁਰਚਰਨਨਿਜੇਵੈਸਿਖਸੋਈ॥ ਦਰਸੁਤਬਿਤਗੋਹ
ਕਟਿਬਾ॥ ਸਕਲਭੂਤਾਤਮਾਪਿਤਮੀਬਾ॥ ੧੧॥ ਤਿਨਸਬਹਿਨਕੋਸਅਕਰਿ
ਦੇਖੈ॥ ਐਮੋਰੋਕਰਿਕਦੇਨਲੇਖੈ॥ ਰਹੈਉਦਾਸਅਸਪਰਹਰੈ॥ ਨਿਸਦਿਨੁਬ੍ਰ
ਹਮਅਹਿਮਨਧਰੈ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਮਸੁਲਦੇਹਦ੍ਵੇਜੇਰੈ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਪਮਾਯਾਕੇਤੇਰੈ॥

ਇਨਦੁਨੋਤੇਆਤਮਾਦੁਰਿ॥ਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸਚੇਤਨਭੁਬਪੁਰਾ॥੧੩॥ਬੁਲਸਰੀਰਪ੍ਰਗਟ
ਜੜਏਹਾ॥ਚੇਤਨਕਰੈਤਾਹਿਵਹਦੇਹਾ॥ਸੇਵਹਊਤਨਜੜਹੈਅੰਗਾ॥ਚੇਤਨਹੋ
ਇਆਤਮਾਸੰਗਾ॥੧੪॥ਸੇਆਤਮਾਦੁਹੰਤੇਨਜਾਰਾ॥ਦੁਹੰਪ੍ਰਕਾਸਕਦੁਹੰਅਧ
ਰਾ॥ਜਸੇਬੇਕਕਠਾਮਨਲਪਰਜਰੈ॥ਸੇਦੂਜਹਿਪਰਕਾਸਿਤਕਰੈ॥੧੫॥ਪਰ
ਸੇਮਨਲਦੁਹੰਤੇਨਜਾਰਾ॥ਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸਆਤਮਾਆਧਾਰਾ॥ਬਬੁਧਾਸੇਬਹੁਕਠ
ਨਿਸੰਗਾ॥ਪਾਵੈਉਤਪਤਿਬਿਤਅਰੁਭੰਗਾ॥੧੬॥ਤੁਯੋਵੈਤਨਹਰਿਮਾਯਾ
ਕੀਏ॥ਤੇਆਤਮਾਆਪ੍ਰਕਰਿਣੀਏ॥ਤਿਨਸੰਬਿਜਨਆਰਨਦੁਖਪਾਵੈ॥

ਲਹੈ ਅਨੰਦ ਸਬ ਹਿ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਅਤਮ ੮੩
ਜਨੈ ਸਬ ਤੇ ਨ ਯਾਰਾ ॥ ਏਕ ਅਜਨਮਾ ਅਰੁ ਅਬਨਾਸੀ ॥ ਚੇਤਨ ਘਨ ਪੁਰਨੁ
ਖਰਾਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਨ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਰਤਾਈ ॥ ਪਰਮ ਅਸੁਧ ਸੁਧ ਨ ਹਿਕਾਈ ॥
ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਕੋ ਸੰਘਾਤਾ ॥ ਪਰਗਟੀ ਸੈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸੋਯਾ
ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਸੀਰਾ ॥ ਸੇ ਚੇਤਨ ਏ ਜਰੂ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਯੋ ਬਿਚਾਰਿ ਤੁਯਾ ਗੈ ਤਨ ਅਮਤਾ ॥
ਅਤਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਕਲ ਸੇ ਜਮਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਚੁੰਦੈ ਹੋਇ ਬਿਰੁਗ ਯਾ
ਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਛੂਟੈ ਸਬ ਨਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਰਣਿ ਅਸ ਬਿਰਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥

ਦੂਜੀ ਸਿਖ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਅਥਨਾ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉ
 ਪਜੈ ਪਾਵਕਰਾ ਜਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿ ਕਠਤਨ ਕੇ ਗੁਨ ਦ ਹਿਹੈ ॥ ਕਰ ਅਬੀ ਜ ਕੇਈ
 ਨ ਹਿਰ ਹਿਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਬ ਜੋ ਪਾਵਕ ਤੇ ਜਸ ਆਵੈ ॥ ਈਧ ਨਿ ਬਿਨਾ ਨ ਪਲਕ
 ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੁ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਯੋਹੇ ਈ ॥ ਈਧਨ ਕਰ ਅਭੁਸ ਅਕਰਿ ਸੇਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਰੁ ਜੇ ਮੂਢਨ ਯਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰ ਅਨਿਕੈ ਠਨੈ ॥ ਤੇ ਕਰ
 ਅਨਿਕੈ ਠਨੈ ਰੋਗਾਵੈ ॥ ਜਨ ਅਮਰਨ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਦੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਇ ਤਹੀਤ
 ਹਕਾਲਾ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਅਦਾਰਹੈ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ਯਹ ਜਗਾ ਦੀਸੈ ਤੁਕੇ ਤੁਹੀ ॥

ਕਿਤਨੀ ਹਰਿਤ

ਪਰਿਏਕੋਪਲਰਹੈਨਕਯੁਹੀ॥ ੨੫॥ ਐਰੈ ਐਰਹੋਹਿਅਕਰਾ॥ ਤਿਨਸੀਗਾਤਿ ੮੪
ਅਨਬਹੁਤਪ੍ਰਕਰਾ॥ ਕਬਹੂੰਗਯਾਨੁਹਿਦੈਨਹਿਅਵੈ॥ ਜਨਮਿਜਨਮਿਅਰਿ
ਮਰਿਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਕਰਮੁਜੇਕਰਮਾਨਿਅਚਰੈ॥ ਸੁਖਅਰੁਜੇਸੁਖਭੋਗ
ਨਿਕਰੈ॥ ਏਚਾਘੋਦੀਸੈਪਰਤੰਤ੍ਰਾ॥ ਤਾਤੇਸਬਤਜੀਏਯਹਮਿਤ੍ਰਾ॥ ੨੭॥ ਜੇ
ਪੰਡਿਤਸੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਤਤੁਲਹੈਬਿਨੁਕਰਮਾਨਿਠਾਨੈ॥ ਤੇਮੁਰਿਖਦੇਹ
ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਆਪੁਹਿਆਪੁਕਹਾਵੈਰਯਾਨੀ॥ ੨੮॥ ਹਰਿਜਨਸੀਰਾਨਕਬ
ਹੂੰਕਰੈ॥ ਤਤੁਨਸੁਨੈਕਰਮਾਨਿਬਿਸਤਰੈ॥ ਤਿਨਤੇਭਲੇਜੇਕਛੂਨਹਿਜਾਨੈ॥

ਤਤੁਬਚਨਸੁਨਿਹਿਦੈਆਨੈ॥੨੮॥ਜਤਿਪੀਅੰਤਸੁਖਨਿਕੋਜਲੈ॥ਅਰੁਛਿਨ
ਭੰਗੁਰਦੇਹਨਿਅਨੈ॥ਪਰਿਸੋਤਤੁਨਸਾਅਝੈਤੇਊ॥ਜਤੇਲਪੈਭਗਤਿਕੋਭੇਊ॥
੩੦॥ਕਾਲਮ੍ਰਿਤਿਜਾਕੋਨਿਤਗਸੈ॥ਤਾਕੋਕਹੋਕਹਾਸੁਖਬਸੈ॥ਜੋਕੋਈਆਰਨ
ਕੋਲੀਜੈ॥ਸੁਲੀਨਿਕਟਿਖਰੇਲੈਕੀਜੈ॥੩੧॥ਅਰੁਤਾਕੋਜੋਭੋਗਭੁਭਾਵੈ॥ਜੋ
ਤੇਕਹੋਕਿਸੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ਅਰੁਤੁਹੀਨਸੁਰਪਰਲੇਕਾ॥ਅਦਮਛੁਰਨਿੰਦਾਭੁਜ
ਜੋਕਾ॥੩੨॥ਤਿਨਕੇਹੇਤਜਤਨਬਹੁਕਰੈ॥ਸਿਧਨਹੋਹਿਬਿਘਨਅਤਿਪਰੈ॥
ਜੋਖੇਤੀਮੈਬਿਘਨਅਨੇਕਾ॥ਤੁਸੁਰਗਾਵਿਲਪੈਕੋਊਏਕਾ॥੩੩॥ਅ

ਰੁਜੇਲਯੋਤਉਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ ਦੇਖਿਤਾਬਿਨਸਿਜਾਇਪਲਾਆਹੀ॥ ਈਹਾਜਗਤ
 ਕਰੈਬਹੁਕੋਈ॥ ਅਰੁਜੇਅੰਤਰਾਯਨਹਿਹੋਈ॥ ੩੪॥ ਤਬਸੇਸੁਬਗਲੇਕਕੋਜ
 ਵੈ॥ ਹ੍ਰੈਕਰਿਦੇਵਦੇਵਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਪਨੇਪੁੰਨਨਕੋਉਪਜਾਵੈ॥ ਉਤਅਜਾਇ
 ਬਿਆਨਹਿਪਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਬਹੁਰੀਧਰਬਗਾਇਨਕੋਕਰੈ॥ ਬਹੁਸੁੰਦਰੀਨਾਰਿਅਨ
 ਹਰੈ॥ ਏਛੁਹੋਇਤਹਾਂਚਲਿਜਾਵੈ॥ ਸਹਿਤਬਿਅਨਬਿਲਿਬਨਲਾਵੈ॥ ੩੬॥
 ਅੰਤਪਾਨਤਹਾਨਿਤਕਰੈ॥ ਬਸਤ੍ਰਾਰੁਣਦੇਹਬਹੁਧਰੈ॥ ਜੋਨਿਤਅਗਨ
 ਬਹੁਤਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਰਿਬੇਕੀਕਛੁਚਿਤਨਆਵੈ॥ ੩੭॥ ਜੇਤੋਪੁੰਨਿਈਹਕੋ

ਰੋਈ ਤੇ ਤੇਰਹੈ ਸੁਰਗ ਮੇ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਛੀ ਨਿਹੋ ਵੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੀ ॥ ਕਾਲ ਤਹਾਂ ਤੇ
ਹੈ ਤਬਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕਹੈ ਤਜੋ ਕਹੈ ਤਾ ਵੈ ॥ ਤਦੁ ਖਕੀ ਕਛੁ ਕਹਤ ਨਾ
ਵੈ ॥ ਰਹੈ ਰਹੈ ਪਰਿ ਕਹੈ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਅਧੀਨ ਮਹਦੁ ਖਲਹੈ ॥ ੩੯ ॥
ਕੋਈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਕਹੈ ਜੇ ਤੋ ॥ ਛੀ ਨਿਛੀ ਏਦੁ ਖਹੈ ਤੇ ਤੋ ॥ ਸੋ ਤਜਿ ਸੁਰਗ ਭੂ
ਮਿ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਪਾਛੈ ਜੋ ਨਿਅਨੰਤ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹੁ ਖਾਖੀ ਬਿਧਿ ਕੀ ਗਤ
ਤੋ ਸੋ ॥ ਅਬ ਨਿਖੇਧ ਕੀ ਸੁਨੀਯੋ ਮੇ ਸੋ ॥ ਜੋ ਕੁਸੀ ਗਮੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੈ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਭਾਂ
ਤਿ ਅਧਰ ਅਨਿਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਬੰਢੈ ਕਾ ਆਇੰਦੂ ਯਾ ਅਧੀਨਾ ॥ ਇਸ੍ਰੀਲੀ ਪਟਲੋਂ

ਟੀਕਾ ਬਹੁਜੀਵਨਿਕੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਗਣਕੋ ਅਨੁਸਰੈ॥ ੪੨॥ ਮੇਰੀ ੨੬
 ਏਕ ਬਸੇ ਸਬ ਮਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਵੇਹ ਨ ਰਕ ਮੇਜਾ ਹੀ॥ ਬਹੁ ਰਿਅਸਥਾ ਵਰਤਨ
 ਲਹੈ॥ ਜਨ ਅਜਨ ਅਬਹੁ ਸੀਕਟ ਸਹੈ॥ ੪੩॥ ਤਾਤੇ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਜੇ ਕਰੈ॥ ਤੇ
 ਸਬ ਜਨ ਅਮਰਨ ਮੇਪਰੈ॥ ਕਰ ਅਕਰੈ ਤਿਨ ਤੇ ਤਨ ਧਰੈ॥ ਤਨ ਧਰਿ ਧਰਿ ਬਹੁ
 ਦੁਖ ਸੇ ਮਰੈ॥ ੪੪॥ ਤਾਤੇ ਪਰ ਵਿਰਤ ਮੇ ਸੁਖ ਨ ਹੀ॥ ਭਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੁਨ੍ਯ
 ਹੀ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਸਬ ਲੋਕ ਸਮੇਤਾ॥ ਇਤਨੇ ਰਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਨ ਜੇਤਾ॥ ੪੫॥
 ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਊਅੰਤ ਨ ਰਹੈ॥ ਤੀਤਰ ਬਾਜ ਕਾਲ ਤੁਰਾਹੈ॥ ਅਗਨ ਰਹੈ ਮੇਰੇ ਬੁਝ

ਮਾਹੀ॥ ਪਵਨ ਬਹੈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪਲੁ ਨ ਹੀ॥ ੪੬॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਏਕ ਰਸ ਚਲੈ॥
ਅਰਜ ਦਾਤੇ ਸੀ ਧੁਨ ਵਲੈ॥ ਮਿਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਸਬ ਕੇ ਰਸੈ॥ ਅੰਗੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਤੇ
ਤ੍ਰਾਸੈ॥ ੪੭॥ ਤਾਤੇ ਕਹੂੰ ਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਤਾ ਸੁਖ ਚਹੈ ਜੋਗ ਹੀ ਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਅਰੁ
ਜੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਕਰ ਅਉ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਤ ਰਜ ਤਾ ਛੁਗਾਵੈ॥ ੪੮॥ ਸੋਆ
ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਪਰਿ ਮਾਤ ਮਾ ਅਕਰਤ
ਜਾਨੈ॥ ਭੋਗ ਰਹਿਤ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਮਾਨੈ॥ ੪੯॥ ਕਰ ਅਰੁ ਭੋਗਾ ਦਿਕਹੈ ਜੇ ਤੇ॥
ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਅਰੁ ਰੁਨ ਕ੍ਰਿਤ ਸਬ ਤੇ ਤੇ॥ ਜੀ ਲਾਗਿ ਯਹ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਗੁਨ ਬੀਧ॥

ਤੇਲਗਿਮਿਟੈਨਤਨਜੇਬੰਧਾ॥੫੦॥ਤੁਨਸਨਬੰਧਮਿਟੈਨਹਿਜੋਟੈ॥ਨਾਨਾਭਾਵ ੮੭
 ਬਹੁਤਬਿਧਿਤੋਲੈ॥ਨਾਨਾਭਾਵਕੈਜਬਲਰੀ॥ਪਰਾਧੀਨਆਤਮਤਬਲਰੀ॥
 ੫੧॥ਪਰਾਧੀਨਜੋਲਗਿਯਹਰਹੈ॥ਤੋਲਗਿਕਾਲਨਿਰੰਤਰਗਹੈ॥ਤਾਤੇਜੇ
 ਪਵਿਰਤਿਹੋਵੈ॥ਜੁਗਜੁਗਜਨਮਜਨਮਤੇਰੋਵੈ॥੫੨॥ਪ੍ਰਥਮਹੁਤੋਐਏਕ
 ਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤਾਹੀਤੇਉਪਜੋਯਹਅੰਜਨਾ॥ਕਾਲਆਤਮਾਏਕਰੁਬੰਦਾ॥ਧਰ
 ਮਸ੍ਰਭਾਵਬਹੁਤਬਿਧਿਰੇਦਾ॥੫੩॥ਏਸਬਮਾਯਾਸਤਿਨਹੋਈ॥ਤਾਤੇਬੁਧਾਅ
 ਨੁਰਕਤਨਬੋਈ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਆਤਮਜਾਨੈ॥ਤਬਸਬਸੀਕਟਭਵਕੇਭਨੈ ॥

ਲੋਕ ਬੇਦਬਾਸ ਨਾਤ ਜੈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਦੇਹ ਬਿਖੈ ਨਹਿ ਭੁਜੈ॥ ਅਨਪਹੁਚੈ ਸੋ ਅਥਾ
ਲੇਖੈ॥ ਅਨ ਅਤੀਤ ਸੋ ਜਹਤ ਹਦੇਖੈ॥ ੫੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤਮ ਏਕ ਬਿਚਾਰੈ॥
ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਹਿਜਾਰੈ॥ ਤਬ ਹੀ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਛੁਟੈ ਦ੍ਰੈਤ ਬ
ਹੁਰਿ ਨਹਿ ਆਵੈ॥ ੫੬॥ ਯਹ ਅਤਮ ਅਰੁ ਦੇਹ ਬਿਬੇਕਾ॥ ਯਾ ਕੋ ਜਾਨੈ
ਕੋ ਕੇ ਏਕਾ॥ ਅੰਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਜਬ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਉਪ੍ਰਦਾਸ ਕਰੀਤ ਬਪ੍ਰਸ਼ਨਾ॥ ੫੭॥
ਉਧੇਵੇਵਚ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਹ ਜੋ ਸਾਰੇ ਭਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਦੇਹ ਬਿਖੈ ਭੁਨਕਰਾ॥
ਅਰੁ ਅਤਮ ਅਨੀਹ ਅਬੀਧਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਭਯੋ ਕੀਨ ਬਿਧਿ ਬੀਧਾ॥ ੫੮॥

ਅਰੁ ਜੇ ਬਹੁ ਰਿਗ ਜਾਨ ਕੋ ਲਏ ॥ ਛੋੜੇ ਉਪਾਧੀ ਦੇਹ ਮੇਰ ਹੈ ॥ ਸੇ ਬਹੁ ਰੁਝੇ ਕਹੁ ਲਿ ८੮
 ਪਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹੁ ਕਾਰਿ ਜਾਨੀ ਜੈ ਸੋਈ ॥ ੫੮ ॥ ਕੈਸੇ ਬਿਚਰੈ ਕੈਸੇ ਰਹੈ ॥
 ਕੈਸੇ ਜੀਵੈ ਕੈਸੇ ਕਹੈ ॥ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿਰੈ ਕੈਸੇ ਜੋਵੈ ॥ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਕੋਨ ਬਿਧਿ ਜੋਵੈ ॥ ੬ ੦ ॥
 ਅਰੁ ਅਤਾ ਏ ਕੈਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਏਕ ਬੰਧਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬੰਧ ਏਕੈ
 ਕਹੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਏਤੁ ਬਹੁਤ ਏਕ ਕਹੁ ਉਕਤਾ ॥ ੬੧ ॥ ਗੁਨ ਅਨੂਦਿ ਅਤਾ ਅਨਾ
 ਨਾਦਿ ॥ ਤਾਤੇ ਯਹ ਤੇ ਬੰਧਨ ਅਦਿ ॥ ਨਿਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਹੀ ਏਵੇ ਵਾ ॥ ਤਾਕੇ
 ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ ॥ ੬੨ ॥ **ਦੇਹਾ** ॥ ਏਉਧੁ ਨਿਜ ਭਕੁ ਕੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ

ਬੈਨਾ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਕਪੋਹ ਰਿਜੀ ਕਰਨਾ ਮੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ
ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਦਸ ਸਿਕਿਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਉਪ ਸੰਬਾਦੇ ਭਾਖਾਯੰ
ਦਸ ਮੇਧਿਯਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਉਬਾਚਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਵਾਸ ਪਰਮ
ਗਿਆਨਾ ਜਾਂਤੇ ਭੇਦੀ ਮਟੈ ਤੁਵਨ ਨਾ ॥ ਬੰਧੁ ਮੁਕੁਤੇ ਹਿਸਾਸੁ ਆਉ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ
ਅਰਿਯਾਨ ਮਿਟਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬੰਧੁ ਮੁਕੁਜੈ ਕਹੀਏ ਕੋਈ ॥ ਸੇਤੋ ਸਕ ਬਗੁਨ
ਤੇਰੇ ਏਈ ॥ ਤੇ ਸਬ ਗੁਨ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਦੂਰਿ ਆਤਮਾ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇ
ਕਰੁ ਮੋਹ ਜਨਮ ਅਰੁ ਸੁਖ ॥ ਭਯ ਅਰੁ ਮਰਨ ॥ ਵਿਕਸਹ ਦੁਖਾ ॥ ਏਸ ਰੋਗ

ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇਵਲਾ ਸਦਾਏ ਕਾ ਅਤਾ ਨਿਹ ਕੇਵਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜੁ ਸੁਖ ਪਨੇ ਸੁਖ ਦੁ ੨੮
ਖਾ ਅਨੇ ਕਾ ਤਿਨ ਸੇ ਅਤਾ ਸੇ ਕੇਨ ਹਿਏ ਕਾ ਤੇ ਸਬ ਬੁਧਿ ਰੁਸ ਨ ਕੋਹੇ ਵੈ ॥ ੪ ॥
ਦਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇ ਸੇ ਵੈ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਧਾ ਦਿਕ ਛੁਨ ਹਿਰਹੈ ਜਾ ਕੇ ਪਰ
ਗਟ ਜੁਖੋ ਪਤਿ ਕਹੈ ਤਬ ਅਤਾ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਈ ਪਰਿਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹਿ
ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪਤਿ ਸੇ ਅਤਾ ਸੇ ਹੋਈ ਤੇ ਬਿਵਹਾਰ ਪੀਛ ਲੇ ਕਹੈ ਪਰਿਤਾ
ਕੋ ਕੋਈ ਨ ਬਿਕਾਰਾ ਏ ਸਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਪਰਿਅਤਾ ਮਾਯਾ
ਪਨੇ ਮਾਨੈ ਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਪਰੁ ਅਤਾ ਏ ਕਰ ਜਾਨਿਤਾ

ਬੀਧਮੋਖਏਸਕਲਅਸਤਿ॥੧॥ਉਧਵਜਨੋਏਕਅਬਿਦਯਾਅਰੁਦੂਜੀਜੇ
ਕਹੀਏਬਿਦਯਾਏਦੋਊਹੈਮੇਰੀਸਾਕੁਇਨਮੇਸਬਹਿਨਕੀਆਸਕਿ॥੨॥
ਬੀਧਨਕਕੋਚਹੈਮੇਜਾਕੋਪ੍ਰੇਰਿਅਬਿਦਯਾਪਠਉਤਾਕੋਅਰੁਜਾਕੇਬੀਧ
ਨਾਨਿਮਿਟਾਉਤਾਕੋਬਿਦਯਾਸਾਕਿਪਠਾਉ॥੩॥ਏਜੇਦੋਇਮੁਕਾਅਰੁਬੀਧ
ਤੇਮਾਸਾਕਿਨਿਕੇਸੀਬੀਧਾਅਤਮਾਹੈਜੇਮੇਰੇਬੁਧਾਸਬਤੇਨਾਬੋਪਰ
ਮਾਅਨੁਪਾ॥੪॥ਜੁਸਾਸਿਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬਅਨੇਕਾਪਰਿਤੇਬਹੁਤਨਹੀ
ਸਬਏਕਾਅਰੁਜਾਜਾਕੋਪਟਬਿਨਯਾਈਜੇਈਜੇਸਾਸਿਮਾਹਿਜਮਾਈ॥੫॥

३५॥ सषभातुममेरोमीसा॥ परिषदसीगलहेदुषसीसा॥ बिदजासाकु
 नहिदजेजबही॥ पटकेनसुकबेसेतबही॥ १२॥ सोहीसेतबमेकेल
 ही॥ मेकेपाएसकलबुअदही॥ अरुपूतिबिषयपटिनहीमाही॥ सदा
 आलिपतलिपुकहीनाही॥ १३॥ परिषदसीगलिपुसेहोवै॥ अरु
 लिपतअरुउजेवै॥ ३५॥ आतुमासकलतेनजारा॥ सदाआलिपुनलि
 पेबिकरा॥ १४॥ परिषातनमेआपिषीयना॥ ताकेसीगलहेदुषन
 ना॥ आषमेषीयमुकुकीको॥ तेबेसषसीदेहहिदही॥ १५॥ ऐकदे

ਹਮੇਵੈ ਕੋਥਾਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਕੋਥਾਸਾ ਜੁਵੈ ਪੀਖਿ ਰਹੈ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਰਤੇ ਭਿੰਨ ਲਿਪੁ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਏਵੇ ਉਚੈ ਤਨ ਏਕ ਸਾਨਾ ਸਖਾ ਰੂਪ ਏ
 ਕਾਹਿ ਅਸਥਾਨਾ ਆਪੁ ਹਿਤੇ ਤਿਨਿ ਬਾਸਾ ਕੀਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਏ ਕਤ ਰਹਿ ਚਿਤ
 ਦੀਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਵੇਹ ਬਿਛੁਕੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਦੁਖਿ ਆਪਹੀ ਆਵੈ ॥
 ਤਬ ਤਾਕਾ ਜਕਰ ਅਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇਜੁ ਗਜੁ ਗਜਨ ਮੇਅਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਵੇ
 ਹਮਰੇ ਅਰਨੇ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਵੇਹ ਜਨਮ ਤੇ ਜਨਮ ਹਿਅਨੈ ॥ ਮੇਸੇ ਸਦਾ ਬਹੁਤ
 ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ ਮੇਸੇ ਅਤਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਿਮਾਤਮਾ ਵੇਹ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥

ਸੁਖਫਲੁ ਕਬਹੂੰ ਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਕਰਮ ਨ ਹਿਰਾਹੈ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਅਯ ੯੧
ਨਿਹਚਲ ਰਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਯੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਜਨੈ ॥ ਦੇਹ ਅਤੀਤ ਦੁਹੰ ਕੇ
ਮਨੈ ॥ ਸੁਖਫਲੁ ਅਰੁ ਆਰੰਭ ਨਿਤ ਜੈ ॥ ਮੁਕੁੰਦੋ ਇ ਪਰਮਾਤਮ ਭੁਜੈ ॥ ੨੧ ॥
ਜੁਤੁ ਨ ਮਾਹਿ ਮੁਕੁੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਬਿਦਯਾ ਪਾਇ ਬਸੈ ਤੁਮਾਤਮਾ ਤਨ ਮੈ ॥
ਪਰਿਤਨ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਪੁ ਹਿਜਾਨਿ ॥ ਭੁਯੋ ਬਿਰਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਪਨ ਦੇਖਿ
ਜੁ ਜਾਗੈ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸੁਪਨਾ ਚਿਤ ਰੈ ਸੋਈ ॥ ਪਰਿਸੋ ਸੁਪਨ ਦੇਹ ਅਰੁ ਸੁਪ
ਨਾ ॥ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ਭੁਮਤੇ ਉਪਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਹਿਤ ਅਵਿਦਯਾ ਹੋਈ ॥

ਸੇਤਨਸੇਨਹਿਪਰਿਹੈਸੋਈ॥ ਜੁਸੇਵਤਸੁਪਨਤਨਪਾਵੈ॥ ਤਕੇਆਪੁਜਾ
ਨਿਅਨੁਲਾਵੈ॥ ੨੪॥ ਤਨਸੇਬੰਧਮੁਕਤਜੇਜੀਵਾ॥ ਬੰਧਜੀਵਤੁਕੁਸੇਸੀਵਾ
ਬਹੁਕੋਕਹੋਮੁਕੁਕੇਲਛਨਾ॥ ਜਿਨਕੋਜਨੈਹੋਇਬਿਚਛਨਾ॥ ੨੫॥ ਦੇ
ਖੈਸੁਨੈਕਹੈਕਛੁਕਰੈ॥ ਸੇਕਛੁਕਦੇਨਹਿਦੈਧਰੈ॥ ਸਕਲਅਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯ
ਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਆਪੁਹਿਏਕਅਕਰਤਾਅਨੈ॥ ੨੬॥ ਪੁਰਬਕਰਮਅਧੀਨ
ਸਰੀਰਾ॥ ਕਰਮਕਰੈਇੰਦ੍ਰਿਅਨਜੀਰਾ॥ ਤਿਨਸੇਬਾਸਕੀਯੋਨਹਿਜਾਨੈ॥
ਮੁਰਖਆਪੁਹਿਕਰਤਾਅਨੈ॥ ੨੭॥ ਬਹੁਰਮੁਕੁਅੰਸੀਬਿਧਿਰਹੈ॥

ਅਹੰਕਾਰਯਾਤਨਕੇਦਹੈ॥ ਅਸਨਾਅਸਨਾਅਟਨਾਅਰੁਸਯਨਾ॥ ਦਰਸਪਰ ੨
 ਸਾਅਪਰੁਬਥਿਯਨਾ॥ ੨੮॥ ਇਨਿਮੇਇਦ੍ਰਿਨਕੇਬਰਤਾਵੈ॥ ਆਪਨਕ
 ਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਰਹੈਆਹਿਪਰਿਲਿਪੁਨਹੋਈ॥ ਜੁਆਕਾਸਪਦ
 ਨਗਵਿਭੋਈ॥ ੨੯॥ ਬਿਦਯਨਾਅਸੈਹਥੀਪਾਈ॥ ਦਿਛੁਬੈਰਾਗਸੋਸਾਨਪ
 ਰਵਾਈ॥ ਤਸੇਕਾਟੇਸੇਸਯਸਾਰੇ॥ ਜਰਿਸਕਲਕੁਅਭੇਦਨਿਵਾਰੇ॥ ੩੦॥
 ਇਦ੍ਰਿਅਪੁਨਬੁਧਿਅਨਆਹੀ॥ ਕਬਹੂੰਕਛੁਬਾਨਨਾਹੀ॥ ਸੋਜਦੀਪਤਿ
 ਨਹੂੰਮੇਦਰਸੈ॥ ਪਰਿਸੋਮੁਕੁਤਹਿਨਹਿਪਰਸੈ॥ ੩੧॥ ਏਕਦੁਸ੍ਰਤਨਪੀਵਾ

ਕਰੈ॥ ਏਕਬਹੁਤਪੁਜਾਬਿਸਤਰੈ॥ ਪਰਬੁਧਿਹੋਖੋਤੁਖੁ ਨਾਹਿਅਨੈ॥ ਜਕ
ਲੁ ਦੇਹਾਕੁਤਾਮਿਖਾਨੁਨੈ॥ ੩੨॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਾਜੋਕੋਈਕਰੈ॥
ਕਿੰਬਾਕਰੈਗੀਬਿਸੁਰੈ॥ ਮੁਨਿਕਛੁਭਲੇਬੁਰਨਾਹਿਦੇਖੈ॥ ਗੁਨਅਰੁਦੇ
ਖਰਹਿਤਸਮਲੇਖੈ॥ ੩੩॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਨਾਹੀਕਛੁਕਰੈ॥ ਨਕਛੁਕ
ਹੈਨਾਹਿਰਦੈਧਰੈ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਰਹੈਬ੍ਰਹਮਰਸਮਤਾ॥ ਏਹੁਹੀਨਜੋਜ
੩੪॥ ਅੰਸੇਚਿਹਨਮੁਕਤਿਕੇਮਾਨੈ॥ ਅਰੁਮੁਖੋਖਕੋਸਾਧ
ਨਜਾਨੈ॥ ਮੁਕੁਭਯੋਜੁਚਹੈਕੋਈ॥ ਏਸਬਸਾਧਨਸਾਧੈਸੋਈ॥ ੩੫॥

ਜਿਨਿਸਬਸਬਦਬ੍ਰਹਮਹੈਜਨ੍ਹੋ॥ ਪਾਰਿਨਿਜਤਤੁਨਹੀਪਹਿਚਨ੍ਹੋ॥ ੮੩
ਇਨਿਸਾਧਨਨਿਮਾਹਿਰਤਿਨਾਹੀ॥ ਤੁਕੇਸ੍ਰਮਸਬਸਿਖਾਜਾਹੀ॥ ੮੪
ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਜਾ॥ ਹਰਿਜੀਅਰੁਹਾਰਿਭਾਕੁਨਿਜਾਜਾ॥ ਤਾ
ਤੇਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਸ੍ਰਮਾਐਸੇ॥ ਬਿਧਾਗਾਇਸੇਵੀਐਜੇਸੇ॥ ੮੫॥ ਬ੍ਰਿਧ
ਗਾਇਦੁਧਾਬਿਨੁਹੋਈ॥ ਪਰਾਧਨਿਤਨੁਰਾਖੇਕੋਈ॥ ਏਸਤੀਨਾਰਿਪੁਤ੍ਰ
ਅਨ੍ਹਾਈ॥ ਪਰਮਾਬਿਹੀਨੋਧਨਾਧਿਕਾਈ॥ ੮੬॥ ਜੁਏਨਤੇਦਿਨ
ਦਿਨਦੁਖਹੋਈ॥ ਕਬਹੂੰਸੁਖਪਾਵੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਸੋਹਿਬਿਨਾਤੁਰਬਹੁਬਿ

ਧਿਬਾਨੀ ਕੇਵਲ ਬੰਧਨ ਹੀ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮੇਰੇ ਜਗ ਉਤ ਪਤੁ ਸੇਘ
ਬਾ ਸਬ ਪਾਤਿ ਪਾਲਨ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਕਿੰਬਾ ਜਨ ਅਕਰ ਅਬਹੁਤੇ
ਰੇ ॥ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਜਾਬਾ
ਨੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਬੰਧਾ ॥ ਬੰਧਾ ਬਾਨੀ ਤਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਨੀ
ਨਪੀ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਭੁੱਤ ਕਰ
ਬਹੁਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਅਨ ਹਿ ਨਿਵਰੈ ॥ ਪੁਰਣ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਧ
ਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਦੂਜੇ ਨਾਨਾ ਅਰਬਾ ॥ ਅਨਧਾਰਣ ਕੇਨ ਹੀ ਸਮਰਬਾ ॥

ਜੋਮਮਹੇਤਕਰਮਸਬਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਫਲਜਸਪਰਿਹਰੈ॥ ੪੩ ੮੪
 ॥ ਐਰੈਕਰਮਅਕਰਮਾਬਿਕਰਮਾ॥ ਬੰਧਨਜਾਨਿਤਜੈਸਬਰੁਰਮਾ॥ ਜਾ
 ਹਿਤੋਭਿਪਜੈਮਮਭੁਕਿ॥ ਤਾਹੀਮੇਰਾਖੇਅਨੁਰਕਿ॥ ੪੪॥ ਸਰਧਾਸਹਿਤ
 ਸੁਨੈਗੁਨਮੇਰੇ॥ ਜਿਨਤੇਕਰਮਨਾਵੈਨੇਰੈ॥ ਗਾਵੈਸੁਮਿਰੈਅਸਤੁਤਿਕ
 ਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਨਿਸਾਦਿਨੁਬਿਸੁਰੈ॥ ੪੫॥ ਜੇਕਛੁਧਰਮਕਾਅਮਰੁ
 ਅਰਥਾ॥ ਕਰੈਸਕਲਤੇਮੇਰੇਅਰਥਾ॥ ਮਮਾਧੀਨਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥
 ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਮਾਨਨਾਹਿਰਹੈ॥ ੪੬॥ ਯਾਬਿਧਿਹੋਵੈਨਿਹਚਲਕੁਕਿ॥

ਅੰਰਸਕਲਤੇਸਹਜਬਿਰਕ੍ਰਿਤਬਮੇਰੇਨਿਜਰੂਪਹਿਜਨੈ॥ ਤਾਤੇਨਾ
ਨਾਭੇਦਹਿਭੁਨੈ॥ ੪੭॥ ਤਬਤਾਹੀਪਦਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਜਨਮਫੇਰਿ
ਨਹਿਪਵੈ॥ ਪਰਿਯਹਸਤਸੰਗਾਤਿਤੇਹੋਈ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਬਿਨੁਲਹੈ
ਨਕੇਈ॥ ੪੮॥ ਭਕੁਨਿਬਿਨਾਭਕੁਨਹਿਪਵੈ॥ ਭਕੁਨਿਬਿਨਾਨਹਿਮੋਖੈ
ਆਵੈ॥ ਤਾਤੇਸਤਸੰਗਾਤਿਕੋਕਰੈ॥ ਦੂਜੇਜਤਨਸਕਲਪਰਿਹਰੈ॥
੪੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਅੰਸੇਸੁਨਿਹਰਿਕੇਬਚਨਅਨੰਮੇਬਾਢੀਪਯਾਸ॥
ਤਬਭਕੁਨਿਅਰੁਭਾਕੁਕੇਲਛਨਪੁਛੇਦਾਸ॥ ੧॥ **ਉਧਵਉਬਚ**॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਅਨੰਤਾ ॥ ਯਾ ਜਗ ਬਹੁਤ ਭੂਤਿ ਕੇ ਸੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੀ
 ਤ ਕੋ ਹੋਤੁ ਅਵੇਦਾ ॥ ਤੁ ਕੋ ਸੇ ਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਸੇ ਭੂ ਕ੍ਰਿਕ ਵਨ ਜੇਠ
 ਨੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੁ ਵਨਿ ਜ ਰੂਪ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤ ਬਉ ਪਵ ਕੋ ਦੇ ਬਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿ
 ਧੁ ਬੇਲੇ ਭੁਗਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦਾਚੁ ॥ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦ੍ਰੋਹ
 ਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਛਿ ਮਾਵੰਤ ਅਰੁ ਸਤਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ਨਿਦਾਰ ਹਿਤ ਦੰਦ ਸਬ ਸ
 ਮਤਾ ॥ ਪਰ ਉਪ ਕਾਰੀ ਹ੍ਰਿਦੈ ਨ ਮ ਮਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਏ ਕਾ ਮਥੁ ॥ ਧੋ ਬੇਰੁ ਰਹੈ
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਜਿਤ ਕੇ ਮਲਤਾਰਾਹੈ ॥ ਸਦਾ ਚਰ ਸੰਗ ਹਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਲਾਘੁ

ਅਹਰਨਈਹਾਅਨੈ॥ ੪॥ ਸੀਤਲਹਿਦੈਬਿਚਗਹਿਕਰੈ॥ ਧਰਮਾ
 ਪਨੇਦ੍ਰਿਹਤਾਧਰੈ॥ ਸਾਧਨਅਰੁਹਿਤਾਬਿਕਾਰਾ॥ ਪੀਰਜਵੰਤਦਯਾ
 ਅਧਿਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਸੋਕਸੋਹਅਰੁਧਾਪਪਾਸਾ॥ ਜਗਮਿਤੁਜੀਤਿਖਟ
 ਪਾਸਾ॥ ਆਪਮਨੁਆਪਮਾਨਨਜਾਨੈ॥ ਔਰਨਕੇਬਹੁਮਾਨਹਿਠਨੈ॥
 ੬॥ ਜੋਕੋਈਸਰਨਗਾਤਿਆਵੈ॥ ਤਾਕੋਤੁਤੁਗਯਾਨਬਤਾਵੈ॥ ਸਬਕੇ
 ਮਿਤੁਭੁਭੁਜਾਨੈ॥ ਦ੍ਰਿਹਬਿਸ੍ਵਾਸਸਕਲਭੁਭੁਨੈ॥ ਮਮਾਧੀਨਦੀਨਦੈ
 ੭॥ ਸਾਧਨਕੇਬਲੁਕਦੇਨਗਾਵੈ॥ ਸੋਹੀਕੋਕਰਤਾਕਰਿਜਾਨੈ॥ ੮॥

ਕਬਹੂੰ ਭੂਲਿ ਨ ਆਪਾ ਮਾਨੈ ॥੮॥ ਜਾਇ ਪਬੇਦ ਰੂਪ ਮੇ ਗਾਏ ॥ ਬਰਣਾਸ ੮੬
ਮਕਲ ਧਰਮ ਬਤਾਏ ॥ ਤੋਹੂੰ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਸੁਭਤ ਜੈ ॥ ਵਿਛ ਨਿਸਚਯ
ਮਮਰਣ ਨਿਭੁ ਜੈ ॥੯॥ ਹਿੰਸੈ ਭਕੁ ਨਿਜ ਭਕੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰਾ ਭਕੁ
ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿੰਕੀ ਬੂ ॥ ਦੇਸੁ ਰੁਕਾ ਲਗਾਹਿ ਤਸਰ ਬਾਤੁਆ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮਯ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥੧੦॥ ਅੰਸੇ ਜਾਨੈ ਜਾਨੈ ਹਿਰੁ ਜੈ ॥ ਔਰ ਸਕਲ ਸਿ
ਕਲ ਪਨਿਤ ਜੈ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਕਹੀਏ ਨਿਜ ਭਕੁ ॥ ਤਾ ਸੇ ਨਿਤ ਹੁ ਜੈ ਅਨੁਰਕੁ ॥
੧੧॥ ਅਰੁ ਜੈ ਅੰਸੇ ਸੇ ਹਿਨ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਿ ਅਤੁ ਜੰਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਠਨੈ ॥ ਲੋਕ

ਰਿਸੇਹਿ ਸਕਲ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਤੇਜ ਨ ਮੋਹਿ ਆਪੁ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਭੁ ਕ੍ਰਿਨਿ
ਕੇਲ ਛੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਤੇਲ ਹੀਐ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਕ੍ਰਿ
ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁਕ੍ਰਿ ਪਾਇ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਚਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਮਮ ਸੀਤ ਨਿਕੋ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ਮਬ ਮੇ ਕਹੇ ਭੁਕ੍ਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਵੈ
ਮੇਰੇ ਸੀਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਮੇ ਸੇ ਕੋ ਭਜੈ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਫੁਲਾ
ਦਿ ਕੁਤੁਤੈ ॥ ਹਿਤ ਸੇਵਰ ਸਪਰਸ ਪਰਿਚਰ ਜਾ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਅਰੁ ਟੰਡਵਤ
ਸਪਰ ਜਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ॥ ਮੋ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ

ਪੁਲਾਅਰਧਾਅਮੇਰੇਜਨਮਕਰਮਗੁਨਰਾਜਾਵੈਸਦਾਨਿਰੰਤਰਮੋਕੇ ੯
 ਧਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਤਨਅਰੁਤਨਕੇਛੁੰਨੇਤੇਮੋਕੇਸਕਲਸਮਰਪੇਤੇਤੇ ੧੭
 ਜਨਮਾਸੁਮੀਆਦਿਜੇਪਰਬਾਬਹੁਤਉਛਾਹਕਰੇਤੇਸੁਬਾ॥ ੧੮॥
 ਨਿਤਗਤਿਅਰੁਬਹੁਬਿਧਿਬਾਜਾਮੰਦਰਰੂਪਬਹੁਤਬਿਧਿਸਾਜਾ॥
 ਕਬਾਕੀਰਤਨਬਹੁਬਿਧਿਚਰਚਾਜਾਗਣਾਦਿਬਹੁਤਬਿਧਿਅਰ
 ਚਾ॥ ੧੯॥ ਅੰਮੇਸੇਬਹੁਤਭਾਂਤਿਉਛਾਹਾਸਬਪਰਬਨਿਸਬਬਿਧਿ
 ਨਿਬਾਹਾਅਸੁਰਾਦਿਕਿਹਰਿਧਾਮਿਨਿਜਾਵੈਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕੀਪੇਸਾ

ਬਛਵੈ॥੧੮॥ ਅੰਗਨਿਕੇ ਅਚਰਾਹਿ ਸਿਖਾਵੈ॥ ਠੰਬ ਠੰਬ ਪੁਤਿਆ ਪਧਰਾਵੈ॥ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਲਵਾਈ॥ ਕ੍ਰੀਤਾ ਬਨਸਾਹਿਤ ਚਤੁਰਾਈ॥੨੦॥ ਪੁਰਮੰਦਿਰ ਬ
 ਹੁਤਾਂ ਤੇ ਕਰਾਵੈ॥ ਜੋਹਾਰ ਅਰੁ ਹਰਿ ਰੁਕਿ ਨਿਭਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਮਾਹਿ ਜੇਸ ਕ੍ਰਿਨ ਹੋਈ
 ਤੇ ਹੁੰਦਿ ਮਨੁ ਨੈਜੋਈ॥੨੧॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਹਿ ਆ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ॥ ਅੰਗਨਿ ਜੋ ਮਿ
 ਲਿ ਕੈ ਕਰਵਾਵੈ॥ ਮੰਦਿਰਾ ਦਿ ਬਹੁਤਾ ਤੇ ਬੁਹਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੂਚੈ ਧੁਲਿ ਨਿਵਾਰੈ॥
 ੨੨॥ ਚਿਤ ਬਚਿਤ ਚੈ ਕਾ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਧੈ ਕਾਰਿ ਦਾਸ ਆਪੁ ਹੀ ਕਰੈ॥ ਮਾਨ ਬਹਿਤ ਕ
 ਛੁਟਿ ਭੁਜਾਨੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨਹੀ ਬਖਾਨੈ॥੨੩॥ ਮੋਕੈ ਕਰੈ ਅਰੁ ਤੀਜਾ ਸੋ॥

ਔਰ ਕਛੂ ਨ ਹਿ ਦੇਖੈ ਤਾ ਸੋ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਨ ਜੀਵਨ ਨ ੨੮
 ਹਿ ਦੇਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੇ ਹੀ ਜੁ ਜੁ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਤੁ ਤੁ ਅਧਿਕ ਬਢਾਵੈ ॥ ਮਮ ਭਕ੍ਤਿ
 ਕੇ ਰਹੈ ਅਧੀਨ ॥ ਤਨ ਅਨਧਨ ਸੋ ਨਿਤ ਲੈ ਲੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਮਰੁ ਏਕਾ ਦਸ ਠਰਨਿ
 ਭੁਧਾ ॥ ਮਮ ਪੁਜਾ ਕਰਿ ਹਰੈ ਅਰੁ ਧ੍ਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਅਗਨਿ ਬਿਪ੍ਰ ਅਰੁ ਗਾਇ ॥ ਭੁਕੁ
 ਰੇਖ ਅਕਾਸੁ ਰੁਬਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਲ ਅਰੁ ਧਰਨਿ ਮਾਪ ਮੈ ਤੁ ਹੀ ॥ ਸਬ ਨਿਅਹਿ
 ਮਮ ਪੁਜਾ ਯੇ ਹੀ ॥ ਬਿਟ ਯਾਤ੍ਰਈ ਸੂਰਕੀ ਪੁਜਾ ॥ ਮੋਕੈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੁਜਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਬਰਖਾਰਾ ਜਸ ਕਰਿ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਸੀ ਤਸ ਬਨਿ ਬਰਤਾਵੈ ॥ ਤਾ ਅਸਰੀਖ

ਮਸਕਲਬਿਨਸੈ॥ ਸਕਲਜਗਤਕੋਆਪੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ੨੮॥ ਤਾਤੇਮੇਰੀਪਰਮਬਿਬੂਤ
ਮੇਸੇਜਾਨਿਕਰੈਜੇਅਸਤੁਤਿ॥ ਪਾਵਕਮਾਹਿਹੋਮਕਰਿਜਜੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਨਿਅਤਿਬਿਭ
ਵਸੇਭਜੈ॥ ੨੯॥ ਬਿਣਜਲਾਦਿਕਗਾਇਨਕੀਪੁਜਾ॥ ਭੂਕੁਭੇਖਮੇਐਰਨਦੁਜ॥
ਭੂਕੁਭੇਖੁਨਿਜਬਾਧਵਜਾਨੈ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹੈਪੁਜਾਠਨੈ॥ ੩੦॥ ਜਮੁਆਪਨੇ
ਬੰਧੁਸਿਬੰਧੀ॥ ਤਿਨਿਸੋਪ੍ਰੀਤਿਸਬਨਿਹੈਬੰਧੀ॥ ਤਿਨਕੋਬਹੁਤਭਾਤਿਕਰਿਜੇਵੈ॥
ਤਨਅਨਧਨਨਿਹਚਲਕਰਿਦੇਵੈ॥ ੩੧॥ ਤੁਧੀਕੁਕੁਆਪਨੇਭਾਈ॥
ਮੇਸੇਜਾਨਿਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਤਨਅਨਧਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਬਛਾਵੈ॥

ਜਿਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ਹੋ ਪਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਹਿੰਦੁ ਯਾ ਕਾਸ ਪਾਸ ਜੋ ਲੇਵੈ ॥ ਸਬ ਆਧਾਰ ਪਵੈ ॥ ੩੩ ॥
ਨ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ਜਲ ਕੇ ਜਲ ਅਰੁ ਫੂਲ ਫੁਲਾਹਿ ॥ ਰੂਪ ਰਣੀ ਪੁਜੈ ਮੰਤ੍ਰਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥
ਰੋਗ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੇਹ ਹਿਰੁ ਜੈ ॥ ਅਬਿਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਖਿ ਜੋਤ ਜੈ ॥ ਸਬ ਰੂਤ ਨਿਮੇਸ ਕੋ ਜ
ਨੈ ॥ ਅਵਰ ਸਨਯਹ ਪੁਜਾ ਠਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਇਨਿ ਸਬ ਠੰਗ ਨਿਪੁ ਜਾ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂ
ਪ ਹਿੰਦੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਰੂਪ ਆਯੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਆਸ ਰੀਰਿ ਪਤੀ ਬਰਧਾ
ਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜੀਸ ਮੁਕਟ ਸੁਭ ਕੰਠ ਲਕਰਣਾ ॥ ਕੇਸਤ ਕਾਟਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਆਰੁ
ਣਾ ॥ ਅੰਧੇ ਰੂਪ ਸਬ ਨਿਮੇਸ ਪਾਵੈ ॥ ਆਵ ਪਸੁ ਹੁਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਧਾਬਿ

ਧਿਬਾਇਕੁਪਸਰਬਾਗਾਜਪਤਪਦਨਦਯਾਬ੍ਰਤਜਾਗਾਮੇਰੇਹੇਤਕਰੀਜੋਕਰੈ॥
ਮੇਬਿਨਐਰਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥ ੩੭॥ ਏਸਿਸਾਧਨਨਿਕਰੈਨਰਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਮਭੁਕੁ
ਮਮਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਏਸਾਧਨਕਰਤੇਬਹੁਭੁਤਿ॥ ਜਾਧਮਿਲਾਪਹੋਇਨਿਰਾਤਿ॥
੩੮॥ ਤਿਨਤੇਐਸੀਜੁਗਤਹਿਪਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਗਮਨਭੁਕਿਉਰਮਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਗਮ
ਨਭੁਕਿਕੋਕਾਰਣਾ॥ ਏਕਭੁਕਿਭਵਸਾਗਾਰਤਾਰਣਾ॥ ੩੯॥ ਤਾਤੇਭੁਕਿਨਿਸੇਹਿ
ਤਲਾਵੈ॥ ਜਿਨਤੇਮੇਰੀਭੁਕੁਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਿਨਕੇਥਨਿਜਭੁਕਿਕੋਨਿਤਾ॥
ਕਬਹੂੰਐਰਿਨਮਾਵੈਚਿਤਾ॥ ੪੦॥ ਮੇਊਨਕੇਮੇਰੇਹੀਤੇਈ॥

ਮੇਸੇਰੇ ਵਲ ਨੈ ਕੋਈ ਜੇ ਕੁਛ ਕਹੈ ਕਰੇ ਮੇਸੇਈ ਜਦਿ ਪਿਮੇਰੇ ਮਨ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ੧੦੦

੪੧ ॥ ਸੋਹਿ ਮਿਲਨ ਕੋਏ ਕਉ ਪਾਯਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੋਝ ਤ ਅੰਤਿ ਨ ਪਾਯਾ ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਬੁਰਾਤਿ ਹਿਕਰਈ ॥ ਸੋਈ ਏਕ ਜਗਤ ਜਲਤ ਰਈ ॥ ੪੨ ॥ ਭੁਕੁ

ਨ ਬਿਨੁ ਭੁਕਿ ਨ ਹਿਪਾਵੈ ॥ ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਨ ਹਿਮੇ ਮੇਆਵੈ ॥ ਸੋਮੇ ਆਇ ਬਿਨੁ ਜ

ਹਜ ਹਜਾਈ ॥ ਤੁਹਤੁਹ ਕਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਖਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਯਹ ਅਤਿ ਗੋਪ ਅਤੇ ਹੈ ਮੇ

ਰੇ ॥ ਮਰੁ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨ ਚਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਯ ਹਤੇ ਸੋ ਕਯੋ ॥ ਆਗੈ ਕਛੁ ਕਹਿ ਬੇ

ਨਹਿ ਰਹਯੋ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬਹੁ ਰਿਗੋਪ ਅਪਨੇ ਅਤੇ ਕਹਿ ਤੇ ਹਿਸਾਸੁ ਏ ॥ ਜਾਤੇ

ਛੁਟੈ ਜਗਤ ਭੈ ਮੇਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ
 ਕਾਦਸ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਉਪਵਸੰਥਾ ਦੇ ਭਾਖਾ ਈਕਾਦਸ ਸਮਾਪਤ
 ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਰ ॥ ਉਪਦਗੋਪ ਮਤੇ
 ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ॥ ਪਾਵੈ ਸੇ ਹਿ ਅਟੈ ਭਵਤੇਰੇ ॥ ਆਪੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਪੀਥ ਦਿਖਾਉ ॥ ਐ
 ਰੈ ਸਕਲ ਕੁਪੰਥ ਅਟਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗ ਕਹੀ ਜੈ ਅਸੁ ਪਕਾਰਾ ॥ ਸਾਂਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਅਰੁ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਣ ਅਸਰ ਮਧਰਮਾ ॥ ਸਕਲ ਤਾਗ
 ਹੀ ਬੋਨਿ ਹਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦਾ ਵਿਕ ਬਹੁ ਬਿਦਯਾ ਪਾਠਾ ॥ ਜਹਾਲੀ ਹੀ ਰੂਪ ਅ

ਤਿਕਾਣਾ ਹੋ ਮਜਰਾ ਸਰਬਾ ਪੀਕੁ ਪਾ ॥ ਇਛਾ ਦਾਨ ਸਾਮਯਾ ਅਨੁਰੂਪਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾ ੧੦੧
 ਦਸੀਆ ਦਿਬ੍ਰਹਮੇ ਜੇਤੇ ॥ ਗੁਪਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕੇਤੇ ॥ ਮਾਪੁਤਿ ਮਾਪੁਜਾ ਆਚਰਨ ॥
 ਤੀਰਥ ਚਰਨ ਨੇ ਮਜਾ ਅਕਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਐਰੇ ਸਾਮਦਾ ਆਦਿ ਕੇ ਜੇਤੇ ॥ ਸਾਧਨ ਸਕ
 ਲ ਮੁਕਤਿ ਕੇਤੇ ॥ ਇਨਿ ਸਾਬਹਿ ਨਿਤੇ ਸੋਹਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੁ ਜਨ ਪਲਾਹਿ ਮਿ
 ਲਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਉਨਤੇ ਅਨਕੇ ਸੀਗਨ ਛੁਟੈ ॥ ਮਾਚਰਨ ਨਿਮੈ ਚਿਤਨ ਚਹੁਟੈ ॥ ਤਾਤੇ
 ਸੋਹਿਨ ਪਾਵੈ ਉਨਤੇ ॥ ਪਾਵੈ ਬਚਨ ਸਾਧਕੇ ਸੁਨਿਤੇ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੁ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਵੈ ॥ ਸਤਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨਾਵੈ ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਕੀ ਨਿਹਕਾਣਾ ॥ ਸਾਧਿਕਾ

ਵੈਸਬਤਤਕਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਸਬਤੇਮਨਕੋਸੀਗਾਮਿਟਵੈ ॥ ਮੇਰੇਚਰਕਵਲਲਪ
ਟਵੈ ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰਤਰੈ ॥ ਮੇਰੇਜਨਤਤਕਾਲਉਧਚੈ ॥ ੮ ॥ ਜੇਤੇਤਰੈ
ਤਰੈਗੋਜੇਤੇ ॥ ਅਰੁਅਬਹੁਤਰਤੇਪੈਕੇਤੇ ॥ ਤੇਸਬਸਾਧਸਿਗਤੇਜਨੇ ॥ ਦੂਜੇਐਰ
ਉਪਾਇਨਐਨੇ ॥ ੯ ॥ ਖਗਾਮਿਗਾਜਾਤੁਧਨਅਸੁਰਾਦਿਕਾ ॥ ਚਾਰਣਸਿਧਨ
ਬਾਹੁਹਯਾਦਿਕਾ ॥ ਅਪਸਰਾਬਿਦਿਆਧਰੀਧਰਬਾ ॥ ਜਿਨਜਿਨਪਾਯੋਤੇ
ਤੇਸਰਬਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬੈਸਿਸੁਦ੍ਰਜਅੰਤਜਅਰੁਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰਾਜਸਤਾਅਸਾਅਧਿ
ਕਾਰੀ ॥ ਜੁਗਾਜੁਗਾਜੇਸਤਸੀਗਾਤਿ ॥ ਮਾਏ ॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਮੇਰੇਪਦਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥

ਬਿਤਰਾਤੁਰਾਬਿਖਪਰਬਾਬਨਾਬਾਲਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬਿਰੁਖਿਖਨਜਨਾਮਯਸੁ १੦੨
ਰੀਵਰੀਛੁਹਨੁਵੰਤਾਗਜਅਰੁਗੀਧਬਜਾਧਅਘਵੰਤਾ१੨॥ਤੁਲਾਧਾਰ
ਕੁਬਿਜਾਬ੍ਰਜਗੋਪੀਧਰਅਨਿਕੀਸੀਮਾਜਿਨਿਲੋਪੀਜਗਯਵੰਤਬਿਪ੍ਰਨ
ਕੀਬਨਿਤਾਪੁਰਖਨਿਕੀਕੀਨੀਅਵਿਅਨਤਾ१੩॥ਐਰਅਨੇਕਕਹਾਣੀਕ
ਹੀਐਕਹਤੁਕਹਤਕਹੁਅੰਤਨਲਹੀਐਤਿਨਕਛੁਬਿਦਯਾਬੇਦਨਜਨੇ
ਜਾਖਰੁਜੋਗਨਹੀਪਹਿਚਨੇ१੪॥ਜਪਤਪਜਗਯਾਬ੍ਰਿਤਾਦਿਨਕੀਨੇਅੰਰੇ
ਧਰਅਨਕੋਈਚੀਨੇਪਰਿਜੋਸਾਧਸੰਰਾਜਿਨਪਾਏਤੇਸਬਅੰਰੇਚਰਨਨਿਆਏ

੧੫॥ ਅਰੁ ਤੂ ਉਧਵਯੋ ਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਤਿਸੇਰੀ ਆਨੈ ॥ ਉਧਵ ਸੀਤਰੁ ਮੇ
ਵੈ ਨਹੀ ॥ ਮੇਹੀ ਹੋ ਸੀਤ ਨਿਭਿ ਰਮਾਹੀ ॥ ੧੬॥ ਕਿਨਹੂੰ ਮਿਲੈ ਪਾਰਿ ਕੈ ਤਨ ਕੋ ॥
ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸੋਧੈ ਤਿਨ ਕੇ ਅਨ ਕੋ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਏਕ ਨਿਕੋ ਤਾਰੈ ॥ ਏਕ ਨਿ
ਸਾਧ ਰੂਪ ਉਧਾਰੈ ॥ ੧੭॥ ਸਾਧ ਨਿਦੈ ਅਨ ਕੇ ਅਲਹਾਰੈ ॥ ਸੋ ਅਨ ਅਪਨੇ ਚਰ
ਣ ਨਿਧਾਰੈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਕੇ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜਹ ਤਰੇ ਤਹ ਮੇਹੀ ਤਾਰੈ ॥ ੧੮॥
ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ॥ ਸਾਧ ਸਕਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ॥ ਤੁ
ਤੇ ਦੋ ਉਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈ ਤੇ ਦੋ ਉਸੇ ਰੇ ਅਨੈ ॥ ੧੯॥

ਗੋਪੀਗਾਇਬਿਛੁਨਬਾਨਗਾ॥ ਐਰੋਮੁਫਬੁਧਿਬਰੁਭਾਗਾ॥ ਮਮਸਤਸੀਗਾਪ੍ਰੇ
 ਮਤਿਨਿਬਾਧੋ॥ ਭਵਰੁਗਤਿਸੋਕੋਆਰਾਧੋ॥ ੨੦॥ ਐਰਕਛੁਜਾਧਨਨ
 ਹੀਜਨੁ॥ ਐਰਨਹਿਬੁਹਮਰੂਪਕਰਿਮਾਨੁ॥ ਪਰਿਤਿਨਕੋਹਿਤਮੋਸੋਭੁਯੋ॥
 ਤਾਤੇਸਬਮਨਕੋਮਲਗਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਸ੍ਰਮਹੀਬਿਨਾਤਿਨਸੋਕੋਪਾਯੋ॥ ਅਤਿਅ
 ਪਾਰਬੁਦਦੁਖਮਿਟਾਯੋ॥ ਜਾਂਕੋਜੋਗਸਾਂਖਥਤਦਾਨਾ॥ ਜਗਯਬੇਦਬਿਦਯਾ
 ਬਿਧਿਨਾ॥ ੨੨॥ ਕਰਿਸਨਜਾਸਬਹੁਤਦੁਖਸਹੈ॥ ਤੇਊਸੋਕੋਕਦੇਨਲਹੈ॥
 ਤਾਕੋਤਿਨਿਸੁਖਸੋਹੀਪਾਯੋ॥ ਜੋਕੇਵਲਮਨਸੋਲਾਯੋ॥ ੨੩॥ ਰਾਮਸਹਿ

ਤਮੇ ਹਿ ਪਾਯੋ ਜਬ ਹੀ ਚਲੇ ਅਕੂਰਾ ਪੁਪੁਰੀ ਤਬ ਹੀ ਤਬ ਤੇ ਗੋ ਪੀ ਮੇਰੇ ਹੇਤਾ
ਪਾਇ ਮੁਰਛਾ ਭੁਈ ਅਚੇਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁ ਰੋਸ ਮੁਝਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਸਿਬਾ
ਸੁਰਮ ਅਚਰਣ ਨਿਧਾਵੈ ਮੇਰੇ ਛੇਰੇ ਸਬ ਦੁਖ ਮਾਯ ਦੇਖੈ ਲੋਕ ਬੇਦ ਕੁਲਕ
ਛੂਨ ਲੇਖੈ ਜੇ ਨਿਸ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਪਲਾ ਸੀ ਬੀਤੈ ਤੇਈ ਤਿਨਿ ਕੋ ਕਲਪ ਬਿਤੀਤੈ
ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਨਿਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ਲੀਲਾ ਰੂਪ ਹਿਰੈ ਮੋਧਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਿਰਹ
ਮਹਾ ਦੁਖ ਰੇਵੈ ਕਬਹੂੰ ਤਪੈ ਦਸੇ ਦਿਸ ਜੇਵੈ ਕਬਹੂੰ ਪਾਨਤ ਜਨ ਕੀ ਭਾਖੈ
ਮਮਦਰਸਨ ਮਾਸਾ ਤੇਰਾਖੈ ॥ ੨੬ ॥ ਨੀਵ ਭੂਖ ਤਿਨ ਸਕਲ ਗਵਾਈ

ਐਰਟੇਹਗੁਣਰਘੋਨਕਾਈ॥ ਤਿਨਕੇਦੁਖਤੇਈਪੇਜਨੈ॥ ਕੋਮੇਤੀਜੋਕਹਾਬ ੧੦੪
ਖਨੈ॥ ੨੮॥ ਬਿਰਹਪ੍ਰਚੰਡਅਨਲਾਅਧਿਕਾਰਾ॥ ਸਕਲਾਬਿਕਾਰਭਏਜਰ
ਛੁਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਸਕਲਮਲਛੁਲੇ॥ ਯੋਮੋਬਿਚਕੇਅੰਤਰਿਟਾਲੇ॥ ੨੯॥
ਤਬਯਹਉਪਜੀਪਰਮਅਨੂਪਾ॥ ਭੂਲੀਆਪੁਭਈਅਮਰੂਪਾ॥ ਜੋਜੋਗੇਸੁ
ਰਬ੍ਰਹਮਾਹਿਧਯਾਵੈ॥ ਹੈਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਪੁਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਅਰੁਜਪੁਸਾਰਿਤਾ
ਸਿੰਧਸਾਵੈ॥ ਨਾਅਰੂਪਗੁਣਭੇਦਗਾਵਾਵੈ॥ ਤੁਵੈਰੁਈਰੂਪਸਬਮੇਰੋ॥ ਵੈਤ
ਭਾਵਕਹੈਰਘੋਨਨੇਰੋ॥ ੩੧॥ ਪਾਪਜੋਨਿਅਬਲਾਤੇਸਾਰੀ॥ ਅਰੁਸੁਤਿਕੀਮਿ

ਜਾਵਾਟਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਪਤਿ ਛੋਡੀ ਕੀ ਥੀ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਮਰੁ ਤਿਨਿ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੁ
ਯਾਹਾ॥ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਨੁ॥ ਨਿਤਿ ਪਰਿਪੂਰਖ ਮੋ ਹਿਤਿ
ਨਿਮਾਨੁ॥ ਪਰਿਤੋ ਹੁੰਭਵਾ ਸਿੰਧੁ ਮਿਟਾਯੋ॥ ਸਤੁ ਸਹਸ੍ਰਣਿ ਮਮ ਪਦ ਪਾਯੋ॥ ੩੩॥
ਤਤੇ ਸੁਨਿ ਉਪਵਸਤੁ ਭਾਗਾ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਸਬ ਕੋ ਕਰਿ ਤਜਾਗਾ॥ ਜੇਹੈ ਸੁਨੁ ਸੁ
ਨਨ ਕੋ ਜੇਈ॥ ਪਰਵਿਰਤ ਨਿਰਵਰਤ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਈ॥ ੩੪॥ ਸਬ ਤਜਿ ਏਕ ਸ
ਰਣ ਮਮ ਆਵੇ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਭਾਵਾ ਨਤੇ ਬਿਸਰਾਵੇ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਮਮ ਰੂਪ ਹਿ ਦੇਖੇ॥
ਮਾਪਾ ਪਰ ਕਛੁ ਮੋਰ ਨ ਲੇਖੇ॥ ੩੫॥ ਮੇਸੇ ਹੈ ਕਰਿ ਮੋ ਕੋ ਪੈਰੈ॥ ਜਾਤੇ ਜ

ਗਤ ਜਨਮਿ ਨ ਹਿ ਅੰਗੇ ॥ ਯੋਗ ਰਿਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਬ ਉਪਦਾ ਅਸੀ ਕਾ
 ਕਰੀ ॥ ੩੬ ॥ **ਉਪਦੇਵਾਚ** ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਤਾਗ ਬੇਦ ਕੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਉਰਸੇ
 ਸਯ ਰਹਯੋ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਅਗਯਾ ਬੇਦ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਛੇਤ੍ਰ ਕੇ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੂਤਿ ਅੰਕਰਣੇ ਕਾਖੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹਾਂ ਦੂਰਿ ਕਾਰਿ ਨਾਖੇ ॥ ਤਾਤੇ ਮਨੁ ਰਾਤ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਰੁਕੀ ਜੈ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੇ ਰੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਧੈ ਵੈਸਤਿ ਕਿਧੈ ਏਦੇਵਾ ॥ ਯ
 ਕੋ ਮੇਰੇ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ ॥ ਤਬ ਗੋਪਾਲ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਜਗੁ ਗਵਿਉ ਦਯਾ ਮਧਿ
 ਅੰਧ ਯਾਰੈ ॥ ੩੯ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦ੍ਵਾਚ** ॥ ਉਪਦਾ ਅਬ ਸੁਨਿਉ ਤਮ ਗਯਾਨਾ

ਜਾਤੇਤੁਦਛੁਟੈਕੁਰਮਨਨਾ॥ਪ੍ਰਸਮਹਿਆਪੁਨਿਰੰਜਨਏਕਾ॥ਔਰਕਛੁਨ
ਹਿਹੁਤੇਅਨੇਕਾ॥੪੦॥ਬਹੁਰਿਕੀਯੋਮਾਯਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ਰਚਯੋਦੇਹਬਹੁ
ਅੰਗਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਤੁਮੇਆਪੁਪ੍ਰਵੇਸਹਕੀਯੋ॥ਪ੍ਰਣਅਰੁਸਬਦਸੇਗਕਰਿ
ਲੀਯੋ॥੪੧॥ਸੋਤੇਸਬਦਚਕ੍ਰਆਧਾਰਾ॥ਪਰਲਾਮਕੀਨੇਆਗਾਰਾ॥ਮ
ਣਿਪੁਰਕਪਸਿਤੀਨਾ॥ਚਕ੍ਰਬਿਸੁਧਮਾਧਿਮਾਧਾਮਾ॥੪੨॥ਬਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟ
ਬੈਖਰੀਬਾਨੀ॥ਜੇਯਹਲੇਕਅਰੁਬੇਦਬਖਾਨੀ॥ਸ੍ਵਰਲਘੁਮਾਤ੍ਰਅਛਰ
ਹੈਜੇਤੇ॥ਨਨਾਭਾਤਿਬਿਸਤਾਰੇਤੇ॥੪੩॥ਲੇਕਮਾਹਿਬੇਰੇਬਿਸਤਾਰੇ॥

ਬੇਦਮਾਹਿਤੈਸਾਨਿਹੈਸਾਰੇ॥ ਪਰਿਤਿਨਕੋਬਹੁਬਿਧਿਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਾਕੋਕੋਈਲ ੧੦੬
ਚੈਨਪਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਜੈਜੇਅਨਲਕਾਠਾ॥ ਬਿਕਛੁੜੇ॥ ਈਧਨਪਵਨਸਿੰਗਬਹੁਬ
ਛੁੜੇ॥ ਯੇਅਬਾਨੀਕੋਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਾਤੇਪ੍ਰਗਟੁਜੋਸਕਲਪਸਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਯ
ਹਬਿਸਤਾਰਾਸਬਦਕੋਸਾਰੇ॥ ਜਾਮੇਚੈਤਨਰੂਪਹਮਾਰੇ॥ ਈਦਿਯਉਪਜੀਵਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸੁਤੁਰੁਮਨਬੁਧਿਚਿਤਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੪੬॥ ਸਤਰਜਤਮਾਯਾਗੁਨ
ਜਨੈ॥ ਸਬਾਬਿਸਤਾਰਤਿਨੈਕੋਮਾਨੈ॥ ਜੇਅਵੈਤਏਕਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਤਿਨਿਕੀਨੈਮ
ਯਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੪੭॥ ਤਿਨਿਮੈਬਹੁਤਿਭੂਤਿਅਭੂਤਸ੍ਯੋ॥ ਉਤਮਾਧਿਮਨੀ

ਰਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋ ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਤੰਤੇਕਰਿਲਏ ॥ ਸੁਖਦੁਖਵੈਤਿਨਕੇਫਲਕੁਏ ॥ ੪੮ ॥
ਯਹਸੀਸਾਹਏਕਤੇਮੈਸੇ ॥ ਏਕਬੀਜਤੇਬਹੁਬਨਜੈਸੇ ॥ ਤਾਤੇਯਹਸਬਏਕਅਧਾ
ਰਾ ॥ ਅਰੁਏਕਹਿਕੋਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਜੈਸੇਬਸਤਤੀਤਮਯਹੋਈ ॥ ਓ
ਤਿਪੋਤਿਦੂਜੇਨਹਿਕੋਈ ॥ ਮੈਸੇਯਹਿਭਵਤਰਹੋਏਕਾ ॥ ਵੈਫਲਫੂਲਕੁਸਾ
ਖਅਨੇਕਾ ॥ ੫੦ ॥ ਯਹਸਬਮਅਚੇਤਨਆਧਾਰਾ ॥ ਪਰਿਤੋਪ੍ਰੇਚੇਤਨਤੇਨਾ
ਰਾ ॥ ਸੋਚੇਤਨਹੈਮੈਰੇਮੈਸਾ ॥ ਯਾਮੈਰੂਲਿਨਅਨ੍ਯੇਸੈਸਾ ॥ ੫੧ ॥
ਯਹਸੀਸਾਚਾਬਿਛੁਹੈਜੈਸੇ ॥ ਮੈਭਾਖਤੁਹੈਸੁਨੀਯੋਤੇਸੇ ॥

ਪਾਪੁਰੁਪੁੰਨੀਬੀਜਦੈਯਾਕੇ॥ਮੂਲਅਪਾਰਬਾਸਨਤਾਕੇ॥੫੨॥ਅਦਿਹਿਕੈ ੧੦੭
ਤੁਯਗੁਣਤ੍ਰੈਸਾਖਾ॥ਤਿਨਿਤੇਪੰਚਭੂਤਪਰਸਾਖਾ॥ਉਪਸਾਖਾਅਨਅਰੁਇੰਦ੍ਰਯ
ਦਸਾ॥ਸਬਦਾਦਿਕਸਰਵੈਪੰਚੇਰਸਾ॥੫੩॥ਕਫਅਰੁਬਾਤਪਿਤਤ੍ਰੈਬਲਕ
ਲਾ॥ਸੁਖਅਰੁਦੁਖਪ੍ਰਗਟਏਵੈਫਲਾ॥ਤਾਮੈਵੈਪੰਛੀਕੋਬਾਸਾ॥ਪਰਾਤਅ
ਅਰੁਆਤਅਪਾਸਾ॥੫੪॥ਜੇਮੂਰਖਯਹੁਰੇਦਨਜਾਨੈ॥ਤੇਬਹੁਭਾਤਿਬੇਦ
ਬਿਧਿਠਨੈ॥ਤਿਠਤੇਹੋਵੈਬਹੁਬਿਧਿਬੰਧਾ॥ਜੁਗਜੁਗਦੁਖਪਾਵੈਤੇਅੰਬਾ॥
੫੫॥ਜੇਯਹਦੇਹਬ੍ਰਿਛਕਰਿਜਾਨੈ॥ਆਪੁਹਿਪੰਛੀਨਜਰੇਮਾਨੈ॥ਬੇਦੀ

ਮਿਤਸਬਮਾਯਾਵੇਖੇ ਸਕਲ ਅਤੀਤ ਆਪੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ॥ ੫੬ ॥ ਤਬ ਯਹ
ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਛਿਟਕਾਵੈ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਕਲ
ਹਿ ਆਪੁ ਕੋ ਆਨੈ ਬੁਢ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤ ਮਾਯਾ ਜਨੈ ॥ ੫੭ ॥ ਚੇਤਨ ਸਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ ਅੰਗ ਸਕਲ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਲੇਖੇ ਪਰਿ ਯਹ ਸਕਲ ਬੁਢ ਤਬ ਪਾ
ਵੈ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਈ ਤਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਿ ਆਵੈ ਦਿਛੁਓ ਪਾਸੁ ਭ
ਕ੍ਰਿਬ ਛਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕੋਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਜਾਤੇ ਉਪਜੈ ਮੇਰੇ ਭਾਵਾ

ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਪਾਵੈ ਭਾਕ੍ਰਿ ॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਸਕਲਾ ਬ੍ਰਿਕਤਿ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਰਾਜਾ ੧੦੮
ਨਹਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਕਰਮ ਨਿਵਹੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਗੁਰਸੇ
ਵਾਸ ਅਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਹਿ ਸਿਲਨ ਕੋਇ ਪੈ ਉਪਾਇ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕਾਇ ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਰਕੀ ਸਰਣਹੀ ਆਵੈ ॥ ਤਨਾਨ ਪਨ ਸੋਹੇ ਤਲ
ਗਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਜੈ ਰਾਜਾ ਨ ਕੁਠਰਾ ॥ ਸਬ ਪਾਸਿ ਨ ਕੋ ਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ॥
ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਉਪਾਧਿ ॥ ਜੋ ਆਤਮ ਕੋ ਲਗਿ ਬ੍ਰਾਹਮਿ ॥ ੬੩ ॥ ਰਾਜਾ
ਨ ਕੁਠਰਾ ਸਕਲ ਸੋਹਰੈ ॥ ਯਾ ਬ੍ਰਿਧਿ ਆਤਮ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ॥ ਪੀਛੈ ਰਾਜਾ

ਨੂਬੇ ਸਿਬਹ ਮਾਮਾ ਹਿਸਾਮ ਦੇ। ਬਹੁ ਕੁਝ ਜਗਤੁ ਜਨਮ ਨਹੀ ਮਾਵੇ।

ਉ ਤੇ ਤੇ ਮਸਭ ਸਾਧਨ ਤਿ ਮਾਗੇ। ਨਿਸਦਿ ਨ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਰਾਗੇ॥
ਨਪ ਜਾਨ ਸਬ ਤੁਯਾ ਗੋ। ਨਿਸਿਦਿ ਨਿਏ ਕਬਹੂ ਅਨੁਰਾਗੇ॥ ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਯਹ ਉਧਵ ਤੇ ਸੇ ਕਹ ਜੋ ਭਵ ਸੇ ਚਨ ਅਗਾ ਯਾਨਾ। ਅਬ ਬਹੁ ਕੋ ਜਾਪਨਾ
ਹਿਤ ਭਾਖੋ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾ
ਦਸਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਉਧਵ ਸੀ ਬਾ ਦੇ ਭਾਖਾ ਯੇ ਦੁਵ ਸੇ ਧਿਯਾਇ॥
੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਉਦਾਚਾ॥ ਸੁਨਿ ਉਧਵ ਅਬ ਪਰਮ ਗਿਆਨਾ ਜਾਤੇ ਪਾ
ਵੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ। ਜਾਤੇ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਸੇ ਕਹੈ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਤੁਵ ਅਗਿਆਨ
ਹਿਦਹੈ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਕਰ ਜਸ ਤਾ ਮਸ ਜੇਹੈ। ਉਧਵ ਤੇ ਗੁਣਾ ਯਾ ਕਹੈ। ਸੁ
ਤ ਤੇ ਤਮ ਸਭ ਸਾਧਨ ਤਿ ਮਾਗੇ। ਨਿਸਦਿ ਨ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਰਾਗੇ॥

ਖਦੁਖਸਬਤਿਨਹੀਕੇਜਨੇ॥ਤਿਨਿਤੇਪਰੈਆਤੁਆਆਨੇ॥੨॥ਤਾਤੇਨਰਸਾਤਿਕ ੧੦੮
ਕੰਗਹੈ॥ਸਾਤਿਕਕਰਿਰਜਤਮਕੰਦਹੈ॥ਪੀਛੈਬ੍ਰਹਮਾਹਿਬਿਰਹੋਈ॥ਸਾਤਿ
ਕਉਤਬਤਆਰੀਸੇਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਬਿਧਿਤੀਨੋਰੁਣਦਹੈ॥ਤਬਹੈਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹ
ਮਮੇਰਹੈ॥ਜੁਜੁਹੋਇਸਾਂਤਕਆਧਿਕਾਰਾ॥ਤੁਯੋਤੁਯੋਪ੍ਰੇਅਭਕ੍ਰਿਬਿਸਤਾਰਾ॥
੪॥ਸਕਲਬਸਤੁਸਾਤਿਕਜਬਭਜੈ॥ਤਬਹੀਸਾਤਿਕਗੁਣਉਪਜੈ॥ਸਾਤਿਕ
ਜੁਜੁਤੁਤੁਤੁਤੁਕ੍ਰਿ॥ਤੁਹੀਤੁਅਨਿਤੇਬਿਗਕ੍ਰਿ॥੫॥ਤਬਰਜਤਮਦੇਉ
ਮਿਟਿਜਾਵੈ॥ਤਾਤੇਤਿਨਕੇਗੁਣਨਹਿਆਵੈ॥ਹਰਖਰੁਸੇਕਮਾਨਅਪਮਾਨ॥

ਨਿੰਦਾ ਅਲਸ ਗਾਰਬ ਗੁਮਨਾ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਆਇ ਕਹੈ ਜੇ ਤੋ ॥ ਦੁਇ ਸਕਲ ਰ
 ਜਤ ਅਕੇ ਤੇ ਤੋ ॥ ਤੁਤੇ ਜਬ ਏਰ ਜਤ ਅਜਾਹੀ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ॥ ੭ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਕਸੀ ਗਾਤਿ ਕਰੈ ॥ ਰਜਤ ਅਕੀ ਸੀ ਗਾਤਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮੂਲ ਸਕਲ ਕੋ ਸੀ ਗ
 ਤਿ ਕਰਣਾ ॥ ਸੀ ਗਾਤਿ ਬੋਰੈ ਸੀ ਗਾਤਿ ਤਰਣਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਸੁ ਰੁਕਣੀ ਪੜ੍ਹ ਜਲ ਪਨਾ
 ਰੀ ॥ ਬੁਰਕਰ ਅਜਨਮ ਅਗੁਧ ਜਨਾ ॥ ਗਾਰਬੁ ਪਨਾ ਆਇ ਸਿਸਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਜਾਪ
 ਏ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਏ ਦਸ ਜਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜੈ ਸੇ ॥ ਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤਾ ਕੇ ਤੈ ਸੇ ॥
 ਸਾਤਿ ਕੋ ਤੈ ਸਾਤਿ ਕਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਸਤੈ ਰਾਜ ਸਾ ਅਧਿਕਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥

ਤਾਅਸਤੋਤਾਅਸਾਬਿਸਤਰੈ ਜੈਸੇਏਦਸਤੈਸੋਕਰੈ ਜਾਹੀਜਾਮੈਜੇਗੁਣਹੋਹੀ॥ ੧੧੦
 ਸੋਸੋਉਤਾਅਜਨੈਸੋਈ॥ ੧੧੧॥ ਪਰਿਜੋਉਤਾਅਸਾਧਬਖਾਨੈ ਸੋਵਹਜਾਤਿਕਉਤ
 ਅਜਨੈ ਜੋਅਤਿਨਿੰਦਤਮੇਗੁਣਸੋਹੈ ਸੋਰਾਜਸਕਛੁਆਧਿਅਜੋਹੈ॥ ੧੧੨॥ ਤਾ
 ਤੇਏਦਸਾਤਿਕਸੇਵੈ ਰਾਜਸਤਾਅਸਨਾਅਨੁਏਵੈ ਰਾਜਸਤਾਅਸਜੋਹਿਤ
 ਹੋਈ॥ ਤੋਹੁਸਬਾਛਿਟਕਾਵੈਸੋਈ॥ ੧੧੩॥ ਸਾਤਿਕਸੇਗਾਤਿਉਪਜੈਸਟ੍ਰਾਤੁਤੁਤੁ
 ਲਹੈਭਕਿਕੋਤਤਾ ਜੋਲਗਿਦਿਛਉਪਜੈਬਿਗਾਨਾ ਦੇਖੈਸਕਲਏਕਭ
 ਗਵਨਾ॥ ੧੧੪॥ ਅਰੁਦੁਖੇਦੋਹਨਿਭੁਅਜਨੈ ਸਬਾਬਿਸਤਰਸੁਪਨਸਮਾਮਨੈ॥

ਤਬ ਯਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬਿਰਹੋਵੈ॥ ਸਾਤਿ ਕਹੂੰ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜੋਵੈ॥ ੧੫॥ ਜੁ ਬਾਂਸ
ਨ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਅਨਲਾ॥ ਅਰੁ ^{ਲਕਿਰੀ॥} ਅਰੁ ਤਤੇ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਬਲਾ॥ ਸਬ ਬਾਂਸ ਨ ਕੰਦਾ ਹੀ ਸੋਈ
ਆਪੁ ਬਹੁ ਰਿਸਮਾ ਪਤ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਤੁਸਾ ਧਨ ਯਾਤ ਨ ਤੇ ਹੋਵੈ॥ ਹੋਈ ਪ੍ਰ
ਚੰਡ ਯਾਤ ਨ ਕੋਖੋਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਆਪੁ ਭੁਖਾ ਪਤ ਹੋਈ॥ ਸਾਧਨ ਲੇਸ ਰਹੈ ਨ
ਹਿ ਕੋਈ॥ ੧੭॥ ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਸੋ ਕਹੀਏ ਜੋ ਰਹੀ॥ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਰੀ
ਸੋ ਬਹੁ ਕਯੋ ਰੁਵ ਮੇਨ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਰਿਸਿ ਲਯੋ ਸੋ ਮਹਿ ਸਾਵੈ॥ ੧੮॥
ਤਾਤੇ ਸਬ ਸਾਧਨ ਛਿਟ ਕਾਵੋ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੋ ਕੀਯਾਵੈ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਕੀ

ਸੁਨਿ ਅਵਰੁਤ ਬਨੀ ਜਨ ਉਧਵਯਹ ਪ੍ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ **ਉਧਵਦਾਚ** ॥ ੧੧੧
 ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਈਹਾਂ ਮੇ ਸੋ ਕਹੀਏ ॥ ਗਯਾਨਾ ਵਿਕਤ ਜੇ ਸੁਖ ਲਹੀਏ ॥ ਪਰਿ ਜੇ ਬਿਖਜ
 ਸੁਖ ਨਿਕੋ ਚਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਆਰੰਭੁ ਸਬਾਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇ ਬਾ ਪੁਰੇ ਸਦਾ ਦੁਖ ਰਹੈ ॥
 ਕਬਹੂ ਭੂਲਿ ਨ ਸੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਜ ਨਿਦੁਖ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ
 ਕੁਊ ਉਦਿਅਠਾਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜਯੋ ਬਕਰਾ ਮਾਰ ਨਿਕੋ ਲੀਯੋ ॥ ਲੇਛੇ ਰਨਿ ਮੇਠਾ
 ਫੋਕੀਯੋ ॥ ਵਹਨਿ ਲਜ ਕਛੂਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਮਿਲਿ ਬਿਖਜਾ ਵਿਕਠ
 ਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਰੁ ਜੈ ਸੇਰਾ ਰਧਾ ਅਰੁ ਕੂਤਾ ॥ ਤਿਰਸ ਕਾਰਤੇ ਸਹੈ ਬਹੁਤਾ ॥ ਸੁ

ਖਕੇਹੇਤਸਬਨਿਆਪੀਨਾ॥ ਸਦਾਹੁਦੈਦਰਬਲਅਤਿਦੀਨਾ॥ ੨੩॥ ਤੇਤੋਮੁਛ
ਕਛੁਨਹਿਜਨੈ॥ ਤਤੇਬਿਖੁਯਉਦਿਅਨੁਨੈ॥ ਦੇਤੋਨਰਜਨੈਸਬਬਾਤਾ॥ ਦੇਖੇਜ
ਗਤਚਲਯੋਸਬਜਾਤਾ॥ ੨੪॥ ਪਿਥਮੇਤੋਸੁਖਆਵੈਨਹੀ॥ ਜੀਆਵੈਤੋਬਿਰੁ
ਨਰਹਾਹੀ॥ ਅਰੁਜੋਵਿਨਚਾਰਹਿਜਾਵੈ॥ ਕਾਲਹੁਤੇਤੋਖਲਨਪਾਵੈ॥ ੨੫॥
ਕਾਲਨਿਰੰਤਰਗੁਸਤੇਜਾਵੈ॥ ਏਕਵਿਨਾਜਮਦੁਬਪਠਾਵੈ॥ ਤਹਨਰਕਹੈਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਕੇਦੁਖਕੋਅੰਤਨਪਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਆਗੇਚੰਦਰਾਸੀਭਯ
ਰਾਰੇ॥ ਬਿਖੁਜਨਿਕੋਬਹੁਦੁਖਿਬਿਸਤਾਰੇ॥ ਯਾਭਵਜਲਕੇਦੁਖਅਪਾਰਾ॥

ਕਹੋਕਹਾਏਵਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਅੰਮੇਸੀਸਬਾਬਿਧਿਮਾਨਵਜਨੈ॥ ਤੁਹੰਕਯੋਆ ੧੧੨
 ਰੰਭਨਿਠਲੈ॥ ਆਪੁਆਪੁਕੋਦੁਖਉਪਜਾਵੈ॥ ਆਪੁਆਪੁਜਮਦਾਰਪਠਾਵੈ॥
 ੨੮॥ ਸੋਯਹਸਕਟਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੇ॥ ਮੇਰੇਉਰਕੋਸੀਸਾਦਹੇ॥ ਯੋਕਹਿਕੈਉਪ
 ਵਜਬਰਹੇ॥ ਤਬਹਾਰਿਜੀਪ੍ਰਤੁਤਰਕਹੇ॥ ੨੯॥ **ਸੀਭਗਵਾਨਉਦਚ॥** ਉ
 ਧਵਯਹਆਤਮਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਗਯਾਨਸਰੂਪਪਰਮਸੁਖਰਾਸੀ॥ ਸੋਜਬਹੀ
 ਯਾਤਨਮੇਆਵੈ॥ ਤਬਸੁਧੀਨਬਿਖੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਬਹੁਕਯੋਤਿਨਹਿਤਉ
 ਦਮਗਹੈ॥ ਨਹਿਪਾਵੈਤੋਦੁਖਕੋਲਹੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਸੁਖਦੁਖਜਬਹੀਜਾਨੈ॥

ਤਬਹੀਦੇਹਆਪੁਕਰਿਆਨੈ॥ ੩੧॥ ਮੇਸੇਬਫੈਦੇਹਅਹੀਕਾਰਾ॥ ਤਬਹੀਰਾਜਸ
 ਕੇਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਸਹਿਤਜਬਹਿਅਨਹੋਈ॥ ਤਬਇੰਦ੍ਰੀਸੁਖਜਾਨੈਸੇ
 ਈ॥ ੩੨॥ ਤਬਸੰਕਲਪਾਬਿਕਲਪਾਨਿਕਰੈ॥ ਨਿਸ਼ਾਦਿਨਹਿਦੈਬਿਖੈਸੁਖ
 ਧਰੈ॥ ਜਬਜਾਸੁਖਹਿਸੁਨੈਅਰੁਦੇਖੈ॥ ਤਬਬਸਹੈਨਿਜਸੁਖਕਰਿਲੇਖੈ॥
 ੩੩॥ ਤਬਹਿਰਦੈਮੇਬਾਫੈਕਾਆ॥ ਗਯਾਨਾਬਿਚਰਨਰਾਖੈਰਾਆ॥ ਤਤੇਬਹੁਰ
 ਜਸਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਤੇਅਨਗਾਹੈਬਿਕਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਤਬਰਾਜਸਕੋਬੇ
 ਗਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ ਗਯਾਨਹਿਆਰਿਕਰੈਸਤਖੰਡਾ॥ ਤਤੇਗਯਾਨਸੁਨੈਅਰੁਜਾਨੈ॥

ਅਰੁ ਐਰ ਨਿਸੇ ਆਪੁ ਬਖਾਨੈ॥ ੩੫॥ ਪਰਿਸੋਕਾ ਮਨ ਹੀ ਠਹਰਾਵੈ॥ ਲੇਕ ਰਿਪੁ ੧੧੩
ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਰਵਾਵੈ॥ ਪਰਿਜਾਇ ਪਾਯਾ ਨਰ ਕੀ ਬੁਧਿ॥ ਰਜਤ ਮਤੇ ਨਾਹਿ ਪਾਵੈ
ਸੁਧਿ॥ ੩੬॥ ਤੋਹੁ ਨਿਸਿ ਵਿਨਿ ਦੇਖਾ ਬਿਚਰੈ॥ ਉਰਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਟਾਰੈ॥ ਜਾ
ਵਧਨ ਅਲਸ ਨਹਿ ਕਰੈ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਚਿਤ ਪਰੈ॥ ੩੭॥ ਅਸਨ
ਜੀਤਿ ਕਰੈ ਬਾਸਿ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਨਿਸਾ ਵਿਨ ਉਰਿ ਰਾਖੈ॥ ਮਮ ਪਿਯਾਨਾ ਅਰੁ ਮਮ ਸਿਖਰਾਰਿ ਸ
ਨ ਕਾਇ॥ ਸਕਲ ਤਵਰਾਜਾਨ ਨਿਕੀ ਆਇ॥ ੩੮॥ ਤਿਨੇ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ਜੋਗ
ਹਿ ਰਾਖੋ॥ ਸੋਤੇ ਇਹੈ ਐਰ ਸਬ ਨਾਖੋ॥ ਜਮੁ ਹੀ ਜਮੁ ਮਨ ਦੂਜੇ ਤਜੈ॥ ਅਰੁ ਤੁ

ਹੀਤੁ ਮਮਚਰਣ ਨਿਭੁ ਜੈ॥ ੩੮॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਮਿਟੈ ਬਿਕਰਾ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੇ
ਸਾ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਮਮਚਰਣ ਨਿਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਜਗਤੁ ਜਨ ਮਿਨ ਹਿਅਵੈ॥ ੪੦॥
ਤਾਤੇ ਪਰਮ ਜੇਗਾ ਯਹ ਰਾਖੋ॥ ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਨਿਰਾਖੋ॥ ਜਬ ਯਹ ਬਾਨੀ ਬੋਲੇ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਤਬ ਉਪਵਜਨ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ॥ ੪੧॥ **ਉਧੇਵਦਰ**॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਨ ਸਮੇਜਾ
ਰੂਪਾ॥ ਤੁਮ ਭਾਖੋ ਯਹ ਤਤੁ ਅਨੂਪਾ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਿਕ ਨਿਕੋਨਾ ਬਿਧਿ ਲਹੋ॥ ਕਜੁ ਪੁ
ਛੋ॥ ਜੇ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਕਹੋ॥ ੪੨॥ ਰਾਜਾਨ ਸਹਿਤ ਸਬ ਮੇਸੇ ਕਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸੀਸਾ ਦ
ਹੋ॥ ਜਬ ਯਹ ਉਪਵਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ੪੩॥

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਬਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਸਨਕਾਦਿਕਚਰੀ ॥ ਅਨਤੇਉਪਜੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚ ॥ ੧੧੪ ॥
ਰੀ ॥ ਜਨਮਹੀਤੇਜਿਨਿਗਹੀਨਿਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਸੋਤਜੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ੪੫ ॥
ਪ੍ਰਸਕਰੀਤਬ੍ਰਹਮਾਅਗੋ ॥ ਏਸੇਭੇਦਯੁਸੇਵਤੁਜਾਗੋ ॥ ਅਤਿਸੂਖਮਜਨੰ
ਨਹਿਪਰੈ ॥ ਉਤਰਕਹੋਕੋਨਉਚਰੈ ॥ ੪੫ ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਉਵਾਚ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੂਬ੍ਰ
ਹਮਬ੍ਰਹਮਾਯਦੇਵਾ ॥ ਯਾਕੋਹਮੇਬਤਾਵੇਭੇਵਾ ॥ ਬਿਖਯਬਾਸਨਾਚਿਤਹਿਗ
ਯੋ ॥ ਚਿਤਪ੍ਰਾਤਿਕਾਰਿਕੈਮਿਲਿਰਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਜੇਉਮਿਲੇਆਪਮੇਅੰਸੋ ॥
ਨੀਰੁਖੀਰਪਰਸਪਰਜੈਸੇ ॥ ਭਿੰਨਭੁਏਬਿਨਸੁਕਤਿਨਹੋਈ ॥ ਕਉਕਹਿਭਿ

ਨਹੋਹਿਏਦੇਈ॥੪੭॥ਯਹਬਾਨੀਬ੍ਰਹਮਾਉਰਧਾਰੀ॥ਉਤਰਦੇਨਕੀਰਿਦੈਬਿ
ਚਾਰੀ॥ਪਚਿਤੋਹੁਉਤਰਨਹੋਆਯੋ॥ਜਾਤੇਕਰਮਨਸੇਮਨਲਾਯੋ॥੪੮॥ਤਬ
ਬ੍ਰਹਮਾਯਹਬੁਧਬਿਚਾਰੀ॥ਜਾਹਿਨਕੇਈਤਾਹਿਮੁਰਾਰੀ॥ਤਾਤੇਕਰਯੋਚਿਤਵਨਮੇ
ਰੇ॥ਹੀਸਰੂਪਮੇਪ੍ਰਗਟਜਨੈਰੇ॥੪੯॥ਹੀਸਰੂਪਤਾਤੇਦਿਖਰਾਯੋ॥ਜਾਤੇਯਹਆ
ਸੇਸਮਝਾਯੋ॥ਕੇਜੇਹੀਸਬਿਤਿਕੇਰਾਹੇ॥ਜੇਈਯਾਕੇਭੇਦਹਿਲਹੈ॥੫੦॥
ਤਬਤਿਨਿਮੋਹਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਉਠਿਮਿਲਿਮਾਥੇਨਾਯੋ॥
ਕਰਿਬਿਨਤੀਤਬਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਪ੍ਰਭੂਤਮਕੇਹਾਨਹਿਜਾਨੇ॥੫੧॥

ਤਬ ਤਿਨਿ ਜੋ ਮੇਜੋ ਕਿਛੁ ਕਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਉਰ ਕੇ ਸੀਸਾ ਦਯੋ ॥ ਤੇਈ ਬਚਨ ਕ १੧੫
ਹੀ ਅਥ ਤੇ ਸੀ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ ਸੁਨੀਯੋ ਮੇਸੀ ॥ ਪੜਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਯੋ ਪੁਛੁ ਜੋ ਬਹੀ ॥
ਗਯਾਨ ਕਯੋ ਉਤਰ ਮੇਤ ਬਹੀ ॥ **ਹੀ ਸ ਉ ਬ ਚ** ॥ ਬਿਪ੍ਰਪ੍ਰਲ ਕਰੀਤੁ ਮੇਸੀ ॥
ਕਰਨੇ ਨਹੀ ਸੰਬੁਦੈ ਜੇਸੀ ॥ ਬਸਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਤਨ ਹਿਰੇਈ ॥ ਤੋਯਾ ਕੇ ਉਤਰ
ਕਹੁ ਹੋਈ ॥ ਪੜਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਹ ਰੂਪ ਉਕਹੀਏ ॥ ਤੋਹੁ ਕਛੁ ਦੇਤਨ ਹਿਲਹੀਏ ॥
ਪੰਚਭੂਤ ਨਿਰਮਲਤਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਜਹਾ ਲਗੇ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਪੜਾ ॥ ਤੇਸੇ
ਕਲਏ ਕਦੈ ਨਹੀ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਨਾ ਬਿਚਾਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਖੇਤੇਏ ਕਾਪ੍ਰ

ਕ੍ਰਿਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਹੁੰਨ ਹੀ ਅਨੇਕ ॥ ੫੫ ॥ ਤਤੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਤੁਮ ਅਯੋਸੀ ॥ ਬਹੁਤ ਨਿਅ
ਹਿ ਕਰੀ ਜੈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੀ ਸੈ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤੇ ਨ ਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਬਿਸਤਾ
ਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਦੀ ਸੈ ਸੁਨੀ ਅੇਕ ਹੀ ਏ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜਹਾ ਲੈ ਲਹੀ ਏ ॥ ਜੇ
ਸਬ ਮੇ ਹੀ ਦੂਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਅੇ ਸੇ ਗਯਾਨ ਧਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਸਕਲ
ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਾਧਿ ਮਾਟੀ ਸਚਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਮਾਹੀ ॥ ਅੇ
ਹੀ ਏ ਕਵੈ ਤ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਵੈਤ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੇ ਦੁਖ ਕੋ ਕਾਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਨਿਜ
ਸੁਖ ਬਿਸਤਰਣਾ ॥ ਏਗੋਤਰੰ ਗਨਿ ਸੇ ਦੁਖ ਲਹੈ ॥ ਤਬ ਸੁਖ ਜਬ ਤੇਤ ਜਿਨ ਲਗਹੈ ॥

੫੮

ਤੁਹੀਵੈਤਵਿਸੁਸੋਦੁਖਾਏਕਾਵੈਸਟਸੋਈਨਿਜਸੁਖਾਅਰੁਤੁਮਪੁਲਾਬਿ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਰੰਚਹਿਕਰੀਸੋਮੇਰੁਵੈਆਪੁਨੇਧਰੀ॥ ੬੦॥ ਬਿਖਿਯਨਿਆਹਿਚਿਤਮਿਲਿ
 ਰਹਯੋਅਗੁਬਿਖਿਯਨਿਚਿਤਹਿਦਿਨੁਗਾਯੋਹੇਪੁਤ੍ਰਹੁਯਹਯੋਹੀਸਤਿ॥
 ਪਰਿਤੇਅਤੁਮਆਹਿਅਸਤਿ॥ ੬੧॥ ਬਿਖਿਚਿਤਏਦੋਉਮਾਯਾਅਤੁਮਬੂਹ
 ਮਨਿਰੰਜਨਗਾਯਾਬਿਖਿਯਨਿਸੋਜਬਾਚਿਤਲਗਾਵੈਤਬਾਹਿਚਿਤਤਿਨ
 ਤੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੬੨॥ ਤਬਾਬਿਖਿਯਨਿਕੇਧਾਨਹਿਕਰੈਤਿਨਕੇਹੇਤੁਕਰਮ
 ਬਿਸਤਰੈਤਾਤੇਏਕਸੇਕਮਿਲਿਰਹੈ॥ ਅਸੋਜਨਮਜਨਾਦੁਖਸਹੈ॥ ੬੩ ॥

ਤਤੇਅਤਮਮੇਰੇਅੰਸਾ॥ ਮੇਰੀਸਰਟਿਕਹੈਤਜਿਸੀਸਾ॥ ਬਾਹਿਰਹੁਤੇਬਿਖਜ
ਪਰਿਹਰੈ॥ ਅਰੁਚਿਤਜੋਚਿਤਵਨਨਹੀਕਰੈ॥ ੬੪॥ ਬਿਖਜਰੁਚਿਤਬਿਖਾ
ਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਤੇਪਰੈਅਤਮਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਏਕਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਗੁਣ
ਨਸਰੂਪਚੇਤਨਸੁਖਰਾਸੀ॥ ੬੫॥ ਅਨਅਰੁਬੁਧਚਿਤਅਹੀਕਥਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਬਿਖੈਵੇਹਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਏਭ੍ਰਮਸਕਲਰੂਪਹੈਆਯਾ॥ ਰੂਲਾਅਤਮਾਆਪਬੈ
ਧਾਮਾ॥ ੬੬॥ ਅੰਸੇਜਾਨਿਸਕਲਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਆਪੁਹਿਮੇਹਿਏਕਕਰਿਧ੍ਰੁਜ
ਵੈ॥ ਜਾਗਤਰੂਪਨਸੁਖੋਪਤਜਾਨੈ॥ ਤੇਅਚਰਣਬੁਧੀਕੇਅਨੈ॥ ੬੭॥

ਜਿਨਤੇਪਰੇਅਤੁਆਰੂਪਾਸਦਏਕਰਸਪਰਮਾਨੁਪਾਸਾਤਕਹੁੰਤੇਜਾਗਨ
 ਹੋਈ॥ ਰਾਜਸੁਪਨਲਹੈਸਕੁਕੋਈ॥ ੬੮॥ ਸੁਖਪਤਤਾਅਸਗੁਨਤੇਆਵੈ॥
 ਮਨਅਰੁਬੁਧਤਿਹੁੰਕੋਪਾਵੈ॥ ਏਕਰੂਪਾਤਮਤਿਹੁਆਹੀ॥ ਸਾਖੀਭੂਤਲਿਪੇ
 ਕਹੁੰਨਾਹੀ॥ ੬੯॥ ਤਾਤੇਤਿਹੁਗੁਨਨਤੇਨਿਅਰੋ॥ ਨਿਜਨੰਦਮੇਰੂਪਹਮੋਰੋ
 ॥ ਤਾਮੇਥਿਤਹੁਏਕਰੈਬਿਰਾਰਾ॥ ਸਹਜਹਿਛੂਟੈਬਿਗੁਨਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੭੦॥
 ਦੇਹਬਿਖੇਬੰਧਯੋਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਭੇਦਭ੍ਰਿਠਿਓਇਹਨਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਨਿਜਾ
 ਨੰਦਬਿਸਰਾਯੋ॥ ਕਾਲਅਸੀਖਮਹਾਦੁਖੁਪਾਯੋ॥ ੭੧॥ ਮੇਸੇਜਾਨਿਤਜੋਅਤੁ

ਮਾਨਾ ਕਦੇ ਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਨਿਕੋਧਾਨਾ ॥ ਤਿਹੂੰ ਗੁਨ ਨ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਾ ਚੋਥੇ ਪਦ
ਬਾਂਧੈ ਆਸ ਕਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਸਹਜੇ ਸੋ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਂ ਦੇਹ ਕਦੇ ਨ ਹਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਕ ਲਗੀ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ~~ਦੇਹ~~ ਪਰ ਅਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕਰੈ ॥ ੧੩ ॥
ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਮਾਹਿ ਬਹੁਤਾ ਬਿਧਿ ਜਾਗੈ ॥ ਪਰੁ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਨ ਹੀ ਤਿਅਗੈ ॥ ਜੇ ਨਿਤ
ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜਨੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਐਵੇ ਸੁਆਂਤ ਬਖਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਨ ਕਰੈ ਸਭ
ਕੋਈ ॥ ਸੇਵਤ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ਨ ਚੋਈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸਭ ਕਰੈ ਬਿਦ
ਹਾਰਾ ॥ ਏਨੈ ਨ ਜਲ ਪਨ ਅਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਂ ਨ ਭਟੇ ਤੇ ਸੇਵੈ ॥

੧੧੮
ਵਿਸਭਏਤੁਹੀਉਠਿਜੇਵੈ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਿਕਈਦਿਨਬੀਤੇ॥ ਜਾਗਤਸੇਵਤਸਾ
ਕਲਾਬਿਤੀਤੇ॥ ੧੬॥ ਬਹੁਰਿਓਵਹਐਸੀਮਨਮਾਨੈ॥ ਰਾਤਹੁਦਿਨਕੀਨਿ
ਦੁਬੁਨੈ॥ ਕਦੇਨਸੇਵੈਜਾਗਤਰਹੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਅਲਸਨਹਗਹੈ॥ ੧੭॥
ਐਸੇਕਾਜਆਪਨੇਕਰੈ॥ ਚੇਰਆਇਧਨਕੋਨਹਿਹਰੈ॥ ਪਰੁਜਬਈਹਾਜਾ
ਗਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਤਬਦਹਸਕਲਾਬ੍ਰਿਥਾਕਰਿਲੇਖੈ॥ ੧੮॥ ਸੋਵਨਜਾਗਨਸ
ਰੁਬਿਦਹਰਾ॥ ਜਾਕੇਹਿਤਜਾਗੈਸੁਸਾਰਾ॥ ਆਪਹਿਸਭਮਿਥਿਯਾਕਰਿਜਾ
ਨੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਲਿਸਾਤਿਨਹੀਅਨੈ॥ ੧੯॥ ਤਿਉਹੀਬੇਦਧਰਮਆਚਰਣਾ

ਅਰੁਤੇਸਖਾਜਿਨਕੇਹਿਤਕਰਣਾ॥ ਰੇਸਭਬੁਪਨਰੂਪਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਪੰਡਿਤੋ
ਰੈਸਕਲਾਪਸਾਰਾ॥ ੮੦॥ ਰੂਮਤੇਧਰਿਓਦੇਹਾਅਭਿਆਨਾ॥ ਤਤੇਬਰਣਾ
ਸੁਮਭੁਏਨਨਾ॥ ਤਤੇਕਰੈਬਹੁਤਾਬਿਧਿਕਰਾ॥ ਸੁਖਨਵਿਤਾਬਿਸਤਾਰੈਧਰਾ॥
॥ ੮੧॥ ਪਰੁਏਸਕਲਾਬਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਸੁਪਨਜਾਗਣਸਮਕਰਿਆਨੈ॥
ਜੇਦੇਹਾਦਿਕਸਕਲਪਸਾਰਾ॥ ਚੇਤਨਕਰਿਵਰਤਾਵਨਹਾਰਾ॥ ੮੨॥ ਸੁਖ
ਦੁਖਭੋਗਕਰੈਅਰੁਜਾਨੈ॥ ਆਪਹਿਸੁਖੀਦੁਖੀਕਰਿਆਨੈ॥ ਬਹੁਰਿਓਜ
ਬਹੁਸੁਪਨਕਉਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਬਿਓਹਾਰਨੈਅਨੁਲਾਵੈ॥ ੮੩॥ ਤਬਹੁਜਾਨੈ

ਸਕਲਪਸਾਰਾ ਆਪਾਪਰਸੁਖਦੁਖਾਬਿਵਹਾਰਾ ਬਹੁਰਿਸੰਖੇਪਤਿਸ ੧੧੯
ਹਿਜਬਜਾਈ ਅਨਬੁਧਿਚਿਤਅਹੰਕਾਰਨਕਾਈ ੮੪ ॥ ਤੁਬਆਤਮਾਨਿ
ਰੀਤਰਹੈ ॥ ਜਾਰੀਸਕਲਬਾਤਕੈਕਹੈ ॥ ਟੀਓਟੀਓਅਰੁਆਯੋਗਯੋ ॥
ਜਹਾਲਗੀਪੀਛੈਅਨਭਯੋ ੮੫ ॥ ਜੇਆਤਮਾਏਕਰਸਰਹੈ ॥ ਤਿਹੁੰਕਾਲ
ਕੀਬਾਤਨਕਹੈ ॥ ਏਉਅਬਿਨਾਸੀਆਤਮਾਏਕਾ ॥ ਦੂਜੀਆਯਾਭੇਦਅਨੇ
ਕਾ ੮੬ ॥ ਤੀਨਅਵਸਥਾਤੇਹੈਅਨਕੀ ॥ ਅਨਮੇਆਭਾਸੈਹੈਤਨਕੀ ॥ ਤਨਤਿ
ਨਕੇਤੀਨੋਗੁਨਜੇਹੈ ॥ ਤੀਨੋਗੁਨਆਯਾਕੇਤੇਹੈ ॥ ੮੭ ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਨਿਸ

ਚੈਸੋਜਾਨੈ ਨਿਸਾਇਨ ਰੂਦੈ ਬਿਚਰਹਿ ਠਨੈ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਧਨ ਕੋ ਆਧ
ਕਾ ਗਾਗਿ ਆਨ ਖਰੂਬਾ ਕਾਟੈ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ੮੮ ॥ ਰੂਦੈ ਆਹਿ ਮੇਤ ਕੋ ਭਜੋ ॥ ਜਾ
ਵਧਨ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨ ਤਜੋ ॥ ਇਹ ਸਾਭੋ ਜਗਾ ਭੂਆ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮ
ਖਾ ਕਰਿ ਆਨੈ ॥ ੮੯ ॥ ਜਿਉ ਏਕ ਨ ਕੋਊ ਪਜਤ ਦੇਖੇ ॥ ਅਰੁ ਬਿਨ ਸਤ ਏ
ਕ ਨ ਕੋ ਪੇਖੇ ॥ ਸੇਈ ਰੀਤਿ ਸਕਲ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਪਨਾ ਸਾਨ ਰੂਦੈ ਮੇ ਆਨੈ ॥
੯੦ ॥ ਅਗਨ ਸਾਹਿਤ ਜਿਉ ਲਕਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਾਲ ਕਲੈ ਕਰਿ ਟੁਰੈ ਸੋਈ ॥
ਔਰ ਭੁਤਿ ਹੋਈ ਸੈ ਔਰਾ ॥ ਬਿਰੁਪ ਚੰਚਲ ਲਹੈ ਨ ਠੈਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਤਿਉ

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਰਹੈ ਬਿਰੁਲਿਤਾ ॥ ਪਰੁ ਅਤਿ ਚੰਚਲਾ ਸਕਲਾ ਅਨਿਤਾ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹ १੨੦
ਅਮੈ ਸਕਲਾ ਅਭਾ ਸਿਓ ॥ ਤਿਹੁ ਨ ਪਾਇ ਬਹੁ ਭੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ ॥ ੮੨ ॥ ਸੀਪ
ਰੂਪ ਗੁਨ ਮੈ ਜੋ ਭੋਗੀ ॥ ਇਉ ਬਹੁ ਤਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਜੋਗੀ ॥ ਤਾਤੇ ਜਗਤੁ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਾਚੁ ਜਾਨਹਿ ਰਵੈ ਨ ਹਿਧਾਰੈ ॥ ੮੩ ॥ ਤਿਸ ਛਾਡੈ ਨਿਸਚਲ ਬਹੈ ॥
ਅਨ ਬਚਕੁ ਅਕਛੁਕ ਰਾਨਗਾਰੈ ॥ ਈਹ ਰਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਨਿਜ ਨ
ਦਮੈ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ॥ ੮੪ ॥ ਅੰਸੇ ਬਿਥਾ ਜਨ ਸਭੁ ਆਗੈ ॥ ਨਿਹਚਲਾ ਹੋਵੈ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਅਨੁਰਾਗੈ ॥ ਸੋ ਜੋ ਰਹੈ ਦੇਹ ਹੂਆ ਹੀ ॥ ਤੇਹੂੰ ਫੇਰਿ ਲਿਪੈ ਕਹੂੰ ਨ ਹੀ ॥ ੮੫ ॥

ਜਉ ਏਹੁ ਜਾਇ ਕਹੁ ਆਵੈ ॥ ਬੈਠੈ ਓਠੈ ਪੀਵੈ ਅਰੁ ਖਾਵੈ ॥ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਬਿ
ਦਹ ਬਾ ॥ ਪਰਸੋ ਸਿਧ ਜਨੈ ਸਬਾ ॥ ੯੬ ॥ ਨਿਸਚਲ ਹਿਏ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੇ
ਹਾਇ ਕਛੁ ਜਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਕੋਈ ਤਨ ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਓਸੁ ਰਾਪਾ
ਨ ਹੁੰ ਕਰੈ ॥ ੯੭ ॥ ਜੋ ਤਨ ਬਸਤ੍ਰ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੁਤੇ ਤਤੇ ਨ ਹਿਜਾ
ਹੀ ॥ ਕਰ ਅਰਹੈ ਯਾਤਨ ਕੋ ਜੋ ਲੋ ॥ ਸਹਤ ਏਵੀ ਅਨ ਬਰਤੈ ਤੋ ਲੋ ॥ ੯੮ ॥
ਕਰ ਅਹੀਤ ਕੇਤਨ ਕੋ ਪੋਖੈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋ ਤਿਨਿ ਸੇਤੋ ਖੈ ॥ ਜੋਗੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੀ ਬਿਰੁਬਹੈ ॥ ਦੇਹਾਇ ਕਕੀ ਸੁਧਿ ਨ ਲਹੈ ॥ ੯੯ ॥

ਜੈਸੇਸੁਪਨਦੇਖਕਰਿਜਾਗੈ॥ ਤਾਸੁਪਨਾਸੇਨਹਿਅਨੁਰਾਗੈ॥ ਤੈਸੇਸੋਹਿਨਿਸ, ੧੨੧
ਤੇਜਾਗੈ॥ ਕਹੂੰਨਾਸਿਲੈਬ੍ਰਹਮਾਅਨੁਰਾਗੈ॥ ੧੦੦॥ ਦੇਹਸਹਿਤਬ੍ਰਹਮੇਸਿ
ਲਰਹੈ॥ ਭਵਕੇਸਕਲਬੀਜਤਿਨਦਹੈ॥ ਸੋਬਹੁਰਿਓਭਵਮੈਨਹੀਅੰ
ਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਓਸੋਬ੍ਰਹਮਸਾਵੈ॥ ੧੦੧॥ ਤਾਤੇਦੇਹਾਦਿਕਬਿਸਤਾਰਾ॥
ਭ੍ਰਮਕਰਤਜੇਬ੍ਰਹਮਨਮੈਸਾਗਾ॥ ਤਿਗੁਨਤੀਤਬ੍ਰਹਮਕੈਸੇਵੈ॥ ਬਿਖਿਅਨ
ਕੇਕਛੁਨਾਅਨਲੇਵੈ॥ ੧੦੨॥ ਬਿਖੈਚਿਤਦੇਊਭ੍ਰਮਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿਰ
ਹਿਦੇਨੋਭਾਨੈ॥ ਸਕਲਅਤੀਤਆਪਕੇਦੇਖੋ॥ ਸਭਘਟਏਕਵੈਤਨਹੀਪੈਖੋ॥

੧੦੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਦੇ ਕਕਰਿ ਮਨੋ ਵੈਤਭ ਵਕਬਹੁਨ ਹਿ ਮਨੋ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਬਿਚਰਹਿ ਕਰੋ ॥ ਪਰੁ ਬਲੁ ਮੇਰੇ ਉਰ ਮਧਰੇ ॥ ੧੦੪॥ ਮਮਾ ਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੋ ॥
ਜਾ ਬਿਧਿ ਜਗਤ ਬੀਜ ਸਬ ਦੋ ॥ ਜਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਮੇ ਅਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੦੫॥ ਇਹ ਮੇਰੁ ਅਸੋ ਕਯੋ ਬਿਚਰਾ ॥ ਸਾਖਾ ਅਰੁ ਸਕਲ ਜੋਗ ਕੋ ਸ
ਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਹ ਜਮ ਤੇ ਅਤਿ ਜਾਨੋ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਹਿ ਵੈ ਮੇ ਅਨੋ ॥ ੧੦੬॥ ਤੁਮ ਰਹਿਤ
ਮਨ ਆਹਿ ਬਿਚਰੁ ॥ ਮੇਰੁ ਬਿਸੁ ਹੀ ਸਤਤੁ ਧਰੁ ॥ ਮੇਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਲ ਕੋਈ ਸਾ ॥
ਮੇ ਬਿਨ ਯੋਗ ਸਕਲ ਅਨੀਸਾ ॥ ੧੦੭॥ ਸਾਖਾ ਅਰੁ ਸਤਤੇ ਜਤੁ ਪਯੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸ

ਮਦਮਸੀਕਰਤਰੋਗਾ ਅਰੈਬਸਤੁਜਹਾਂ ਲਗਸਰਾ ਤੇਸਮਸਤਮੇਰੇ ਆਧਰਾ॥ ੧੨੨
੧੦੮॥ ਤੁਤੇਜੇਮਮਸਰਨਹੀਆਵੈ॥ ਉਰਮਬਸਤੁਸਕਲਸੇਪਾਵੈ॥ ਮੋਬਿਨੁਬਹੁ
ਜਾਧਨਉਗਹੈ॥ ਤੋਹੁਨਕਦੇਸੁਖਕੀਲਹੈ॥ ੧੦੯॥ ਮੇਨਿਰਗੁਨਪੈਸਰਗੁਨਸੇਵੈ
ਮੇਨਿਰਪੇਛਾਕਲਾਚਿਤਦੇਵੈ॥ ਕਛੂਨਚਹੋਕਰੋਉਪਕਾਰਾ॥ ਸਰੁਕੋਹਿਤਸਭਕੋ
ਆਧਰਾ॥ ੧੧੦॥ ਸਰੁਉਪਜਾਵੇਸਰੁਪ੍ਰਤਪਾਠੇ॥ ਸਰੁਪੋਖੇਸਰੁਸੀਕਟਟਾਠੇ॥ ਤੁ
ਤੇਮੋਹਿਤਜੇਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਸੁਖੀਸਰਨਿਜਬਆਵੈ॥ ੧੧੧॥ ਸਰਨਾਗਤਕੋਬੇ
ਗਉਧੋਸੇ॥ ਆਪੀਮਿਲਾਉਰੁਵਭੈਟਰੇ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੁਤਜੇਮੋਕੀਰੁਜੈ॥ ਪਾਵੈਮੋਹਿਜ

ਗਤਭੈਤਜੈ॥ ੧੧੨॥ ਉਪਵਾਇਹਮੇਰਯਨਸੁਨਯੋਸਨਕਾਇਕਨਿਪਰਮਸੁਖਪ
ਯੋ॥ ਹਿੰਦੈਰਯੋਸੰਦੇਹਨਕੋਈ॥ ਮੋਹਿਮਿਲਨਕੀਸਰੂਬੀਧਿਜੋਈ॥ ੧੧੩॥ ਬ
ਹੁਤਭਾਤਿਮਮਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਬਹੁਤਭਾਤਿਉਸਤਤਿਬਿਸਤਰੀ॥ ਮੇਰੋਭੁਜਨਹਿੰਦੈ
ਮੇਧਾਰਿਓ॥ ਐਰਸਕਲਤਤਕਾਲਨਿਵਾਰਿਓ॥ ੧੧੪॥ ਆਪਕ੍ਰਿਤਰਥਤਿਨਕ
ਰੇਮਾਨਿਓ॥ ਵੈਤਭਾਵਤਜਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਓ॥ ਤਬਤਿਨਕੇਅਸਤੁਤਕਰਤੇਹੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਕੇਦੇਖਤਅਗੋਹੀ॥ ੧੧੫॥ ਸਬਹਨਕੇਅਨੰਦਬਢਾਯੋ॥ ਤਬਮੇਅਪਨੇ
ਧਮਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਤੇਉਪਵਤੁਅਇਹੁਜਨੋ॥ ਅਪਨੇਪਰਮਰੂਪਕਰਿਅਨੋ॥ ੧੧੬॥

ਸਨਕਾਦਿਕਨਿਸਮਨਤੁਮਕੀਏ॥ ਤੇਈਬਚਨਤੁਮਾਹਿਦੇਦੀਏ॥ ਤਤੇਗਯਨਇਹੁ १੨੩
ਉਰਧੋਬੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਾਨਿਸਭਦੈਤਨਿਵਰੋ॥ ੧੧੭॥ ਅਮਾਅਧੀਨਨਿਰੰਤਰਰਹੋ॥
ਦੂਜੀਸਕਲਬਾਸਨਾਦੋ॥ ਐਸੇਹੁਇਨਿਜਪਦਕੋਪੈਹੋ॥ ਤਤੇਜਗਤਜਨਾਨ
ਹੀਐਹੋ॥ ੧੧੮॥ **ਹੋਹਾ॥** ਇਹਉਪਦੇਸੈਕਹਯੋਪਮਗਯਨਨਿਜਸਾਰਾ॥ ਯਾਕੋਗਾਹਿ
ਨਿਜਪਦਲਹੈਛੂਟੈਸਭਸੰਸਾਰਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁੰਭਾਦਰਤੋ ਮਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਾਦ**
ਸਸਕੰਧੇਸ਼ੀਕੁੰਭਾਦਰਨਉਪ੍ਰਸੰਗਾਦੇ ਹੰਸਰਾਤਿਤ੍ਰਿਉਦੇਸ਼ੇਯੁਏ॥ ੧੩॥ ਉ
ਪ੍ਰਵਚ॥ ਚੋਪਣੀ॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਸੋਗਯਨ॥ ਕੁੰਭਾਤਉਪਬਨਭਰਮਸ

ਰੂਹਨਾ॥ ਇਹ ਉਧਵਾ ਦਿਤ੍ਰ ਕਰ ਉਰਧਰੀ॥ ਪਰ ਕਛੁ ਪਸ੍ਰਿਸਲੋ ਕਰੀ॥ ੧॥
ਉਧੇਵਚ॥ ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਦੇਵਾ॥ ਮੋਕੋ ਬਡੋ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ॥ ਭੁਗਤ
ਹੁਤੇ ਪਾਣੀ ਯੇਤੁ ਅਚਰਨਾ॥ ਛੂਟੈ ਜਗਤ ਜਨਾ॥ ਅਗੁ ਅਰਨਾ॥ ੨॥ ਪਰ ਅਬ ਏਕ ਪ੍ਰ
ਸ਼ਕੋ ਕੋਹੇ॥ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਤਾਹੇ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਸੁਤਿ ਸਿੰਘਿ॥ ਤਿਕੋ ਜਨੈ॥ ਤੇ
ਤੇ ਬਹੁ ਸਾਧਨ ਬਾਖਾਨੈ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਬਹੁ ਪੰਥ ਨ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਈ ਬਹੁਤਾ ਮਿ
ਲਿਗਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਤੇ ਉਪੰਥ ਅਸੇਖਾ॥ ਭੁਗਤ ਸਮਾਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਾਸੇਖਾ॥
੪॥ ਜਾਨਾ ਪੰਥ ਤੁਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਏ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਰੁਵਸਾ ਗਰਨ ਹੀ ਅਈਏ॥

ਸੋਪੀਥਕ੍ਰਿਪਕਰਿਕਹੋ॥ ਮੇਰੀਸਕਲਮੁਛਤਾਵਹੋ॥ ੫॥ ਤੁਮਾਬਿਨਦੁਜੋਨਹਿ ੧੨੪
ਕਹੋ॥ ਗਯਨਲਹੋਸੋਤੁਮਤੇਲਹੋ॥ ਉਧਵਮੇਸੀਪੁਛੀਬਨੀ॥ ਤਬਉਤਕੀਰਿ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਖਾਨੀ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਗਵਨੇਵਚ॥ ਉਧਵਕਲਪਸਮੇਜਬਰੁਯੋ॥ ਤਬ
ਉਹਤੁਤਲੀਨਹੋਇਗਯੋ॥ ਪੁਨਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਇਹਗਯਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੇਸ੍ਰੁਤਿ
ਤਤਬਖਾਨਾ॥ ੭॥ ਸੋਈਸੁਤਪੁਨਬ੍ਰਹਮਪਦੁਯੋ॥ ਬ੍ਰਿਗੁਵਾਦਿਕਸੰਕ੍ਰਮੁਨਪਯੋ॥
ਸਾਤਮਹਾਰਿਖਭ੍ਰਿਗੁਜਿਨਆਇ॥ ਅਰੁਸੰਕ੍ਰਮੁਨਿਜੋਮੁਨਿਆਇ॥ ੮॥ ਤਿਨ
ਅਸ੍ਰੁਨਿਤੇਇਹਬਿਸਬਾ॥ ਨਨਾਬਿਧਿਕੇਭੇਟਅਪਾਰਾ॥ ਸੁਰਨਰਅਸੁਰਜਿਧ

ਬੀਸ੍ਰਬਾ ਬਿਦਯਾ ਪਰਜਾ ਆਦਿ ਕਸਰਬਾ ॥ ੬ ॥ ਸਪਤਦੀਪਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥
ਕੀਨਰਗਨ ਪੁਰਖਾਦਿ ਅਪਰਾ ਸਤਰਜਤਾ ਤਿਨ ਕੀਉਤ ਪਤਾ ਵਡੇ ਬਹੁ ਬਿਧ
ਭਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਰੁਏ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਭੇਦਾ ਤਿਨ ਤੇ ਤੈਸੇ ਜਨੈ ਬੇਦਾ ਬੇਦਤ
ਤੈਸੇ ਕਤ ਹੁਰਹੋ ਆਪ ਸੁਰੁ ਵਸ ਮਨ ਤਿਨਿ ਕਹਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤਿਨ ਕੇ ਭ
ਏ ਸੁਭਾਵਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਜਾਨਿ ਚਿਉ ਤਿਉ ਕੇ ਭਾਵਾ ਤਿਉ ਹੀ ਤਿਉ ਆਚਰਨ ਨ ਕਰੈ ਤਿ
ਉ ਤਿਉ ਆਪ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਾਪਰਾ ਜੇ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਵੈ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਿ
ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਜੇਵੈ ਤਿਨ ਤੇ ਆਪ ਕਰੈ ਬਹੁਰੀਥਾ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤਿ ਚਲਾਵੈ ਪੰਥਾ ॥ ੧੩ ॥

ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਉਪਜੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਪਰਮ ਹੋ ਹਿਸਤ ਖੰਡਾ ॥ ਮਮਮਾਯਾ ਕਰਿ १੨੫
 ਮੋਹਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਤ ਪੰਥ ਨ ਹੋ ਜੋਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਰੁਚਿ ਨ ਆਨਾ ॥
 ਕਰੈ ਕਰਮ ਅਰੁ ਭਾਖੈ ਗੁਣਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਸਾਧਨ ਨਿਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਤੇ
 ਕਾ ਲਿਖਿ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਰਮ ਨਿਆਖੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਗਤਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕੋ ਭਾਖੈ ॥ ਏਕਾਹਿ ਕਹੈ ਜਸਾਹਿ ਬਿਸਤਰੀਏ ॥ ਜਾਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਨਿਤੇ ਤੇ ਗੀਏ
 ॥ ੧੬ ॥ ਜੋ ਕੋ ਜਸੁ ਯਾਜਗਮੈ ਜੋ ਲੋ ॥ ਜੋ ਨ ਚਰਹੈ ਸੁਰਗ ਮੈ ਤੋ ਲੋ ॥ ਏਕਾਹਿ ਹਰਿ
 ਕਾ ਮੁਖ ਖਾਨੈ ॥ ਅਗੈ ਸੁਰਗ ਨ ਚਕਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾਤ ਨ ਏਹ ਕਰੈ ਭੋਗ

ਨਕੋ ਈਹਾਛੇ ਬੀਜਾਇਤਾਤ ਨਕੋ ॥ ਆਰੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਹੈ ਨਕੋ ਈ ॥ ਤਾਤੇ ਭੋਗ
ਕੋਰੇ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਐਸੇ ਬੰਬ ਨ ਕਹਿ ਭੁਰਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਖਬ
ਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕੈ ਕਹੈ ਸਾਮਦਾਮ ਅਰੁ ਸਤਾ ॥ ਦੂਜੈ ਸਾਧਨ ਸਕ ਲਾਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥
ਜੇ ਗਾਰੀਬ ਬਹੁ ਸਾਖ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਮੁਢ ਮੁਕੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਮ ਅਰੁ ਦਾਮਦੀ
ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਗਹੈ ਏਕ ਪਾਛੇ ਬੇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਅ ਏਸ ਹਤੁ ਸਬ ਉਦਾਸ
ਰੇ ॥ ਉਤਾ ਧਰਮ ਜਾਨਿ ਉਰਧਰੈ ॥ ਦਸ ਅਰੁ ਭੋਗ ਉਤਾ ਅਕਰਿ ਭਾਖੈ ॥ ਇਹੈ ਮੁ
ਕਤਿ ਸਾਧਨ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕੈ ਜਗਦਨਤ ਪਗਹੈ ॥ ਏਕ ਨ ਜਾਨੈ ਅਨ

ਸੰਗਰਹੈ॥ ਏਕੈਤੀਰਬਬ੍ਰਤਾਨਪਰੈ॥ ਕਹੋਕਹਾਂਲੋਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈ॥ ੨੨॥ ਤਿਸਿ ੧੨੬
ਤੇਸੁਰਗਾਦਿਕਸੁਖਪਵੈ॥ ਛੀਨਭੁਏਈਹਾਂਛੀਰਿਆਵੈ॥ ਬਹੁਰਿਓਨੀਚਜੇਸਿ
ਬਹੁਲਹੈ॥ ਨਰਕਨਿਮੈਕਈਜੁਗਾਰਹੈ॥ ੨੩॥ ਅਰੁਜਬਰਹੈਸੁਰਗਾਹੁਆਹਿ॥
ਤਬਹੁਕਛੁਸੁਖਪਵੈਨਹੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨੀਦਾਅਭੁਆਨਾ॥ ਰਾਗਦੋਖਈਰਖਾਅ
ਪਆਨਾ॥ ੨੪॥ ਇਤਆਦਿਕਨਿਗਜੇਨਿਤਰਹੈ॥ ਤਤੇਕਉਨਭੁਤਿਸੁਖਲਹੈ॥
ਰੁਗਤਿਬਿਨਾਬਿਧਿਲੋਕਹਿਜਾਵੈ॥ ਕਲਤਤਹਾਂਹੁਤੇਛਹਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਤਤੇਉਪ੍ਰਭੁ
ਅਹੈਸਾਰਾ॥ ਸੁਖੁਆਚਰਨਨਕੇਆਪਰਾ॥ ਜਿਨਮੇਰੇਚਰਨਨਰਿਤਧਰਿਓ॥

ਸਾਧਨ ਸਿਧ ਸਕਲ ਪਰਹ ਰਿਓ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਉਧ ਵਜੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕਹੂੰ
 ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕਹਿਓ ਸੁਖਿ ਓਨ ਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਪੰਜ ਨੈਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੋ ਪਾਵੈ ਜੋ ਸੋ ਸਾਗੈ ॥ ਅਉਰ ਸਕਲ ਅਸਾਕੀ ਤਿਸਾਗੈ ॥ ਅਸਾ ਆਪੀ ਨਨਿ
 ਰੰਤਰ ਰਹੈ ॥ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਵਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਕਲ ਬਸਤ ਕੋ ਕੀਨੋ ਤਾਗ ॥
 ਅੰਤੁ ਹਕਰਣ ਖਰੋਵੈ ਰਾਗ ॥ ਸਾਦਰ ਸੀਨਿ ਤਸੀਤ ਲਚਿਤ ॥ ਅਚਿਤ ਵਨ
 ਸੁੰਦਰਿ ਦ੍ਰੁਬਿਤ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਸੁਖ ਰੂਪ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਜੋ ਅਤਿ ਪਰਮ ਅ
 ਨੂਪ ॥ ਜੋ ਜਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅਨ ਕਤ ਹੂੰ ਨਹਿ ਆਨੈ ॥ ੩੦ ॥

ਤਾ ਕੈ ਸਭੁ ਆਧੀ ਨੈ ਰਹੈ ॥ ਪਰੁ ਸੇ ਸੇ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿਰਾਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੋ ਕਦੇ ਨ ॥ ੧੨ ॥
ਲੇਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਪਲ ਚਿਤੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭੁ ਰਾਜ ਨੈ ਨ ਨਹਿ ਦੇਖੈ ॥ ਸ
ਪਤ ਪਤਾਲ ਸੁਖ ਨ ਭਿਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜੇਗਾ ਸਿਧ ਅਣਿ ਆਦਿ ਕਾ ਅਸੁ ॥ ਜੇਗੀ ਜਿਨ
ਹਿਤ ਸਾਧੈ ਕਸੁ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਨ ਹੂੰ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੁ ਹਿਤਿ ਨਿਤ ਸੇਵਕ
ਰੇਖੈ ॥ ਮੁਕਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਈ ਰਹਾਈ ॥ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਜਨੁ ਛੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੇ
ਏਕ ਸਦਾ ਪੁਰ ਅਤ ਕੋ ॥ ਅਚਰਨ ਨ ਚਿਤ ਰਾਪੇ ਜਾ ਕੋ ॥ ਤਾਹਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਅਸੇ ॥
॥ ਤਾ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇ ਕੇਈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਸੁਤ ਬਿਧਨ ਹਿ ਪੁਰ ਅਰੇ ॥ ਨਹਿ ਜਿ

ਕਰਜੇ ਰੂਪ ਹਸਾਰੇ ॥ ਨਹ ਪ੍ਰੇਤਿ ਉਸੀ ਕੁ ਖਨ ਰੁਣੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਧੰਗੀ ਤਿਨ੍ਹੀ
ਸਾਣੀ ॥ ੩੫ ॥ ਇਉਂ ਨਹਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰੇ ਅਸਦੇ ਹਾ ॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਅਸੇ ਪਰਾਸਨੇ ਹਾ ॥ ਰੂਪ
ਸੇ ਰੁਗਤੁ ਅਹਾ ਪ੍ਰਾਮਸੇ ਰੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇ ਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਇਛੁ ਰਹਿਤੁ ਅ
ਰੁਸੀ ਤਲਤ੍ਰਿਦੈ ॥ ਸਬ ਨਿਰਵੈ ਰਸ ਕਲ ਪਰਸਰਦੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸਟਦੈ
ਸਭੁ ਅਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰਤ ਜੇ ਪਲ ਨਾਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਯੋਗ ਰਿਓ ॥
ਗੁਣ ਪਾਸ ਬੰਧਨ ਬਿਸਤਰਿਓ ॥ ਪਰਤ ਕੇ ਮੇਸੇ ਬਲੁ ਰੁਚੀ ॥ ਕਾਟੀ ਮਾਯਾ ਸਕ
ਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਏਤੇ ਪਰਸਰੁ ਮੇ ਗੁਣ ਤਜਿਓ ॥ ਉਲਟਿ ਮਾਏ ਮਚਰਣ ਨੁ ਸਿ

੨੮॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਸੁਖ ਤ ਕੈ ਬ ਸਿਰਹੈ ॥ ਯੇਤੁ ਜਿਸੇ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਚਹੈ ॥ ੩੯॥ ਬਹੁਤ ਨ ਕੇਤੁ
 ਵ ਬਿਧ ਨ ਦਹੈ ॥ ਨਾ ਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਅਚਰਨ ਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਸਦਾ ਸਬ ਨ ਤੇ ਆਪੁ ਛੁਪਾਵੈ ॥ ੪੦॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਅਤੁ ਨ ਹਿ ਅਲੈ ॥ ਅਹਿ ਛੋਰ
 ਦੂਜੇ ਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਣ ਤੀਤ ਤ ਜਨ ਕੇ ਪਾਛੈ ॥ ਇਹ ਤਨ ਧਰੇ ਫਿਰੇ ਮੇ ਆਛੈ ॥
 ੪੧॥ ਸਤ ਕ ਗੁਣ ਧਾਰੀ ਇਹ ਦੇਹਾ ॥ ਕਰੇ ਸੁਧ ਤ ਚਰਨ ਨ ਖੇਹਾ ॥ ਨਿਹ ਕਿੰਚਨ
 ਤਨ ਚੁੰਨ ਹਿ ਰਕੂ ॥ ਮੇਹੀ ਸੇ ਨਿਤ ਹੀ ਅਨੁ ਰਕੂ ॥ ੪੨॥ ਸੀਤ ਲਹਿ ਦੇ ਬਿਗਤ ਅ
 ਰੁਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ ਸਰੁ ਏਕ ਸਾਨਾ ॥ ਕੇਹੂੰ ਕਾ ਅਚਣੈ ਨ ਹਿ ਬੁਧਾ ॥ ਮੇਹੀ ਸੇ ਵ

ਪਾਣੀ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ॥ ੪੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੁੰਤੈ ਨਿਤ ਨਿਸ ਪ੍ਰੇਰਹੈ ਤੇਜਨ ਸੇਰੇ ਸੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ॥
 ਤਾ ਸੁਖ ਕੋ ਸੁਖੁ ਜਨੈ ਤੇਈ ॥ ਐਸਾ ਕਲਿਆਣੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੪੪ ॥ ਨਿਸ ਪ੍ਰੇਰ
 ਜਨ ਨਿਸ ਪ੍ਰੇਰ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾ ਪ੍ਰੇਰ ਵੈਤ ਕੇ ਨਿਕਟਨ ਆਵੈ ॥ ਟਿੱਖਿ ਅਨ ਕੇਵ
 ਸਿਆਨ ਵਹੋਈ ॥ ਈਦ੍ਰੀ ਜੀਤਿ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰੁ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਅਜਬ
 ਹੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਛੁ ਨ ਸਕੈ ਕਰਿ ਤਬਹੀ ॥ ਬਿਖੈ ਸੜ ਮੇਸ ਕਲ ਨਿਵਰੈ ॥ ਆ
 ਪਮਿਲਾ ਉਭਵ ਭੋਟਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਓਅਸ ਆਹੋਇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ
 ਰਿਓ ਸਾਭਿ ਸਾਭਾ ॥ ਤਿਉ ਆਗੁ ਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਹੋਈ ॥ ਜਾਰੈ ਪਾਪ ਪਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪੭ ॥

ਬਹੁਰਪਾਪਕਹੁਨਿਕਟਨਾਵੈ। ਭੁਗਤਪਤਾਪਸੋਹਿਸੋਪਾਵੈ। ਸਾਧੈਸਿਧਜੋਗਾ॥ ੧੨੮
 ਸੁੰਗਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਜਗਹੋਹਿੰਸਾਂਗਾ॥ ੪੮॥ ਸਾਂਖਧਿਚਰਸਕਲਇਉਜਾਨੈ॥
 ਬੇਦਪਛੇਦਵੈਸਬਦਾਨੈ॥ ਤਾਪਹਿਕੰਠਿਝੀਅਨਬਾਧੈ॥ ਅਭਿਰਸਕਲਧਰਾਨ
 ਕੀਸਾਧੈ॥ ੪੯॥ ਤੁਹੂੰਮੋਹਿਕਵੇਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਭੁਗਤਸੋਹਿਤਤਕਾਲਮਿਲਵੈ॥
 ਏਕਭੁਗਤਸੋਕੋਬਸਿਕਰੈ॥ ਦੂਜੇਤੇਅਤਅੰਤਰਪਰੈ॥ ੫੦॥ ਸਰਧਾਸਹਿਤਕਰੈ
 ਮਮਭੁਗਤਾ॥ ਤਾਸੋਸੇਰੀਅਤਿਅਸਕਤਾ॥ ਮੇਧੁਆਦਿਸਕਲਕੋਈਸਾ॥ ਆਬਿਨ
 ਅਵਰੈਸਕਲਅਨੀਸਾ॥ ਜੋਮੇਭੁਗਤਨਕੋਆਪੀਨਾ॥ ਤੇਸੋਸੋਜਿਉਜਲਤਸੋਮੀਨ॥ ੫੧॥

ਜੇਚੰਡਾਲੁਗਤਮੇਅਵੈਤਾਹੀਤਨਨਿਰਮਲਤਾਪਾਵੈ॥੫੨॥ਬਰਣਾਸੁਮਸਬ
 ਥੀਦਨਕਰੈਤਾਪਗਰੇਣਸੀਲਪਰਧਰੈ॥ਤਨਿਭਵਨਸਦਾਸੁਜਿਤਕੈ॥ਮੇਰੀਭਗ
 ਤਿਬਿਰਜੈਜਾਕੈ॥੫੩॥ਬਿਦਿਆਪਦੈਪਰਮਬਹੁਕਰੈ॥ਜੀਵਦਯਾਬਹੁਬਿਧਿਬਿ
 ਸਤਰੈ॥ਸਤਵੰਤਅਰੁਦਿਫਸੰਤੋਖ॥ਕਬਹੂੰਕਹੂੰਕਰੈਨਹੀਰੋਖ॥੫੪॥ਕਾਨ੍ਹਸਹਿਤ
 ਪੁਰਨਤਪਸਾਧੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਆਦਿਕਨਿਬਾਧੈ॥ਤੀਰਥਸਰਤਆਦਿਦੇਜੇਤੋ॥ਸਭ
 ਆਚਰਨਕਰੈਜੇਤੇਤੋ॥੫੫॥ਪਰੁਜੇਮੇਰੀਭਗਤਨਹੋਣੀ॥ਤੋਨਿਰਮਲਨਹਿੰ
 ਵੈਕੋਣੀ॥ਤਨਰੇਅੰਦ੍ਰਵੈਬਿਨੁਚੇਤਾ॥ਅਨੰਦਅੰਸੁਬਿਕਲਬਿਨੁਨੇਤਾ॥੫੬॥

ਚ

ਭੋਲੇਸਾਧਭਗਤਨਹਕਹੈ ਭਗਤਿਬਿਨਾਉਰਸੁਧਨਲਹੈ ਦਵੈਪ੍ਰੇਮਤੇਜਾਕੇ ੧੩੦
ਚਿਤਾ ਕਬਹੂਰੋਵੈਸੇਰੇਹਿਤਾ ॥੫੧॥ ਕਬਹੂਬਾਨੀਗਟਗਦਹੋਈ ਕਬਹੂਉ
ਰੇਗਾਵੈਸੋਈ ਕਬਹੂਅਧੁਰਅਧੁਰਸੁਰਗਾਵੈ ਕਬਹੂਪ੍ਰੇਮਾਗਨਰਹਿਜਾਵੈ
੫੨॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਪ੍ਰੇਮਬਾਸਿਕਰੈ ਕਬਹੂਹਮੈਗੁਨਨਾਬਿਸਤਰੈ ਲੋਕਬੇਟਕ
ਲਾਜਨਜਨੈ ਜਿਉਉਨਾਅਤਾਕਲਾਇਉਜਾਨੈ ॥੫੩॥ ਜੇਸੇਰੇਅੰਸੇਜਨੁਹੋਈ
ਵੀਰਵਨਸੁਪਕਰਤਹੋਸੋਈ ਸਕਲਭਵਨਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੈ ਸਕਲਭਵ
ਨਕੇਸੇਜਨੁਤਾਰੈ ॥੫੪॥ ਜੇਸੇਹੇਅਲਨਤਾਹੋਈ ਬਹੁਜਲਾਹਿਧੋਈਏਸੋਈ ॥

ਅੰਗੈ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥ ਹੇ ਅਬਹੁਤ ਕਸੈ ਟੀ ਦੀ ਜੈ ॥ ੬੧ ॥ ਪਰੁ ਕੇਹੂੰ ਬਿ
ਧਿ ਸੁਧਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਟ ਜਤਨ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਹੋਅ ਅਗਨਿ ਮੇ ਦੀ ਜੈ ॥ ੬੨ ॥
ਰਿਫੂ ਕਤ ਪਤ ਅਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ੬੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕੋਈ ਅਲੁਨ ਹਿਰਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਧ ਸਰੁ
ਪ੍ਰਕੇਰਾਹੈ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੋਈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ ਨਿਰਮਲ ਨ ਹਿਰ
ਈ ॥ ੬੪ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਮਾਹਿ ਜਬ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਸਰੁ ਕਰਮ ਅਲਨ ਛੁਟਕਾ
ਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਲਖੈ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ ਤਜੈ ਭਵ ਕੂਪ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਿਉ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਹਿ ਦੇ ਅਹਿਧਰੈ ॥ ਸੁਵਨ ਕੀਰਤਨ ਸਿ

ਮਰਨਠਨੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਵਰ ਬਾਸ ਨਾ ਭਾਨੈ ॥ ੬੫ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਗਮਨਾ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਟੈ ਸਭ ਅਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਤ ਬਾਵ ਕਤ ਪੂਨ ਹਿਰਹੈ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿ
 ਜਨੀ ਦਪਦਲਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਨੈਨ ਨਾ ਅਹਿ ਰੋਗਾ ਜਿਉ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਦੇਖੈ ਸੋ
 ਈ ॥ ਪੁਨ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮੇਵ ਹਿਲ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦਿਸੈ ਹੋਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ॥ ੬੭ ॥
 ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੋ ਦੇਖੈ ॥ ਆਪ ਹਿ ਪਰ ਅਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਗਤ
 ਰੂਪ ਦਿਛੁ ਅੰਜਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਖੈ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖ ਨ ਕੋ ਧਯਾ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਆਹਿ ਬਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਧਯਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ॥ ਪਾਵੈ ਸੋ ਹਿ ਅੰਟੈ

ਬੁਢਮਰਣਾ॥੬੯॥ਤਤੇਸਰੁਸਾਧਨਕੁਮਜਨਹੁ॥ਸੁਪਨਸਮਨਵੈਤਸੇਮਨਹੁ॥
ਮਨਬਚਕੁਮਸਕਲਸੇਤੁਆਗੋ॥ਨਿਸਦਿਨਮਮਚਰਨਨਅਨੁਰਾਗੋ॥੭੦॥ਜੇਯ
ਹੁਭੁਵਹਿਚਹੈਛਿਟਕਾਯੋ॥ਅਰੁਚਹੈਮਮਚਰਨੀਆਯੋ॥ਤੇਤਿਨਕੀਸਿਗਤਿ
ਪਰਹਰੈ॥ਜੇਨਰਜੁਵਤੀਸਿਗਤਕਰੈ॥੭੧॥ਜੁਵਤੀਸੁਖਨਿਜੁਨੈਨਹਿਸਵਨਾ॥ਨੈ
ਖੇਕਰੈਨਗਵਨਾ॥ਕਬਹੂੰਭੂਇਹਿਦੈਨਹਿਅਨੈ॥ਮਨਬਚਕੁਮਨਿਰੰਤਰਭੁਨੈ॥
੭੨॥ਐਸੇਬੀਧਨਕਪੁਨਹੋਈ॥ਕੇਟਿਨਸੰਗਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਜਿਉਜੋਖਤਅਰੁਜੋ
ਖਤਸੀਰੀ॥ਬੀਧਨਕਰਤਹੋਤਪਰਸੀਰੀ॥੭੩॥ਤਤੇਤਿਨਕੇਸੰਗਹਿਤਜੈ॥

ਸਾਵਧਾਨਾਮਚਰਣਨਭੁਜੈ॥ ਨਿਰਭੈਠੋਰਕਰੈ॥ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਐਕਿਨਸੀਗਤਜੈਸਭ १੩੨
ਅਨਾ॥ ੧੪॥ ਐਰੋਪਾਸਨਿਰੰਤਰਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਹ੍ਰਿਦੈਐਧਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਚ
ਨਜੁਨਿਹ੍ਰਿਦੈਰਾਖੈ॥ ਉਪਵਐਰਪ੍ਰਾਨਕੋਭਾਖੈ॥ ੧੫॥ **ਉਧੋਵੇਵਚ॥** ਹੇਪ੍ਰਭੁ
ਅਹਿਕਵਨਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ ਕਵਨਹੁਪ੍ਰੇਮਚਿਤਲਗਾਵੈ॥ ਮੇਤੋਲਕਤਸੇਵਤੁਅ
ਚਰਨਾ॥ ਪਰੁਜੇਚਹੈਅਟਾਯੋਅਰਨਾ॥ ੧੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸੀਧੁਤੁਅਕਰੁਣਾਕਰੈ॥ ਧ੍ਰੁ
ਨਜੇਗਾਬਾਨੀਬਿਸਤਰੈ॥ ਸੁਨਉਧਵਨਿਜਜਨਕੀਬਾਨੀ॥ ਤਬਸੀਹਰਿਜੀਅ
ਪਬਖਾਨੀ॥ ੧੭॥ **ਸ੍ਰੀਰੁਗਾਵੇਨੇਵਚ॥** ਉਧਵਤੇਕੀਧ੍ਰੁਜਾਨਸੁਨਾਉ॥ ਜੇਗ

ਸਹਿਤ ਸਭੁ ਅੰਗ ਬਤਾਉ ਜੇਗਾਸਹਤ ਜੇਧਾਨ ਹਿਕਰੈ ਤੇ ਅਨ ਬੇਰ ਰਜ ਹਿਪਰ
ਹਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਸਾਅਸਨ ਮੇਅਸਾ ਬਿਰਹੋਈ ਜੀਘਨ ਪਰਕਰ ਰਾਖੈ ਦੇਈ ਦੇ
ਹਸਾਨ ਚਲੈ ਨ ਹਿਰੋਲੈ ਨਾਨਾ ਦਿਸਟ ਕਦੇ ਨ ਹਿਬੋਲੈ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹ ਪੁਰਕੈ
ਤੁਕਾ ਬਿਰੁਕਰੈ ਪੁਨਰੇ ਚਕੀ ਪੰਗੁਲਾ ਨਿਸਰੈ ਬਹੁ ਬਿਓਪੁਰਿ ਪੰਗੁਲਾ ਦੁਆ
ਰਾ ਇਹ ਨਿਸਾਰੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਰਥ ਸਕਲ ਪਰਹਰੈ ਮੇਰੋ ਹੇਤ
ਕੁਦੈ ਮੇਧਰੈ ਓਧਵਦੈ ਬਿਧਿ ਜੇਗਾ ਕਥਾਵੈ ਤਾਭੇ ਦਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਜੇਨਾ ਅਗਾਭਾ ਅੰਤ੍ਰ ਬਿਨਸੇ ਕਹੇ ਅਗਾਭਾ ਤਤੇ ਜੇ ਸਗਾਭ ਸੇਨਾ ॥

ਜੋ ਉਤਮ ਹੋ ਪ੍ਰਣਾਯਾ ॥ ੮੨ ॥ ਪੁਰੇਗਾ ਖੇਰੇ ਚਕਕਰੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਅੰਤ ਉਰਧਰੈ ॥ ੧੩੩
 ਘੰਟਾ ਨਾਦ ਤੁਲ ਉਰਧਾ ਵੈ ॥ ਤੁਸੀਂ ਆਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਣਚਲਾ ਵੈ ॥ ੮੩ ॥ ਜਿਉਰਿ
 ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸੈ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਾ ਸਾਹੀ ਮੈ ਬਿਰੁਹੋਈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਰਿ ਦੈ ਕਾ ਲਕੋ
 ਧਾਵੈ ॥ ਅਸੁ ਪਾਪੁਰੀ ਜੋ ਬਿਰਾਸਾ ਵੈ ॥ ੮੪ ॥ ਅਉਧੈ ਮੁਖ ਤੇ ਉਰਧਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ
 ਮਧ ਸੁਰਜ ਹਿਧਰੈ ॥ ਸੂਰਜ ਅਹਿ ਪੁਰਨ ਸਾਸਿ ਮਾਨੈ ॥ ਸਾਸਿ ਮਹਿ ਅਨਲ ਤੇ
 ਜਮੇ ਮਾਨੈ ॥ ੮੫ ॥ ਅਨਲ ਅਧਾ ਅਰੁ ਪਹਿਧਾ ਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਅਨਹਿ
 ਲਗਾ ਵੈ ॥ ਅੰਗੁ ਮੁਖ ਮਾਨ ਚਤੁਰੁ ਜਰੁ ਪਾ ॥ ਅਤਿ ਜੀਤ ਲਜੁ ਖਦਾ ਨ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੮੬ ॥

ਨੂਤਨਾਜਲਮੇਪਤਨਜਾਮਾਤਰਤਤੁਲਾਮੀਬਰਰਚਧਾਮਾਮੀਦਹਾਸਸੋਭਾ
ਨਿਧਾਮਨਨਾਅਕਰਾਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਲਸੁਰਕਾਨਨਾ॥੮੧॥ਕੀਰਕਰਿਸਤਕਮਨਬ
ਨਮਾਲਾਉਰਕ੍ਰਿਤੁਲਤਾਲਛੁਬਿਸਾਲਾਸੀਖਚਕ੍ਰਮਰੁਗਦਾਪਦਮਾਯ
ਤਚਾਰਧੁਸੋਭਾਸਦਮਾ॥੮੨॥ਹੇਮਮੁਕਟਹੀਰਾਅਣਜਰਿਓਅਤਿਸੋਭਾਇਮਨਸਿ
ਰਧਰਿਓਭੁਲਤਿਲਕਾਅੰਬੁਜਬਰਨੈਨਾਭਗਤਪ੍ਰਸਾਦਸੁਧਾਕੋਐਨਾ॥੮੩॥
ਕਰਕੰਕਣਾਮੀਗੁਲਾਮੰਦੁਕਾਪਰਨੁਪਰਕਟਮੇਛੁਦੁਕਾਅੰਕਸਬਜਰਧੁਜਾ
ਅਰਬਿੰਦਾਚਿਹਨਤਚਰਣਹਰਣਦੁਖਦੇਦ੍ਰਾਨਖਅਣਗਣਮਰਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰਕਾਸਾ

ਉਰਮਗਯਨਅੰਧਤਮਨਸਾਅਉਰਸਕਲਅੰਗਨਬਹੁਖਣਾਨਿਕੇਧਜ ॥ ੧੨੪ ॥
 ਨਮਿਟੈਸਭਦੁਖਣਾ ॥ ੯੧ ॥ ਵੈਸਕਿਸੋਰਪਰਮਸੁਕੁਆਗਨਖਸਿਖਧਾਵੈਬਰੰ
 ਬਾਗਚਰਨਨਤੇਪਤਅੰਗਹਿਧਾਵੈ ॥ ਏਕੈਗਹਿਏਕੈਛੁਟਕਾਵੈ ॥ ੯੨ ॥
 ਯਉਲੈਨਖਤੇਸਿਖਪ੍ਰਜੀਤਾਨਿਸਾਦਿਨਪ੍ਰਿਏਧਾਵੈਸੀਤਾਅੰਗਬਸਨਸਕ
 ਲਪਰਹਰੈ ॥ ਮੇਰੇਰੂਪਅਡਿਗਮਨਧਰੈ ॥ ੯੩ ॥ ਯਾਬਿਧਿਜਬਮਨਨਿਹਰ
 ਲਹੇਈ ॥ ਤਬਫਿਰਿਅੰਗਨਧਾਵੈ ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਖੁਖਮੈਮਨਧਰੈ ॥ ਮੇਰ
 ਸਕਲਚਿਤਵਨਨਿਰਵਰੈ ॥ ੯੪ ॥ ਯਾਬਿਧਿਮਨਅਪਨੇਬਸਹੇਈ ॥ ਤਬਬਿ

ਰਾਟਮੇਧਰੈਸੋਈ॥ ਸਕਲਾਬਿਰਾਟਰੂਪਮਮਜਾਨੈ॥ ਮੋਤੇਭੀਨਕਛੂਨਹਿਮਾਨੈ॥
 ੯੫॥ ਯੋਬਿਰਾਟਮਮਰੂਪਹਿਜਾਨੈ॥ ਨਿਹਚਲਤੁਇਓਭੇਦਕੋਭਾਨੈ॥ ਤਬਤਾਹੁਤੇ
 ਮਨਨਿਰਵਾਰੈ॥ ਸੁਧਾਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਾਰੈ॥ ੯੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਨਿਰੰਤਰ
 ਰਕਾਰੈ॥ ਸਭਾਕਾਰਦੂਰਿਪਰਹਾਰੈ॥ ਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਾਏਕਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਚੇਤਨਰੂਪ
 ਅਖੰਡਤਲੇਖੈ॥ ੯੭॥ ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਹਚਲਤਨਿਰਧਾਰ॥ ਸਤਸਰੂਪਵਾਰਨਹਿ
 ਪਾਰ॥ ਏਕੋਅਜੂਨੀਆਪੇਆਪਾਸੁਖਦੁਖਰਹਤਪੁਨਿਅਰੁੱਪਾ॥
 ੯੮॥ ਕਾਲਨਕਰਮਜੀਵਨਹੀਆਯਾ॥ ਆਪੇਆਪਾਨਿਰੰਜਨਰਾਯਾ॥

ਨਹੀ

ਸੇਸੇਅਗਨਾਅਖੰਡਤੋਹਈ॥ਤਤੇਉਠੈਪਤੀਗਾਕੋਈ॥੯੯॥ਬਹੁਰਿਅਗਨਿਮੇ॥੧੩੫
ਜਸਾਵੈ॥ਤਬੈਪਤੀਗਨਾਅਗਵਾਵੈ॥ਐਸੇਅਤਅਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਰੈ॥ਏਕਜਾਨਿਕ
ਰਿਦੈਤਨਿਵਾਰੈ॥੧੦੦॥ਐਸੀਭੁੰਤਿਬਿਚਰੈਕਰਤੇ॥ਨਿਸਾਦਿਨਬ੍ਰਹਮਾਹਿਮ
ਨਧਰਤੇ॥ਤਿਗੁਣਕਾਰਸਕਲਭੁਅਭਾਰੈ॥ਹੋਇਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਤਸੇਜਾਰੈ॥੧੦੧॥
ਹੁਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬ੍ਰਹਮਾਮਿਲਿਜਾਵੈ॥ਜਹਾਭੁੰਤਬਹੁਰਿਓਨਹਿਅਵੈ॥ਐਸੀਬਿ
ਧਿਭੁਵਦੁਖਨਦਹੈ॥ਮੇਰੇਨਿਜਾਨੰਦਪਦਲਹੈ॥੧੦੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਇਹਪੈਡੋਤੋਸੇਕ
ਹਿਓਜਾਕਰਹਰਿਪੁਰਜਾਇ॥ਪਰੁਯਾਮੇਬਹੁਬਿਘਨਹੈਤੇਭਾਖਉਸਾਝਾਇ॥

੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਦਸ** ਸਿਕਿਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗ **ਵਨ** ਉਪਵਸਿਥਾ
 ਦੇ ਭਾਖਾਟੀ **ਕਾ** ਯੰ **ਚੜ੍ਹਦੇ** ਜੇ **ਧਿ** ਇ॥ ੧੪॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗ **ਵਨ** **ਦਾ** ਯੰ **ਪ** ਈ॥
 ਉਪਵਸੇਗਾ ਪੀਥਸਮਾਝਾਉ ਤਾਮੇਬਹੁਤੇ ਬਿਘਨ ਬਤਾਉ ਜੇ ਇਹੀ ਅਨਪ੍ਰਣਹਿ
 ਬਾਧੈ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਜੇਗਾਹਿ ਸਾਧੈ॥ ੧॥ ਸੋਮੇਧਰੈ ਆਪਨੇ ਚਿਤਾ ਤਾਕੇ ਸਿਧ
 ਬਿਘਨ ਹੋਨਿਤਾ ਜੇ ਤਿਨ ਸਿਧਨ ਕੇ ਪਰਹਰੈ॥ ਸੋਮਾ ਚਰਨ ਨ ਕੇ ਅਨੁਸਰੈ॥
 ੨॥ ਤਿਨ ਸੇਕ ਬਹੁ ਰਹੈ ਧੁਰਾਇ ਤੇ ਸ੍ਰਾਮ ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰ
 ਨਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨ ਪਾਗਾ ਉਪਵਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੩॥ **ਉਪਦੇਵਚ** ਕੈ ਪਰਕਾ

ਰਧਾਰਣਾ ਦੇਵਾ ਅਗਸਿਧਨ ਕੋ ਕੈ ਬਿਧਿ ਭੁਵਾ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਹੈ ॥ ਜੇ ੧੩੬
ਜੇਗਨ ਕੋ ਬਿਧਿ ਪਨ ਹਿ ਦੇਹੈ ॥੪॥ ਤੁਮ ਅਧੀਨ ਸਿਧਿ ਹੋ ਸਕਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
ਇਜਨ ਅਕਲਾ ਉਧਵ ਪ੍ਰਸਨ ਹਿ ਰਵੈ ਮੇਧ ਬੀ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਗੋਪਾਲ ਮੁਰਾਰੀ ॥
੫॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚੁ** ॥ ਉਧਵ ਸਿਧਾ ਅਠਾਰ ਕਹੀਏ ॥ ਅਧਾਰਣਾ ਕਰ ਤੇ
ਲਹੀਏ ॥ ਤਿਨ ਮੇਅ ਸ੍ਰਿਧਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਵਸ ਅਧ ਮਤੇ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ॥੬॥ ਜਤਿ ਦੇ
ਹਰੁ ਪਾਅਣ ਹੋਈ ॥ ਕਤ ਹੁੰਨ ਹੀ ਅਵਰਣਨ ਕੋਈ ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਅਸਿਧ ਕਰ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਅਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਾਯਾ ਮੋਨੇ ॥੭॥ ਜੇ ਤਨ ਕਰੈ ਅਹਾ ਬੀਸਤਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਰੁ

ਵਰਨਪਾਰਾ ਮਹਿਮਾਨਾ ਮਸਿਧਸੇਕਹੀਏ ਕਬਹੂ ਭੂਲਿਨਤ ਕੋਗਹੀਏ ॥ ੯ ॥
 ਜੇਯਾ ਦੇਹਹਿ ਅਤਿਲਘੁ ਕਰੈ ਮੁਸੁਨ ਆਵੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਨ ਪਰੈ ਸੋਇ ਹਲਘਮ ॥
 ਸਿਧਕਹਵੈ ॥ ਅਮਜਨ ਯਾ ਕੈ ਨਿਕਟਨ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਜੇਇ ਦੀਭੋਗਨ ਕਰੈ ॥
 ਜਹ ਕਹੁ ਬੀਖੀ ਅਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਭੋਗ ਨਿਜ ਕਰਿ ਲਹੀਏ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਨਾਮ ਸਿਧਸੇਕਹੀਏ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕੋ ਠੋਰਹੁ ਬੈਠੇ ਠੋਰਹੈ ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਨੈ ਸਕਲ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਤਾਹਿ
 ਅਗੋਚਰ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਸਿਧਕਹਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਇਦੀ ਦੇਹ ਬੁਧਿਮ
 ਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਹੁ ਪ੍ਰੇਰੈ ਜਿਉ ਜਾਨੈ ॥

ਤਾਹਿਈਸਤਾਸਿਧਖਨੈ॥੧੨॥ਬਿਖੈਸੁਖਨਕੈਕਦੇਨਗਹੈ॥ਜਤੈਅਤਿਅ ੧੩੭
ਨਿਤਤਰਹੈ॥ਨਾਅਅਵਸਾਥਾਸਿਧਕਹਾਵੈ॥ਮੇਰੋਭਗਤਨਿਕਟਿਨਹਿਅਵੈ ॥
੧੩॥ਜੋਜੋਇਛਾਅਨਮੈਲਾਵੈ॥ਸੋਸੋਸਕਲਪਲਕਮੈਅਵੈ॥ਬਸਤਨਾਅ
ਸਿਧਹੈਸੋਈ॥ਮੇਰੋਜਨਾਅਵਰੈਨਕੋਈ॥੧੪॥ਅਸੁਸਿਧਿਏਅਤਿਪਰਧਾ
ਨਾ॥ਇਨ੍ਹਤੈਅਧਿਅਭੁਖਾਅਨਾ॥ਤਨਕੇਗੁਣਬਿਅਪੈਨਹਿਕੋਈ॥ਨਾਅਅ
ਨੂਰਅਕਹੀਏਸੋਈ॥੧੫॥ਦੂਰਹਿਸ੍ਰਵਨਸੁਨੈਸਬਬੈਨਾ॥ਦੂਰਦਰਸਦੇਖੈ
ਸਭਨੈਨਾ॥ਅਨਕੇਬੇਗਮਨੈਜਬਧਾਵੈ॥ਕਾਅਰੂਪਬਹੁਰੂਪਬਨਾਵੈ॥੧੬॥

ਪਰ ਕੇਤਨ ਮੇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਸਿਧ ਛੁਠੀ ਪਰ ਕਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਨਿਜ ਇਛੁਆ
 ਤੇਤ ਜੈ ਸਰੀਰਾ ਸੁਸੁ ਛੁਟੀ ਤਹੈ ਬੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਿਲੇ ਅਪਸਰਨ ਬਿਚਰੈ ਦੇਵ
 ਦੇਖੈ ਤਿਨ ਲਹੈ ਸਬੁ ਭੇਦਾ ਸੇ ਸੁਰ ਕੀ ਵਾਰ ਸਨ ਕਹੀਏ ਮਿਥਾ ਫਲ ਹੋਏ ਕ
 ਨਗਾਹੀਏ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਸੀਕਲ ਪਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਜਾਸੀ ਕਲ ਪਕਹੀ ਜੈ ਸੋਈ ਜ
 ਹਾਗਾਇ ਚਿਹੈ ਤਹ ਜਾਵੈ ਅਪ੍ਰਤਿ ਹਤਿ ਗਤਿ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਏਦਸ ਮਿਲਿ
 ਅਸੁ ਦਸ ਕਹੀਏ ਅੰਗਰਹੈ ਪੰਚਤੁਛ ਨਹੀ ਗਾਹੀਏ ਬ੍ਰਤ ਆਨ ਅਰੁ ਬ੍ਰਤ
 ਵਿਖਾ ਸੁਕੁ ਛੁਜੈ ਲਖ ਅਲਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹ ਹੈ ਸਿਧ ਤਿਕਾਲਾ ਕਿਆ ॥

ਪਰਚਿਤਮਾਦਿਅਰਿਗਤਜੋਈ। ਤੀਜੀਸਿਪਪਛਾਨੋਸੋਈ। ਅਪ੍ਰਾਜੈਪ੍ਰਸਤ ਕੇਅਗੈ॥
 ਅਗੈਸਿਧਬਖਤੁਅਨੁ। ਸੀਤਓਨੁਆਦਿਕਜੇਦੰਦਾ। ਤਿਨਹਿਨਿਵਰੈਸੇਅ ॥੩੮॥
 ਦੰਦੈ॥੨੧॥ ਬਿਖਅਰੁਅਗਨਿਸੂਰਜਲਬਿਰੁ। ਜਾਤੇਹੋਵੈਐਸੇਅਚੰਭਾ।
 ਪਤਿਸ੍ਵਤਸੇਸਿਧਕਹਾਵੈ। ਹਰਿਜਨਤਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥੨੨॥ ਵੈਅਸ੍ਵ
 ਦਸਅਰੁਏਪੰਚਾ। ਮਾਲਿਤੇਈਸਸਕਲਪਰਪੰਚਾ। ਏਮੈਮੂਲਰੁਪਉਚਰ
 ਸਾਖਾਬਹੁਤਨਹੀਬਿਸਤਾਰੀ॥੨੩॥ ਅਮਧਾਰਣਾਕਰਤੇਆਵੈ। ਜੋਗਨਕੋਬਹੁਬਿ
 ਧਿਬਿਚਿਲਾਵੈ। ਜੋਤਿਨਤੇਬਿਚਲੈਨਹਿਕਥਾ। ਤੇਅਮਚਰਨਨਪਾਵੈਤਬ
 ਹੀ॥੨੪॥ ਜਾਧਾਰਣਾਹੁਤੇਜੋਆਵੈ। ਜੇਸੇਜੋਗੀਕੈਬਿਚਲਾਵੈ। ਜੇਸੁਭਉਪ

ਵੇਤੋ ਸੇ ਕਹੈ ਜੇਗਾ ਪੀਥ ਕੇ ਬਿਘਨ ਹਿਟਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਬਗੁਣ ਰੂਪ ਜੋ ਕਛੁ ਬਿਸਤਰ ॥
 ੧॥ ਸੇਨ ਨਾ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤਾਹੀ ਤਹਿ ਮਾਹਿ ਅਨੁਲਾਵੈ ॥ ਤੇਜੀ ਤੇਜੀ ਸਿਧਿ ਹਿ
 ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਬਦ ਸਪੁਸਰੂਪ ਰਸ ਰੀਧਾ ॥ ਪੀਚ ਰੂਤ ਕੇ ਸੁਛੁ ਅਬੀਧਾ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਜ ॥
 ਜਾਮੇ ਅਨੁਲਾਵੈ ॥ ਤਾਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਹਿ ਮਿਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਹਤੁ ਤੇਜੀ ਅਨਹਿਲ
 ਗਾਵੈ ॥ ਪੀਚ ਰੂਤ ਸਾਖਾ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ^{ਅਵੁਮਾ} ਜਾ ਜਾ ਸਾਖਾ ਮੇ ਅਨੁਲਾਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤਸ
 ਮਦੇ ਹਤ ਬਪਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਪੀਚ ਰੂਤ ਕੇ ਜੇ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਜੋਗੀ ਧਰੈ ਧਾਨਾ ॥
 ਤਾਤਾ ਸਾਖਾ ਲਘੁ ਦੇਹਾ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੂੰ ਜੋਗਾ ਹਿ ਓਨਹੀ ਪਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ੫
ਲਖਮਾ

ਸਤੁਕ ਅਹੰਕਾਰ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਬ ਜੇ ਇੰਦ੍ਰੀਭੋਗ ਨਿ
 ਕਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਡਿ ਬਿਖਿਅਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਤੇ ਸੁਖ ਯਹ ਜੇਗੀ ਪਾਵੈ ॥
 ਸੇਵਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਰੂਪ ਅਨ ਅਨੈ ॥ ਤਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੀ ਗਤਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਦੀਵਾ ਲੈ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਯਉ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਆਚਰਨ ਨ ਪੇ
 ਖੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸੁਭਾ ਬਿਯਾਪਕ ਸਬਈ ਸਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਤੇ
 ਸਿਧਈ ਅਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਉ ਬਰਤਾਵੈ ॥ ਜਾਹੀ ਜੋ ਜੋਈ ਕਰਵਾ
 ਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਿਉ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਜੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤਾ ਮੇਧ ॥

ਰੈਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਤੇ ਸਿਧਾ ਅਵਸਥਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਬਿਨੁ ਅਨੰਦ ਬਢਾਵੈ ॥

੩੪ ॥ ਨਿਰਬੁਝ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਹਿ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਈਸਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਬਸਤਾ ਸਿਧ ਹਿਲੈ ॥ ਸੋਈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜੋ ਚਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਧ ਸਤ ਅਹਿ ਮੋਹਿ ਬਿ

ਚਾਰੈ ॥ ਤਾ ਮੇ ਜੋਗੀ ਅਨ ਕੋਧਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਧਾ ਅਪਹੁ ਹੋਈ ॥ ਖਟੁ ਭ੍ਰਿਗਮੀ ਨ ਬ੍ਰ

ਪੈ ਕੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਗਨ ਪਾਰ ਪੁਣਾ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਪੁਭਿਰਾ ਅਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥

ਗਾ ॥ ਤਬ ਜਿਹ ਲਗੇ ਪਵਨ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਤਹਾ ਲਗ ਬਚਨ ਨਿਪਾਸ ॥

੩੭ ॥ ਨੈਨ ਨ ਮੇ ਸਰਜ ਕੋਧਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਰਜ ਮੇ ਨੈਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥

ਦੁਹਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸਪ

ਦਰਦਰਸਿਪ

ਅਪ੍ਰਛਿਨਮਹਿਕੋਲੇਖੇ॥ ਤਬਸੇਤਿਉਲੋਕਕੋਦੇਖੇ॥ ੩੮॥ ਪਵਨਸਹਤ ੧੪੦
ਸੇਸੇਅਨਧਰੈ॥ ਜਹਾਤਹਾਅਮਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਅੇਸੇਅਨਕੇਜਹਚਲਾਵੈ॥
ਅਨਕੇਬੇਗਤਹਾਈਜਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਸਾਰੇਸੇਰੇਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਸੇਅਨ
ਕੋਧਰੈ॥ ਚਹੈਰੂਪਤਬਜੇਈ॥ ਬਾਰਨਲਾਰੈ॥ ਹੋਵੈਸੇਈ॥ ੪੦॥ ਕਰਿਓ
ਪ੍ਰਵੇਸਹਿਚਹੈਜਾਮੈ॥ ਧਿਆਨਆਪਨੇਅਨੈਤਾਮੈ॥ ਤਬਤਾਤਨਮੇਜਾਵੈਅੇਸੇ ॥
ਬ੍ਰਿਗਫੂਲਤੇਫੂਲਹਿਜੈਸੇ॥ ੪੧॥ ਮੂਲਦੁਵਾਰਪਰਬੰਧਲਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਣਚ
ਲਾਇਸੀਸਮੇਲਜਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਪ੍ਰਹੈਰੀਨਹਿਕਰੈ॥ ਜੇਅਨਹੋਇਤਹਿਅਨੁ

ਸੋਸਛਰ

ਸੋਸਥੀਵਾ

ਸਰੈ॥ ੪੨॥ ਸੁਰਗਾਦੇਵਸੁਰਬਨਤਾਧਾਵੈ॥ ਮੋਰੋਰੁਪੁਜਾਨੈ॥ ਅਨੁਲਾਵੈ॥
ਤਬਤੇਸਾਹਿਤਾਬਿਬਾਨਾਹਿ॥ ਆਵੈ॥ ਤਾਜੋਗੀਕੋਸੁਖਉਪਜਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਜੋਜੋ
ਬਸਤਰਿਦੈ॥ ਮੇਧਾਰੈ॥ ਤਾਤਕੋਪ੍ਰਭੁਮੋਹਿ॥ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਜੇਈਸੇਪਾਵੈ॥ ਤਤਕਾਲ
ਜਬਹੀਚਪੈ॥ ਕਾਪੁਅਕਾਲ॥ ੪੪॥ ਸਕਲਨਿਅੰਤਾਸਭਕੋਈਸਾ॥ ਨਿ
ਤਸੁਅਧੀਨਸਕਲਕੇਸੀਸਾ॥ ਜੇਗੀ॥ ਐਸੇਮੋਕੋਧਾਵੈ॥ ਤਾਕੀ॥ ਅਨੰਨ
ਕੋਈਮਟਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਗਾਨਰੁਪਸਬਅੰਤਰਜਾਨੀ॥ ਧਾਵੈ॥ ਮੋਹਿਸਕ
ਲਕੋਸੁਆ॥ ਅਪਨੀਜਾਨੈ॥ ਜਨਮਅਰਨਕੀ॥ ਗਿਭਾਨਤ੍ਰਿਕਾਲਾਅਰੁਸਤ

= ਅਗਾਧਾ

ਕੇਅਨਕੀ॥੪੬॥ਪਰਕ੍ਰਿਤਗੁਣਤੇਨਿਅਰਾਜਾਨੈ॥ਅਰੁਤਿਨਕੇਸੁਆਮਿਕਿਰਿ
ਮਨੈ॥ਪ੍ਰਯਾਵੈਮੋਹਿਜੇਸਦਾਅਦਿਦਾਤਬਕੋਈਨਹਿਬਖਾਪੈਦਿਦਾ॥੪੭॥ਸਭਮੇਬਿਖਾ
ਪਕਸਕਲਅਤੀਤਾ॥ਲਿਖੈਨਾਮਗਾਨਿਸੂਰਜਲਸੀਤਾ॥ਐਸੇਸੇਕੋਪ੍ਰਯਾਵੈਕੋ
ਈ॥ਐਸੇਲਛੁਨਪਾਵੈਸੋਈ॥੪੮॥ਜੇਮੇਰੇਅਵਤਾਰਨਪ੍ਰਯਾਵੈ॥ਅਭਿਧਰਮ
ਰਛੁੜਅਨਲਾਵੈ॥ਤੁੰਕੋਕਹੂੰਨਪਰਜੈਹੋਈ॥ਸਬਹਿਨਾਹਿਬਿਰਾਜੈਸੋਈ॥
੪੯॥ਯਉਧਰਨਕਰੈਅਮਜੈਈ॥ਸਿਧਨਪਾਵੈਜੇਗੀਸੋਈ॥ਪਰੁਏਅੰਤਰਾਇ
ਹੈਸਾਰੇ॥ਸੇਰੇਭੁਗਤਨਦੂਰਿਨਿਵਾਰੇ॥੫੦॥ਅਤੇਏਇਨਤੇਮੇਜਨਾਹੀ॥ਤੁਤੇਅਮ

੧੪੧

ਤਾਯੁਖ

ਜਨਨਿਕਟਿਨਜਾਹੀਮੋਹਿਨਲਹੈਇਨੈਜਲੇਵੈਮੋਹਿਭੁਜੈਭਿਨਕੋਈਸੇਵੈ॥੫੧॥
 ਮੋਹੀਤੇਉਤਪਤਿਸਭਨਕੀਐਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੋਤਿਨਤਿਨਕੀਅਮਅਧੀਨ
 ਸਿਧਅਰੁਜੇਗਾਸਾਂਖਅਰੁਗਯਾਨਧਰਮਧਨਭੋਗਾ॥੫੨॥ਸਬਕੋਜਨਕਸਕ
 ਲਕੇਸੁਆਮੀਮੇਸਬਹਨਕੋਅੰਤਰਜਾਮੀਸਬਮੇਬਾਹਰਭੀਤਰਏਕਾਮੇਮੇ
 ਬਹਤੈਅਵਰਅਨੇਕਾ॥੫੩॥ਪੰਚਭੂਤਸਭਭੂਤਨਆਹੀਬਾਹਰਭੀਤਰਦੂਜਾ
 ਨਾਹੀਤਿਉਸਬਆਹੀਨਾਹੀਅਨਾਅਨਾਵਿਸ੍ਰਸੋਈਅਗਯਾਨ॥੫੪॥ਤਤੇਵੈ
 ਤਭਾਵਨਹਿਆਨੈਮੇਰੋਰੂਪਸਕਲਕਰਿਜਨੈਅਮਪ੍ਰਸਾਦਮਚਰਨਨਾਵੈ
 ਸਾਧਨਾਸਿਧਸਕਲਕ੍ਰਮਤਜੈਮੇਰੋਚਰਣਨਿਰੰਤਰਭੁਜੈ॥੫੫॥

ਅਤਿਅਪਰਬੁਦਵਦਖਮਿਟਵੈ ॥ ਇਹਮੇਤੋਸੋਰਾਖੁ ॥ ਜੋਗਾਜਨਾ ॥ ਯਾਤੇ ਅਵਰਸਕ
 ਲਾਅਗਾਜਨਾ ॥ ੫੬ ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਨੇਇਹਸੁਨਦੁਹਕਾਰਿਗਾ
 ਨਾ ॥ ਪੁਛੀਕਿਸਿਬਿਬੂਤਿਤਬਉਧਵਪਰਮਸੁਜਨਾ ॥ ੧੭ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇਅ
 ਹਾਪੁਰਾਣੇਏਕਦਸ**ਸਕੀਏ** ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਓਧਵ**ਜੰਬਾਦੇ** ਭਾਖਾ**ਅੰਨਾਮ** ਪੰਚਦ
ਸੋਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੧੫ ॥ **ਉਧਵਉਬਾਰਾ** ॥ ਤੁਮਹੋਪਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਚਿਦਾਨੰ
 ਦਬਿਗਾਨਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿਨਅੰਤਾਧਨਹੀਜਾਕੋ ॥ ਕੋਈਭੇਦਲਹੈਨਹੀਤਕੋ
 ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀਸਕਲਜਗਤਉਪਜਾਵੈ ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਤੁਮਾਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਤੁਮਸ

3

ਬਬਾਹਰਤੁਅਸਬਾਹੀ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਲਿਪੀਕਹੂੰਨਾਹੀ॥੨॥ਜਹਾਤਹਾਤੁਅਹੀਹੋ
 ਏਕਾ॥ਇਹੁਸਭੁਅਜੇਦ੍ਰਿਸ਼ੁਅਨੇਕਾ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਯਹਜਗੁਬਹੁਬਿਸਤਾਰਾ॥ਉਚਨੀ
 ਚਦਾਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੩॥ਅਰੁਯਾਜੀਵਸਤਿਕਰੀਅਨਿਓ॥ਬਿਖੀਅਨਿਜੋਬਹੁ
 ਭੁੰਤਿਬਿਧਾਨਿਓ॥ਯਾਕੈਏਕਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਕਿਉਆਵੈ॥ਕੈਸੇਸਕਲਬ੍ਰਹਮਕਰਿਧਾ
 ਵੈ॥੪॥ਗਯਾਨਵੰਤਤੁਅਜਨਹੈਜੇਤੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਦੇਖਤਹੈਤੇਤੇ॥ਤਾਤੇਤੁਅ
 ਅਬਕਰੁਨਾਕਰੋ॥ਨਿਜਬਿਭੂਤਿਸੋਕੋਬਿਸਤਰੋ॥੫॥ਤਿਨਮੇਵੋਪਿਸਕਲਮੇ
 ਵੇਖੋ॥ਤਬਾਵੈਤਬ੍ਰਹਮਕਰਿਲੇਖੋ॥ਸੁਨਿਓਧਵਕੇਉਤਅਬੈਨਾ॥

ਬੇਲੇਹਰਿਜੀਕਰੁਣਾਐਨ॥੬॥ ਸ੍ਰੀ **ਭੁ** ਗ **ਵ** ਨੇ **ਵ** ਰ॥ ॥ ਉਧਦਪ੍ਰਸਨਭੁਲੀਤੁ॥ ੧੪੩
ਕੀਨੀ॥ ਜਾਤੇਪਰੈਬ੍ਰਹਮਗਤਿਚੀਨੀ॥ ਏਹੈਪ੍ਰਸਾਅਰਜਨਭੀਕਰੀ॥ ਤੁਸੇਮੇਜਾ
ਬਿਧਿਉਚਰੀ॥੭॥ ਤਾਹੀਬਿਧਿਅਬਤੋਹਿਸੁਨਾਊ॥ ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਸਅਝਾਉ
ਕੈਰਵਅਰੁਪੰਡਵਕੁਰਖੇਤਾ॥ ਸਭਹਿਜੁਰੇਭੂਮਨਕੇਹੇਤਾ॥੮॥ ਤਬਅਰਜਨਕੈਰ
ਵਸਭਦੇਖੇ॥ ਸਕਲਬੰਧਅਪਨੇਕਰਿਲੇਖੇ॥ ਏਨਸਬਹਿਨਕੋਮੇਜੇਮਾਰੇ॥ ਆਪ
ਹਿਅਪਨਰਕਮੇਡਾਰੇ॥੯॥ ਐਸੀਬਿਧਿਅਨਿਓਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਆਪਹਿਅਨਿਓਆ
ਗਨਿਹਾਰਾ॥ ਤਬਮੇਤਾਹਿਰਾ॥ ਯਾਨਸਅਝਾਏਓ॥ ਤਾਕੇਸਭਅਰਾ॥ ਯਾਨਸਿਟਾਏਓ॥੧੦

ਪ੍ਰਸਕਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਮੇਲੀ ਤੁਮ ਸੋ ਕੀਨੀ ਪੈ ਜੈ ਸੀ ਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਕੋ ਉਚਰੇ ਯਾ
ਬਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਸੁ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਅਰੁ ਸਬ ਹਿਨ
ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆ ਆਪਾ ਹਿ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਉਪਜਾਊ ਸਬ ਪੋਖੇ ਸਬ ਕੋ ਬਰਤਾਊ ॥ ੧੨ ॥
ਸਕਲ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨਾ ਮੇਹੀ ਮੇਸੁ ਰਹੇ ਵੈਣੀਨਾ ਤਾ ਤੇ ਸਬੁ ਮੇ ਦੁਜੇ ਨਹੀ
ਯਉ ਬਿਰੂ ਤਿ ਜਾਨੇ ਅਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰੁ ਤੇ ਸੋਇ ਸੇਖ ਸੇਕਹੇ ਤੇ ਗੀਵੈ ਤਦਿ
ਸੁਕੇ ਦਹੇ ਸਬੁ ਰਛੁ ਕਨਾਹੀ ਮੇਰ ਛੁਕਾ ਤਿਨ ਮੇ ਕਾ ਲਾਜ ਕ ਲਾਜੇ ਰਛੁ ਕਾ
੧੪ ॥ ਸੋ ਮੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕੀ ਆਦਿ ਪੰਚ ਬੂਤ ਮੇ ਮੇ ਬੂਤਾ ਦਿ

ਸੁਤਸਕਲਬੇਦਨਮੇਜਨੋ ਬਰਿਅਨਮਾਹਿਅਹਤਤਹਿਅਨੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭਸੁਛਮਨ ੧੪੪
 ਮਾਹਿਜੀਵਦੇਖੋ ਸਭਦੁਰਜਨਮਾਹਿਅਨਲੇਖੋ ਬੇਦਰਮਾਨਮੇਬ੍ਰਹਮਾਜਨੋ
 ਰਿਅੰਕਾਰਮੰਤ੍ਰਨਮੇਅਨੋ ॥ ੧੬ ॥ ਛੇਦਨਮੇਗੋਤ੍ਰੀਛੇਦਾ ਮੇਅਕਰਅਛਰਕੇਬੰਦਾ
 ਸਭਦੇਵਕੇਅਧੁਰਿੰਦਰਾ ਸਕਲਬਸੁਨਮੇਬਸੰਦਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਨੀਲਕੰਠਇ
 ਕਾਦਸਹਰਮੇ ਬਿਸਨਾਅਦੁਆਦਸਾਦਿਨਕਰਮੇ ਤਿਨਮੇਭ੍ਰਿਗੁਜੇਸਪਤਾਹ
 ਰਿਖਾ ਤਿਨਮੇਮੁਨੁਜੇਸਬੈਰਾਜਰਿਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਵਰਿਖਨਮੇਨਾਰਦਜਨੋ ਕਾਮਧੇ
 ਨਧੇਨਨਮੇਅਨੋ ਸਿਧਨਮੇਮੈਕਪਲਸਰੂਪਾ ਪੰਛੀਨਮਾਹਿਗਰੂਰੁਅਰੂਪਾ ॥ ੧੯ ॥

ਪਰਜਾਪਤਨਮੇਮੇਹੁੰਦਛਾਤਿਨਮੇਅਕਰਜਹਾਲਗਾਮਛਾਬਾਦੇਮੇਅਧਿਆ
ਤਮਬਾਦਾਸਭੁਅਭੁਰਨਮੇਪ੍ਰਹਲਾਦਾ॥ ੨੦॥ ਤਪਤਪ੍ਰਕਾਸਕਮਾਹਿਵਿਨੇਸ
ਜਛੁਰਾਕਸਣਾਹਿਧਨੇਸਾਤਿਨਮੇਸੋਮਸਕਲਜੇਉਰਗਨਾਸਭੁਪਤਨਮੇ
ਮੇਹੁੰਕੀਚਨਾ॥ ੨੧॥ ਗਜਨਿਮਾਹਿਮੇਮੇਰਾਵਤਾਮੇਅਨੰਗਜੇਸਿਸ੍ਰਉਪਾਵਤਾ॥
ਤਹਾਬਰੁਣਜੇਸਭੁਜਲਜੰਤਾਨਾਗਨਮੇਮਮਰੂਪਅਨੰਤਾ॥ ੨੨॥ ਨਰਨਮਾਹਿ
ਮਮਰੂਪਨਰੇਸਾਸਰਪਨਮੇਬਾਸਕਸਰਪੇਸਾਉਚਸ੍ਰਵਾਹਪੈਨਮੇਜਨੇਦੰਡ
ਧਾਰਨਤਿਨਮੇਜਾਮਨੇ॥ ੨੩॥ ਸਕਲਤਿਮਗਨਹੁੰਮੇਮਿਗਰਾਜਾਸਰਤਨਮੇ

ਰੀਗਾਸਿਰਤਾਜਾਸਥਾਸਾਸਮਸੇਸੀਨਾਸਾਬਰਣਨਾਹਿਬਿਪ੍ਰਮਮਬਾਸਾ॥੨੪॥
 ਸਕਲਸਰਨਮੇਰੁਪਸਮੁਦ੍ਰਾਸਕਲਧਨਕਧਾਰਨਮੇਰੁਦ੍ਰਾਮੇਰੋਧਨੁਖਾਅਯੁਧ
 ਨਿਆਹਿ॥ਪਰਅਨਿਵਾਸਮੇਰਤਿਨਆਹਿ॥੨੫॥ਜੇਅਤਿਗਾਹਿਰਹਿਆਲਹਿਤਿ
 ਨਮੇ॥ਮੇਪੀਪਲਸਰੁਬਨਾਪਤਨਮੇ॥ਮੇਪੋਰਹਤਮਾਹਿਬਿਸਿਸ੍ਰਾਤੁਹਾਬ੍ਰਹਮਪ
 ਤਿਜੇਬ੍ਰਹਮਾਇਸ੍ਰਾ॥੨੬॥ਸੈਨਪਤਨਆਹਿਸੀਨਾਨੀ॥ਧਮਪ੍ਰਬਿਤਕਸੇਬ੍ਰਹਮਾਜਾ
 ਨੀ॥ਸਕਲਐਖਦਨਮੇਜਓਜੋਨੇ॥ਪਿਤਨਆਹਿਅਰਜਸਾਨੇ॥੨੭॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਜਗਸਰੁਜਗਨਆਹਿ॥ਬ੍ਰਤਅਦ੍ਰਹਸਾਨਕੋਨਾਹਿ॥ਦ੍ਰਉਅਗਨਜਲਸੂਰਜ

੧੪੫

ਮੇ

੫

ਬਨੀ॥ ਮਰੁਮਨਏਖਦੋਸੇਧਕਜਨੀ॥ ੨੯॥ ਚਤੁਰਦੇਹਮੇਅਤੁਮਾਥਿਚਰਾਬ੍ਰਹਮਾਂਚਰ
 ਨੀਸਨਤਕੁਮਾਰਾਅਸਤੀਨੁਮੇਸਤੁਰੁਪਰਾਨੀ॥ ਪੁਰਖਨਮੇਸ੍ਵਰੁਮੁਨਜਨੀ॥ ੩੦॥
 ਸਾਵਧਨਤਿਨਮੇਸਿਬਤਸਰਾ॥ ਅਭੈਠੈਰਤਿਨਮੇਊਰਅੰਤਰਾ॥ ਮੇਹੋਧਰਮਅਭੈਕੋਦਨ
 ਗੁਹਜਨਮੇਮੇਪ੍ਰੇਸ਼ਮਾਨਾ॥ ੩੧॥ ਤ੍ਰਿਅਪੁਰਖਨਸੇਜੋਗਿਜੇਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੁਤੇਓਰੇਸ
 ਭੁਤੇਤੇ॥ ਸਕਲਬਨਰਨਮੇਹਨਵੰਤਾ॥ ਰੁਤਨਮਾਹਿਮਮਰੁਪਬਸੀਤਾ॥ ੩੨॥ ਮਰੁਗਾਂਸਰ
 ਮਾਸਨਮੇਜੰਨ੍ਹੋ॥ ਨਛੜਨਮੇਅਭਿਜਿਤਮਨੋ॥ ਵੇਦਲਾਅਸਤੁਰਹਤਜੇਵੰਦ੍ਰਾ॥ ਕਮ
 ਲਕੋਸਸਬ੍ਰਹਮਮੇਸ੍ਵਰੁ॥ ੩੩॥ ਜੁਗਾਨਮਾਹਿਸਾਤਿਜੁਗਾਸੇਨਾਮਾ॥ ਬੇਦਨਮਾਹਿਸਿਅ

ਗਾਥੀ ਪਾਰ

ਭਗਤ ੩

ਮਮਮਧਾਮਾ ਬਿਅਸਨਾਮਾ ਹਿਬਿਸਦੁਇਪਾਇਨਾ ਤਿਨਮੇਤੁਮਸੇਬਿਸਨਪਰਾਇਨ
"੩੩" ਕਬਨਾਮਾ ਹਿਕਾਬਿਸੁਕਰਹਿਮਨੋ ਸਕਤਵੰਤਮੇਯਹਤਤੁਜਨੋ ਬਿਦਿਯਾਧ
ਰਿਤਿਨਾਮਾ ਹਿਸੁਦਰਸਨਾ ਪਦਮਰਾਗਤਿਨਮੇਜੇਅਣਗਨਾ ੩੪ ਸਭੁਕਿਣਜਤ
ਤਿਨਮੇਕੁਸਅਨੋ ਹੋਮਬਸਤਮੇਗੋਪਤਮਨੋ ਤਿਨਮੇਧਨਜੇਸਭੁਬਿਉਸਾਇ ਜੈ
ਅਰਗਸਭੁਤਿਨਮੇਨੋਆਇ ੩੫ ਅੰਗਸਾਧਜੇਗਅੰਗਨਮੇ ਮੇਹੂੰਛੁਆ
ਛੁਆਵੰਤਨਮੇ ਪੀਰਜਮੇਜੇਪੀਰਜਵੰਤਾ ਮੇਬਲਤਿਨਮੇਜੇਬਲਵੰਤਾ ੩੬ ਛੁ
ਲਨਾਮਾ ਹਿਹੂੰਮੇਛੁਲਜੂਪਾ ਮੇਰੇਹੇਤੁਕਰਮਸਮਰੂਪਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸੀਕਰਖਨਬੀਗਾ

੧੪੬

ਪਦੁਮਨ ਅਨਰੁਧ ਸਰੀਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਨਰਾਇਨ ਹੋਰੀ ਦਮਹੀ ਧਰਾ ਨਰਹਰ ਅਰੁਜ ਮਦਿ
ਗਨ ਪੁਤ੍ਰ ਬਰਾ ॥ ਬਿਉਹਾਰ ਚਨ ਮੇ ਪੁਜਾ ਜਨੇ ਬਾਸੁ ਦੇਵਤ ਹਾਮੇ ਕੋ ਮਨੇ ॥ ੩੮ ॥ ਤਿਨ ਮੇ
ਧਿਰਤਾ ਜੇ ਸਤੁ ਭੂਪਰਾ ॥ ਪੁਰੁ ਬਜਿਤ ਨਾਮ ਮੇ ਅਪਸਰਾ ਮੇ ਹੋ ਬਿਸੁ ਬਸਰੀ ਧਰਬੀ ॥
ਧਰਨੀ ਮਾਹਿਰੀ ਧਮੇ ਸੁਖ ॥ ੩੯ ॥ ਰਸ ਜਣਾ ਮਾਹਿਸ ਬਟ ਅਕਾਸ ਰਾਵਿਸ ਸਿਤਰ
ਨ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਤੇਜਨ ਮੇ ਮੇ ਪਾਵਕ ਜਨੇ ॥ ਬਿਪੁਰਗਤ ਤਿਨ ਮੇ ਬਲ ਮਨੇ ॥ ੪੦ ॥ ਬੀ
ਰਨ ਮੇ ਅਰਜਨ ਬਹੁ ਜਾਰਾ ॥ ਮੇਹੀ ਉਤਪਤ ਬਿਤ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਬੁਧਿ
ਮਾਦਿਕ ਜੇਤੋ ॥ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਪਰਵਰਤੈ ਤੇਤੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸਰੁ ਨ ਹੋਇ ਸਾਭਿ

ਅਰਥਨਗੋਰੇ ਤੇਜਰੂਨਿਤਮੇਰੇਤਨਗੋਰੇ ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਰੰਧਾ ਤਿਨ ੧੪੭
ਤੇਪੰਚਰੂਤਸਨਬੰਧਾ ॥੪੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀਮਨਸਹਤਤੁਅਹੀਕਾਰਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਸਹਿਤਪਰਕ੍ਰਿ
ਤਬਿਕਾਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਜਹਾਕਛੁਜੇਤੇ ਮੇਰੋਰੂਪਸਕਲਹੈਤੇਤੇ ॥੪੩॥ ਮੇਰੇ
ਨੁਕਹੂਕਛੁਹੈਨਾਹੀ ਮੇਹੀਪ੍ਰਗਟਰਹੇਸਭਮਾਹੀ ਜੋਪਰਮਾਨਗਨੇਮੇਕਬੰਹੀ ॥
ਤੇਤਿਨਪਰਨਪਾਊਤਬਹੀ ॥੪੪॥ ਪਰਮਾਨਿਰਮਿਤਸਬਸ੍ਵਹਮੰਡਾ ਤਿਨਕੋਗਨ
ਤਪਰੈਨਹਿਖੰਡਾ ਤਾਤੇਕਹੋਬਿਰੂਤਿਕਹਾਈ ਜੇਕਛੁਮੇਰੋਰੂਪਤਹਾਈ ॥੪੫॥ ਅ
ਰੁਅਬਜੁਗਾਤਿਬਿਰੂਤਹਿਕੋਹੀ ਵੈਤਦਿਸਟਮੇਸੀਬਿਧਿਦੋਹੀ ਲਜਾਤੇਜਛੁਮ

ਪਨਵਨਾ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਸੁਰਜਗ ਜਾਨਾ ॥੪੬॥ ਬਲ ਸੇਬੁਗ ਅਰੁ ਪੀਰ ਜਜਹਾ ॥
ਬਿਭੂਤਿ ਜਨੇਹਤਹਾ ॥ ਏਹ ਬਿਭੂਤ ਤੇ ਸੇਕ ਛੁਕਹੀ ॥ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਕਾਹਿ ਬੇਕੋਰਹੀ
॥੪੭॥ ਮਨ ਥਿਰ ਕਰਨ ਕਾਜ ਏਜਨੇ ॥ ਇਹੀ ਗਿਯਨ ਕਹਿਓ ਮਤ ਮਨੇ ॥ ਏਦੀ ਬੁ
ਧ ਦੇਹ ਅਨਪਾਨਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕਾਰਿ ਦੇਖੋ ਬੁਗਵਾਨਾ ॥੪੮॥ ਮਨ ਤੇ ਸਰੁ ਅਕਾਰ ਭਿਤਰੇ
॥ ਚੇਤਨ ਸੇਰੋ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡਤ ਜਹਤਹ ਸੇਈ ॥ ਆਪਾ ਪਰਦੁ ਜੋਨ
ਹੀ ਕੋਈ ॥੪੯॥ ਅੰਸੇ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਨ ਹੀਆ
ਵੈ ॥ ਪੁਨਤਨਾਨਾ ਏਦੀ ਅਰੁ ਪਾਨਾ ॥ ਬਿਰੁਕਾਰਿ ਜਿਨ ਨ ਧਰੇ ਅਮਾਯਾਨਾ ॥੫੦॥

ਤਾਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਅਚਰਣਾ ॥ ਜਪਤ ਪਦੰਨ ਬ੍ਰਤਾ ਵਿਕ ਕਰਣਾ ॥ ਕਾਚੈ ਕਲਸ ਭੁਰਿ
 ਭਿਜ ਲਜੈ ਸੇ ॥ ਪਲ ਪਲ ਸੁਵਜ ਵੈਸ ਭੁਐ ਸੇ ॥ ੫੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕਾਇਅ ਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਸਬ ਕੋ ਬਿਧ ਕਰੈ ਮਾਮਯਾਨਾ ॥ ਮੋਹਿਯਾ ਐਸਾ ਹਿਸਾ ਵੈ ॥ ਤਬ ਸੀਸ ਰਮਾ ਹਿਨ ਹਿ
 ਅਵੈ ॥ ੫੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਿਉ ਭਿਧ ਵਤੋ ਸੋ ਕਹੁ ਐਹ ਬਿਭੂ ਤਿ ਕੋ ਗਯਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਹੀ
 ਸੁਛ ਮਥੁ ਲਸ ਭੁਟੇ ਖੋਸੀ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ**
ਇਕਾਦਸ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਧਵ ਸੰਬਾਦੇ ਭੂਖਾ ਖੋਰੁ ਜੋਧਿ ਏ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਭੁਕੋਵਾਚ ॥ ਦਸਨ ਮੇਊ ਧਵ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿ ਦੈ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਜੀ

ਵਨ ਕੀ ਹਿਤ ਮਨ ਧਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਸ ਕ੍ਰਿਅ ਸੋ ਕਰੀ ॥ ੧ ॥ **ਉਧੋਵਦਰ** ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕਲ
 ਪਾ ਅਵਿਓਚ ਰਿਓ ॥ ਕੁਗਤ ਨਿਮਤ ਧਰਮੁ ਬਿਸਤਾਰਿਓ ॥ ਬਥਣ ਅਸਮ ਅਵਿਨ
 ਰਜੇ ਤੇ ॥ ਤਿਨ ਧਰਮ ਨਿਕੋਲ ਗੇਤੇ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨੁ ਹਿਕੋਈ ਭਗਤ ਹਿਪਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਕਰ
 ਅਸਿਧ ਬਹਿਜਾਵੈ ॥ ਤੁਤੇ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਮੇਵੇਵਾ ॥ ਭਾਖੇ ਨਰ ਧਰਮ ਨ ਕੋਭੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਧਰਮ ਕਰ
 ਤ ਜਿਉ ਉਪਜੈ ਭਗਤ ॥ ਤੁਮ ਰੇਚਰਨ ਬਢੈ ॥ ਮਨੁ ਰਕਤਾ ॥ ਛੂਟੈ ਕਾਣ ਜਲ ਭਵ ਕੁਪਾ ॥ ਲਹੈ
 ਤੁਮ ਭੋਬੁ ਹਾਸ ਰੂਪਾ ॥ ੪ ॥ ਜਦ ਪੁਨ ਬਿਧ ਸੋ ਬਿਸਤਾਰੁ ॥ ~~ਜਿਉ ਹੋਵੈ~~ ॥ ੫ ॥
 ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀ ਸਰੂਪ ਤੁਮ ਧਰਮੁ ॥ ਪਰ ਬਹੁ ਕਾਲ ਕਹੇ ਤੇ ਭਇਓ ॥

ਤਤੇਧਰਮਲੀਨਹੋਇਗਾਇਓ॥੫॥ ਹੈਕਛੁ ਐਰਕਰੈਕਛੁ ਐਰਾ ਤਤੇਜੀਵਨਪਾਵੈ
 ਠੇਰਾ ਤਤੇਤੁਮਕਰਣਸੈਰਾਖੋ॥ ਬਹੇਜਾਤਤੇਜੀਵਨਰਾਖੋ॥੬॥ ਅਰੁਇਹਤੁਮਹੀ
 ਜਾਨੋਦੇਵਾ॥ ਤੁਮਬਿਨੁਦੂਜੇਲਪੈਠਭੇਵਾ॥ ਤੁਮਹੀਕਹੋਸੁਨੋਓਰਧੋਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਰਾਖੋ
 ਤੁਮਹੀਕਰੋ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੁਕੀਸਭਾਮਸ਼ਰੀ॥ ਬੇਦਜਹਾਨਿਤੁਮੁਰਤਿਧਾਰੀ॥ ਤੁ
 ਹਾਊਇਹਕੋਈਨਜਾਨੈ॥ ਜਿਉਬੀਧਨਤਿਉਸਭੈਬਖਾਨੈ॥੮॥ ਅਰੁਇਹਕੋਸੇਕ
 ਰਮਨਅਵੈ॥ ਕਰਮਕਰੇਤੇਭਰਾਤਹਿਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਤੁਮਯਾਹੀਕੇਤਨੁਧੋਰਾ॥ ਜਾਤੇ
 ਨਿਜਧਰਮਹਿਬਿਸਤਾਰੋ॥੯॥ ਜੇਬੈਕੁੰਠਪਯਾਣਾਕਰੀਹੋ॥ ਇਹਨਿਜਧਰਮਨਹੀ

ਉਚਰਹੈ॥ ਤਾਪੀਛੈ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ਕਹੈ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਧਰਮ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹੈ॥ ੧੦॥ ਤਤੇਤੁ
ਮਾਅ ਬਕਰੁਣਾ ਕਰੇ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਧਰਮ ਬੇਰਾ ਬਿਸਤਰੇ॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਉਧਵ ਕੀ ਬਾਨੀ॥
ਆਪੁਨ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿੰਗ ਪਾਨੀ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ਧੀਨ ਧੀਨ ਉਧਵ ਜਨ ਮੇਰੇ॥
ਦੂਜੇ ਨਹੀ ਬਰਾਬਰ ਤੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜੁ ਜਨ ਕਹੀਏ ਸੋਈ॥ ਹੇਤੁ ਪਰਾਏ ਬਰਤੈ ਜੋਈ॥ ੧੨॥
ਤਤੇਤੁ ਅਪਰ ਕਰ ਜ ਕਰਿ ਓ॥ ਸੋਤੇ ਪਰਮ ਧਰਮ ਬਿਸਤਰਿ ਓ॥ ਉਧਵ ਪਰਮ ਧਰਮ ਅਮਰੁ
ਗਤਾ॥ ਅਵਰ ਸਕਲ ਤੇ ਕਰੈ ਬ੍ਰਿਕਤਾ॥ ੧੩॥ ਭੁਗਤਾ ਬੀਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਧਰਮਾ॥ ਸੋ ਸਬ ਜਾ
ਨੇ ਪਰਮ ਅਧਰਮਾ॥ ਜਬ ਮੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਓ ਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਤਬ ਨ ਹਿਉ ਤੇ ਕਰਮ ਬਿਸਤਰਾ॥ ੧੪॥

ਜੇਈਜੇਅਨਵਤਨਧਰੈ॥ ਮੋਹਸੇਵਤੇਤੇਉਧਰੈ॥ ਧੈਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਲਹੈਅਧਾਮਾ॥ ਤੁ
 ਤੇਜ॥ ਤਿਜੁਗਸੇਨਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਓਅੰਕਾਰਰੂਪਤਬਬੇਦਾ॥ ਅੰਸੇਕਛੂਹਤੇਨਹਿਭੇ
 ਦਾ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਅਨਲਿਅਚਲਕਰੈ॥ ਅਰੋਧਾਨਨਿਰੰਤਰਧਰੈ॥ ੧੬॥ ਅੰਸੇਸਭ
 ਪਾਪਨਪਰਹਰੈ॥ ਤਬਸੇਰੇਚਰਨਨਅਨੁਸਰੈ॥ ਤ੍ਰੇਤੇਬਿਖੈਭਏਅਤਮੰਦਾ॥ ਬਿਖੈ
 ਅਨਤੇਅਨੈਅਨੰਦਾ॥ ੧੭॥ ਤਿਨਨਿਮਿਤਬਹੁਉਦਅਕਰੈ॥ ਰਾਜਸਤੇਪਾਪਨਬਿ
 ਸਤਰੈ॥ ਤਬਤਿਤਹੇਤਥੇਧੁਬਿਸਤਾਰੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਕੇਕਰਅਪਸਾਰੈ॥ ੧੮॥ ਬਰ
 ਨਾਮਾਸ਼ਅਕੇਭੇਦਉਪਾਏ॥ ਨਿਅਭੇਨਿਅਭੇਕਰਅਗਾਹਾਏ॥ ਅਪਨੋਕਰਮਤਿ

ਅਗਜੋਕਰੈ ਸੋਨਰਜਾਇਨਰਕਮੇਪਰੈ॥ ੧੮॥ ਮੇਸੇਬਹੁਬਿਧਿਰੈਦਿਖਰਾਯੋਬੋਰੈ
ਕਰਮਨਮੈਠਹਰਾਯੋ॥ ਤਾਮੇਭੁਧਿਓਆਤਮਭੁਜਨਾ॥ ਸੋਬਿਨਸਕਲਧਰਮਕੋਤ
ਜਨਾ॥ ੨੦॥ ਬਹੁਰਿਓਬਹੁਅਰੰਭਨਚਰੈ॥ ਰਾਜਸਤੋਨਹਿਨਿਹਚਲਚਰੈ॥ ਤਿਨਕੇ
ਹੇਤੁਜਗਾਉਪਜਾਯੋ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਰੂਪਕਰਿਸਭਨਸੁਨਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਬਿਸ੍ਨੁਜਨਕਰੈਤਾਮਾ
ਹੀ॥ ਵੈਤਦਿਸੁਆਨੀਜੈਨਹੀ॥ ਮੇਮੁਖਹੁੰਤੇਬਿਪ੍ਰਉਪਜਾਏ॥ ਛਤ੍ਰੀਬਾਹਨਤੇਜੁਕਹਏ
॥ ੨੨॥ ਜੰਘਨਬੈਸਪਗਨਤੇਸੁਦ੍ਰਾ॥ ਪਗਨੀਚੈਮੋਰਸਭਛੁਦ੍ਰਾ॥ ਪੁਨਗਾਹਸਭਜੰਘ
ਨਤੇਕੀਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕਟਸੀਭੁਵਲੀਓ॥ ੨੩॥ ਬਖਸਿਸਤੋਉਪਜਾਯੋਬਨਬਾਸ॥

ਮਸਤਕੁ ਹੁੰਤੈ ਰਚੋ ਸੀਨਾ ਸਾ ਤਾ ਤੇ ਸਕਲ ਪਿਤਾ ਮੇਏ ਕਾ ਸੋ ਤੇ ਉਪਜੋ ਸਕਲ
ਅਨੇਕਾ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਹਿ ਮੇਟਿ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੋ ਸਤੁ ਬੰਧਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਾਨਾ ਅੰਗਹੁ
ਤੇ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਤਾ ਕੇ ਲਛਨ ਨਿਪਾਜਿਓ ॥ ੨੫ ॥ ਉਚੈ ਅੰਗਹੁ ਤੇ ਸੋ ਉ
ਚੈ ॥ ਨੀਚੈ ਅੰਗਹੁ ਤੇ ਸੋ ਨੀਚੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭਏ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੇ ਨਾਨਾ
ਭਾਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਮਾਦਾ ਸਤੁ ਛਿਮਾ ਸੀਤੋਖਾ ॥ ਸਦਾ ਵਯਾਲ ਨ ਉਪਜੈ ਰੋਖਾ ॥ ਤਪਾ ਅ
ਰੁਸੇ ਚਨ੍ਦ੍ਰਿਕਾ ਮਭਗਤਾ ॥ ਇਨ ਲਛਨ ਬਿਪ੍ਰਨ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਛਿਮਾ ਤੇ ਜ
ਬਲ ਉਦਮ ਧੀਰਾ ॥ ਸੂਰ ਉਦਮ ਚਲ ਬੀਰੀਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਭਗਤ ਮੇਰੇ ਦਿਰਭਵਾ ॥

ਏਛੁੜੀਕੇਭਏਸੁਭਾਵਾ॥੨੮॥ਬੁਧਆਸਤੁਕਦਨਅੰਦੇਭਾ॥ਬਿਪ੍ਰਗਤਉਦਮਾਅੰ
ਭਾ॥ਬੈਸਭਏਲੀਨੇਏਲਛਨਾ॥ਮੰਦਬੁਧਅਰੁਮਹਾਬਿਚਛਨਾ॥੨੯॥ਗਾਇਅਰੁ
ਤਿਹੁਬਰਨਕੇਸੇਵੈ॥ਤਿਨਤੇਕਛੂਲਹੈਸੇਲੇਵੈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਕਪਟਤਨਾਹੀ॥ਅੰਸੇ
ਲਛਨਸੁਦਨਆਹੀ॥੩੦॥ਮਿਥੁਆਬਾਦਅਸੋਚਅਰੁਚੇਰੀ॥ਬੁਧਿਨਾਸਤਕਪਿਦੈਕ
ਠੇਰੀ॥ਕਾਅਰੋਧਅਰੁਲੋਭਾਬਿਕਾਰਾ॥ਬਚੁੰਨੀਚਕੇਏਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੩੧॥ਕਾਮੁਕੋ
ਧਮਦਤਿਸਨਾਰਹਤਾ॥ਸਤਾਛਿਆਪਰਸ੍ਵਰਥਸਹਤਾ॥ਜੀਵਦਯਾਅਰੁਤਾ
ਆਧਰਾ॥ਯਹਸਭਕੇਸਾਧਾਰਣਧਰਾ॥੩੨॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੇਧਰਮੇਕਹੀ॥

२
 ਜਤੇ ਬੁਗਤ ਉਪਾਈ ਚੋਹੇ ॥ ਬਿਪ੍ਰਛਤੀ ਬੈਸ ਬਿਬਰਣਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਸਕਲ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਕਰਣ ॥ ੧੫੨ ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਾ ਧਨਾ ਦਕਸੰ ਸੰਗਾ ॥ ਤਿਹੁ ਬਕਣ ਕੋ ਇਹੁ ਆਚਾਰਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਜਨੇ ਉ
 ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟੇ ^{ਕਾ} ਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਬੇਦ ਪ
 ਛੇ ਬਹੁ ਬਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਨੇ ਉਐ ਪੁਲਾ ਕਰ ਜਪ ਆਲਾ ॥ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲ ਅਰੁ ਮ੍ਰਿਗ
 ਛਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ^{ਅਰ} ਦੰਤ ਬਸਤ੍ਰ ਤਨ ਅਲਨ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਹਸਤ ਨ ਕੁਸਧਾਰੈ ॥
 ਅਸਨ ਚੰਚਲ ਕਟੀ ਨ ਕਰੈ ॥ ਲੋਕ ਬਾਰਤਾ ਹਿੰਦੈ ਨ ਧਰੈ ॥ ੩੬ ॥ ਮੁੜ ਪੁਰੀ ਖਤਿ ਆ
 ਗਇ ਸਨਾਨਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਪ ਬੁਝਨ ਜਲ ਪਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਬਚਨ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ॥ ਨਖ

ਕੇਸਾਦਿਕਦੂਰਿਨਕਰੈ॥ ੩੭॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਾਦਿਰੁਬ੍ਰਤਧਾਰੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਲਿਬਿੰਦ
 ਨਹਿਰਾਰੈ॥ ਜੇਆਪੁਹਿਤੇਜਾਵੈਕਬਹੀ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਪਛੁਤਾਵੈਤਬਹੀ॥ ੩੮॥ ਕ
 ਹਿਏਸਨਨਅਰੁਪ੍ਰਣਾਯਾਮਾ॥ ਜਾਪਕਰੈਤ੍ਰਿਪਦੀਸੇਨਾਆ॥ ਅਗਨਅਰੁਗੁਰਬਿਪ
 ਅਰੁਗਾਇ॥ ਸੁਰਮੁਨਿਬ੍ਰਹਮਾਨਵਨਕਰਾਇ॥ ੩੯॥ ਸੀਧੀਯਾਊਪਾਸਕਰੈਤ੍ਰਿਕਾਲਾ॥
 ਬਚਨਨਬੋਲੈਹਾਲਨਚਾਲਾ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗੁਰੁਪਹਿਜਾਨੈ॥ ਨਰਕੀਬੁਧਿਕਦੇਨਹਿਆ
 ਨੈ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰਬਦੇਵਮਾਇਗੁਰਕੇਲੇਖੈ॥ ਤਿਨਕੇਕਛੁਆਚਰਨ੍ਨਦੇਖੈ॥ ਭਿਛੁਯਾਆਦਿਅੰਗ
 ਕਛੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਕੇਆਨਿਸਮਰਪੈਜੇਈ॥ ੪੧॥ ਜਬਗੁਰਤਕੈਆਰੀਅਦੇਵੈ॥

ਤਬ ਪ੍ਰਸਾਦ ਆਪ ਹੁਲੇਵੈ। ਬੈਠੇ ਠਾਂਢੇ ਆਵਤ ਜਾਤ। ਭੋਜਨ ਸੈਨ ਰਾਤਿ ਪਰ ਭੁਤਿ। ੪੨
 ਨੀ ਮੁਭੁ ਵਰੁ ਸੇਵ ਕਰੈ। ਅੰਜਲ ਸੇ ਪੀਛੈ ਅਨ ਸਰੈ। ਮੇਸੇ ਬਰਤ ਅਖੰਡ ਤਧਾਰੈ
 ਅਨਹੂ ਮੇਨ ਹਿਭੇ ਗਾ ਬਿਚਾਰੈ। ੪੩। ਮੇਸੇ ਗੁਰ ਕੁਲ ਬਰਤੈ ਸੇਈ। ਲੋਗ ਬੇਦਸਾ
 ਪਤੋਈ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਲੋਕ ਹਿਚਾਰੈ। ਤੋਗ ਹਸਤ ਨਹੀ ਸਿਥਾਰੈ। ੪੪। ਗੁਰ ਕੇ ਦੇ
 ਹਸ ਅਰਪਨ ਕਰੈ। ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਿ ਦਿਖੈ ਮੇਧਰੈ। ਗੁਰ ਅਰੁ ਅਗਨ ਆਪ ਸਭੁ ਮਾਹਿ
 ਸੇਵੈ ਮੇਹਿ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ੪੫। ਜੁ ਵਤੀ ਅਰੁ ਜੁ ਵਤਿ ਨ ਕੇਸੀ ਗੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਹ
 ਹੁਜੈ ਪਰਸੀ ਗੀ। ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਾਨੀ ਪਰਹਾਸਾ। ਤਿਅਾਰੀ ਦੂਰਿ ਮਾਨ ਅਤਿ ਤਾਸਾ।

੪੬॥ ਸੋਚ ਅਰੁ ਮਨ ਅਰੁ ਇਸਨਨਾ ਸੀਧੁ ਜੁ ਪ੍ਰਸਨ ਗਤ ਇਹ ਭੁਨਾ ਤੀਰਥ ਸੇਵਾ ਜਪਤੁ
 ਭਿਛਾ ਤਜੈ ਦਰਸ ਸੰਭਾਖਣ ਇਛਾ ॥ ੪੭॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬਚਨ ਦੇਹ ਬਾਸਿ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਜ
 ਨਹਿ ਦੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਅਰੁ ਮਮਭੁਜਨ ਸਬਨ ਕੇ ਧਰਮ ॥ ਭੁਜਨ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਧਰਮ ਅਭਰਮ
 ॥ ੪੮॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਰੀ ॥ ਵਿਰੂਤ ਪਨਿਸ ਵਿਨ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਿਗਤੁ ਪ
 ਪਐਸੀ ਬਿਧ ਹੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਭੁਗਤ ਲਹੈ ਤੁਬ ਸੋਈ ॥ ੪੯॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰ
 ਤਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਭੂਪ ਕੋ ਭੁਜੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਇ ਸਕਾ ॥ ਸੋ ਤੋ ਕਰੈ ਜੁ ਵਤੀ ਅਰੁ ਪਾ
 ਮਾ ॥ ੫੦॥ ਕੈਨਿਹ ਕਾਮ ਰਹੈ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈ ਅਧਕਾਰ ਪਾਇ ਸੀਨੁ ਜਾਸਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਉਪਜੈ

ਸੇਰੀਭਗਤਾ ਤੋਨਹਿ ਕਰੈ ਕਹੂੰ ਅਸਕਤਾ ॥ ੫੧ ॥ ਯਹਹੈ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੋ ਧਰਮ ॥ ੧੫੪ ॥
ਯਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਕਲ ਅਧਰਮ ॥ ਅਬਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨਾਉ ॥ ਸਕਲ ਗੁਰ ਸਬਨ
ਕੋ ਸਮਝਾਉ ॥ ੫੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਸੇਨਹਿ ਠਹਰਵੈ ॥ ਤੋਗਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮ ਮੇਜਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਦ ਪਵੈ ਅਬਜਬਹੀ ॥ ਗੁਰ ਦਛਨਾ ਦੇਇ ਪੁਨਤ ਬਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਅਗਿਆ
ਲੇ ਉਰਧਰੈ ॥ ਤਬਾ ਬਿਧਸੇ ਅਸਨਾਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਦੇਖੈ ਉਤਮ ਕੁਲ ਲਛਨਾ ॥ ਕ
ਰੈ ਬਿਵਾਹਹਿ ਤੀਯਾ ਬਿਚਛਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਅਪਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਤਿਉ ਕਰੈ
ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਵਾਹੈ ਚਾਰੇ ਬਰਨਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਛੋਰ ਖੜੀ ਕੋ ਕਰਨਾ ॥ ੫੫ ॥

ਬੈਸਾ ਬਿਵਹੈ ਬੈਸਾ ਅਰੁ ਸੁਦਾ ਸੁਦਾ ਏ ਕਹੀ ਉਚਨ ਛੁਦਾ ਉਤਮ ਸੋ ਜੇ ਏ ਕੈ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ
ਤਾਨੇ ਕਸੁ ਨਹੀ ਬੈਸਤ ਰੈ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਰੰ ਅਪੈ ਨ ਜਗਾ ਅਰੁ ਦਾਨਾ ਤਿਉ ਬਰਨ ਕੈ
ਏ ਕਸਾ ਅਨਾ ॥ ਵਲਗਾ ਹਨ ਜਗਾ ਕਰਵਾ ਵਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਪ੍ਰਕੋ ਬੇਦ ਪਛਾਵਨਾ ॥
੫੭ ॥ ਪਰੁ ਏ ਤੀਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋ ਮੇਜੇ ॥ ਅਗਾ ਅਧ ਜਲ ਬਰਖਾ ਜੈ ਜੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ
ਜਨ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਬਿਪ੍ਰਨ ਰਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਾਰਿ ਕੋ ਜਿਲਾ ਦੇਹ ਨਿਰਬਾਹੈ
ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਨਹੀ ਸੰਬਾਹੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਦੇਹ ਪੁਰਨ ਤੁਪ ਪਈਏ ॥ ਜੇ ਬਿਖੀ ਅਨ ਲਗ
ਨਹੀ ਗਵਈਏ ॥ ੫੯ ॥ ਬਹੁ ਤਤ ਤਤ ਪਕਸੁ ਹੋ ਕਰੀਏ ॥ ਹਰਿ ਭੁਜ ਹਰਿ ਹੀ ਕੋ ਅਨੁਸਰੀਏ ॥

ਸਿਲਾਬੁਤਕਰਿਰਾਖੇਦੇਹਾ॥ ਨਿਹਮਮਤਾਜੁਵਤੀਸੁਤਗੇਹਾ॥ ੬੦॥ ਅਤਿਬਪਾਲਨੇਰ
 ਜਤਮਨਾਹੀ॥ ਸੇਹੀਕੋਦੇਖੇਸਭੁਮਾਹੀ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਹਿਸੋਬਿਪਾ॥ ਮੇਰੇਚਰਨ
 ਨਪਾਵੈਛਪ੍ਰਾ॥ ੬੧॥ ਜੋਕੋਈਮਮਭੁਗਤਹਿਕਰੈ॥ ਤਾਕੋਕਛੂਆਪਦਾਪਰੈ॥ ਸੋਆ
 ਪਦਾਮਿਟਾਵੈਕੋਈ॥ ਸੇਮੇਰੇਹਿਤਕਚੀਹੋਈ॥ ੬੨॥ ਤਾਕੋਮੇਓਧਾਰੇਮੇਸੇ॥ ਨਾਵਨ
 ਸੇਅੰਭੋਨਿਧਜੇਸੇ॥ ਪਰਛੜੀਨਿਜਧਰਾ॥ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸਕਲਪਾਲਨਾਹਿਰਦੈਪਾ
 ਰੈ॥ ੬੩॥ ਛੜੀਸਬਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੈ॥ ਸਕਲਜੀਵਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਕਰੈ॥ ਸੋਛੜੀ
 ਸੁਰਲੋਕਾਹਿਜਾਵੈ॥ ਬਾਸੁਸਹਿਤਾਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਜੇਅਪਦਾਬਿਪ੍ਰਕੋਪਰੈ॥

ਇਹ

ਤੋਵਹਬਨਿਜਬਿਤਕੋਕਰੈ॥ ਜਦਪਖਰੁਗਾਬਿਤਹੈਉਚੀ॥ ਪਰਸੇਅਤਿਹਿਸਤੇਨੀ
ਚੀ॥ ੬੫॥ ਜੇਛੁੜੀਕੋਪਰੈਬਿਪਤਿ॥ ਤੇਸੇਗਹੈਬਨਿਜਕੀਬਿਤਿ॥ ਕਿਬਾਬਿਪ੍ਰਬਿ
ਤੋਕੋਗਹੈ॥ ਅਬਵਾਮਿਗਯਾਕਬਿਨਿਬਹੈ॥ ੬੬॥ ਬੈਸਹਿਪਰੈਆਪਦਾਕਬਹੀ॥
ਬੁਢਾਬਿਤਕੋਧਰੈਤਬਹੀ॥ ਅਰੁਜੇਬਿਪਤਿਸੁਦੁਕੋਪਰੈ॥ ਤੁਪ੍ਰਤਲੋਮਜਬਿਤ
ਧਰੈ॥ ੬੭॥ ਮੇਰੋਭਜਨਸਕਲਅਕਾਰਨਾ॥ ਏਸਬਹਨਕੋਧਰਮਸਧਰਨਾ॥
ਗ੍ਰਹੀਦੇਵੈਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਨਾ॥ ਭੂਲਿਨਗਵਨਕਰੈਦਿਨਆਨਾ॥ ੬੮॥ ਯਾਬਿਧਿਜਬ
ਹਿਮਿਦੈਬਿਪਤਾ॥ ਤਬਹੀਗਹੈਆਪਨੀਬਿਤਾ॥ ਪੰਚਜਗਾਏਪ੍ਰਤਿਦਿਨਕਰਨੈ॥

ਗਾਅਸਾਨਕੋਨਹੀਪ੍ਰਹਰਨੇ॥੬੯॥ਕਰਿਕੈਪਾਠਰਿਖਨਕੰਜਜੈ॥ਕਰਕਛੁਹੇਮ
ਦੇਵਤਨਭੁਜੈ॥ਭੂਤਨਬਲਅਰੁਸੁਧਾਸੋਪਤ੍ਰ॥ਜਲਅੰਨਦਸਕਤਸੇਨਰ॥੭੦॥
ਤਿਨਸਬਹਨਮੇਸੋਕੰਜਨੈ॥ਐਰਸਭਨਪਰਕਰਣਅਲੈ॥ਜੋਸਹਜੇਹੀਕਹੂੰਪਤੁ
ਪਾਵੈ॥ਕਿਬਾਨਿਆਇਹੁਤੇਉਪਜਾਵੈ॥੭੧॥ਤਾਸੇਲੋਗਾਆਪਨੇਪੈਖੈ॥ਐਰਜਗ
ਕਰਿਮੇਹਿਸਿਤੋਖੈ॥ਜੇਤੀਲਾਗਤਪਰਮੇਹੋਈ॥ਤੇਤੋਈਧਨੁਰਾਖੈਜੋਈ॥੭੨॥ਐ
ਰਸਕਲਅਮਹੇਤਲਗਾਵੈ॥ਭੂਲਨਦੂਜੇਆਰਗਜਾਵੈ॥ਜਦਪਰਹੈਕੁਟੰਬਹਿਮ
ਹੀ॥ਤੇਹੂੰਏਪੈਕਦੇਕਛੁਨਾਹੀ॥੭੩॥ਨਿਜਾਦਿਨਹਿਦੈਕਰੈਬਿਰਾਗਾਮਿਥੁਜ

ਜਨੈਸਭੁਪਰਵਰਾ॥ ਅਸਤੀਪੁਤਬੰਧਸਭੁਐਸੇ॥ ਜਲਕੇਨਿਕਟਬਟਊਜੈਸੇ॥ ੭੪॥
ਏਸਭੁਯੈਪ੍ਰਤਿਦੇਹਹਿਅਵੈ॥ ਜਿਉਨਿਦ੍ਰਾਪ੍ਰਤਸੁਪਨਾਪਾਵੈ॥ ਜਿਉਜਿਉਜਾਕੀਬਾਰੀ
ਬਾਰਾ॥ ਤਿਉਤਿਉਮਿਟੈਸੁਪਨਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ ੭੫॥ ਯਉਹੀਏਪ੍ਰਤਿਦੇਹਹਿਅਵੈ॥ ਦੇਹਤਜੈ
ਸਭੁਜਿਤਤਿਤਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਯੈਹੀਸੁਰਗਾਦਿਕਲੋਕਾ॥ ਪਾਏਹਰਖਰਾਏਅਤਿਸੋਕਾ॥ ੭੬॥
ਤਾਤੇਸਕਲਬਾਸਨਦਹੈ॥ ਅਥਿਤਸਾਮਨੁਬੁਦਨਮੇਰਹੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਅਮਤਨਹਿਅ
ਨੈ॥ ਸਭੁਆਯਾਬੰਧਨਕਰਿਜਨੈ॥ ੭੭॥ ਸਭੁਕਰਮਨੁਮੇਰਹਿਤਕਰੈ॥ ਸੋਬਿਚਅੰਤਰਾ
ਇਪਰਹਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਾਵਦਿਵੁਰਿਮੇਰਾਖੈ॥ ਐਵਸਕਲਹਿਦੈਤੇਨਾਖੈ॥ ੭੮॥

१५७
 ਐਸੇ ਪੁਰੁਭਾਇਓ ਬਨ ਜਾਵੈ ॥ ਕਿ ਬਾਗਹੀ ਮਾਹਿਰ ਹਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਗਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਾਰਿ
 ਮਾਨੇ ॥ ਐਰ ਕਛੂ ਹੁੰਦੈ ਨਹਿ ਆਨੇ ॥ ੭੮ ॥ ਅਰੁ ਜੋਹੋ ਇਭਵਨ ਆਸਕਤਾ ॥ ਜੁਦ
 ਤੀਸਾ ਵਿਨ ਜੋ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ਬਿਖਾ ਲਿਪਟ ਤਿਸਾ ਆਤੁਰਾ ॥ ਗਯਾਨ ਰਹਤ ਕਰਾ
 ਨ ਮੇਰਾ ਤੁਰਾ ॥ ੮੦ ॥ ਆਪਹਿ ਪਰਬ ਸਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਐਰ ਨ ਕੀਚਿਤਾ ਉਰਾ ਆ
 ਨੈ ॥ ਕੁਈ ਬਿਧੀ ਪੜਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਦੂਖ ਲਹੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ੮੧ ॥ ਯਹ ਅਬ ਲਾਲ
 ਪੁਸੀਤ ਤਜਾ ਕੀ ॥ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹੋਇ ਕਹਾਗਾ ਤਿਤਾ ਕੀ ॥ ਏਅਨਾਥ ਸੋ ਬਿਨ ਸਭ ਬਾਲਾ ॥
 ਕਿਉ ਕਹਿ ਜੀਵੈ ਆਤਿ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਇਨਹਿ ਕਵਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਕਵ

ਨਬਿਬਿਧਿਦੁਖਕੋਟਾਲੇ ॥ ਅੰਸੇਅਸਾਵਿਤੁਆਨੈਚਿਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰਨਹਿਹੋਵੈਨਿਹਚਿਤ
 ॥੮੩॥ ਕਦੇਨਸੁਖਪਾਵੈਲੋਕਾਗਿਹਸੋਰਹੈਚਿਤਾ ॥ ਭੁੱਲੋਕਾ ॥ ਯਾਬਿਧਿਚਿਤਕਰ
 ਤਾਅਪਾਰਾਨਰਕਹਿਜਾਵੈਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥੮੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਗਿਹਚਰਕ
 ਕੇਮੇਰੁਪਿਓਇਹਧਰਮਾ ॥ ਯਾਤੇਉਧਵਅੰਰਕਛੁਸੇਸਭਜਨਅਧਰਮਾ ॥੧॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਦਸ** ਸਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵਤ ਉਧਵ ਸੰਸਾਰ ਦੇ
 ਖਾਯੇ **ਆਸਾ** ਧਰਮ **ਸਿਰੂ** ਪਣਨਾ **ਮਸਪਤ** ਦੇਸੇਧਿਜਾਇ ॥੧੭॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵ
ਨੋਵਾਰ ॥ ਅਬਮੇਕਹੋਧਰਮਬਨਬਾਸਾ ॥ ਅਰੁਅਧਕਾਰਸਹਤਸੰਨਾਸਾਜਾਤੇ

ਮੇਰੀ ਭਗਤੁ ਹਿਪਾਵੈ। ਭਗਤੁ ਪਾਇ ਮਮਚਰਣ ਨਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਬਰਖਪਚਾਸਹੁ ਤੇਰੇ ੧੫੮
ਪਰੰਤਾ। ਤਬ ਬਨਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੰਤਾ। ਨਾ ਬਿਸੁਤਨ ਮੇਰ ਹਨੇ ਦੇਈ। ਜੇ ਬਿਧਿ ਬਨੈ ਸੀਗਸੇ
ਲੇਈ॥ ੨॥ ਕੰਦਮੁਲ ਫਲ ਬ੍ਰਤੁ ਹਿਪਰੈ। ਬਲਕਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲਾਤਨ ਪਰੈ। ਤ੍ਰਿਣਪ
ਰਸਿ ਕੀ ਸੇਜ ਸਵਰੈ। ਸਭਾਇ ਵੀ ਅਨਕੇ ਅਰਥ ਨਿਵਾਰੈ॥ ੩॥ ਕੇਸਰੇ ਮਨ ਖਦੂਰਿ ਨ
ਕਰੈ। ਦੇਹੀ ਦੇਤਾ ਲਨਾ ਹਿਪਰਹਰੈ। ਭੂਮਸੈ ਨ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ ਜਨਾ। ਅਲਨ ਉਤਾਰੈ ਮੁਸਲਾਸ
ਮਾਨਾ॥ ੪॥ ਗੀਖ ਅਰੁਤ ਪੰਚ ਅਗਨ ਹਿਸਾਧੈ। ਬੰਗਖ ਮੇਛਾਇ ਅਨਹਿ ਬਾਧੈ। ਸੀਸ
ਸਕਲ ਜਲ ਧਾਰਾ ਸਹੈ। ਸੀਤਕਾਲ ਜਲਾਈ ਰਹੈ॥ ੫॥ ਐਸੀ ਭੂਤਿ ਕਰੈ ਤਪਦੁਹ

ਕਰਾਵੰਦਨਬਿਅਪੈਜਿਉਜਲਪੁਹਕਰਾਅਗਨਿਪਕਰੁਤਿਪਕਫਲਅਵਿਭੋ
ਜਨਲਪੁਪਵਿਤ੍ਰਅਨਾਦਿ॥੬॥ਮੂਸਲਉਖਲਕੈਪਾਖਾਨਾਕੇਵੰਤਨਸੇਖੁੰਦੇਧਨਾ
ਦੇਹਜੀਵਕਾਆਪਹਿਆਨੈਅਧਿਕਨਗਹੇਨਸਿਚਾਜਨੈ॥੭॥ਤਿਨਹੀਤਿਨਸੇਖੋ
ਜਜੈ॥ਔਰਜਗਬਨਬਾਸੀਤਜੈ॥ਅਗਨਹੋਤ੍ਰਪੁਰਨਅਗੁਆਸਾਤਿਉਹੀਦ੍ਵਿਸਚਤੁ
ਰਅਗੁਆਸਾ॥੮॥ਇਨਸਬਹਿਨਕੋਅਹਿਤਕਰੈ॥ਸੋਬਿਨਔਰਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥ਯੇਤ
ਪਕਾਰਿਸੋਕੋਅਗਾਪੈ॥ਪ੍ਰਸਦੇਹਇੰਦ੍ਰੀਅਨਸਾਧੈ॥੯॥ਇਉਰੋਇਸੁਧਲਹੈਅ
ਭਗਤਾ॥ਔਰਤ੍ਰਿਗੁਣਾਬਿਸਤਰਬਿਰਕਤਾਯੇਤਬਹੀਅਚਰਨਨਪਾਵੈ॥

ਕੈਕਾਮਬ੍ਰਹਮਕਹੈਆਵੈ॥੧੦॥ਅਰੁਜੇਅੰਸਕਸੁਹਿਕਰੈ॥ਪਰੁਕਾਮਨਾਹਿਦੈਧਰੈ॥
 ਤਾਸਮਦੂਜੇਮੂਰਖਨਹੀ॥ਤਕੇਬਿਥਾਸਕਲਸੁਮਜਾਹੀ॥੧੧॥ਯੈਪਚਹਤਰਬਰਖਨ
 ਪਾਛੈ॥ਗਹੈਸੁਧਸੰਨਾਸਹਿਆਛੈ॥ਸਕਲਕ੍ਰਿਆਕੋਤਿਆਗਹਿਕਰੈ॥ਅਨਸੇਅ
 ਮਜੇਵਾਅਨੁਸਰੈ॥੧੨॥ਕਰਮਰਚਤਤ੍ਰਿਹੁਲੋਕਹਿਜਾਨੈ॥ਤਾਤੇਛਿਨਭੰਗੁਰਕਰੈ
 ਮਾਨੈ॥ਤਹਿਹੁਤੇਕਰੈਸਭਤਿਆਗਾ॥ਅਨਬਚਕਾਸੋਦ੍ਰਿਫੁਬੈਰਾਗਾ॥੧੩॥ਬੇਦਬਿ
 ਹਤਬਿਧਮੋਕੋਭਜੈ॥ਪਰਿਤਜਕੇਸਰਬਦੈਤਜੈ॥ਜਬਕੇਈਸੰਨਾਸਹਿਕਰੈ॥ਤਬਹੀ
 ਸੁਰਬਿਘਨਨਬਿਸਤਰੈ॥੧੪॥ਪਰਯਹਬਿਘਨਗਨੈਕਛੁਨਹੀ॥ਸੇਰੇਚਰਣਧ

ਰੈਉਰਮਾਹੀ ਜੋਕਬਹੁੰਕਛੁਬਸਤਨਗਖੇ ਤੋਕੁਪੀਨਐਰਸਤੁਨਖੇ ॥ ੧੫ ॥ ਵੇਡਕਸੰ
ਡਲਕਰਮੇਧਰੈ ॥ ਜਿਉਅਲਤਿਉਨਹਿਆਨਬਿਚਰੈ ॥ ਦੇਖਦੇਖਧਰਨੀਪਗਧਰੈ ॥
ਬਸਤਛਾਨਜਲਪਾਨਹਕਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਵੰਤਬਾਨੀਕੋਬੋਲੈ ॥ ਰਿਦੈਬਿਚਰਕਰੈਨਹਿ
ਰੋਲੈ ॥ ਐਨਧਾਰਬਾਨੀਕੋਦਿਰੈ ॥ ਅਰੁਕਾਇਅਕੇਕਰਮਨਖੰਡੈ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਾਣਯਾਮ
ਮਨਹਿਬਸਿਕਰੈ ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਅਰਬਨਪਰਹਰੈ ॥ ਅਰੁਏਚਿਹਨਨਹੀਜਾਮਾਹੀ ॥
ਭੇਖਹਿਧਰੈਜਤੀਸੋਨਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਭਿਛਿਅਕਰੈਸਪਤਘਰਬਿਪ੍ਰਾ ॥ ਐਰਕਹੁੰਕਛੁ
ਗਹੈਨਛਿਪ੍ਰਾ ॥ ਸੇਬਿਪ੍ਰਚਤੁਰਬੁਧਜੇਤੇ ॥ ਜਾਨਰਹੈਭਿਛਿਅਕੇਤੇਤੇ ॥ ੧੯ ॥

ਬਿਪ੍ਰਕਰੀਜੈਦਾਪ੍ਰਕਰਾ॥ ਤਿਨਸੇਤੋਸੇਕਹੋਬਿਚਰਾ॥ ਦੇਵਬਿਪ੍ਰਰਿਖਬਿਪ੍ਰਹਿਜਨੋ॥ ੧੬੦
ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਅਰੁਛਰੀਮਾਨੋ॥ ੨੦॥ ਬੈਸਸੁਦ੍ਰਅਰੁਏਕਾਬਿਰਾਲਾ॥ ਪਸੁਮਲੇਛਅਰੁਜਾ
ਤਿਚਰਾਲਾ॥ ਭੁਛਿਆਨਿਤਅਰੁਪਦੈਪਛਵੈ॥ ਸਕਲਅਰਥਅਰੁਤਤਬਤਾਵੈ॥
੨੧॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜੀਤਸੀਲਸਿਤੋਖਾ॥ ਦੇਵਬਿਪ੍ਰਸੇਨਿਰਗਤੋਰੋਖਾ॥ ਤਪਅਰੁਸਤਅਹਿੰਸਾ
ਕਰੈ॥ ਦਿਨਦਿਨਖਟਕਰਮਨਅਨੁਸਰੈ॥ ੨੨॥ ਕਾਲਲੋਪਕਬਹੁਨਹਿਰੋਈ॥ ਰਿਖ
ਬ੍ਰਹਮਣਕਰੀਅਤੁਹੈਸੇਈ॥ ਬਿਨਹਿਸਾਫਲਫੂਲਨਲਜਾਵੈ॥ ਤਿਨਹੀਜੈਦੇਹਹਿ
ਬਰਤਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਬਰਖਾਸੀਤਉਸਨਸਭਸਰੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਨਿਤਸਰਧਾਰਾਗਰੈ॥ ਅ

ਸ੍ਵਾਦਿਕਨਿਕਰੇਅਰੋਹਾ ਰਣਮੇਸੁਰਤਜੈਤਨਸੋਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨੀਤਸਹਤਨੁਨੈਅਰੰਭਾ ॥
 ਛਤੀਬਿਪ੍ਰਦੈਨਹਿਦਿਭਾ ਅਰੁਜੇਉਕਾਬਨਜਹਿਕਰੈ ॥ ਪਸੁਰਾਖੇਖੇਤੀਬਿਸਤਰੈ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸੇਵਹਬੈਸਹਿਬਾਮਣਕਹੀਏ ॥ ਤਾਤੇਲੈਭ੍ਰਿਛੁਅਨਹੀਗਾਹੀਏ ॥ ਤੇਲਲੇਨ
 ਪ੍ਰਿਤਦੁਧਅਰੁਲਛਾ ॥ ਤਿਲਅਰੁਨੀਲਾਅਹੀਅਧੁਮਛਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਨਕੇਬਨਜਕ
 ਰਤਹੈਕੋਈ ॥ ਸੁਦ੍ਰਬਿਪ੍ਰਕਹੀਅਤੁਹੈਸੋਈ ॥ ਸਭੁਭੂਤਨਕੇਦ੍ਰਹਾਹਿਕਰੈ ॥ ਸਭੁਕੇਛੁ
 ਦੁਨਦੇਖਤਾਛਿਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨਹਿਜਾਸੇਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਕਹਾਵੈਸੇਸੰਜਾਰਾ ॥
 ਅਭੁਛੁਭੁਛੁਅਕਾਰਜਕਾਰਜਾ ॥ ਰੀਮਅਰੀਅਨਲਖੈਅਨਾਰਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕ੍ਰਿਤ

= ६३६

१६१

ਘਨਸਕਲਪਸੁਨਕੇਲਛਨਾਸੋਪਸੁਬਾਅਨਕਹੈਬਿਚਛਨਾਬਾਪੀਕੁਪਤਲਾ
ਦੁਪਰਵੈਬਨਬਾਗਾਦਕਨਾਸਕਰਾਵੈ॥੨੮॥ਸਿਧਯਾਅਰੁਅਸਨਨਨਜਨੈਅੰਸੋ
ਬਿਪ੍ਰਮਲੇਛਬਖਾਨੈਨਿੰਦਕਲੇਭੀਪਰਧਨਹਰੈਰਿਦੈਕਬੁਰੀਪਸਤਕਰੈ॥੩੦॥
ਸੋਚੰਡਾਲਾਬਿਪ੍ਰਕਾਰਿਆਨੈਅੰਸੇਦਸਾਬਿਧਾਬਿਪ੍ਰਨਜਾਨੈਤਾਤੇਉਤਮਭਿਛਾਕਰੈ॥
ਐਰਸਕਲਦੁਰਿਪਰਹਰੈ॥੩੧॥ਸਾਤਘਰਨਤੇਭਿਛਿਆਪਾਵੈਤਾਹੀਕਾਰਿਸੰਤਖ
ਉਪਾਵੈਸੋਲੇਜਾਵੈਨਦੀਤਹਾਰਾਤਾਤੇਕਛੁਅਕਕਰੈਬਿਭਾਰਾ॥੩੨॥ਕੋਈਮਾਰੈ
ਤਕੋਦੇਈਕੋਜਲਾਅਹਿਪ੍ਰਵਾਹਕਰੇਈਬਿਚਰੈਧਰਣੀਏਇਨਿਹਸੰਗਾਕਦੇਨ

ਕਛੂਸਵਰੈ ਅੰਗਾ॥ ੩੩॥ ਤਨਅਨਇੰਦ੍ਰਾਨਿਗਹਕਰੈ॥ ਮੇਰੋਰੂਪਹਿਦੈਮੇਧਰੈ॥ ਨਿ
ਸਾਦਿਨਰਹੈਆਤਮਾ॥ ਬਿਖੈਸੁਖਨਕੇਸੁਨੈਨਾਮ॥ ੩੪॥ ਸਮਦਰਸੀਅਰੁਪੀਰਜ
ਵੰਤਾ॥ ਸਦਾਰਹੈਨਿਰਭੈਏਕੰਤਾ॥ ਮੇਰੇਭਾਵਭੁਯੋਅਤਸੁਧਾ॥ ਪਰਮਬਿਬੇਕੀਜਿਉਜਲ
ਦੁਧਾ॥ ੩੫॥ ਆਪਹਿਮੋਹਿਬਿਚਰੈਏਕ॥ ਕਦੇਨਦੇਖੈਭੂਲਿਅਨੇਕਾ॥ ਆਤਮਅੰਸਬ੍ਰ
ਹਮਕੋਜਨੈ॥ ਬਿਧਮੁਕਤਦੇਊਰੂਮਮਾਨੈ॥ ੩੬॥ ਬਿਧਨਜਬਇੰਦ੍ਰਾਅਨਬਸਹੋਈ॥
ਮੁਕਤਿਏੰਦ੍ਰਾਅਨਬਾਧੈਸੋਈ॥ ਐਸੇਜਨਇੰਦ੍ਰਾਅਨਜੀਤੈ॥ ਮੋਹਿਸਿਅਰਤੇਕਾਲ
ਬਿਤੀਤੈ॥ ੩੭॥ ਦੁਹੂਏਕਤੇਹੋਇਥ੍ਰਿਕਤਾ॥ ਤਨਹੂੰਨਹਿਹੋਵੈਆਸਕਤਾ॥

ਪੁਰਗਾਮਾਦਿਕਾਏਜੋਪਰੈ॥ ਭਿਛੁਆਅਰਥਪ੍ਰਵੇਸਹਿਕਰੈ॥ ੩੮॥ ਦੇਸਪਵਿਤ੍ਰ ੧੬੨
 ਸੈਲਬਨਸਰਤਾ॥ ਬਾਨਪ੍ਰਸੂਤਹਾਅਚਰਤਾ॥ ਤਹਤਹਾਨਿਤਹੀਚਾਉਜਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਨਆਸੁਅਨਭਿਛੁਆਪਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਤਿਨਕੋਲਹੈਸਿਲਾਕੋਅੰਨਾ॥ ਤਤੇਹੋਵੈਅਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਤਹੀਤੇਨਿਰਮਲਤਾਰਹੈ॥ ਉਪਜੈਗਯਾਨਸਕਲਮਲਹੈ॥ ੪੦॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਰਥਸਤਿਨਹਿਦੇਖੈ॥ ਛਿਨਭੇਗਾਰਸਬਬਿਨਸਤਲੇਖੈ॥ ਤਤੇਸਭਤੇਗਹੈਨਿਰਵਿ
 ਰਤਾ॥ ਨਹਿਉਦਅਨਾਹੀਅਸਕਤਾ॥ ੪੧॥ ਇਹਸਭੁਅਹੰਕਾਰਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਆਤਮ
 ਬੇਖੈਸੁਪਨਾਮਾਨੈ॥ ਕਦੇਨਪ੍ਰਿਦੈਚਿਤਵਨਕਰੈ॥ ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਦੂਰਿਪਰਹਰੈ॥

੪੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਉਪਜੈ ਰਾਮਾਨਾ ਹੋਇ ਬਿਰਕੁ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਤਿ
 ਹੁੰਦੈ ਮੇਰੇ ਆਵੈ ਸੁਬਾਸ ਬ੍ਰਣ ਆਸੁ ਆਛਿ ਟਕਾਵੈ ॥ ੪੩॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਦੋ ਉਕੁ ਅਜਨੈ
 ਬੇਦ ਸਿੰਘਿ ਤਕੀ ਸਿਕਾ ਅਨੈ ਅਤਿ ਧੁਪਵੇ ਤਬ ਲਕਸਮ ਰਹੈ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕਛੁ ਗਹੈ ਨਕ
 ਰੈ ॥ ੪੪॥ ਸਭੁ ਜਨੈ ਪਰਾਜਿ ਉਉਨ ਅਤਾ ਦੇਤਨ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਰਵਤਾ ਪੁਹ ਪਤ ਬਾਨੀ ਰਤ
 ਨ ਹੀ ਹੋਈ ਕਬਹੂ ਬਾਦ ਨ ਠਨੈ ਜੋਈ ॥ ੪੫॥ ਬਾਹਰ ਅਧਏ ਕਸਮ ਰਹੈ ਕਬਹੂ ਕੋਈ ਪ
 ਛਨ ਗਹੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹੀ ਤਤ ਅਤਨ ਹਿਤਿ ਅਗੈ ਕਉ ਹੀ
 ੪੬॥ ਕਹਹੂ ਤੇ ਉਦ ਬੇਗਨ ਅਨੈ ॥ ਮਰੁ ਕਬਹੂ ਕੇ ਆਪੁ ਨ ਠਨੈ ॥

ਨ

ਨਿੰਦਾ ਅਵੇਸ ਹੈ ਦੁਰਬੈ ਨਾ ਅੰਤਰ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਬੈ ਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਅਪਮਾਨ ॥ ੧੬੩ ॥
ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਨ ਬਚਕੁ ਅਮਾਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਪਸੁ ਸਮਾਨ ਵੈਰਾ ਦਨ ਠਾਨੈ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਰ
ਦੇ ਹਕੇ ਭਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਜੇ ਅੰਤ ਅਪਨੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਭ ਮੇ ਦੁਜ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉ
ਬਹੁ ॥ ਵਨ ਮੇ ਸਸਿ ਏਕਾ ॥ ਪਟਨ ਸੰਗ ਜਾਨੀ ਏ ਅਨੇਕਾ ॥ ੪੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਅਨਿਸੁ
ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਸਭੁ ਅਪਹਿ ਕੋ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਤ ਅਬੁਧ ਹਿਰਾਪੈ ॥ ਭੇਦ ਦੇਹਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਤੇ ਸਭੁ ਨਾਪੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਮੇ ਅਸਮੇ ਭੋਜਨੁ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਤੋਹੁ ਕਛੂ ਮਨ ਮੇ ਨਹਿ ਆਇ
ਵੈ ॥ ਕਰ ਅਰਚਿਤ ਸਭੁ ਦੇਹ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇਸ

ਭੁਟਖਸੁਖਕੁਮਸਰੀਰਾ ਯਉ ਆਤਮਮੇਜਯੁ ਮਿਗਨੀਰਾ ਕੇਵਲਾ ਅਹਚਹਿਨੀ
 ਨਾਖੇ ਭੁਟਖਉਕਰਿ ਪ੍ਰਣਹਿਰਾਖੇ ॥ ੫੨ ॥ ਪ੍ਰਨਨਗਾਖੇ ਹੋਇ ਬਿਚਰਾ ਲਹੇ ਮੇਰਿ
 ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਭੁਤਮ ਅਧਮ ਸੇਕਛੁ ਪਾਵੈ ॥ ੫੩ ॥ ਜੋਉ
 ਅਸਨਬਸਤ੍ਰਾ ਦਿਕਚਰੈ ॥ ਜੋਸੇ ਆਵੈ ਤੇ ਸੋਗਰੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਅਪ੍ਰਮਾ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨ ਆ
 ਨੈ ॥ ਦੇਉ ਮਿਥਾਈ ਕਰਿਆਨੈ ॥ ੫੪ ॥ ਕਾਈ ਟੇਕਨ ਅਨਮੋਧਰੈ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਅੰਗ
 ਕਲਪ ਰਹੈ ॥ ਸੋਚ ਆਚਮਨ ਅਰੁ ਅਸਨਾਨਾ ॥ ਐਰਕਛੁ ਆਚਰਨਿ ਨ
 ਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸੇਕਛੁ ਸੀਕਾ ਤੇ ਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸੋਇਛਾ ਆਚਰੈ ॥

ਜਿਉ ਮੇਰੇ ਸੁਤਿ ਕੋ ਭੈ ਨ ਚੀ ॥ ਵੇਊ ਕੁ ਮਾਜਾ ਨ ਤੋਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ੫੬ ॥ ਪਰੁ ਤਥਾ ਪਕਰ ਮਨ ਮਾ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਚੋਰੇ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋਹਿ ਤੁ ਮਨ ਮੇਧੋਰੇ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਬਿਧ ਕਿੰਕਰ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧ ਕੁ
 ਮਾਜਾ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਪਰੁ ਅਪਨੀ ਇਛਿਆ ਮਾਚਰੈ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋਹਿ ਤੁ ਦਿਵੈ ਮੇਧੋਰੈ
 ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੇਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਗਿਯਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਤ ਹੋ ਮਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਪੁਰਬ ਸੀਸ ਕਰ
 ਹੈ ਜੋ ਲੋ ॥ ਦੇਹ ਮਾਹ ਸੇਬ ਰਤੈ ਤੋ ਲੋ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਭਵ ਮੇਨ ਹਿਅ ਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਨਿਰ
 ਮਲ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥ ਮਰੁ ਜਾ ਕੇਉ ਪਜੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਰੈ ਚਹੈ ਯਾ ਭਵ ਕੀ ਤਿਆਗ
 ॥ ਪਰੁ ਮਾਮ ਭੁਜਨ ਜੁਗ ਤਿਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ਹਿਅ ਵੈ ॥ ੬੦ ॥

ਸ੍ਰਮਹੀ ਬਿਨਾ ਲਹੈ ਸੇ ਜੁਗਤਾ ਪਾਵੈ ਮੇਰਿ ਹੋਇ ਭੁਵ ਖੁਕਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਨ ਵਸੁ ਧਿਕ ਦੇਨ ਹਿਲੇਖੈ ॥ ੬੧ ॥ ਸਰਧਾ ਸਹਤ ਅਸੁ ਆਤੁ ਜੈ ॥
 ਮਨ ਕਾ ਬਚਨ ਨਿਬੰਤੁ ਭਜੈ ਜੋ ਲਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਨ ਪਾਵੈ ਤੂੰ ਲਗਾ ਗੁਰ ਤਜ
 ਕਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਪਾਇਓ ਜਿਉ ਜਾਨੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸਕੇ ਧਰਮ ਨ ਗਾਹੈ ਪਰੁ ਜਿ
 ਨ ਖਟਿ ਪੁਜੀ ਤੇ ਨ ਹੀ ॥ ਈਝੀ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰਤ ਮਾਹੀ ॥ ਚੰਚਲ ਬੁਧਿ ਨ ਚਾਨ ਬੈਰ
 ਗਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਕਲਾ ਬਿਖਾਹੈ ਤੁਯਾ ਗਾ ॥ ਰੁਖਾਇਖਾ ॥ ਈਜੀ ਵਕਾ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਵੇਖ ਕਹਿਓ ਨ
 ਹਿ ਪਰੈ ॥ ੬੪ ॥ ਵੇਵ ਪਿਤਰ ਰਿਖ ਭੂਭੂਨ ਨਾਖੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਨ ਅਪਨੇ ਸਿਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅੰਤਰਗਤਮੇਤਾਹਿਛੁਪਾਵੈਆਪਹਿਬਾਛੈਬੰਧਉਪਾਵੈ॥੬੫॥ਸੋਸੁਖਕੋਨਲਹੈ॥੧੬੫॥
 ਯਾਏਕਾਅਰੁਤਿਉਭ੍ਰਿਸਟਹੋਇਪਰਲੋਕਾਏਹੈਬਰਣਾਮਾਸੁਅਕੇਧਰਾ॥ਇਨਤੇ
 ਭਗਤਲਹੈਦਹਿਕੁਆ॥੬੬॥ਅਬਚਾਰੇਕੇਧਰਾਪ੍ਰਧਨਾਨਾਗੇਨਾਗੇਕੇਰੇਬਖਾ
 ਨਾਸਾਮਾਅਰੁਅਹਿਸਾਸੀਨਾਸੀਕੋਸੁਤਾਬਿਚਾਰਤਪੁਬਨਬਾਸੀਕੋ॥੬੭॥ਗੁ
 ਹਮੇਦਾਇਆਜਗਾਮਾਕਰਾਬ੍ਰਹਮੰਗੁਰਸੇਵਾਧਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਤਪਸੇਰ
 ਸੀਤੋਖਾਸਕਲਸੁਪ੍ਰਿਦਕਦਹੂੰਨਦੇਖਾ॥੬੮॥ਮੇਰੇਭੁਜਨਸਕਲਾਮਾਕਰਨਾਏਸ
 ਭਰਨਕੇਧਰਾਸਪਾਰਨਾਗਾਹੀਦੇਇਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਨਾ॥ਬੂਲਨਗਾਵਨਕਰੈਦਿਨ

ਅਨਾਨਾਯਾ ਬਿਧਿ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਧਰਮਾ ਮੇਰੇ ਹੇਤ ਕਰੈ ਸਭ ਕਰਮਾ ਸਭ ਮੇਜ ਨੈ ਮੇਰੇ
(੬੬)
ਭਾਵਾ ਕਾਹੁ ਪਰਨਾਧ ਰੈ ਭਾਵਾ ॥੧੦॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੀ ਵਿਰੁ ਗਤਾ ਮੇਰਾ ਸਕਲ ਤੇ
ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਾ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮੇਰੇ ਗਯਾਨਾ ਵੇਖੈ ਮੇਰੀ ਮਿਟੈ ਸਭ ਆਨਾ ॥੧੧॥ ਐਸੇ
ਹੁਇ ਪਾਵੈ ਮਾਮਰੂਪਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵੈ ਯਾ ਭਵ ਕੁਪਾ ਜੇਹੈ ਸਕਲ ਆਸੁ ਮਾਮਰੂ
ਬਰਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਰਾ ਖੇਏ ਧਰਮਾ ॥੧੨॥ ਭੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਏ ਮੇਰੀ ਮਿਲਾਵੈ ਭੁ
ਗਤ ਬਿਨ ਭਵ ਸਿੰਧ ਬਹਾਵੈ ਐਸੇ ਤਤਲ ਹੈ ਸੋ ਤਰੈ ਮੇਰਾ ਸਕਲ ਨਿਤ ਜ
ਨ ਮੇਰੇ ॥੧੩॥ ਦੋਹਾ ॥ ਯਾਹਿ ਉਧਵ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ ਬਰਣਾ ਮਾਮਰੂ ਕੇ ਧਰਮਾ ॥

ਜਤੇਮਮਭੁਗਤਹਿਲਹੈਛੂਟੈਬੰਧਨਕਰਮ॥੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤੇ ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ ੬੬
ਏਕਾਦਸ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਉਪਸੰਖਾਦੇ ਭਾਖਾਂ ਅਸ੍ਰਮ ਪਰਮਨਿਰਣੇ
ਨਾਮ ਅਸ੍ਟਾਦਸ਼ੋਧਯਾਓ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤੋਵਚ॥ ਚੌਪਈ॥ ਉਪ੍ਰਏਬ
ਰਣਅਰੁਅਸ੍ਰਮਾ॥ ਤਿਨਕੇਮੇਸਭੁਭਾਖੇਥਰਮਾ॥ ਇਨਮੇਰਹਿਮਮਭੁਗਤਉਪਵੈ
ਤਾਤੇਮੇਰੇਗਯਾਨਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ ਗਿਯਨਹਿਪਾਇਸਗਲਕ੍ਰਮਜਾਨੈ॥ ਵਰਨਅਸ੍ਰ
ਮੀਮਥਾਕਾਰਿਅਨੈ॥ ਸਭੁਸਾਧਨਤਜਿਮੇਕੋਧਯਾਵੈ॥ ਐਰਕਛੂਹ੍ਰਿਦੈਨਹਿਲਯਾ
ਵੈ॥੨॥ ਗਯਾਨੀਕੀਮੇਹੀਹੋਸਾਧਨਾ॥ ਅਰੁਮੇਰੀਨਿਤਕਰੈਅਰਾਧਨਾ॥ ਮੋਹੀਕ

ਰਿਸੋਕੋਆਰਾਧੈ॥ ਤਨਅਨਾਇਦੀਸੋਸਥਾਧੈ॥ ੩॥ ਮੋਬਿਨਸੁਰਗਾਦਿਕਨਹਿਲੇ
ਈ॥ ਮੇਰੇਈਚਰਨਾਚਿਤੁਦੇਈ॥ ਮੋਬਿਨੁਸੁਕਤਿਕਦੇਨਹਿਗਾਹਈ॥ ਮੋਬਿਨੁਸ
ਕਲਬਾਸਨਾਦਹਈ॥ ੪॥ ਮੇਹੀਹਿਤੁਮੇਹੀਤਾਕੋਪ੍ਰਾਮੋਬਿਨਅਵਰਸਕਲ
ਅਪ੍ਰੇਇਜੇਹੈਸਹਿਤੁਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਾਤੇਈਜਾਨੈਮੋਹਿਸੁਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਗਿਆਨੀ
ਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਮਨਹੀ॥ ਸਦਾਬਸੇਮੇਰੇਅਨਾਹੀ॥ ਮੇਤਾਕੋਮੇਰੇਹੈਸੋਈ॥ ਦੂਜਨਹੀ
ਪਰਸਪਰਕੋਈ॥ ੬॥ ਜਪਤਪਤੀਰਬਬ੍ਰਤਅਰੁਦਨਾ॥ ਕਹੋਕਹਾਲਗਜੇਬਿਪ
ਨਨਾ॥ ਤੇਸੁਕਰੈਨਾਹੀਫਲੁ॥ ਮੇਸੋਗਯਾਨਕਲਾਤੇਹੋਵੈਜੇਸੋ॥ ੭॥

ਤਤੇਰਾਨਹਿਦੈਮੇਧਾਰੇ॥ ਅਵਰਬਾਸਨਾਸਕਲਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਭੁਮੇਰੂਪਆਪਨੇ ੧੬॥
 ਜਨੇ॥ ਅਹਿਜਾਨਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਾਨੇ॥ ੮॥ ਹੁਇਕਰਿਸਹਿਤਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਦੇਖੇ
 ਏਕਸਕਲਰੁਗਵਾਨਾ॥ ਬਹੁਤੇਅਮਨਿਜਰੂਪਸਮਾਏ॥ ਜਾਹਿਜਾਇਕੋਈਨਹਿਆ
 ਏ॥ ੯॥ ਜਬਹੀਪ੍ਰਾਨੀਗਯਾਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਅਮਨਿਜਰੂਪਸਮਾਵੈ॥ ਗਯਾਨ
 ਬਿਨਾਨਪਾਵੈਮੇਰੀ॥ ਇਹੁਨਿਜਮਤੇਕਹਤਹੋਤੋਹਿ॥ ੧੦॥ ਉਧਵਤੇਮੇਬਿਬਿਧਿਬਿ
 ਕਾਰਾ॥ ਜਨਅਮਰਨਸੁਖਦੁਖਆਪਾਰਾ॥ ਤੇਸਮਸਤਏਤਨਕੇਜਾਨੇ॥ ਸੇਤਨੁਆਯਾ
 ਕਰਿਕੁਆਨੇ॥ ੧੧॥ ਆਪੁਹਿਸੁਧਨਿਰੰਜਨਦੇਖੋ॥ ਵੈਤਅਤੀਤਆਪੁਕਰਿਲੇਖੋ॥

ਏਜੇਸਕਲਪ੍ਰਗਟਵੇਹਾਵੇ। ਤੇਅਤਮਮੇਹੁਤੇਨਾਮਾਵੇ॥ ੧੨॥ ਅਰੁਅੰਤਹੂਰਹੈਕਹੂ
ਨਹੀ॥ ਅਬਅਗਯਾਨਹੁਤੇਬਰਤਾਹੀ॥ ਰਿਯਾਨਵਿਸ਼ਕਾਰਿਦੇਖੈਜਬਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ
ਰਹਤੁਆਪਹੈਤਬਹੀ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਰਜੁਮਾਹਿਅਹਿਕਹੈ॥ ਅਵਨਹੁਤੇਅੰਤਨਹਿਰਹੈ
॥ ਕ੍ਰਮਤੇਅਧਮੰਦਮਤਮਾਨੈ॥ ਹੋਨਾਹੀਪ੍ਰਰਹੈਸੋਜਾਨੈ॥ ੧੪॥ ਤਿਉਦੇਹਾਵਿਸਕਲਕ੍ਰਮ
ਦੇਖੈ॥ ਆਪਹਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਮੇਦੇਖੈ॥ ਅੰਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਭੇਰਯਾਨਹੀ॥ ਉਪਦ੍ਰਜਨ
ਪੁਛਿਓਭੁਗਵਾਨਹੀ॥ ੧੫॥ **ਉਧੋਦਦਾਰਾ**॥ ਹੋਪ੍ਰਭੁਗਯਾਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੈ॥
ਮੇਰੇਨਾਨਾਕ੍ਰਮਕਉਦਹੈ॥ ਅਰੁਹੈਜਿਉਤਿਉਤਿਉਤਾਖੋਰਯਾਨਾ॥
ਖਿ

१६॥ ਜਾਕੋ ਚਾਹੈ ਸਕਲ ਮਹੰਤਾ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਜਗ
 ਤੋ ਕੇ ਅੰਤਾ ਜਾ ਬਿਨੁ ਰਿਆਨਾ ਧਿਆਨ ਕੀ ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਬਿਖਾਸੁ ਮਜਾ
 ਹੀ ॥ ੧੭॥ ਜਾਕੋ ਪਾਇ ਸੁਕਤਿ ਨਹਿ ਲੇਵੈ ॥ ਐਰ ਸੁਖ ਨ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਅੰਸੀ ਭੁ
 ਗਤਿ ਕ੍ਰੋਪਾ ਕਰਿ ਕਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਓਰ ਨਿਰਬੋਹੈ ॥ ੧੮॥ ਇਹ ਭਵ ਆਰਗ ਬਿਕਟ
 ਅੰਨੰਤਾ ॥ ਜਾ ਮੇਰੂ ਮਤ ਨ ਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ॥ ਤਾ ਪਰ ਤਿ ਬਿਧਿ ਸੀਤਾ ਪਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਪਰੈ ਆਪਹੀ
 ਆਪਾ ॥ ੧੯॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਚੁਖੁ ਠਨੈ ਸੋ ਦੁਖੁ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਰ
 ਛੁਕ ਨਹੀ ॥ ਮੇ ਬਿਰਾਹ ਦੇਖ ਉਸਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨੦॥ ਤੁਮ ਬੇਰ ਬਨ ਛੜਾ ਸਿਰਧਾਰੈ ॥ ਸੇ

ਤਪੈ

ਸਮਸਤਸਿਤਾਪਨਿਵਰੈ॥ ਤਾਕੇਦਹਾਦਿਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੈ॥ ਤਾਕੇਦਰਸਾਐਰਸਤ
ਹਰਖੈ॥ ੨੧॥ ਜੇਉਕਾਹੂਕੀਗਾਲਾਹਿਲੀਜੈ॥ ਤਾਕੇਸਾਯਾਛੁੜਲੈਦੀਜੈ॥ ਜੇਹੋਏਭੂਪ
ਅਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਐਰਨਕੇਦੁਖਮਿਦਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਤਿਵਤੁਵਚਰਨਛੁੜਾਸਿਰਪਰੈ
ਜੇਅਪਨੇਭਵਦੁਖਨਿਵਰੈ॥ ਸੇਸੇਭੁਤਤੀਨੋਲੋਕਨਾਹੀ॥ ਤਾਸਾਐਰਕਹੂੰਕੋ
ਨਹੀ॥ ੨੩॥ ਅਰੁਜੇਤਾਕੀਸਰਨਹਿਆਵੈ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਯਾ
ਭਵਕੁਪਪਰਿਓਬੇਹਾਲਾ॥ ਤਾਪਰਭੂਸਿਓਅਹਾਅਹਿਕਾਲਾ॥ ੨੪॥ ਤਾਤੇਬਿਖੇਬਿਖ
ਹਿਸੁਖਜਾਨੈ॥ ਤਿਨ੍ਹੰਨਾਮ੍ਰਿਤਬਹੁਉਦਮਠਨੈ॥ ਤਾਤੇਸਦਾਅਮ੍ਰਿਤਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੨੫॥

ਜਕੋਕਬਹੁਅੰਤਨਅਵੈ॥ ੨੫॥ ਤਕੋਕ੍ਰਿਪਾਪਯੁਖਾਪਵਾਓ॥ ਕਾਫ਼ਿਕੂਪਤੇਸ੍ਰਿਤ
 ਕਜੀਵਾਓ॥ ਬਚਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਰਖਾਕੋਰੋ॥ ਅਪਨੇਗੁਨਨੇ ^{ਬਾਂਝੇ} ~~ਬਾਂਝੇ~~ ਉਰਧੋਰੋ॥ ੨੬॥
 ਤੁਮਹੀਜਗਤਪਿਤਾਜਗਸੁਆਮੀ॥ ਜਗਪਾਲਕਜਗਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਐਸੇਬਚ
 ਨਸੁਨੇਭੁਗਵਾਨਾ॥ ਤਬਉਧਵਸੇਭੁਖਿਯੋਗਯਾਨਾ॥ ੨੭॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚਾ॥** ਉ
 ਧਵਪ੍ਰਲਕਰੀਤੁਅਜੋਈ॥ ਧਰਮਪੁਤ੍ਰਕੀਨੀਥੀਜੋਈ॥ ਸਰਸਿਹਜਾਮੇਭੁਖਿਅਪਰੇ
 ॥ ਹਮਕੋਸੁਨਤਬਚਨਉਚਰੋ॥ ੨੮॥ ਤੇਈਅਬਸੇਤੋਹਿਸੁਨਾਉ॥ ਭੁਗਤਗਯਾਨਬਿ
 ਗਯਾਨਜਨਾਉ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਅਹਤਤੁਅਹੀਕਾਰਾ॥ ਸਬਦਾਵਿਕਸੇਪੀਚਪ੍ਰਕਾਰਾ॥

੨੯॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸ ਏਕਾ॥ ਪੰਚ ਬੂਤ ਮਿਲਿ ਬੁਏ ਅਨੇਕਾ॥ ਥਾਵਰ ਜੰਗ ਅ
 ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਇਨ ਅਠਾਈ ਸਕੋ ਬਿਸਤਰਾ॥ ੩੦॥ ਇਨ ਬਿਨ ਮੌਰ ਕਹੂੰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ॥ ਏਕ ਵਿਸਾਟਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਕਰ ਸਕਲ ਏਕ ਕਰਿ ਜਨੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਾਧੁ
 ਗਿਆਨ ਬਖਸੈ॥ ੩੧॥ ਅਰੁ ਜਬ ਏਕੁ ਅਠਾਈ ਤੰਤੁ॥ ਆਯਾ ਜਾਨੈ ਸਕਲ ਅਸਤੁ॥ ਆ
 ਤੁ ਅਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਕਰਿ ਜਨੈ॥ ਦੇਹਾ ਵਿਕਸਤੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੈ॥ ੩੨॥ ਰਜੁ ਜਲ ਜੋ
 ਸਰਪ ਨਿਵ ਬੈ॥ ਤਿਉ ਸਾਸਤੁ ਮਾਮਰੁ ਪਨਿਹਾਰੈ॥ ਜੈ ਸੇਵਿ ਜਾ ਮੇਰਿ ਮਿਟ ਜਾਵੈ॥
 ਅਠੇ ਦਿਸ ਕੀਖ ਬਰੀਪਾਵੈ॥ ੩੩॥ ਕਰਤ ਨਿਰੰਤਰ ਗੁਜਾਨ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹ

ਮਮਿਟੈ ਬਿਸਤਾਰ। ਤਕੋ ਕਹੀ ਯਤੁ ਹੈ ਬਿਗਯਾਨ। ਤਤੇ ਲਹੈ ਸੋ ਹਿਤ ਜਿ ਆਨ। ੩੪॥
 ਦਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ। ਸੋਈ ਹੈ ਅਬਹੁੰਦਰ ਤਤ। ਬ੍ਰਹਮ ਅਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਜੇ ਤੇ। ਆਦਨ
 ਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਨ ਤੇ ਤੇ। ੩੫॥ ਤਤੇ ਅਬਹੁੰ ਮਿਥਿ ਆਲੋਖੇ। ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੋਹੁ ਕੋ ਦੇਖੇ।
 ਜੈ ਸੇ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੇਧਰ ਨੀ। ਘਟਨਾ ਮਾਦਿਕ ਮਿਥਿ ਜਾ ਕਰਨੀ। ੩੬॥ ਸੁਤ ਕੋ ਮਤੇ
 ਹੁੰਦੈ ਮੇ ਅਨੈ। ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੁਤ ਸਦ ਬਖਸੈ। ਨਨਕਾਰ ਬੇਦ ਕ੍ਰਮ ਭੂਖੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਸ
 ਤ ਦੁਜੋ ਸਭ ਨਾਖੇ। ੩੭॥ ਸਕਲ ਘਟਨਾ ਮੇਏ ਕਬਤਾਵੈ। ਊਚਨੀ ਚਕ੍ਰ ਮਭੇਦ ਮਿ
 ਟਾਵੈ। ਐਸੀ ਭਾਤਿ ਬਿਚਰੈ ਬੇਦ। ^{ਸਰੀਰ} ਜਨੈ ਮੇਹਿ ਮਿਟਾਵੈ ਭੇਦ। ੩੮॥ ਅਰੁ ਤਿਵਹੀ

ਸਭੁ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਖੈ ॥ ਸਪਤਧਾਤ ਕੇ ਸਭੁ ਤਨ ਲੇਖੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖੈ ਉਤਪਤ ਬਿਨ ਸੰਤਾ ॥ ਯ
 ਉਪਰਤ ਛਬਿ ਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਭੁਏ ਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚ
 ਰੈ ਤੇਤੋ ॥ ਏਕੈ ਅੰਤੋ ਸਭੁ ਨ ਕੇ ਦੇਖੈ ॥ ਜਾਨੈ ਮੋਹਿ ਭੇਦ ਭ੍ਰਮ ਲੇਖੈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਅਨੂ
 ਭਵ ਹਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਚੇਤਨ ਰਾਖ ਅਚੇਤਨ ਡਾਰੈ ॥ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਚੇਤਨ ਆਧਾਰਾ ॥ ਇੰ
 ਝੀ ਦੇਹ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੇਤਨ ਤੇਜ ਫੁਲ ਅਰਥ ਨ ਗਹੈ ॥ ਚੇਤਨ ਬਿਨ ਕੋਈ
 ਨ ਰਹੈ ॥ ਯਉ ਬੇਦੰਤ ਤਬ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾ ॥ ਅਨੁਭਵ ਅਰੁ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਇਨ
 ਚਰਕੈ ਅੰਤੋ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਕਲਾ ਦ੍ਰਿਸਤ ਹੋਇ ਬ੍ਰਿਕੂ ॥

ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਅਨੁਰਕੁ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰਮ ਰਚਤ ਸਭ ਮਿਥੁ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ॥ ੧੭੭ ॥
ਲੋਨ ਸੁਰਜਾਨੈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਹਿਦੈ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਬੰਧਨ ਜਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸੇਰੀ
ਭੁਗਤਿ ਹਿਦੈ ਮੇ ਧਰੈ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭੁਗਤ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ਭੁਗਤ ਅਰੁ ਭੁਗਤ ਹੋਤ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥
ਤੁਮ ਸਿਓ ਪਿਛੈ ਭਾਖੇ ਤੇਤੋ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬ ਬਹੁ ਹਿਓ ਤੁਮ ਹੇਤ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ
ਸਾਧਨ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ਸੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਤ ਉਰ ਅੰਤਰ ਗਹੈ ॥ ੪੬ ॥
ਪੁਜਾ ਮੇ ਅਤਿ ਨਿਸ਼ਾਧਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਛ
ਨਾਵੇਣੀ ॥ ਅਰੁ ਅਸੁੰਗਾ ਪੁਨਾਮ ਕਰੇਣੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਭ ਭੂਤਨ ਮੇ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ੫

ਗੁਮਮਜਨਮੇਰੇਤਨਮਨੈ॥ ਮਸੁਰਗਤਨਕੇਬਹੁਬਿਧਿਸੇਵੈ॥ ਤਨਮਨਪਨਤਿਨ
ਹੀਕੇਵੇਵੈ॥ ੪੮॥ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਸੋਕਰੈ॥ ਮੇਥੇਨਔਰਸਕਟਲਪਰਹਰੈ॥ ਮੇਰੇ
ਗੁਨਨਕਹੈਓਰਧਾਰੈ॥ ਦੂਜੀਸਭਕਾਮਨਾਨਿਵਾਰੈ॥ ੪੯॥ ਮੇਰੇਅਗਥਅਰ
ਥਸਭਤਯਾਰੈ॥ ਸੁਖਅਰੁਭੋਗਨਸੇਬੈਰਾਰੈ॥ ਜਪਤਪਜੇਗਜਗਯਬ੍ਰਤਯ
॥ ਸੈਨਾਅਸਨਭੋਜਨਜਲਪਾਨ॥ ੫੦॥ ਇਤਅਯੋਕਸਭਮਮਾਹਿਤਕਰੈ॥
ਜਾਤੇਅੰਤਰਸੋਪਰਹਰੈ॥ ਸਦਾਆਪਕੋਮੋਹਿਨਿਵੇਦੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਸਤ੍ਰਓਰਗੀਥ
ਹਿਭੇਦੈ॥ ੫੧॥ ਅੰਸੇਜਬਮਮਰੁਗਤਹਿਲਹੈ॥ ਤਬਅਵਸੇਖਕਛੂਨਹਿ

ਲਹੈ॥ ਸਾਧਨ ਸਾਧ ਲਹੈ ਸੋ ਸਕਲਾ ਕਾਮ ਕੋ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਅਕਲਾ॥ ੫੨॥ ਜਬ ਮੇ
 ਥੀਖੇ ਚਿਤ ਕੋ ਪਾਰੈ॥ ਤਬ ਸਾਤ ਕਰ ਜਤ ਮੰਟਾਰੈ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਜਗਨ ਬੈਰਾਗਾ॥
 ਇਨ ਕੋ ਸਹਜ ਲਹੈ ਬਡੁ ਭਾਗਾ॥ ੫੩॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰੀ ਜੁਗਤ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੇਹ ਗੋਹ
 ਸੋ ਚਿਤ ਲਗਾਵੈ॥ ਤਬ ਹੋਵੈ ਰਜਤ ਮਾਧਿਕਾਰਾ॥ ਬਛੈ ਅਧਰਮ ਪਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥
 ੫੪॥ ਬੀਧ ਮੁਕਤ ਕੋ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਰਨਾ॥ ਬੋਰੈ ਚਿਤ ਚਿਤ ਈਤਾਰਣਾ॥ ਮੇਮੇ ਪਾਰੈ ਮੇਰੈ
 ਲਹੈ॥ ਭਵ ਮੇਧਾਰੈ ਭਵ ਮੇ ਬਹੈ॥ ੫੫॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਗਯਨ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਮਾ
 ਦਿਕ ਜੇ ਬਡੁ ਭਾਗਾ॥ ਤੇ ਸਮ ਸਤ ਮੇਰੇ ਅਧਿਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮਮਾ ਲਿਵਲੀਨਾ॥ ੫੬॥

ਸੇਵਤਮੋਹਿਸਕਲਏਪਾਵੈ॥ ਮੋਬਿਨੁਕੋਈਨਿਕਟਨਅਵੈ॥ ਸੇਰੀਭੁਗਤੁਕਹ
ਵੈਧਰਮਾ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਜੇਸਕਲਅਧਰਮਾ॥ ੫੭॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਦਰਸਨਸੇਰਾਜਨਾ
ਯਾਬਿਨਅੰਰਸਕਲਅਰਾਜਨਾ॥ ਅਰੁਉਪਦ੍ਰੁਜੇਹੈਬੈਰਾਗਾ॥ ਸੇਸਮਸਤਾਬਿਖੇ
ਕੇਤੁਜਾਗਾ॥ ੫੮॥ ਅਰੁਈਸ੍ਵਰਜਾਸਿਧਅਣਮਾਦਿ॥ ਅਮਸੇਵਕਕੀਸੇਵਕਾ
ਦਿ॥ ਤਾਤੇਜੇਅਮਸਰਨਹਿਅਵੈ॥ ਤੇਈਭੁਗਤਮੁਕਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਅੰਸੇਅਦਭੁਤਬੈਨਜਬਕਹੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਤਬਉਪਦ੍ਰੁਜਨਹਰਖਕਰਿ
ਕੀਨੀਚਰਿਸੇਪ੍ਰਸਨਾ॥ ੧॥ **ਉਪਦੇਸ਼**॥ ਹੇਪ੍ਰਭਪੁਰਨਕਰੁਨਾਕਰੋ॥ ਜਿਉਹੈ

103
ਤਿਉਸਭਾਬਿਧਿਬਿਸਤਰੇ॥ ਜਿਉਤੁਅਧਰਮਭਗਤੁਕ੍ਰਿਤਭਾਖਿਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸੁ
ਕੋਰ॥ ਅਨਹਿਭਾਖਿਓ॥ ੧॥ ਅਰੁਬੈਰਾਗਾਦ੍ਰਿਕਸਮਝਾਏ॥ ਮੇਰੇਸਭਸੰਦੇਹਮਿਟਾ
ਏ॥ ਤਿਉਹੀਸਕਲਤਤਕੋਭਾਖੇ॥ ਹੋਇਅਤੁਤਦੂਰਿਕਰਿਨਾਖੇ॥ ੨॥ ਜਮਕਹੀਏ
ਸੋਕੈਪਰਕਾਰਾ॥ ਅਰੁਤਿਉਕਹੇਨੇਅਬਿਸਤਰਾ॥ ਅਰੁਸਮਕੋਨਕੋਨਦਮਦੇਵਾ
ਕਉਨਾਛਿਅਅਰੁਧ੍ਰਿਤਕੋਭੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਉਨਸੁਰਤਾਅਰੁਤਪਦਨਾ॥ ਕੋਨਸਤ
ਕੋਝੂਠਬਖਾਨਾ॥ ਕਉਨਤਿਅਗਕੋਨਧਨਾਇਸਾ॥ ਕੋਨਜਗਦਾਛਿਨਾਬ੍ਰਿਸਾ॥
॥ ੪॥ ਬੁਲਾਅਰੁਦਯਾਲਾਭਾਅਰੁਸੁਖਾ॥ ਬਿਦਯਾਲਜਸੇਭਾਦੁਖਾ॥ ਪਰਿਤੁਸੁ

ਮਥ

ਮਥਿ ਕਰਿ ਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਮਾਏ ਦੁਇ ॥ ੧ ॥

ਰਖਗਹੋਸੁ ਪੀਥਾ ॥ ਸੁਰਗਨਰਕ ਅਰੁ ਪੀਥਕੁ ਪੀਥਾ ॥ ੫ ॥ ਕਉਨ ਦਰਿ ਦੁਕੈਨ ਪ
ਨਵੰਤਾ ॥ ਕਉਨ ਕ੍ਰੋਪਨ ਕੋਨ ਈਸਰਵੰਤਾ ॥ ਅਰੁ ॥ ਇਨ ਤੇ ਉਲਟੇ ਹੋ ਜੇਤਾ ॥ ਅਸਮ
ਅਦਮ ਆਇਕ ਸਭੁ ਤੇ ॥ ੬ ॥ ਸੋ ਸੋ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਾਖੋ ॥ ਗਾਖੋ ਤਤੁ ਅਤੁ
ਹਿਨਾਖੋ ॥ ਯਉ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਧਵਕੇ ਪ੍ਰਸਨਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਕਰੁਨਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ੭ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚ ॥ ਹੀ ਸਾਰਹਤੁ ਸਤਿ ਅਸਤੇ ॥ ਸੀਗ ਬਿਬਰਜਤ ਸਭੁ ਕੋ
ਯਾ ॥ ਲੁਜਾ ਮੋਨ ਅਸਤੁ ਕਧੀਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਅਰੁ ਛੁਆ ਅਭੀਗਾ ॥ ੮ ॥ ਏ
ਦੁਆ ਦਸੁ ਮਗਹੇ ਨਿਬ੍ਰਤੀ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਦੁਆ ਦਸਨੇ ਮਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ॥ ਸੋਚ
ਅਰੁ ਕਪਟ ਰਹਤ ਧਰਮਾਦਰਾ ॥ ਜਪਤੁ ਪਾਅਰੁ ਮਪ੍ਰਜਾ ਸਾਦਰਾ ॥ ੯ ॥

ਤੀਰਥ ਅਟਨ ਅਤਿਥ ਕੋਪੋਖਾ ਗੁਰਜੇਵਾ ਅਰੁ ਦਿਛ ਸਿਤੋਖਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ੧੭੪ ॥
ਰੇਮ ਬਿਸਤਾਰੈ ਮੁਕਤ ਬੁਗਤ ਚਾਹੈ ਸੋਧਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਮਜੇ ਮੇਮੇ ਨਿਸ਼ਾਬੁਧਿ ॥
ਦਸਾਇਦੀ ਨਿਗਹ ਮਨ ਸੁਧਾ ਜਉ ਦੁਖ ਨ ਉਪਜਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਖ ਨ ਜਾ
ਕੋਯੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਕਲ ਸਹੈ ਕਛੁ ਮਨ ਨਹੀ ਅਨੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਮ ਜਨ ਛਿਮ ਬਖਾ
ਨੈ ॥ ਜਿਉ ਅਇਦੀ ਚੰਚਲ ਹੋਈ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਨੇ ਕੋ ਧਾਰੈ ਜੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਰਸ ਅ
ਰੁ ਅਬਲਾ ਕੋ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਪ੍ਰਿਤ ਕਹੈ ॥ ਭੂਤ ਦ੍ਰੋਹ ਤਾ ਗਸੇ ਦਨ
॥ ਭੁਗਤ ਜਨ ਸੇਤ ਪਨਹੀ ਅਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਸੁਗਾਏ ਜੋ ਜਿਤੈ ਸੁਭਾਵਾ ਸੋਈ

ਸਤਿਸਕਲਮਮਰੁਵਾਮੋਕੋਲੀਏਬਚਨਸੇਸਤਾਮੋਬਿਨੁਬੋਲੈਸਕਲਮਸਤ
॥੧੪॥ਕਰਮਨਮੇਜੋਹੋਇਅਸੰਗਾਸੇਵਹਪਰਮਸੋਚਹੈਅੰਗਾਸੋਹੈਤਯਾਗਤ
ਜੈਫਲਕਰਮਾਸੋਧਨਾਇਸੁਪਰਮਮਮਧਮਾ॥੧੫॥ਜਗਾਰੂਪਮੇਹੈਨਹਿਅਨੈ॥
ਸੇਵਖਨਾਹੋਇਮਮਗਯਨੈ॥ਪ੍ਰਣਯਾਮਪ੍ਰਬਲਬਲਕਾਹੀਏਜਾਕਬਡੇਸਤਮਨ
ਗਾਹੀਏ॥੧੬॥ਭੁਗਜੋਮਮਈਸ੍ਵਰਜਹਿਪਾਵੈ॥ਚੇਤਨਨਿਜਨੰਦੁਹੁਇਅਵੈ॥ਮੇਰੀ
ਭੁਗਤੁਏਕਏਲਾਭਾਭੁਗਤੁਬਿਨਸੇਸਕਲਅਲਾਭਾ॥੧੭॥ਜਤੁਭੇਦਮਿਟੈਸੋਬਿ
ਦਯਾ॥ਉਪਦਦੁਜੀਸਕਲਮਾਵਿਦਯਾ॥ਲਜਾਮਨਅਕਰਮਨਗਾਹੈ॥ਮਮਜਨਤ

ਕੇਲਜਾਕਹੈ॥੧੮॥ ਨਿਹਕੰਚਨਨਿਪਛਾਨਿਰਲੋਕੁ॥ ਏਤਅਾਦਿਕਜੇਗੁਣਤੇਸੇ
 ਰਾਸੇਸੁਖਜੇਸੁਖਦੁਖਅਤੀਤਾ॥ ਪੁੰਨਨਪਾਪਉਨਨਸੀਤਾ॥੧੯॥ ਬਿਖੀਅਨਕੀਇ
 ਛੁਦੁਖਜਾਨੈ॥ ਗੁਨਸਪਨਿਅਾਢਿਸੇਸਾਨੈ॥ ਬੰਧਮੁਕਤੰਗੁਗਤਹਿਜਨੈ॥ ਅਮਜਨ
 ਪੰਡਤਤਾਹਿਬਖਾਨੈ॥੨੦॥ ਅਹੰਕਾਰਜਾਕੋਜਗਾਮਾਵਾ॥ ਅਪਨੇਕਹੈਦੇਹਗਾਹ
 ਦਾਸੇਸਮਸਤੁਸੁਰਖਈਜਾਨੈ॥ ਯਾਤੇਐਰਗੁੰਤੁਮਤਮਾਨੈ॥੨੧॥ ਜਾਕਰਮੋਹਿਲ
 ਹੋਸੇਪੀਥਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਵਿਰਤਸੇਸਕਲਕੁਪੰਥਾ॥ ਨਿਤਸੈਤੋਖੀਸੀਤਲਹਿਦੈ॥ ਸਾਤਕ
 ਚਿਤਸਕਲਨਪਰਸੁਰਵੈ॥੨੨॥ ਏਹੈਸੁਰਗਸੁਖਕੋਭੰਡੁਗਾਨਰਕਨਸੈਤਾਅਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਏਕ ਬੰਧ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਅਵਰ ਸਕ ਲਵੈ ਰੀਕ ਬੇਅਨੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵਤ ਜੈ ਗੁਰੂ ਪਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਬੰਧ ਨ ਹਿਕੋ
 ਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਜੇ ਬੈਰੀ ਸੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਨੁਵਨੁ ਸੋਈ ਗੁਰ ਕਹੀਏ ॥ ਤਾ ਕੈ ਗੁਰ
 ਗੁਰ ਹੋਇ ਰਹੀਏ ॥ ਸੋ ਦਾਰਿ ਦੂਰੁ ਤਿਸਾ ਵੰਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਨਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨ ਬਸ ਦਰਤੰ
 ਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਅਨ ਸਕਤ ਸੋਈ ਸਾ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਬਸ ਤੇ ਸਕ ਲਾ ਅਨੀਸਾ ॥ ਏ
 ਉਤਰ ਭਾਖੇ ਮੇਰੇ ਸੋ ॥ ਜਾਨ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਕੇ ਲਛਨ ਜੇ ਸੋ ॥ ਮਹਾ
 ਪੁਰਖ ਜਨ ਤਹੇ ਤੈਸੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਕੇ ਜੋ ਲੋਕ ਨੇ ॥ ਉਚਨੀਚ ਬਹੁਰੇ ਦਬ ਖਾਨੇ ॥ ੨੬ ॥

ਸੋਯਹਸਕਲਨਖੇਧਹਿਜਨੋ ਭੇਦਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਮੈਬਿਧਮਤਮਨੋ ਬਿਧਨਖੇਧਨਖੇਧਹਿਵੇ १੭੬
ਖੇਦੁਹੁਤੇਪਰੈਤਾਹਿਬਿਧਲੇਖੇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧਨਖੇਧਪਸੁਮਾਨੁਦਜਨੈ ਪੰਡਿਤਕਦੇਨ
ਪ੍ਰਿਏਅਨੈ ਤਾਤੇਬਿਧਨਖੇਧਕੁਮਾਜਨੋ ਅੰਗਰੂਪੁਸਕਲਕਰਿਅਨੋ ॥ ੨੯ ॥ **ਦੋਹਾ ॥**
ਬਿਧਨਖੇਧਕੁਮਾਜਨਨੇਗਯਾਨਕਹੋਜਬਕ੍ਰਿਸ਼ਾ ਬੇਟਬਚਨਤਬਸਿਮਾਰਿਕਰਿਉ
ਧ੍ਰੁਵੀਨੀਪ੍ਰਸਾ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕੰਧੇਸ੍ਰੀ **ਭੁਗਵ**
ਨਭਿ **ਪਦ** ਸੰਬਾਰੇ **ਗੁਪ** ਯੰਨਾਮ **ਉਨੀ** ਸਮੇ **ਧ੍ਰਿ** ॥ ੧੮ ॥ **ਉਧ੍ਰ** ਵਾਚ **ਰੁਪ** **ਧ੍ਰਿ** ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰਜੀਤਮਕਰੁਣਕਰੋ ਮੇਰੇਯਹਸੀਸਾਪਰਹਰੋ ਤੁਮਰੀਆਗਿਅਕਹੀਏਬੇਦਾ ॥

ਤੁ ਮੇਦੀ ਸਤੁ ਹੋ ਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਸੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸਤੁ ਕੋਈ ਆਨੈ ॥ ਤੁਮ
ਰੀ ਆਗਿਆ ਕੋਰੁ ਮੁਲੇਖੀ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਧਨ ਖੇਧਨ ਹਿਦੇਖੀ ॥ ੨ ॥ ਅਰੁ ਏ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਸਤੁ ਹੋਵੇਦਾ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਧ ਬਰਨ ਅਰੁ ਆਸ਼ੁਮਾ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਫਲ ਸੁਰਗਾਦਾ ॥ ਅ
ਬ ਕੇਨ ਹਿ ਇਹ ਪੰਥ ਅਨਾਦਿ ॥ ਅਰੁ ਨ ਖੇਧ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਿ ਲੋਆ ॥ ਸੰਬਸ੍ਰਾਦਿ ਕ
ਜੇ ਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ੪ ॥ ਬਰਨ ਨ ਮੇ ਸੀ ਕਰਹੀ ਜੇਤੋ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜੋ ਕਰਮ
ਪੁਨ ਤੇਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਬਕਾਦਾ ॥ ਕਹੇ ਹੂ ਤੇ ਫਲ ਜਾਇਨ ਬਾਦਾ ॥ ੫ ॥

ਜਾ ਕੇ ਫੁਲ ਹਿ ਬੇਦ ਜੁ ਕਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਰਨ ਬਤਿ ਵਹੀ ਲਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਦੁਬ ਦੇਸ ਵੈ
 ਕਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਬੋਧਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧਨ ਹਿ ਸਤਾ ॥ ਤਿਉ ਸੁਖ
 ਅਰੁ ਦੁਖ ਫੁਲ ਅਸਤਾ ॥ ਕੋਈ ਨਰ ਕਸੂਰ ਬਾਨ ਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਸੁਖ ਕਰਿ ਬਿਧਨ ਕ
 ਰਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਅਰੁ ਕਾਕਹੀ ਏ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ਤੁਮ ਰਿਬ ਚੁਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਏਤੋ ਕਹਯੋ
 ਤੁਮ ਬੇਬੇਦਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਧਿ ਨ ਖੇਧ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਅਨ ਵਜੇ ਤੇ ॥ ਬੇਦ ਨ ਯ
 ਨ ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਤੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧਿ ਤਿਨ ਕੇ ਫੁਲ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਵਹੀ ਤਿਵਤੇ ਉਠਨੈ ॥
 ੯ ॥ ਸਕਲ ਤੁਮਾਰੀ ਅਗਿਆ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਉਜਿ ਉਥਾ ਪੋਰਿ ਉਵਰਤਾ ਹੀ ॥ ਜੋ ਮਿ

ਥਾਕਿਉਕੀਏਬੇਟਾਯਾਕੋਮੋਹਿਬਤਾਵਹੁਬੇਟਾ॥੧੦॥ਦੁਇਬਿਧਿਬਚਨਬ
 ਫੇਸੀਦੇਹਾਵੈਹੈਸਤਿਕਿਧੋਪ੍ਰਭੁਏਹਾਏਪੁਰਨਸੀਦੇਹਮਿਟਾਵੇ॥ਏਕਭਾਂਤਕੇਬ
 ਚਨਸੁਨਾਵੇ॥੧੧॥ਯਾਬਿਧਿਪਰਮਗਿਆਨਬਿਸਤਾਰੇਅਪਨੇਕਚੇਜੀਵਨਿ
 ਸਤਾਰੇ॥ਸੁਨਿਉਧਵਕੀਅੰਸੀਬਾਨੀ॥ਤਬਬੇਲੇਸ੍ਰੀਸਾਗੰਗਾਪਾਨੀ॥੧੨॥ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨੇਵਾਚਾਉਧਵਪ੍ਰਮਗਿਆਨਅਬਕਹੈ॥ਤੇਰੇਸਭਸੀਦੇਹਹਿਦਹੀ॥ਮੈਭੁ
 ਖੇਹੈਤੀਨਉਪਾਇ॥ਕਰਮਅਰੁਭਗਤਗਿਆਨਸਮਝਾਇ॥੧੩॥ਜਿਉਜਕੇਦੇ
 ਖਿਓਅਧਕਾਰਾ॥ਤਕੇਤੈਸੇਕੀਓਬਿਚਾਰਾ॥ਜੇਭੁਖੇਸਭਹਨਕੇਰਗਿਆਨ॥

ਤੇਤੇ ਬਿਖੀ ਅਨਤ ਜੈਨ ਅਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਤੇ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਛੁਡਾਉ ॥ ਏਕ ਰਿਗ ਜ
 ਨ ਅਧਠ ਹਰਾਉ ॥ ਤਾਤੇ ਬਚਨ ਸਕਲ ਮਮ ਸਤਾ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਹੁਨ ਹਿਅ ਸਤਾ ॥ ੧
 ਪਰੁ ਏਸ ਕਲ ਰਾਜਾ ਨ ਕੇਕ ਬਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਨ ਲਹੈ ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਵਰਨਾ ॥ ਏਤੁ ਮਸਿ
 ਛੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਕਛੁ ਸੀ ਦੇਹ ਨ ਅਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਭਵ ਚੁਖ ਜੁ ਹੋਤੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਮ ਦਹੈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਕਲ
 ਤਾਜੇ ਬਿਰਹੁ ਏਰਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੋ ਏਕ ਰਨੇ ਬ
 ਹਮ ਬਿਚਰਾ ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਬਿਖੇ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਮ ਨ ਹੀ ਭੁਨੈ ॥

੧੭੮

੫

੮

ਪਰਮਮਗੁਨਸੁਨਕਾਰਿਸੁਖਮਾਨੈ॥ ਮੇਰੇਬੁਝਨਰੁਲੇਕਾਰਿ॥ ਮਾਨੈ॥ ਤੁਕੋਰਗਤਜੇਗ
 ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਐਸੇਜਨੈਤਤੁਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਅਰੁਜੇਬਿਖੀਅਨਕੇਆਧੀਨ॥ ਤਿ
 ਨਕੇਉਦਅਜੇਲੇਲੀਨ॥ ਕਥਾਸੁਨਨਕੇਨਹਿਅਵਕਾਸ॥ ਅਰੁਮਾਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਅ
 ਰੁਆਸ॥ ੨੦॥ ਤਿਨਕੇਕਰਮਜੇਗਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਿਨਤੇਅੰਰਨਸਿਰੇਉਪਾਈ॥ ਏਤੀ
 ਨੇਭਾਖਤਹੀਤੋਪੇ॥ ਨਿਹਚਲਰਿਤਕਾਰਿਸੁਨੀਓਮੇਪੇ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕਰਮਜੇਗਬਿਸ
 ਤਾਰੇ॥ ਬਿਖਈਜੀਵਨਕੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਬਹੁਬਿਧਿਗੁਣਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਕਥਾਪ੍ਰਸੰ
 ਗਬਹੁਬਿਧਿਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਿਨਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜੋਲੇ॥ ਕਰਮਜੇਗਨਹੀਤਜੀਏਤੋਲੇ॥

ਅਰੁਜੋਲੋਨਹਬਦੈਬੈਰਗਾ॥ਬਿਖੀਅਨਕੋਨਮਿਟੈਅਨੁਰਾਗਾ॥੨੩॥ਤੋਲੋਕਰਮ
 ਜੇਗਨਹੀਤੁਜੈ॥ਕਰਮਨਹੀਕਰਮਕੋਰੁਜੈ॥ਅਪਨੇਪਰਮਮਾਹਿਬਿਰੁਰਹੈ॥ਕਬ
 ਹੁਰੂਲਿਨਖੇਧਨਹਿਗਹੈ॥੨੪॥ਜਗਮਹੋਛੋਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈ॥ਸਕਲਕਰਮ
 ਮਮਹਿਤਾਬਿਸਤੁਰੈ॥ਮਨਤੇਇਛੁਸਕਲਮਿਟਾਵੈ॥ਸੋਜਨਸ੍ਵਰਗਨਰਕਨਹਿ
 ਜਾਵੈ॥੨੫॥ਐਸੇਗਯਨਭੁਗਤੁਕੋਲਹੈ॥ਤਾਤੇਕਰਮਕਾਲਆਵੈ॥ਉਧੁਇਹ
 ਨਰਤਰੁਹੈਐਸੋ॥ਸਕਲਸ੍ਰਿਸ੍ਰਮੀਨਹੀਜੈਸੋ॥੨੬॥ਸ੍ਵਰਗਲੋਕਕੇਬਾਂਛੈਯਾਕੋ॥
 ਪਰੁਕਿਵਹੀਨਹਿਪਾਵੈਤਾਕੋ॥ਗਯਨਭੁਗਤੁਯਤੁਨਕਰਲਹੈ॥ਐਰਸਭੁਨਤੁਭਿ

ਚੰਡਵਜਲਬਹੈ॥ ੨੭॥ ਜੇਐਸੇਮਾਨਵਤਨਪਾਵੈ॥ ਸੇਸਮਸਤਕਾਮਨਾਮਿਟਾਵੈ॥
 ਤਜੈਨਖੇਧਸਕਲਹੀਕਰਮ॥ ਅਰੁਕਾਮਨਾਸਹਤੁਜੇਧਰਮ॥ ੨੮॥ ਅਰੁਫਿਰ
 ਨਿਰਨਹਿਬਾਛੈਦੇਹਾ॥ ਪਰਮਰਤਨਹਿਖੋਵੈਦੇਹਾ॥ ਜਦੀਪਬਹੁਰਿਓਨਰਤਨਪ
 ਵੈ॥ ਪਰਕਛੁਗਯਾਨਾਦਿਕਨਰਹਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਕੁਲਲੋਗਾ॥
 ਗਯਾਨਾਮਿਟਾਵੈਕਰਸੀਜੇਗਾ॥ ਖਾਨਪਾਨਮਾਦਕਬਹੁਮਧੈ॥ ਬਾਲਾਪਨਤੇਤਾ
 ਕੀਬਾਂਧੈ॥ ੩੦॥ ਤਾਤੇਜੋਲਗਾਨਾਹੀਮਰੈ॥ ਤੋਲਗਾਜਤਨਪ੍ਰਥਮਹੀਕਰੈ॥ ਯਾਤਨਕੋ
 ਮਿਥਾਕਾਰਿਮਾਨੈ॥ ਅਰੁਪੁਨਬ੍ਰਹਮਾਦਨਕਰਜਨੈ॥ ਤਾਤੇਜਤਨਨਿਰੰਤਰਕਰੈ॥

ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਹੁੰਦੇ ਧਰੇ ॥ ਯਾਤਨ ਮੇਅ ਸਕੂਨ ਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਓਪਾਇ ਮੁਕਤਿ ਕਾਸੇਈ ॥
 "੩੨" ਜਪੁ ਪੰਛੀ ਤਰਬਾਸਾ ਕਰੈ ॥ ਤਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਅਨਧਰੈ ॥ ਅਰੁ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿਕਾ
 ਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਕੋ ਹੁੰਦੇ ਦਯਾਨ ਹੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗ ਜੋ ਪੰਛੀ ਪਰੈ ॥ ਤਉ ਤ ਕੈ ਬ
 ਸਹੁ ਏਕ ਰਿਖਰੈ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿਤੁ ਆਗੈ ॥ ਕਾਟ ਤ ਦੇਖ ਆਪੁ ਉਨੁ ਭ
 ਗੈ ॥ ੩੪ ॥ ਆਪੇ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਹਾਂ ਰਹੈ ਤਹ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਨਰਤ
 ਨਤੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਪੰਛੀ ਕੀ ਓਅਗਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥
 ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਬਚੈ ਬਾਰਾ ॥ ਐਸੇ ਦੇਖ ਧਰੈ ਅਨਤਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਤੁਯਾ ਗੈ ਤਰਕਾ ਬਾਸਾ ॥

੩੬॥ ਸੋਮੇ ਮਾਇਬ ਸੇਰਾ ਕਰੈ ਤਤੇ ਬਹੁ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ਅਨਵਤਨ ਭੁਵਸਾ ਗਰਨ
 ਵਾ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਯਹੁ ਪਾਵਾ ॥ ੩੭॥ ਯਾ ਮੇਰੁ ਰਖੇ ਵਟ ਸੁਖ ਦਈ ॥ ਸਾਨ ਕੁਲ
 ਮੇ ਪਵਨ ਸਹਾਈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਪ ਕੇ ਜੋਨ ਹੀਤ ਰੈ ॥ ਨਾ ਵਛੋ ਬਿਭੁਵਸਾ ਗਰ ਰੈ ॥ ੩੮॥
 ਤਾ ਕੇ ਅਤਮ ਪਾਤੀ ਮਾਨੇ ॥ ਦੂਜੇ ਅਤਮ ਪਾਤਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਭਵ ਤੇ ਹੋਇ
 ਸੁਕਤਾ ॥ ਦੁਖ ਮੇ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੈ ਰਕਤਾ ॥ ੩੯॥ ਸੋ ਸਮਾਜਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਅਤੁ
 ਨਿਹਚਲੁ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਪਾਰਤ ਅਚਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਤਰ ਹੋਇ ਨ ਸੋਈ ॥
 ੪੦॥ ਏਕੈ ਬਾਰਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕੁਮਕੁਮਾ ਸਕਲ ਉਪਾਧਨ ਟਾਰੈ ॥ ਕਛੁ ਕਛੁ

ਅਸਪੁਰਾਵੈ ਮਨਕੀ ॥ ਹਿੰਦੈ ਧਾਰੈ ਮੂਲ ਕਟਨਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਵੈ ਸੋ ਤਜ ਬੇਕੇ ਹੇਤ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਆਗੈ ਫੁਲਕੀ ਅਵਧ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਿਖਾਇ
 ਬਿਕਤ ਉਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਅੰਸੇ ਕ੍ਰਮ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁ ਧਾਰੈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ
 ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗੁਨ ਹਿਰਦੈ ਨ ਆਨੈ ॥ ਸ੍ਰਾਸ ਜੀਤ ਮਨਕੀ ਗਤ ਭੁਨੈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਨ
 ਜੀਤ ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਮ ਉਪਾਇ ॥ ਯਾ ਤੇ ਮਨ ਗਤ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜੈਸੇ ਅਵਸਤੁ ਰੰਗ ਮੋਹ
 ਈ ॥ ਅਸ੍ਵਧਾਰ ਬਸਹੈ ਇਨ ਸੇਈ ॥ ੪੪ ॥ ਤਬ ਤਾਪਰ ਚਫੁਕੈ ਅਸ੍ਵਾਰਾ ਹਠਨ
 ਹਿਕਰੈ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ॥ ਕਛੁ ਪੈ ਕੋਰੁ ਕ੍ਰਿਸ ਹਿਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ਪੀਛੈ ਦੇਚਾ ਬਕਟੋਰਾਵੈ ॥

੪੫॥ ਐਸੀ ਬਿਧ ਤੁਰੰਗੀ ਬਾਸਿ ਕਰੈ ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਗਿਰ੍ਹਾ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਮਨ ਧਰੈ ॥ ਸਾਂਖ ਬਿਚਾਰ
 ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਬਿਧ ਇਹ ਜਗ ਉਪ ਜੈ ਮਰੈ ॥ ੪੬॥ ਤਤਨ ਕੀ ਉਤਪਤ ਬਿਚਰੈ
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਮਨ ਧਰੈ ॥ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਰੇ ਕੀ ਦੇਖੈ ॥ ਮਾਪ ਕੌਪ ਰੇ
 ਸਕਲ ਤੇ ਲੇਖੈ ॥ ੪੭॥ ਯਾ ਬਿਧ ਜੋ ਲਗਾ ਮਨ ਬਸਹੈ ॥ ਤੇ ^{ਉਤ} ਲਗਾ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰੈ ਜੋਈ
 ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਸਾਂਖ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਦੈ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ੪੮॥ ਤਬ ਸਬ ਹੀ ਤੇਹੋ
 ਇ ਬ੍ਰਿਕਤਾ ॥ ਮਨ ਮੇ ਮੇਹੈ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ਜੋਗ ਪੰਥ ਜੇ ਅਸਟ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਰੁ ਏਹ ਅਤ
 ਮਦੇਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੯॥ ॥ ਮਰੁ ਮਾਸੁ ਦਨ ਕੀ ਰਤਨ ਪ੍ਰਯਾਨਾ ॥ ਮਨ ਜੀਤਨ ਕੇ ਪੰਥ ਨਾਨਾ ॥

ਜੋਗ ਅਰੁ ਸਾਂਖ ਭਗਤ ਏਤੀਨਾ ਸਬ ਪੀਥਨ ਮੇਲੀ ਨਿਬੀਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਇਨ ਤੇ ਚੋਖੇ ੧੮੨
 ਕਛੂਨ ਕਰਣੇ ॥ ਇਨ ਪੀਥਨ ਮੇਕੋ ਅਰੁ ਸਬਣੇ ਤਾਤੇ ਕਰਨੇ ਇਹੈ ਉਪਾਇ ਜਾਤੇ ॥
 ਨਮੋ ਮੇਠਹਰਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਦੇ ਪਾਪ ਹੁਇ ਆਵੈ ਸਾਵਧਾਨ ਤਾ ਉਚੈ ਠਹਰ
 ਵੈ ॥ ਤੋਹੂੰ ਅਵਰੁਨ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ॥ ਸੋਸੋ ਪਾਪ ਇਨ ਹੁਤੇ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਅਉਰ ਕਰੈ
 ਨਨਾ ਬਿਧਿ ਜੇਈ ॥ ਸੋਸੋ ਅਧਕ ਅਧਕ ਮਲਹੋਈ ॥ ਬਿਧਨ ਬੇਧ ਸਰੁਹੀ ਮਲਜਾ
 ਨਾ ॥ ਤੋਹੂੰ ਕਛੂ ਉਤਾ ਅਤਾਨੇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਬੇਧ ਏਦੀ ਨੇਵੇਇ ॥ ਜਾਤੇ ਬੇਧ
 ਨਰਹੀ ਸਰੁਕੇਇ ॥ ਬੈਤੇ ਬਹੁ ਆਰੰਭੁਨ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਬਿਧ ਬਿਚਰੈ ॥ ੫੪ ॥

ਤਾਪਿਛੈ ਸਭੁ ਬੀਧ ਜਨਾਉ ॥ ਕਰੇ ਅਬੀਧ ਸਕਲ ਛੁਟਕਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਅਾਰ ਏਕ
 ਹੀ ਬਰਾ ॥ ਤਤੇ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਤਤੇ ਬਿਧਨ ਖੇਧਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸਕਲ ਤ੍ਰਿਅਾਰ
 ਗਮੈ ਮੈ ਮਨ ਪਰਨਾ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧਨ ਜਨਮਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਨੇ ॥ ਅਰੁ ਬੁਢੁ ਵਸੁ ਖਤਿ ਨ ਦੁਖ ਕਰ
 ਮਾਨੇ ॥ ੫੬ ॥ ਪਰੁ ਸਮਰਥ ਤਜ ਬੇਕੀਨਾ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨ ਹਿਮਾ ਹੀ ॥ ਤੁ
 ਕੇ ਬੁਗਤ ਜੇਗਾ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਸਹਜੈ ਛੁਟੈ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਤਰ
 ਸੁਨੈ ॥ ਹਿਦੈ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੁਨੈ ॥ ਦ੍ਰਿਛ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹਿਦੈ ਮੇਰਾ ਖੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਨਾਮ ਨਿਤ ਭਾ
 ਖੈ ॥ ੫੮ ॥ ਯੋ ਜਤ ਪਾਬਿਖੀ ਅਨ ਮੇਰਹੈ ॥ ਪਰੁ ਮਨ ਬਚਕੂ ਮਾਤਿ ਅਗੋਚਰਹੈ ॥

ਸੋਨਿਤੁਰਗਤਜੇਗਾਸੋਭੁਜੈ। ਸੋਬਿਚ ਅੰਤਰਾਇਸਬਤਜੈ॥ ੫੮॥ ਤੰਤ੍ਰਪੰਥਪੁਜਾ ੧੮੩
ਬਿਸਤਰੈ॥ ਅਮਾਹਿਤਜੇਕਛੁਜੇਸੁਰੁਕਰੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਬ੍ਰਾਹਮਣਤਜੈ॥ ਅੰਗੇਰੁ
ਪਹਿਦੈਮੇਰੁਜੈ॥ ੬੦॥ ਤਾਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਅਮਾਜਨੈ॥ ਦ੍ਵੈਤਭਾਵਮਿਥਯਾਕਰਿਮਨੈ॥ ਸੀ
ਸੇਕਰਮਰੂਪਮਭੈਭਾਰੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਤਾਜੇਸੇਵਤਜਾਬੈ॥ ੬੧॥ ਜੇਦੇਖੈਸੋਹੀਕੋ
ਦੇਖੈ॥ ਸੋਬਿਨਅੰਗਕਛੁਨਹਿਲੇਖੈ॥ ਅੰਸੇਹੁਇਅਮਰੂਪਸਮਾਵੈ॥ ਯਾਹਿਯਨਾਮ
ਬਹੁਰਿਨਹਿਪਾਵੈ॥ ੬੨॥ ਤਾਤੇਜਾਕੇਮੇਰੀਭੁਗਤਾ॥ ਨਿਸਦਿਨੁਅਮਚਰਨਨਾਮੁ
ਕਤਾ॥ ਤਾਕੇਜਦਪਨਾਹੀਗਯਾ॥ ਅਰੁਨਾਹੀਬੈਰਾਗਾਨਿਦਨਾ॥ ੬੩॥ ਤਾਹੂਸੋਮੇ

ਕੋਅਨੁਸਰੈ॥ਅਤਦੁਸਤਰਭਵਜਾਰਾਤਰੈ॥ਬਰਣਅਸ੍ਰਮਕੇਧਰਮੈਕਰੈ॥ਬਹੁ
 ਤਭਾਂਤਤਪਕੋਅਨੁਜਰੈ॥੬੪॥ਨਿਜਵਿਨਗਮਨਜਾਂਪਾਬਿਚਰੈ॥ਗਹਿਬੈਰਾਗਸ
 ਕਲਗਹਿਬੈ॥ਸਾਧੈਜੋਗਾਅਸ੍ਰਾਂਗਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦਾਨਬ੍ਰਤਵਕਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥੬੫॥
 ਏਸਭੁਅਪਹੁਤੇਚਲਾਵੈ॥ਮਮਜਨਕੇਅਧੀਨਰਹਾਵੈ॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਸਕਲ
 ਸਿਰਤਾਜਾ॥ਜੇਸੇਸਕਲਨਰਨਮੈਰਾਜਾ॥੬੬॥ਭੁਗਤਮੁਕਤਪਲਨਹਿਪਰਹਰੈ॥
 ਮਮਜਨਕੀਲਿਤਸੇਵਾਕਰੈ॥ਪਰੁਜਦਪਮੈਬਹੁਬਿਧਕਰੈ॥ਭੁਗਤਮੁਕਤਕਛੁਦੀ
 ਨਚਰੈ॥੬੭॥ਪਰੁਮੇਰੇਨਿਜਜਨਨਹਿਲੇਵੈ॥ਨਿਜਪ੍ਰੇਰਤਾਪਰਮਹੈਸ੍ਰੇਇ॥

ਮੇਰੀਨਸਕਲਬਸਤੁਕੋਹੋਇ॥ ੬੮॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਯਹਸੁਖਆਪਾਰਾਜਹਨਕਲ ੧੮੪
ਕਰਮਅਧਿਕਾਰਾਮੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਨਿਸਪ੍ਰੇਹਜੁਹੋਈ॥ ਮੇਰੇਰੁਗਤਕਹਿਜੈਸੋਈ॥ ੬੯॥
ਮੇਰੇਸਮਲਛੁਨਹੈਜਾਮੇ॥ ਮੇਰੇਰੂਪਜਾਨੀਐਤਾਮੇ॥ ਸਰਤੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਮਭ
ਗਤਾ॥ ਮੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਸੇਅਨੁਰਕਤਾ॥ ੭੦॥ ਤਾਤੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਸੁਖਐਸੋ॥ ਸਕਲ
ਬਿਸੁਮੇਨਹੀਜੈਸੋ॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹਜਨੁਮੇਰੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਸਾਪ੍ਰੇਹਵੰਤਕੇਨਿਕਟਨਾਵੈ
॥ ੭੧॥ ਜੇਏਕੰਤਰੁਗਤਹੈਮੇਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਪੁੰਨਪਾਪਨਲੇਰੇ॥ ਰਾਗਦੋਖਬਰਜਤਸ
ਮਟਰਸੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਾਤੀਤਬ੍ਰਹਮਕੋਪਰਸੈ॥ ੭੨॥ ਏਮੇਤੀਨਪੰਥਬਿਸਤਰੇ॥ ਇ

ਹੁਬਹੁਤੁ ਜੀਵਨਿ ਸਤਾਰੈ ॥ ਜੇਈ ਜੇ ਸਰਨ ਆਆਵੈ ॥ ਤੇਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਇਨ ਪੰਥ ਨ ਕੋਤ ਜੈ ਕਰੈ ਕਰਮ ਆਧਿ ਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਪਸੁ ਜੀਵਨ ਕੋ ਕਰੈ
ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਕੰਧੇ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਪ੍ਰਸੰਗਾ ਦੇ ਭਾਖਾਯੰ ਉਪਾਇ ਤ੍ਰੈਨਿ ਰੂਪਣਿ ਨਾਮ ਬੀਸਮੋ ਪੜਾ
ਇ ॥ ੨੦ ॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਰਾ ॥ ਰਾਜਾਨ ਭਗਤ ਅਰੁ ਕਰਮ ਉਪਜਾਏ ॥ ਆਪ
ਮਿਲਨ ਕੋ ਵੀ ਚਿਬਤਾਏ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਤਹੀ ਪਸੁ ਅਗਯਾਨਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਛੋਡਿ ਕਰੈ ਕ
ਛੁਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਮਨਾ ਹ੍ਰਿਦੈ ਧਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਬਹੁ ਕਰਮਨ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥

ਤੇਪਸੁਦਖਨਿਰੰਤਰਪਾਵੈ॥ ਭੁਵਪ੍ਰਵਾਹਮਾਹਿਬਹਿਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਤਿਨਹਿਤਾਬਿਧਨਿਖੇ ੧੮੫
ਧਉਚਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਬਹੁਮਾਰੰਭੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਜੇਅਧਕਾਰ॥ ਤਾਮੇਬਰ
ਤੈਤਜਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਉਚੋਨੀਚੋਸਰੁਪਰਹਰੈ॥ ਅਪਨੇਕ੍ਰਮਮਾਹਿਅਨੁਸਰੈ॥ ਜੇ
ਜੇਤਿਨਤਿਨਕੇਬਿਧਆਨੇ॥ ਤਾਤੇਅਵਰਨਖੇਪੈਜਾਨੇ॥ ੪॥ ਏਕਛੁਬਸਤਬੁਧਮਤਦੇ
ਖੇ॥ ਜੀਵਪਸਨਕੇਬੀਧਨਲੇਖੇ॥ ਉਪਜੀਬਸਤੁਸਮਸਤਾਮਸੁਧਾ॥ ਪਰੁਕਹਿਭਾਖੇ
ਸੁਧਾਅਸੁਧਾ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਸਕਲਛੁਡਾਵਨਕਾਰਨਾ॥ ਮੇਯਹਕੀਨੋਬੇਦਉਚਰਨ
॥ ੬॥ ਪਾਪਛੁਡਾਇਧਰਮਗਾਹਾਉ॥ ਯਾਧੀਧੀਭਵਮਾਰੰਭਛੁਡਾਉ॥ ੬॥ ਯਹਸਮ

ਸਤੁਜਗਕੋਬੇਦਹਾਰਾਯਾਤੇਜਗਕੋਦਰਨਪਾਰਾਛਿਤਜਲਤੇਜਪਵਨਆਕ
ਸਾਸਭੁਜਗਪੰਚਭੂਤਪਰਕਾਸਾ॥੧॥ਸ੍ਰਹਆਦਿਕਥਾਵਰਪਰਜੀਤਾਪੰਚਭੂਤਕ
ਰਸਭਵਰਤੀਤਾਅਰੁਏਕੈਆਤਮਸਭੁਆਹੀਤਾਤੇਭੇਦਕਹੁਕਛੁਨਾਹੀ॥੨॥ਪ
ਰੁਤਥਾਪਮੇਭਾਖਜੋਬੇਦਾਤਾਕਰਕੀਨੇਨਾਨਾਭੇਦਾਤਿਨਕੇਸ੍ਵਰਥਸੁਖਕੋਹੇਤਾ॥
ਬਿਧਉਚਬੈਫਲਨਸਮੇਤਾ॥੩॥ਦੇਸਕਾਲਚੁਨਦੁਬਸੁਭਾਉ॥ਇਨਕੇਭਾਖੇਨਾ
ਭਾਉ॥ਏਕਨਖੇਧਏਕਬਿਧਭਾਖੇ॥ਯੋਸੀਕੋਚਆਹੀਸਭੁਰਾਖੇ॥੧੦॥ਜਜਉ
ਨੇਦੇਸਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸ੍ਰਿਗਨਾਹੀ॥ਅਰੁਜਹਾਦਿਜਸੇਵਾਨਕਰਾਹੀ॥

ਅਰੁਜੇਕ੍ਰਿਸਨਮਿਗਾਬਦੁਰਹੈ॥ ਪਰੁਮਲੇਛੁਤਹਬਾਸਾਰਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਰੁਜਦਪਤ

੧੮੬

ਪਤੁਰਕਉਨਹੀ॥ ਪਰੁਮਗਾਹਰਅਦਿਕਤਿਨਮਾਹੀ॥ ਅਰੁਮਗਾਹਰਅਦਿਕਪ੍ਰ

ਹੈ॥ ਪਰੁਕੰਦਰਜਤਾਦੂਰਿਨਕਰੈ॥ ੧੨॥ ਅਰੁਕੰਦਰਜਤਾਮੇਟੀਹੋਈ॥ ਪਰੁਜੇਹੋਵੈ

ਉਸਰਸੋਈ॥ ਸੋਸੋਦੇਸਨਖੇਧਕਹੀਜੈ॥ ਤਿਨਮੇਬਾਸਾਦਿਕਨਹਿਕੀਜੈ॥ ੧੩॥ ਸੋ

ਸੋਕਾਲਨਖੇਧਕਹੀਜੈ॥ ਉਤਅਸੋਜਾਮੇਬਿਧਕੀਜੈ॥ ਬਸਤਾਦਿਕਜਲਾਦਿਕਨਿ

ਸੁਧਿ॥ ਮੁਤਾਦਿਕਨਤੇਹੋਹਿਅਸੁਧਾ॥ ੧੪॥ ਸੁਧਅਸੁਧਬਚਨਤੇਤਿਵਹੀ॥ ਸੁਖਪੇਤੇ

ਪੁਹਪਾਦਿਕਜਿਉਹੀ॥ ਤਬਹੀਪਾਕਕਰਕੇਸੋਸੁਧਾ॥ ਬਹੁਤਕਾਲਕੋਹੋਇਅਸੁਧਾ॥ ੧੫

ਤਿਨਤੇਮੇਰਦੇਸਸੁਚਯਾਨ॥ ਤਿਨਮਾਹੀਬਾਸਾਦਕਠਾਨ॥ ਅਰੁਜਕਾਲਪ੍ਰਮੋਨਹੀ॥ ਸੁਤਕਾਮਾਦਰੁਏਜਾਮਾਹੀ॥

ਕਹੰਦੁ ਮਸਾਨ ਅਸੁਧਾ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸੁਧਾ ਭੂਮੇ ਜੋ ਬਰਖਾ ਜ ਲਹੈ
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇ ਜੋ ਪੈਸੇ ਏਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਂਤਿ ਐ ਰਭ੍ਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਧਾ ਅਸੁਧ ਭੁੰਦੁ
 ਹਿਚਾਨੈ ॥ ਬਿਨਾ ਇਸਨਾਨ ਸੁਧ ਬਾਲਾ ਦਿਕਾ ॥ ਇਸਨਾਨਾ ਦਿਕਾ ਸੁਧ ਜੁਵਾ ਦਿਕਾ ॥
 ੧੮ ॥ ਜੀਰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਅਪਨ ਕੇ ਸੁਧਾ ॥ ਦੁਬਵੈ ਤਕੇ ਪਰਾ ਅਸੁਧਾ ॥ ਐਵੇ ਸਕਲ ਸ
 ਕਤ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ਸੁਧਿ ਅਸੁਧ ਹਿਕੀ ਬਿਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਸ ਬਕਾਲ ਦੇਸ ਅਨੁਸਾ
 ਰਾ ॥ ਬਿਧਿਨ ਖੋਧ ਕਹੈ ॥ ਬਿਸਥਾਰਾ ਪਤੁਰੁ ਪਾਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਗਜ ਦੇਤਾ ॥ ਤੇ ਲਗਾ ਪ੍ਰਤਿ
 ਮਾਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਲਾ ਗਨਿ ਜਲ ਮਾਟੀ ਬਾਈ ॥ ਜਬ ਜੋ ਗਹੈ ॥ ਸਿਪਕਰਾਈ ॥

ਅਰੁਜੇਕਛੁਲਾਰਾਯੋਦੁਬਰੀਧਾ ਜੋਲਗਧੇਹੇਮਿਟੈਨਰੀਧਾ॥ ੨੧॥ ਤੋਲਗਿਜਾ
 ਨਿਅਸੁਧਨਗਾਹੀਏ॥ ਰੀਧਗਾਏਤੇਨਿਰਮਲਕਹੀਏ॥ ਸਕਤਿਅਵਸਥਾਤਪਾਇਸ
 ਨਾ॥ ਸਿਸਕਰਸੁਭਕਰਅਰੁਦਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਮਮਸੁਮਿਰਣਤੇਹੋਵੈਸੁਧਾ॥ ਕਰੈਅੰਨਿਬਾ
 ਹੋਹਿਅਸੁਧਾ॥ ਮੇਰੇਮੰਤ੍ਰੁਲੀਏਬਿਧਿਜਾਨੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਬਿਹੀਨਨਖੇਧਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੩॥
 ਅਰਪੇਮੋਹਿਸੁਧਿਸਬਕਰਾ॥ ਕਰੇਬਿਪਰਜੇਹੋਹਿਅਧਰਮਾ॥ ਵੇਸ੍ਰਕਾਲਕਰ
 ਮਅਰੁਕਰਤਾ॥ ਦ੍ਰਬਿਮੰਤ੍ਰੁਏਖਟਾਚਰਤਾ॥ ੨੪॥ ਹੇਜੋਸੁਧਿਹੋਹਿਤੋਸੁਧਾ॥ ਏਅ
 ਸੁਧਤੋਹੋਇਅਸੁਧਾ॥ ਅਰੁਕਹੂੰਹੋਵੈਸੁਧਿਅਸੁਧਾ॥ ਕਹੂੰਅਸੁਧਿਯੋਹੋਵੈਸੁਧਿ॥ ੨੫॥

ਸੁਧਿਅਸੁਪਰੇਟਹੈਜਕੇਰਾਗਾਵੈਖਹੈਰਾਤਕੈਜੇਕਹੀਏਉਚੇਕੋਕਰਮ॥
 ਨੀਚੇਕੋਹੈਉਚੇਅਪਰਮ॥ ੨੬॥ ਅਰੁਜੇਕਛੁਪਰਮਨੀਚੇਕੋਸੋਈਹੈਅਪ
 ਰਮਉਚੇਕੋਤਾਹੀਤੇਦੋਉਕੁਮਜਾਨੈ॥ ਮੇਰੇਭਗਤਕਦੇਨਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੭॥
 ਜੇਕਬਹੁਬਿਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਲੀਜੈ॥ ਲੇਉਚੇਨੀਚੇਕੋਦੀਜੈ॥ ਤੋਤਿਨਮੇਤੋਰੇਦਨ
 ਹੋਈ॥ ਅਰਛੇਅਮਰਏਕਸਮਦੇਈ॥ ੨੮॥ ਯੋਬਿਧਿਨਿਖੇਪਉਹੋਵੈ॥ ਉਚਨੀ
 ਚਕੀਓਰਨਜੇਵੈ॥ ਪਾਰਿਏਦੋਉਹੈਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਆਪੁਬਿਚਾਰੇਅੰਤੁਆਹੀ॥
 ੨੯॥ ਨੀਚੇਨੀਚਕਰਮਅਚਰੈ॥ ਮਦਰਾਪਾਨਾਟਿਕਉਕਰੈ॥

ਤੋਹਿਉ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਨਹੀ॥ ਸੇ ਨਿਤ ਹੀ ਤੇ ਦੁਖ ਏ ਮਾਹੀ॥ ੩੦॥ ਅਰੁ ਜੋਗਾਹੀ ਕਰ
ਤਹੈ ਸੀਗਾ॥ ਰਿਤ ਕੇ ਸਮੇ ਜੁ ਵਤਿ ਪਰ ਸੀਗਾ॥ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਦੁਖ ਨ ਨਹੀ॥ ਸੇ ਨਿਤ ਹੀ
ਹੈ ਦੁਖ ਏ ਮਾਹੀ॥ ੩੧॥ ਜੈ ਸੇ ਪਰ ਜੋ ਧਰ ਏ ਮੇ ਕੇ ਈ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਪਰ ਨੇ ਕੇ ਭਯੋ ਏਈ॥
ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਚਢੈ ਹੋਊ ਚੇ॥ ਸੀਗਾ ਕਰੇ ਫਹਿ ਆਵੈ ਨੀ ਚੇ॥ ੩੨॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਗਾ ਨ
ਕਰੇ ਏ॥ ਅਨ ਕੁ ਅਬ ਚਨ ਸਕ ਲਾ ਪ੍ਰਹਰੇ ਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਪਾਣੀ ਛੋੜੈ ਕਰਮਾ॥ ਤੇ ਤੇ
ਛੁਟੈ ਪਾਵੈ ਮਰਮਾ॥ ੩੩॥ ਛੇ ਅਧਰਮ ਸਭਾਹਿ ਨ ਕੇ ਏਹਾ॥ ਸੇ ਟੈ ਸੋ ਕਮੇ ਹਸੀ ਦੇਹਾ॥ ਯਾ
ਨਿਮਿਤਿ ਮੇ ਭੇਦ ਸੁਨਾਏ॥ ਥੇਰੇ ਥੇਰੇ ਮੇ ਠਹਰਾਏ॥ ੩੪॥ ਪੀਛੈ ਭ੍ਰਮ ਕਹਿ ਸਕ ਲਾਨਿ

ਵਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਰੁਤੀ ਜੀਵਨਿ ਸਤਾਰੇ ਜਬਨ ਰਬਿ ਖਿਅਨਿ ਉਤਮ ਜਨੈ ਤਬ
ਉਲਿਮੈ ਅਸਕਿ ਹਿਠਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਤੇ ਹਿਰਦੈ ਉਪਜੈ ਕਾਅ ਤਤੇ ਤਹ ਕਲਾ
ਕੇਧਾਅ ਤਾਹੀ ਹੁਤੇ ਕੋਧ ਉਪਜਾਵੈ ਤਬ ਅਬਿਬੇ ਕਾਅ ਪੁਹੀਆਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੇ
ਅਬਿਬੇ ਕਹੈ ਸਬ ਰਾਜਾਨਾ ਤਤੇ ਪਾਣੀ ਮਿਤ ਕਸਾਨਾ ਤਤੇ ਕਾਜ ਅਕਜ
ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਸਰਿਨ ਬਹੁ ਬਿਧ ਚਿੰਤਨੈ ॥ ੩੭ ॥ ਸਬ ਪੁਰਖਾਰ ਬਹੋਵੈ ਕੀਨਾ ॥
ਨਿਸਰਿਨ ਰਹੈ ਦੁਖਿ ਤ ਅਹੁਦੀਨਾ ਤਤੇ ਸਾਝੈ ਆਪੁਨ ਆਨਾ ਮਿਥ ਜਾਜੀਵੈ
ਬ੍ਰਿਛ ਸਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜੁਲੁਹਾਰ ਕੇਹੋਵੈ ਖਾਲਾ ਸ੍ਵਾਸ ਲੇਤ ਯੈ ਥੋਵੈ ਕਾਲਾ ॥

ਅਰੁਪੁਨਿਕਹੇਕਰਅਫਲਜੇਤੇ। ਸੁਰਗਾਦਿਕਨਾਨਾਬਿਧਿਤੇਤੇ॥੩੮॥ਤੇਤੇਕ
ਹਿਕਹਿਰੁਪਜਾਈ। ਮੋਟਿਨਖੇਧਨਾਬਿਧਿਕਰਵਾਈ। ਜੈਸੇਐਖਧਕਟਕਾਪਿਯਈ
ਏ। ਬਾਲਕਕੋਲਾਰੂਦਿਖਰਈਏ॥੪੦॥ ਐਖਧਕੋਫਲਲਾਰੂਨਾਹੀ। ਐਖ
ਧਤੇਰੋਗਸਬਜਾਹੀ। ਸੁਰਗਹੇਤੇਜੇਕਰਮਾਨਿਕਰੈ। ਪੁਨਿਸੁਨਿਤਤੁਫਲਿਹਿ
ਪਰਹਰੈ॥੪੧॥ ਤੁਬਾਨਰਬਤਜਿਅਰਥਹਿਪਾਵੈ। ਸੋਮੇਰੈਨਿਹਕਰਮਸਮਾ
ਵੈ। ਅਰੁਏਜਬਤੇਜਨਮਹਿਪਾਵੈ। ਤਬਤੇਆਪੁਹਿਬਿਖਜਕਮਾਵੈ॥੪੨॥ ਪੁਰੁਕ
ਲੜਕਟੈਬਰੁਪੁਨਾ। ਇਨਕੋਹੇਤਚਹੈਸੁਖਨਾਨਾ। ਆਪੁਆਪੁਕੀਕਰੈਅਨਰਥ॥

੧੮੨

॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਰਖ ਜਾਨੈ ਅਰਥਾ ॥ ੪੩ ॥ ਅੰਸੇ ਯਾ ਬੁਢ ਮੇ ਨਿਤੁ ਰੁਰ ਮੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਜਾਨੈ
 ਖਕੇ ਅਰ ਮੇ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਰੁਰ ਮਤ ਦੇਖੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰੁ ਦਿਖਿ ਤਲੇਖੇ ॥ ੪੪ ॥
 ਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥ ਰੁਕਾ ਅਨ ਕਦੇ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਤੋ ਸਬ
 ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈਸੇ ਕਰਮ ਰੁਕਾ ਅਬ ਖਾਨੈ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰਿਜੇ ਕਛੁ ਸੁਤਿ ਮਾ
 ਹਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਅਰੁ ਕਾ ਅਬ ਤਾਏ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਛੁਰਾਵਨ ਕਾਰਣ
 ॥ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕੀਨੇ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੪੬ ॥ ਅੰਸੇ ਬੇਦਤ ਤੁਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਰਖ ਪੁਖ
 ਤ ਬੈਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਫੁਲਾਨਿ ਹੇਤੁ ਮਾਰੀ ਬੈ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਦੇ ਨ ਛੁਟੈ ਰੁਰਮਾ ॥ ੪੭ ॥

ਕ੍ਰਮੀਕ੍ਰਿਪਣਲੋਰੁਆਧਿਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਨਾਅਕੁਲਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ ਫੂਲਹਿਮਾਹੀ ੧੬
ਫੂਲਕਰਿਮਾਨੈ॥ ਕਾਅਨਿਲਾਗਿਤਤੁਨਹਿਜਨੈ॥ ੪੮॥ ਮੇਤਿਨਕੇਨਿਤਹਿਰਦੈਆ
ਹੀ॥ ਪਰਿਤੋਹੁੰਤੇਜਾਨੈਨਾਹੀ॥ ਜਾਤੇਯਹਸਬਜਗਤਪਸਾਰਾ॥ ਅਰੁਸਮਸਤਜਾ
ਕੀਆਧਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਜਾਕੀਸਕ੍ਰਿਪਾਇਸਬਬਰਤੈ॥ ਰੁੰਬਕਸੀਗਲੋਹਾਜੁਨਿਰ
ਤੈ॥ ਜਾਕੀਆਗਜਾਸਬਹੀਆਨੈ॥ ਕੋਈਅਰਜਾਦਨਹਿਭੁਨੈ॥ ੫੦॥ ਮੇਜੇਮੇ
ਧਰਗਟਸਬਈਸਾ॥ ਜੈਸੇਸਕਲਦੇਹਮੇਸੀਸਾ॥ ਪਰਿਤੇਕਾਅਕਰਸਤੁਆਮੀਧਾ॥
ਨਾਮੁਹਿਦੇਖੈਅਰਬਹਿਬੰਧਾ॥ ੫੧॥ ਜੈਸੇਨੈਨਰਗਮੇਹੋਵੈ॥ ਆਗੈਹੋਤੀਬਸਤੁਨਜੇ

ਵੈਯੋ ਅਰਿਯਾਨ ਅੰਧਕਰ ਮਿਸ੍ਰਾ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਨਿਕਟ ਮੇਏਸ੍ਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤੈਥੋਂ ਬਿਨਾ ਮ
ਮਤੇ ਨਜਾਨੈ ॥ ਹਨਿ ਜੀਵ ਨਿਜ ਰਾਜਾ ਵਿਕਠ ਲੈ ॥ ਤੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹਿਹ ਨੈਪ ਰਲੈ
ਕਾਜ ਨਾਜ ਨਾ ਮਠੈ ਪਾਵੈ ਸੇਕਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜਬ ਜਬੇ ਬਹੁ ਹਿੰਸਾ ਦੇਖੀ ॥ ਹਨਿ ਹਨਿ ਜੀ
ਵਜੀ ਵਿਕਾਪੇਖੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇਹੇ ਤੁਕ ਹੀਯ ਹ ਬਾਨੀ ॥ ਹਿੰਸਾ ਜਗਾ ਹਿਮਾ ਹਿਬ ਖਾਨੀ ॥ ੫੪ ॥
ਪਸੁ ਬਧੈ ਕਜ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਖੁਯੋ ॥ ਐਰਸਾ ਸਤ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਾ ਖੁਯੋ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਮੇਠ
ਹਰਾਵੈ ॥ ਤਬ ਪੁਨਿ ਬੁਦੈ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੫੫ ॥ ਯਾਨ ਮਿਤ ਪਸੁ ਹਿੰਸਾ ਭਾਖੀ ॥ ਸੇ ਸੁਰਖ
ਨਿਤ ਤੁਕ ਰਿਖਾਖੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰਾਨ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕਾਮ ਨਾ ਪ੍ਰਿਦੈ ਮੇਧ ਰੈ ॥ ੫੬ ॥

ਪਸੁਹਿ ਸਾਕਰਿ ਕਰੈ ਬਿਉਹਾਰਾ ਜੇ ਜੇ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਦੇਵ ਪਿਤ੍ਰ ਭੂਤਨ ਕੋ ਭਜੈ ॥ ੧੬ ॥
 ਉਰਤੇ ਸੁਖਾਇ ਛਾਨ ਹਿਤ ਜੈ ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਪਨ ਤੁਲ ਸੁਰਗਾ ਦੇ ਕਲੋਕਾ ਤਿਨ ਕੋ ਉਤਮ
 ਸੁਨਿਯਾ ਲੋਕਾ ਤਿਨ ਕੀ ਏਛਾ ਹਿਰਦੈ ਪਰੈ ॥ ਦ੍ਰਬਿਖਰ ਚਿਕਰਾ ਨਿਬਿਸਤਰੈ ॥
 ੫੮ ॥ ਬਿਘਨ ਹੋਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਨਿਆਹੀ ॥ ਸੁਰਗਾ ਦੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਕੋਈ
 ਸਾਇਰ ਪਾਰਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਧਨ ਹਿਤ ਗ੍ਰਹ ਕੇ ਧਨ ਹਿਲ ਗਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥ ਪੀਛੈ ਪਰੈ ਬਿਘਨ
 ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਤੇ ਦੂਨ ਤੇ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤੁਜੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਉਪਾਵੈ ॥ ਤੇ ਪਸੁ ਦੁਹੈ ਲੋਕ ਤੇ
 ਜਾਵੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਤਿ ਕਜੇ ਤੇ ਦੇਵ ਨਿਭੁ ਜੈ ॥ ਜਖਮਾ ਦੇ ਕਾਨਿ ਰਾਜ ਸੀ ਜੈ ॥ ਤਾਮਸ

ਭੂਤਪ੍ਰੇਤਬਹੁਸੇਵੈ ਤਨਅਨਧਨਾਤਿਨਤਿਨਕੋਦੇਵੈ॥੬੧॥ ਈਹਜਗਬਹੁਤਬਿਧ
ਕੀਜੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਨਿਬਹੁਤਦਛਨਦੀਜੈ॥ ਤਤੇਸੁਰਬਾਹਿਕਸੁਖਪਈਏ॥ ਤੁਹਾਂਬਹੁਤ
ਬਿਧਭੋਗਕਮਾਈਏ॥੬੨॥ ਪੁਨਜਬਹੇਵੈਤਿਨਕੋਅੰਤਾ॥ ਤਬਹੁਜੈਭੂਵਮੈਧਨਏ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਤਿਕਾਅਨਾਕਰੈ॥ ਤਿਨਨਮਿਤਕਰਅਨਬਿਸਤਰੈ॥੬੩॥ ਤਿਨਕੋਮੰਗੀ
ਬਾਤਨਭਾਵੈ॥ ਭੁਗਤਿਕਹਾਤੇਹ੍ਰਿਦੈਆਵੈ॥ ਜਦਪਥੇਦਕਰਅਓਚਰੈ॥ ਧਰਮਆਰੁ
ਅਰਥਕਾਅਬਿਸਤਰੈ॥੬੪॥ ਪਰੁਤਥਾਪਬ੍ਰਹਮਾਹੀਬਤਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਦੂਜੇਸਕ
ਲਛੁਡਾਵੈ॥ ਪਰੁਸ੍ਰੁਤਕੋਅਮੈਨਾਹਿਜਾਨੈ॥ ਤੇਕਛੁਮੰਗੈਅੰਰਬਖਾਨੈ॥੬੫॥

ਸਬਦਬ੍ਰਹਮ ਅਹ ਦੁਰਬੋਧਾ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਲਹੈ ਨ ਸੋਧਾ ਸੁਛੁ ਅਸੁ ਲਹੁ ਪਦੇ ਇਜਾ ॥੬੨॥
 ਕੋ ਅਸੋ ਬਿਨੁ ਭੇਦੁ ਲਹੈ ਕੋ ਤਾ ਕੋ ॥੬੩॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸਰੂਪ ਪਰਾਤਿ ਸੁਨਾਮ ਪਸ ਅੰਤੀ ਕੋ ਅ
 ਨਮੋਧਾਮਾ ਤੀਜੀ ਕੰਠ ਅਧਾਮਾ ਮੂਲਾ ਚੋਬੀ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਖਰੀ ਸੁਲਾ ॥੬੪॥ ਭੇਦਤੀ
 ਨ ਕਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਤਾਤੇ ਅੰਗੇ ਅੰਗ ਬਖਾਨੈ ਅੰਤ ਪਾਰ ਕੋਈ ਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ
 ਸਾਇਰ ਬਾਹਿਓ ਨ ਹਿ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਅਤ ਗੰਭੀਰ ਅਰਥ ਹੈ ਯਾ ਕੋ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨ ਜਾ
 ਨੈ ਤਾ ਕੋ ਅੰਸ ਬੁਨ ਨ ਕੋ ਅੰਤ ਰਜਾ ਅੰਸ ਸਕਤੁ ਅਨੰਤ ਸਕਲ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥੬੬॥
 ਸਰੁ ਮੇਥਾ ਪਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪਾ ਲਿਪਤ ਨ ਕਤਹੂੰ ਪਰਾਮਾਨੁ ਪਾਸੋਈ ਬਖਾਪਕ

ਸਭੁਨਨਮਾਹਿ॥ ਸਬਦਰੂਪਦੂਜਾ ਕੇਨਾਹਿ॥ ੧੦॥ ਕਵਲਨਾਲਮੇਤੀਤੁਜੈਸੇ॥ ਸਬ
 ਦਰੂਪਸਭੁਹਨਮੇ॥ ਮੇਸੇ॥ ਸੇਈਪ੍ਰਗਟਯੋਬਹੁਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਮੁਲਕਰਹਿਦੇਹੁਤੇਮੁਖ
 ਦੁਆਰਾ॥ ੧੧॥ ਜਿਉਮਕਰੀਤੀਤਨਬਿਸਤਾਰੈ॥ ਕਰਿਬਿਸਤਾਰਬਹੁਰਸੀਘਰੈ॥ ਬੇ
 ਦਰੂਪਤਿਉਮਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਮੂਲਾਮਾਕਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਤਾਤੇਅਛਰਬਹੁਤ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਿਨਤੇਛੰਦਵਾਰਨਹੀਪਾਰਾ॥ ਚਰਚਰਅਛੁਅਧਕਾਰੀ॥ ਛੰਦਹੋਤ
 ਐਸੀਬਿਧਿਜਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਏਕਹੁਤੇਇਉਹੋਇਅਨੇਕਾ॥ ਬਹੁਰਿਓਸਕਲਏਕਕੇ
 ਏਕਾ॥ ਗੋਤ੍ਰੀਕੇਅਛਰਚੈਬੀਸਾ॥ ਉਮੁਕਛੰਦਅਸੁਅਰੁਬੀਸਾ॥ ੧੪॥ ਜੇਬਤੀ
 ਦਛੰਦ

ਸਾਅ ਨੁਸ੍ਰਪਸੇਰੈ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਤੀਸਾਖਟਕੋਹੈ ਪਰਿਗਤਨਾਅਖਰਚਾਲੀਸਾ॥ ੧੬੩
 ਬ੍ਰਿਹਤ੍ਰਿਸ੍ਰਕੋਚੈਟਾਲੀਸਾ॥ ੧੪॥ ਜਗਤੀਛੰਦਾਅਸ੍ਰਚਾਲੀਸਾ ਕਹਤਪਾਰਨ
 ਹਿਕੋਟਬਰੀਸਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਬੇਦਬਿਸਤਾਰਾ ਜਾਕੋਕਛੂਦਾਰਨਹੀਪਾਰਾ॥
 ੧੬॥ ਕਹਾਰ੍ਹਿਵੈਮੈਕਹਾਬਤਾਵੈ॥ ਏਕੈਅੰਤਕਹਾਠਹਰਾਵੈ॥ ਅੰਸੰਮਤੋਨਜਾਨੈਕੋ
 ਈ॥ ਅੰਬਿਨਭਾਵੈਬਿਧਨਹੋਈ॥ ੧੭॥ ਜਗਰੂਪਕਰਿਸੋਕੋਰਾਖੈ॥ ਸਕਲਦੇਵ
 ਅੰਸੋਕੋਭਾਖੈ॥ ਮੇਰੇਹੋਤਕਰਅਕਰਾਵੈ॥ ਮੋਤੇਉਪਜੇਸਕਲਬਤਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਅੰਤੁ
 ਸਕਲਕੋਭਾਖੈਨਾਸਾ॥ ਸੋਕੋਕਹੈਨਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਨਾਰੂਪਨਿਬ੍ਰਿਥਾਜਨਾਵੈ॥

ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਹਿਸਕਣਸੁਨਾਵੈ॥ ੭੮॥ ਜੈਸੇਸਾਂਪਜੇਦਰੀਮਾਹਿ॥ ਯੇਸੁਜਗਤਬ
ਤਾਵੈਮਾਹਿ॥ ਅਕੋਨਿਤਨਿਰੰਜਨਭਾਖੈ॥ ਅੰਜਨਸਕਣਦੂਰਿਕੁਰਿਰਾਖੈ॥ ੮੦॥ ਸੁ
ਤੇਸੁਤਨ੍ਰਿਤਸੋਹਿਬਤਾਵੈ॥ ਪਰਾਇਹੁਤਤਨਕੋਈਪਾਵੈ॥ ਸੋਪਾਵੈਜੇਮਮਾਘੀਨਾ
ਹੈਨਿਹਕਾਮਸੋਹਿਲੈਲੀਨ॥ ੮੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯੇਸੁਨਕਬਸੁਤਤਤਕੋਉਪਵਲਾਯੋ
ਅਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਕਰੀਪੁਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਜਾਤੇਛੂਟੇਦੰਦਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ**
ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀ **ਭੁਗਦਨ ਉਪਦ੍ਰਸ਼ੰ** ਬਾਵੇਭਾ **ਖਾਯੰ** ਇਕ ਬੀਸ
ਮੋਘਿ॥ ੨੧॥ **ਉਪਦ੍ਰਵਾਚ**॥ ਹੇਦੇਵੇਸਤੁਤਹੈਕੇਤੇ॥ ਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ

ਮੋਕੋਤੇਤੋ ॥ ਜਿਨਕੋਚ ਚਿਤ ਸਕਲ ਸੀਸਾਰਾ ਜੇਦੀ ਸੈਨ ਨਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਤੋ ਅਸੁ ੧੯੪
 ਬਿਸਤਾਰਹੇ ॥ ਤੇਮੇ ਦੁਫਕ ਰਿਮਨ ਮੇਰਾਹੇ ॥ ਪਰਿਬਹੁਤੇ ਰਿਖ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ
 ਤੇ ਸੁਨਿਕੈ ਤਉਹੀ ਕਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤਤ ਛਬੀਸਾ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉਹੀ ਕੋਈ ਕਹੈ
 ਪਚੀਸਾ ॥ ਕੋਈ ਖਟ ਅਰੁ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ॥ ਕੋਈ ਭਾਖੇ ਸਪਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਨ
 ਵਕੋ ਕਰੈ ਬਥੇਕਾ ॥ ਕੋਈ ਭਾਖੇ ਦਸ ਅਰੁ ਏਕਾ ॥ ਕੋਈ ਤਤ ਬਤਾਵੈ ਖੋਰਸਾ ॥ ਅਰੁ
 ਤਿਉਏ ਕੋ ਕਹੈ ਤ੍ਰਿਭੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਭਾਖੇ ਦਸ ਅਰੁ ਸਾਤਾ ॥ ਏਰਿਖ ਮਤੇ ਸਿੰਮਿਤ
 ਬਾਖਿਯਾਤਾ ॥ ਕਉਨ ਪਚੇ ਜਨ ਲੇਲੇ ਭਾਖੇ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਮਤ ਲੈ ਰਾਖੇ ॥ ੫ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿਜੁ ਬੈਨ ਸੁਨ ਵੇ। ਤਤ ਮਤੇ ਸੇ ਸੇ ਹਿ ਬਤਾ ਵੇ। ਸੁਨਿ ਉਧ ਵਕੇ ਬੈਨ ਰਸਾਲਾ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀਧੁ ਬੇਲੇ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਹੇ ਉਧ ਵਜਿ ਉਜਿ ਉਸ ਬਭੁ
ਖੇ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਜਿਤ ਨੇ ਤਤ ਨ ਰਾਖੇ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੁਮ ਜਨੇ ਸਭੁ ਸਤਾ॥ ਤਤ ਬਿਚਾਰੈ ਸਬੈ ਅਸਤ
॥੭॥ ਮਾਯਾ ਦੇਖ ਕਹੈ ਜਿਉ ਜੇ ਤੇ॥ ਮਾਯਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਹੋ ਤੇ ਤੇ॥ ਮੇਹਿ ਦੇਖਿ ਜਿਉ ਤਿਨ
ਕੇ ਦੇਖੇ॥ ਤੇ ਸਾਸਤਈ ਮਾਥਿ ਆਲੇਖੇ॥ ੮॥ ਮਾਯਾ ਮਾਹਿ ਜੁਗਤਿ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਅਪ
ਨੇ ਅਪਨੇ ਅਤੇ ਉਚਾਰੈ॥ ਯਹਿ ਯੋਯਹਿ ਯਹਿ ਯਹਿ ਯਹਿ ਨਹੀ॥ ਕਹੈ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਆਪਨ
ਮਾਹੀ॥ ੯॥ ਯਹ ਯਹਿ ਹੀ ਹੈ ਮੈ ਜੋ ਭਾਖੇ॥ ਤੇ ਵੀ ਕਹੀ ਸਤਿ ਨ ਹਿਰਾਖੇ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ

ਮਮਮਾਯਾਗੁਰਮਾਏ॥ ਤਿਨਨਨਾਬਿਧਿਪੰਥਚਲਾਏ॥ ੧੦॥ ਮਮਮਾਯਾਕੀਸਾਕੁਮ
 ਨੰਤਾ॥ ਤਿਨਿਕੇਪੰਥਨਕੋਨਹਿਅੰਤਾ॥ ਜਬਸਮਦਮਉਰਅੰਤਰਮਾਵੈ॥ ਤਬਏਰੇਦ
 ਸਕਲਾਮਿਟਿਜਵੈ॥ ੧੧॥ ਜੇਤੇਤਤੁਸਕਲਾਯਾਕੋ॥ ਜਿਨਤੇਅਤੇਭਏਭਾਤਕੋ॥
 ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਤਤੁਉਪਜਤੇਗਾਏ॥ ਤਿਉਤਿਉਭੇਦਬਹੁਤਾਬਿਧਿਭਏ॥ ੧੨॥ ਜੇਸੇਏਕਾਬਿ
 ਰਖਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਕੀਸੀਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਛੁਸਾਖਾਬਹੁਤੇਪਰਸਾਖਾ॥ ਕਛੁ
 ਤਿਨਿਕੇਬਹੁਬਿਧਿਉਪਸਾਖਾ॥ ੧੩॥ ਤਿਨਕੇਬਹੁਤਭਾਂਤਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਪਾਤਫੁਲਾਫ
 ਲਾਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਅਰੁਤਾਬ੍ਰਹਮਿਬਰਨੈਕੋਈ॥ ਜਿਉਜਿਉਕਹੈਸਤਾਤਿਉ

ਰੁਈ॥ ੧੪॥ ਥੇਰੇ ਹੋਇ ਕਰੈ ਜੇ ਸਾਖਾ॥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਮਿ ਲੈ ਪਰਸਾਖਾ॥ ਉਪਸਾਖਾ ਸਿ
ਲਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਸਤੁ ਪੰਥ ਸਤਾ ਅਰੁ ਜੇਵੈ॥ ੧੫॥ ਯੈ ਸੀ ਸਾਹ ਬ੍ਰਿਛ ਬਿਸਤਰਾ॥
ਮਾਯਾ ਮੂਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤੁਝ ਸਕਲ ਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਉਪਸਾਖਾ॥ ੧੬॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿਉ ਬਰਣੇ ਤਿਉ ਸਤਾ॥ ਪਰੁ ਸਤੁ ਮਾਯਾ ਸਕਲ ਅਸ
ਤਾ॥ ਜਿਉ ਹੀ ਜਿਉ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨਾ ਮਾਯੋ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਤੁਝ ਤਿਨ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੭॥ ਮਾਯਾ
ਕਰ ਬੀਧ ਜੋ ਸੋ ਅਤੁ ਮਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਸਤੁ ਮਾ॥ ਏਹੈ ਦ੍ਰੈ ਅਰੁ ਤੇ ਚੀਬੀਸਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸ
ਕਲ ਛੁਬੀਸਾ॥ ੧੮॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੀਧ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਈ॥ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਮਾਯਾ ਸਤ ਨ ਹੋਈ॥

ਤਤੇਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੁਇਨਾਹੀ॥ਯੋਪਚੀਸਜਨੋਮਨਮਾਹੀ॥੧੯॥ਸਤੁਰਜਤਮਏਗੁਨ
 ਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨ੍ਰਸਰੂਪਮਾਯਾਕੇਤੇਤੇ॥ਰਜਉਤਪਤਸੰਬੁਧਕਪੂਰਿਪਾਣਾ॥ਤਾਮਸਰੂਪਰ
 ਸਤੁਹੈਕਾਲਾ॥੨੦॥ਰਜਸਹੁਤੇਕਰਮਾਪਕ੍ਰਾਹਾ॥ਤਾਮਸਤੇਅਬਥੇਕਾਮਪਾਰਾ॥ਸਤੁ
 ਕਰੁਣਤੇਉਪਜੈਗਯਾਨਾ॥ਯਹਮਾਯਾਕੇਗੁਣਹੈਨਾਨਾ॥੨੧॥ਇਨਤੇਪਰੈਆਤ
 ਮਾਮਨੋ॥ਤਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਕਰਿਜਨੋ॥ਪੰਚਬੀਸਤਾਹੀਤੇਕਹੈ॥ਅਰੁਤਿਉਹੀਸੁ
 ਨਿਐਰੈਗਾਹੈ॥੨੨॥ਸੋਹੈਕਾਲਗੁਨਨਾਬਿਸਤਾਰੈ॥ਸੂਤਰਸੂਤਾਵਸੋਸਕਲਪ
 ਸਾਰੈ॥ਤਤੇਕਾਲਰੂਪਹਰਿਜਨੋ॥ਅਰੁਸੂਤਾਵਸਹਿਤਤਹਿਮਨੋ॥੨੩॥ਤਤੇਤਤ

ਅਧਿਕਨਹੀਗਾਹੀਏ॥ ਪੰਚਬੀਸਛਬੀਸੈਕਹੀਏ॥ ਪਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਸਹਤਤੁਅ
ਹੀਕਾਧਾਤਨਆਤਾਤੇਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੨੪॥ ਕਰਣਤੁਚਾਨੈਨਰਸਨਾਘ੍ਰਾਨਾਏਪੰਚ
ਇੰਦ੍ਰੀਏਪਰਧਾਨਾ॥ ਪਾਦਉਪਸਥਚਰਨਕਰਬਾਨੀ॥ ਪੰਚਕ੍ਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਏਜਾਨੀ॥ ੨੫॥
ਮਨਦਸਹੁੰਇੰਦ੍ਰੀਕੋਰਾਜਾ॥ ਜਾਕੀਸਕਤਸਰੈਸਭੁਕਾਜਾ॥ ਛਿਤਜਲਤੇਜਪ
ਦਨਅਕਾਸਾਅਠਾਈਸਤੀਨਗੁਨਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਗਤਉਤਸਰਗਾਕਰਮਅਰੁ
ਬਚਨਾਏਪੰਚੇਇੰਦ੍ਰੀਫਲਬਚਨਾ॥ ਤਾਤੇਅਸ੍ਰਾਈਸਤਤਤਾ॥ ਅਧਿਕਨਭਾਖੇ
ਗਯਾਨੀਸਤਾ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾਅਾਟਿਬੀਮਾਯਾਏਕਾ॥ ਪੁਰਖਸਤਤੇਭੁਟੀਅਨੇਕਾ॥

ਤਨਾਸਾ ਮਹਤਤ ਅਹੀਕਾਰਾ ਏਹੈ ਕਬਣ ਸਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪੰਚਰੂਤ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੀ १੯
 ਏਹਸਾ ਕਰ ਜਰੂ ਪਥ ਕਿਰਤ ਭਏ ਖੋੜਸਾ ਸਤਰ ਜਤ ਮਗੁਣ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤਿਨ
 ਤੇਰ ਚਿਓ ਸਕਲਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਏ ਜੋਨੋ ਪੁਰਖ ਨਿਮਿ
 ਤ ਏਸਾ ਖੀਅਨੋ ਏਛਾ ਸਕਤ ਪੁਰਖ ਤੇ ਪਾਵੈ ਗੀਅ ਲਿਸਾ ਸਤਤ ਬਸਿ ਸਟ ਉਪਾ
 ਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸਪਤ ਪਾਤਕੋ ਸਭਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਆਤਮਾ ਵਿਸੁਕੇ ਆਧਾਰਾ ਸਕਲ ਤਤਾ
 ਪਤਮੇ ਆਏ ਤਾਤੇ ਏਕਨ ਸਪਤ ਬਤਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਪੰਚਰੂਤ ਮਾਪੁ ਹਿਉ ਪਜਾਏ
 ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੇਹ ਬਨਾਏ ਆਪ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਓ ਹਰਿ ਤਿਨ ਮੇ ਚੇਤਨ ਦੀਸਤ

ਤੇ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮੇ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਖਟ ਕੇ ਬਿਸਤਰਾ ॥ ਆਪੁ ਮਾਹਿ ਬਹੁ ਕਰੈ ਬਿ
ਰਹਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਪਤੇ ਜੜੇ ਤਤਾ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਤ ਸਭ ਸਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਚ
ਰਤਤ ਬਿਸਤਰਾ ॥ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਸਭ ਸੇਸਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਤਨ ਮਾਤਾ ਪੰਚਾ ॥ ਪਾਂਚੋ ਈਦ੍ਰੀ
ਮਿਲਿ ਪਰ ਪੰਚਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਮਿਲੇ ਦਸ ਸਤਾ ॥ ਤਤ ਸਪਤ ਦਸ ਜੋਨੇ ਤ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਏਕ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਜਨ ਖੇੜ ਸਤਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਅਰੁ
ਈਦ੍ਰੀ ਪੰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਅਨ ਕੇ ਪ੍ਰਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਪੰਥ ਚਲਾਵੈ ॥ ਤੇਰ
ਹੋ ਕੇ ਸਭੁ ਜਗਤ ਬਤਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਈਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚ ਏ ਭੂਤਾ ॥ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿ ਸਭੁ

ਗਤ ਅਰੁਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਏਕਾਦਸ ਕਹੈ ॥ ਤਿਵਹੀ ਤਿਵਸੁਨ ਹੁੰਦੈ ਗਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਪੰਚ

੧੮

ਭੂਤ ਅਨੁਧਾ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਅਤੁ ਅਮਿਲਿ ਨਵ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਗਕਹੈ ॥ ਜੁਗਤ ਬਿਚਾਰ ਹਿੰਦੈ ਮੰਗਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੋ ਲਹੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਏ

ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਏਕ ਕੋ ਏਕਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿਤ ਹੁੰਦੈ ਗਿਯਾਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਿਸਤ ਪਰਮਾਤਮਾ

॥ ੩੯ ॥ **ਉਪਦੇਵਾਰਾ** ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਯਹ ਗਿਯਨ ਸੁਨਾਓ ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੋ ਭਰ ਮੁਖਿ ਟਾਓ

॥ ਚੇਤਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੪੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੁ

ਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਪ ਪਰੇ ਗੁਨ ਨ ਤੇ ਪਰਾ ॥ ਅਨੁਪਾਮ ਜਗਤ ਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਅਨੁਧਾ ਸੁਖ ਰੂਪ

ਪਲਸੁਖਨਸੁਧਾ॥੪੧॥ਮੇਸੀਪ੍ਰਿਤਪੁਰਖਤੇਨਜਾਰੀਤੇਹੁਭਈਪਰਸਪਰਪਿਆ
 ਰੀ॥ਪ੍ਰਿਤਮਹਿਆਤਮਾਇਰਹਿਓ॥ਅਰੁਆਤਮਾਪ੍ਰਿਤਕਰਗਹਿਓ॥
 ੪੨॥ਇਨਮੇਭ੍ਰੇਦੁਨਜਾਨੋਪਰੈ॥ਏਕਮੇਕਵੈਸਭਾਅਨੁਸਰੈ॥ਇਨਮੇਪ੍ਰਿਤਕਹਾ
 ਲੈਲਹਿਏ॥ਕੋਨਆਤਮਾਜੇਦਿਵਗਹਿਏ॥੪੩॥ਕਰਕਰੁਣਾਬਾਨੀਬਿਸਤਰੈ॥
 ਬਚਨਬਾਨਸਿਸੈਪਰਹਰੈ॥ਤੁਮਾਯਾਬੰਧੁਸੰਸਾਰਾਤੁਮਹੀਤੇਇਹਰੈਇਉਧਾਰਾ॥੪੪॥
 ਤੁਮਹੀਆਯਾਕੀਰਾਤਜਾਨੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤੈਤੁਮਹੀਭਾਨੈ॥ਬਾਨੀਸੁਨੀਭਗਤਅਖੁਨੈ
 ਕੀ॥ਤਬਬੇਲੈਸੀਕ੍ਰਿਸਬਿਬੇਕੀ॥੪੫॥ਸ੍ਰੀ **ਭਗਵੰਨਦਰ** ਹੇਠਿਧ੍ਰੁਇਹਰਾਜਾਨਅਗਾਧ॥

ਕੋਈ ਏਕਲ ਹੈ ਮਮਸਾਧਾ ਸੋਯਹਰਾਨ ਨੁਨਾਵੇਤੋਹਿ ਤੂਹੈ ਸਦਾ ਅਰੁ ਬੁਤਾ ਮੇਰਿ

੧੬੬

॥੪੬॥ ਉਧ੍ਰਾ ਕ੍ਰੋਤਿ ਰਚੈ ਸੀਸਾਰਾ ਸੁਛੁ ਅਥੁਲਾ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਉਪਜੈ ਬਰਤੋਹਿ

ਇ ਬਿਨਾਸਾ ਤਾਮੈ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਪਰਗਾਸਾ ॥੪੭॥ ਉਧ੍ਰਾ ਯਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਆਯਾ ਤਿਨਾ

ਤਰਜਤਮ ਗੁਣ ਉਪਜਾਯਾ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਬਿਧਿ ਸਕਲ ਸੀਸਾਰਾ ਜਾ ਕੋ ਕਛੁ ਦਰ

ਵਕ

ਨਾਪਾਰਾ ॥੪੮॥ ਰਿਬਿਧਿ ਕਹਨ ਕੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਦਾ ਤਿਨ ਤੇ ਜੀਵਲ ਹੈ ਨਿਤ ਖੇਦ

ਅਧਿਯਾਤਮ ਅਧਿਦੇਵੀ ਅਧਿ^{ਪੁ}ਬੁਤਾ ਰਿਬਿਧਿ ਰੂਪ ਸਰੁਜ ਗਤ ਉਦਭੂਤਾ ॥੪੯॥

ਦ੍ਰਿਗ ਅਧਿਯਾਤਮ ਰੂਪ ਅਦਭੂਤਾ ਤਿਨ ਅਧਿਦੇਵਤ ਮਿਲੇ ਅਧਿਬੁਤਾ ਤ੍ਰਿਨੇਮਿਲੇ

ਰਵੀ

ਪਰਸਪਰਜਬਹੀ॥ ਤਿਨਕੋਕਾਰਜਸੀਏਤਬਹੀ॥ ੫੦॥ ਤੀਨੋਬਿਨਾਕਛੂਨਹਿਹੋਈ
॥ ਤੀਨੋਆਇਬਰਤੀਸਭਕੋਈ॥ ਤੁਚਾਸਪਰਸਪਵਨਤਿਵਜਾਨੋ॥ ਕਰਨਅਰੁਸਬ
ਦਾਦਿਸਾਤਿਵਅਨੋ॥ ੫੧॥ ਨਾਸਾਰੀਧਅਸ੍ਵਨੀਜੁਤਾ॥ ਜਿਭਿਅਾਰਸਬਰਨਜਲ
ਜੁਤਾ॥ ਚਿਤਚੇਤਨਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਬੁਧਬੋਧਨਬਹੁਅਸ੍ਵਾਮੀ॥ ੫੨॥ ਅਹੰਕਾਰਅਹੰ
ਕ੍ਰਿਤਬੁਧਾ॥ ਅਨਮਾਲਬੋਦੇਵਤਾਚੰਦ੍ਰਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਤ੍ਰਿਬਿਧਿਪ੍ਰਪੰਚਪਸਾਰਾ॥ ਸਕਲ
ਪਰੇਨਿਜਆਤਮਸਾਰਾ॥ ੫੩॥ ਇਨਤੀਨੋਬਿਨਾਜਗਤਨਹੋਈ॥ ਤੇਆਤਮਾਭਿਨੁ
ਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਆਦਿਸਕਲਕੀਆਤਮਾਏਕਾ॥ ਜਾਤੇਚੇਤਨਹੋਇਅਨੇਕਾ॥

ਆਤਮਾ ਸੁਯੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਥਿਨਾਸੀ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਏਸ ਭਾਤਮ ॥ ੨੦੦ ॥
 ਕੇ ਆਪਾਰਾ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਸਕਲ ਤੇ ਪਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਨੁ ਆਤਮਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਅਹ ਤਤ ਤੇ ਉਪਾਜਿਓ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਿਹੂੰ ਗੁਨ ਨ ਕੋਇ
 ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸੇ ਅਗਿਆਨ ਮੂਲ ਕਾਰਿ ਆਨੇ ਤ ਕੋ ਕੀਓ ਜਗਤ ਭੈ ਜਾਨੇ ॥
 ਸੇ ਆਤਮਾ ਆਪਗਾਹਿ ਲੀਓ ॥ ਭਵ ਭੈ ਆਪ ਆਪ ਕੋਟੀਓ ॥ ੫੭ ॥ ਆਤਮਾ ਸਦਾ
 ਏਕ ਹੀ ਰੂਪਾ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਪਰੈ ਅਨੂਪਾ ॥ ਸੇ ਜਬ ਰੂਪ ਆਪ ਨੋ ਜਾਨੇ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਕ
 ਲ ਉਪਾਧਿ ਭੁਭੇ ॥ ੫੮ ॥ ਸੇ ਕਛੁ ਹਯੈ ਨ ਹੀ ਉਪਾਧਾ ॥ ਪਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕੈ ਮਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ

ਬਰ

॥समष्टिहिजैआपनेरुपा॥तबआतातजैबदकुपा॥५८॥अरुतबहुप
आपनेजानै॥जबआचरनहिदैमैआनै॥जदिपमिआसबसैसरा॥
जेकहुटीसैबिबिधिपूकारा॥६०॥परुजैलेनहिअैकैबुजै॥तैलेनिज
अगिजाननतजै॥जबहीअैरिसरनीआदै॥तबहीआताबजानहि
पादै॥६१॥**देहा**॥अैसैसीमुखैनसुसिपूत्रितपुरखैकरजाना॥उपूकी
नीपूअतबहहिजनपूअसुजाना॥१॥**उपदेवच**॥तुमकरिरहतबुधि
तेजिनकी॥कहीअैदेवकउनगाति॥तिनकी॥सकलाबिआपीआतामैक

ਕਿਉਂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਦੇਹ ਅਨੇਕਾ ॥ ੬੩ ॥ ਅਰੁ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਹੀ ਜੇ ਤੇ ॥ ਰਿਗੁਣਰ ੨੦੧
 ਚਤਕਹਿ ਇਸ ਭਤੇ ਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕਰਮ ਨ ਨਿਹ ਕਰਮ ਥੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉਂਕਰਿ ਜੇ ਨਾ
 ਜੇ ਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ੬੪ ॥ ਅਮਰ ਮਰੈ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਦੇਵਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਸੋ ਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ ॥ ਯਹ
 ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਇ ਪਾ ਬਿਦਯਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਪਹੁੰਚੈ
 ਧਸੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉਧ੍ਰਿਯੁ ਛੁਡੇਗਾ ਜਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਾਸਿ
 ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ੬੬ ॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਉਧਵਾਇਹ ਅਨਪਰਮਾ ਬਿਕਾ
 ਰੀ ॥ ਸਭਾਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨਮਾਹਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਨਹੀ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਸੁਖ

ਮਿ ੪ ੪

ਹਿਤ ਬਹੁ ਉਦਮ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੬੧ ॥ ਸੇ ਤਨ ਤ ਜਿ ਦੂਜੈ ਤਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤੁਹ ਹੀ ਤਹ ਅ
 ਤਮ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੁਖ ਨ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖੇ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਉਤਮ ਕਾਰਿ ਲੇਖੇ
 ॥ ੬੨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਸਾਵਿ ਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਇਹ ਤਨ ਖੀਨ ਭਏ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਵਹ
 ਤਨ ਪਾਇ ਬਿਸਰੈ ਯਾ ਕੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੀ ਯਤੁ ਹੋ ਤਾ ਕੋ ॥ ੬੩ ॥ ਯਹ ਤਨ ਮਹਿ
 ਬਖਾਏ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਛੋਰੈ ਪੁਰਬ ਤਨ ਸੇ ਆਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਤਮ ਕੋ ਸੋਈ
 ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨ ਹਿਕੋਈ ॥ ੬੪ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਖ ਨ ਮਨੋ ਰਖ ਜਾਵੈ ॥ ਯਹ ਤਨੁ ਛੋਰੈ
 ਐਰਣੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਅਤਿ ਸਕੀ ਸੁਧੀ ਨ ਰਹੈ ॥ ਵਾਹੀ ਤਨ ਕੇ ਆਪੁ ਧਿਰੈ ॥ ੬੫ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸੁਮਿਤ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਅਤੁ ਮਜਨਮ ਮਰਣੁ ਹੋ ਸੋਈ॥ ਔਰ ਕਛੁ ਆ २੦੨
ਤਮ ਨਹੀ ਮਰੈ॥ ਅਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਅਵਤਰੈ॥ ੧੨॥ ਯੀਤਨ ਮੈ ਮਨ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨ
॥ ਤਾਤੇ ਤਨ ਉਪ ਜਾਤਿ ਹੈ ਨਨਾ॥ ਤੇ ਸਬ ਅਤੁ ਮਕੇ ਆਧਾਰ॥ ਤਨ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿ
ਤਮ ਹੋ ਕਰਾ॥ ੧੩॥ ਤਿਨ ਸੰਗਾਤਿ ਅਤੁ ਮਕੇ ਦੁਖਾ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਜੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨਹੀ
ਸੁਖਾ॥ ਉਧਵ ਸਕਲ ਦੇਹ ਹੈ ਜੇ ਤੇ॥ ਸਦਾ ਸਕਲ ਬਿਨ ਸਤ ਹੋ ਤੇ ਤੇ॥ ੧੪॥ ਕਾਲ
ਨਦੀ ਪਵਾਹ ਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਪਲਕ ਪਰਤਨ ਹਿਖੰਡਾ॥ ਜੈਸੇ ਨਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬ
ਤੇ॥ ਪਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਤਜੁ ਹੀ ਰਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਰੁ ਜੋ ਅਰਚਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਵੈ॥ ਪਾਰਿ

ਲਾਟ

ਪਾਇਕਤਿ ਮੇਰਹਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੈਸੇ ਸੇਸ ਬਾਬਿਛੁ ਨ ਕੇਛੁ ਲਾ ॥ ਦੀਸੈ ਤੁਝੇ ਪਾਰਿ ਬਿਰੁਨਹੀ
 ਪਲਾ ॥ ੭੬ ॥ ਤੁਧੁ ਹੀ ਸਬ ਦੇਹ ਨ ਕੇਜਨੇ ॥ ਕਾਲਹਿ ਗਸਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਮਯੋਨੇ ॥
 ਜਾਇ ਪਾਅਵਸਥਾ ਜਤੀ ਲੇਖੇ ॥ ਬਾਲਕੁ ਮਾਰਜੁ ਵਾਦਿਕ ਪੇਖੇ ॥ ੭੭ ॥ ਪਰਿਤੋਹੁ ਮੁ
 ਰਖਨਹਿ ਜਨੇ ॥ ਮੇਵਹਈ ਹੋਯੀ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਯਹ ਆਤਮਾ ਸੇਸਵਾ ਅਜਨਮਾ ॥ ਦੇ
 ਹਸੀ ਗਤੇ ਪਾਵੈ ਜਨਮਾ ॥ ੭੮ ॥ ਅਰੁ ਤੁਧੁ ਅਮਰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨੇ ॥ ਦੇਹ ਸੀਗਾ
 ਰਤੋ ਸੇ ਮਯੋਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਦਰੁ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਸਦਾ ਲਹੈ ਉਤ ਪਾਤਿ ਅਰੁ ਭੁੰਗਾ ॥
 ੭੯ ॥ ਜਉ ਟਲਾਗਿ ਤਨ ਕੀ ਸੀਗਾ ਤਿਰਹੈ ॥ ਤੋ ਟਲਾਗਿ ਆਤਮਾ ਅਤਿ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥

ਗਰੁਪ੍ਰਦੇਸ ਬਿਬਿਧਿ ਅਵਤਾਰਾ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾਤ ਥਾਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੮੦ ॥ ਜੋ ਬਨ ਮਧ
 ਜਗ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਨਵ ਅਵਸਥਾ ਦੇਹ ਆਚਰਣਾ ਆਤਮਾ ਕਰੁਪਸਰੁ ਹਿਨ ਮੈ
 ਕਥਹੂੰ ਲਿਪੇ ਨਹੀ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੈ ॥ ੮੧ ॥ ਅੰਸੇ ਜਨ ਮੁਕੁਤ ਬਹੋਈ ਮੇਰੇ ਸਰਣਾ
 ਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਅਪਨੇ ਦਾਦੇ ਪਤਾ ਬਿਚਰੈ ਤਿਨ ਕੋ ਮਰੇ ਉਰ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ੮੨ ॥ ਰਾ
 ਈ ਜੁ ਅਬੀ ਅਰੁ ਰਕਤਾ ਤੁਹੀ ਤੇ ਉਹੁ ਤੇ ਆਸ ਕਤਾ ਤੇ ਤੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲੁ ਬਸ
 ਭਏ ਪਰ ਬਸ ਭੁਏ ਫੋਰੇ ਸਰੁ ਗਏ ॥ ੮੩ ॥ ਮੇਰੀ ਯੈ ਪ੍ਰੇਰੈ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਰਈ ਬਾਪ
 ਦਾ ਦੇ ਕੀ ਜੈਸੀ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਅਬ ਬਾਲ ਕਜੈਸੇ ਹਮ ਹੂੰ ਹੁਤੇ ਪਤ ਕੇ ਤੇਸੇ ॥ ੮੪ ॥ ਸ

ਕਲ ਅਵਸਥਾਸੋਮਸਗਣੀ ਯਹਤੋ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਰਈ ਯਾਹੀ ਬਿਧਿ ਜੈ ਹੈ ਸਬ
ਦੇਹਾ ਸਬ ਛੂਟਿ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨ ਗੇਹਾ ॥ ੮੫ ॥ ਯੋ ਉਰ ਮੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਅਪਨੇ ਬੰਧਨ
ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੇਹਾ ਦਿਕ ਸਬ ਸੰਗਤ ਤੁਜੈ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮੋ ਕੋ ਭੁਜੈ ॥ ੮੬ ॥
ਬੀਜ ਜਨਮ ਪਾ ਕੇਤੇ ਅੰਤਾ ਖੇਤੀ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਬਰਤੰਤਾ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਹਾਰ ਜੋ ਨਾਹਾ
ਯੰਤਨ ਨਾਹੀ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੮੭ ॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਬਿਸਤਾਰੈ ਨਾਹੀ ਦਗ ਪਕਰੈ ਜੇ
ਹੈਂਤਨ ਮਾਹੀ ਤਨ ਤੇ ਆਪੁ ਹੋਨ ਯਾਹੋ ਜਾਨੈ ਸੰਗ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥
੮੮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨਿਵਾਰੈ ਯਾ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਆਪ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਜੋਤਨਨਾਜੋਰਾਪੁਨਜਨੈ ਤਨਸੁਖਹੇਤਕਰਮਬਹੁਠਨੈ॥੮੮॥ਤਿਨਤੇਨਨਦੇ
 ਹਨਿਪਵੈ॥ਨਿਤਹੀਜਨਮਜਨਮਅਰਿਜਾਵੈ॥ਸਾਤਿਕਤੇਸੁਰਕੈਰਿਖੋਹੋਈ॥ਰਾਜ
 ਸਨਰਕੈਦਾਨਦੁਸੋਈ॥੮੯॥ਤਾਮਸਪਸ੍ਵਾਦਿਕਕੈਭੂਤਾਯਾਬਿਧਿਤ੍ਰਿਗੁਣਜਗਤ
 ਉਦਭੂਤਾਜਾਇਪਿਆਤਮਸਦਾਅਸੀਹਾਕਬਹੂਕਛੂਨਕਰੈਸਮੀਹਾ॥੯੦॥ਪਾਰਿ
 ਤਨਕਰਤੇਕਰਤਾਹੋਈ॥ਸੰਗਦੇਖਬਿਧਤੁਹੈਸੋਈ॥ਜੈਸੇਨਾਚੈਗਾਵੈਕੋਈ॥ਤਿਨ
 ਕੇਦੁਜੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਹੋਈ॥੯੧॥ਤੁਯੁਤੁਯਾਪਹੁਬੈਠੇਕਰੈ॥ਤਨਤਾਲਰਾਗਾਹਿਉਰਧਰੈ
 ॥ਤੁਯੇਆਯਾਗੁਣਕਰਮਾਹਿਠਨੈ॥ਅਤਮਕਰੈਆਪੁਕੋਸਾਨੈ॥੯੨॥ਤਿਨ੍ਹਹੀਕ

੨੦੪

੧੮੬

ਰਮਨਿਬੰਧੈਆਪੁ ਜੋਕਛੁਕਰੈਹੋਇਸਬਪਾਪੁ ਤਿਨਕੋਜਾਨੈਤਜੈਨਹਿਜੋਲੋ ॥
ਨਮਮਰਣਦੁਖਮਿਟੈਨਤੋਲੋ ॥ ੮੪ ॥ ਜਲਪ੍ਰਵਾਹਫਿਗਠਫੋਹਈ ॥ ਤਟਬਿਛਨਿ
ਦੋਖੋਚਲਸੋਈ ॥ ਨੈਨਭ੍ਰਮਤਜੁਕੋਈਦੋਖੋ ॥ ਤਬਸਬਧਰਣਿਭ੍ਰਮਤੀਲੋਖੋ ॥ ੮੫ ॥
ਤੈਸੇਯਹਆਤਮਾਥਿਰਜਾਨੈ ॥ ਐਰਸਕਲਚੰਚਲਕਰਿਮਫੋ ॥ ਨਿਸੁਲਮਨਕਰੈ
ਖੋਜਬਹੀ ॥ ਨਿਸੁਲਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਬਤਬਹੀ ॥ ੮੬ ॥ ਜੈਸੇਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮ੍ਰਿਖਾ ॥ ਭੋ
ਸਬਜਗਅਰੁਮਿਥੁਜਸੁਖਾ ॥ ਪਰਜਦਪਜਗਸਤਿਨਕੋਈ ॥ ਤੋਹੁਕਦੇਨਿਦਰਤਨੋ
ਈ ॥ ੮੭ ॥ ਜੈਸੇਸੁਪਨਸਤਿਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਪੰਰਿਜੋਲੋਹੀਨਿਦ੍ਰਮਾਹੀ ॥ ਤੋਲਗਿਸਕ

ਲਗਿਸਕਲਸਤਿਈਜਨੈ ਸੁਖਦੁਪਾਵੈਉਦਿਮਨੁਲੈ॥੮੮॥ਤੁਯੋਅਭਿਯਨਨੀ
 ਦਬਸੋਜੈਲੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕੁਜਮਿਵੈਨਤੋਲੈ॥ਤੁਤੇਉਧਵਸਬਕੁਮਜਨੈ॥ਮਹਾਅਨ
 ਰਥਰੁਪਕਰਿਮੈਲੈ॥੮੯॥ਬਿਖਜਨਕੋਉਦਿਮਾਛਿਟਕਾਵੈ॥ਅਰੁਜੇਹੈਤੇਸਕਲਮਿਦਵੈ
 ॥ਜੈਲਗਿਅਪੁਹਿਸਮਝੈਨਾਹੀ॥ਤੁਲਗਿਹੈਬੈਨਨਾਮਾਹੀ॥੧੦੦॥ਪਰੁਆਪੁਹਿਨਹਿ
 ਸਮੁਝੈਤੋਲੈ॥ਅਮਅਧੀਨਨਹੈਈਜੈਲੈ॥ਅਮਅਧੀਨਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ਜਗਉਪਹਾ
 ਸਸੀਸਸਬਸਹੈ॥੧੦੧॥ਕੇਈਏਕਕਰੈਅਪਮਾਨ॥ਕੇਈਗਾਹਿਬਾਂਧੈਅਗਿਯਨ॥ਕੇਈ
 ਮੁਤੈਥੁਕੈਤਨਮੈ॥ਬੁਝੈਧੁਲਿਗੁੀਖਕੈਅੰਨਝੈ॥੧੦੨॥ਏਕੈਰੂਪਕੈਮੁਢਿਰਿਗਾਵੈ॥ਏਕੈ

ਨਿਦੋਚੋਟਿਲਗਾਵੈ। ਏਕੈਬਹੁਬਿਧਿਦੁਖਉਪਜਾਵੈ। ਬਹੁਬਿਧਿਭੈਕੈਬੈਨਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੦੩
ਪਰਿਜੋਅਪਨੋਸ੍ਰੇਆਬਿਚਰੈ। ਸੋਏਕੋਅਨਮੈਨਹਿਧਰੈ। ਬਹੁਕਸੁਨਿਤੇਅਨੁਨਡਿਗਾ
ਵੈ। ਸੋਬੁਦਤਾਜਿਅਮਚਰਣਨਿਆਵੈ॥ ੧੦੪॥ ਮੇਰੇਪੰਥਖੜਗਕੀਧਰਾ। ਜੋਨਡਿਰੀ
ਸੋਉਤਰੈਪਰਾ। ਹਰਿਕੈਬੈਨਨਦੁਹਕਾਰਿਜਾਨੈ। ਉਪ੍ਰਸਾਦਕਰੀਭੈਅਨੈ॥ ੧੦੫॥ **ਉਧੋ**
ਵਰਾ। ਹੇਪ੍ਰਭੁਤੁਅਏਬੈਨਸੁਨਾਏ। ਤੇਮੇਰੇਉਚਦੁਹਕਰਾਏ। ਜੇਅਸਾਪਬਿਕਾਜਧਕਾਵੈ।
ਤੁਤੇਸਹੇਕੋਨਬਿਧਿਜਾਵੈ॥ ੧੦੬॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਿਦੈਗਯਾਨਠਹਰਾਵੈ। ਸਹਨਉਪਾਇਮੋਹਿ
ਸਮਾਝਾਵੈ। ਜੇਜਹਨੋਉਤਅਕਾਰਿਜਾਨੈ। ਅਰੁਤੁਐਰਨਿਪਾਸਿਬਖਾਨੈ॥ ੧੦੭॥

ਪਰਿਤੇ ਆਇ ਪਰੈ ਨਹਿ ਸਹੈ ॥ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬਸਹੈ ਰਹੈ ॥ ਕੇਵਲ ਜੇ ਤੁਵਹੁ ਰਣਾਧਰ ॥ ੨੦੬
 ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧੦੮ ॥ ਤੇ ਨਿਤ ਨਿਸ਼ੁਲ ਸੀਤ ਲਹੁ ਪਾ ॥ ਨਿਤ ਅਲੀ ਦਿਤ ਪਰਮ
 ਅਨੁਪਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਦੇ ਲਪੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬਸੇ ਤੁਵਚਰਣ ਨਿਆਹੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਐ
 ਸਕਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਅਧੀਨ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਆ ਬੀਦੀਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਅਹੀ ਕਰੁਣ ਕਰੇ ॥
 ਗਯਾਨਾ ਵਿਕਾਸ ਅਹਿਰਦੈਧਰੇ ॥ ੧੧੦ ॥ **ਦੇਹ** ॥ ਐਸੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸੂਜ ਬਠਿਧੁ ਪਰਮ ਸੁਖ
 ਨਾ ਭਾਖੇ ਸਹਨ ਉਪਾਇ ਤਬ ਭਵੰਤਿ ਨ ਭੁਗਵਨ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵਤੇ **ਮਹਾ**
ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਵਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨ ਉਪ੍ਰਸੰਬ ਦੇ ਭਾਖਯੰਦ੍ਰ ਬੰਸ **ਧ੍ਰਿਸ਼ਟੀ** ॥

੨੨॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚ** ॥ ਹੇਉਪ੍ਰਐਸੋਨਹਿਕੋਈ ॥ ਦੁਰਜਨਬਚਨਛੁ ਭਿਤਨਹਿਹੋਈ ॥
ਦੁਰਜਨਬਚਨਬਾਨਜੇਸਹੈ ॥ ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਛੁ ਭੁਨਹਿਲਹੈ ॥ ੧॥ ਜੋਐਸੋਸੋਸਾ
ਧੁਕਹਾਵੈ ॥ ਯੋਬਿਨੁਸਾਧਪਦਹਿਨਹਿਪਾਵੈ ॥ ਖੋਚਿਕਸੀਸਹਨੈਚਾਹਿਬਾਨਾ ॥ ਅਰੁਤੇ
ਭੁਟੈਅਰਮਾਸੁਨਾ ॥ ੨॥ ਤੋਤਿਨਤੇਦੁਖਹੋਇਨਐਸੋ ॥ ਦੁਸੁਬਚਨਬਾਣਨਿਤੇਜੋਸੋ ॥
ਪਾਰਿਐਤੋਹਉਪਾਈਸੁਨਾਉ ॥ ਸਹਨਸੀਲਤਾਉਚਠਹਰਾਉ ॥ ੩॥ ਸੋਸੋਸੁਨੇ
ਏਕਾਇਤਹਾਸਾ ॥ ਜਾਤੇਪ੍ਰਿਦੈਹੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਭਿਛੁਕਏਕਗਿਜਾਨਮਯਭਾ
ਖੀ ॥ ਤਾਕੀਤੋਹਿਸੁਨਾਉਸਾਖੀ ॥ ੪॥ ਕੀਓਅਸਾਧੁਨਿਬਹੁਅਪਮਾਨਾ

ਤਿਰਸਕਰ ਠਾਨੁ ਜੋ ਬੈਧਿਨਾਨਾ ਤਬਤਾ ਭਿਛੁਕ ਗਾਥਾ ਕਹੀ ਕੁਮਤਿ ਆਪੁ ਨੀਸਬ ੨੦੭
 ਈਦਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਅਬਸੁਨੇ ਸੁਚਿਤ ਹੈ ਮੇਸੋ ॥ ਨਿਜੁ ਜਨੁ ਜਾਨੈ ਕਪਤੁ ਹੋਤੈ ਸੋ ॥ ਮਾਲਵਟੇ
 ਰਹੈ ਘਰ ਜਾ ਕੋ ॥ ਖੇਤੀ ਬਨਿ ਜਨੀ ਵਿਕਾਤ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਵੈਤਲੇ ਭੁੀ ਮਰੁ ਕਾਮੀ ॥ ਬਿਪ੍ਰਨ
 ਕੇ ਅਪਜ ਸਕੋ ਨਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਰ ਬਹੋਇ ਆਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰੁ ਜੈ ਨਹੀ ਦੇਇ ਨਹਿ ਖਾਈ
 ॥ ੭ ॥ ਆਪੁ ਨ ਕੋ ਪਾਵਿ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਪੁਕਾਰਿ ਕਖਾਨੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਵੁ ਰੁਪਿ ਤਰ ਅਤਿ ਬ
 ਨਹਿ ਪੇਖੈ ॥ ਬੈਠਿ ਨ ਕੇਨ ਕਦੇ ਜੀਤੈ ਪੇ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਕਦਰ ਜਜੇ ਮੇਸੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨੀਚੇ ਮੇ
 ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਕੰਦਰ ਜਾ ਦਿਜ ਭੁਯੋ ॥ ਅਬ ਜਗਾ ਮੇ ਜਿਨਿ ਅਪਜ ਸਲੁ ਜੋ ॥ ੯ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਅਤਿ ਬਿਬਿਧ ਧਰਮਿ ਜਤਨ ਕੋ ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰੇਤ ਨ ਖਰਚੈ ਧਨ ਕੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਕਕ
ਲੋਧੈ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਿਤਿ ਦੁਚ ਬੈਨ ਨਿਕਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੰਨ੍ਯਾ
ਣੀ ॥ ਜਹਾਲੀ ਸਬ ਬਿਧ ਸਗਾਣੀ ॥ ਤੇ ਸਬ ਦ੍ਰੋਹ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅਪ੍ਰਯਸ
ਬਉਚਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਸੇ ਦੇਖਿ ਪਾਪ ਅਤਿ ਤਾ ਕੋ ॥ ਜਛੁਸਾਨ ਬਿਤਹੈ ਜਾ ਕੋ ॥ ਧਰਮ
ਕਾ ਮਦੂਨੇ ਕਰੀ ਹੀਨਾ ॥ ਦੁਹੂੰ ਲੋਕ ਕੇ ਸੁਖ ਤੇ ਛੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਨ ਹਿਤ ਪੰਚ ਜਰਾ ਜਾਨਿਤ
ਕਰੈ ॥ ਸਕਲ ਗ੍ਰਹ ਸੁਦੰਰ ਕੇ ਭਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੁਬਕਾਯੇ ਦੇਵਤ ਨਿਕੋਪਾ ॥ ਤਤੇ ਭਯੋ ਬਿ
ਪ੍ਰਧਨ ਲੋਪਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਛੁ ਦੁਬਗਯਾ ਤਿਨ੍ਹੇ ਹਰਿ ਲਯੋ ॥ ਚੋਰੀ ਭਯੋ ਹੁਤੇ ਕਛੁ ਗਯੋ ॥

ਕਛੂ ਅਗਨਿ ਲਾਗੇ ਤੇ ਜਗੇ ॥ ਕਛੂ ਪਰਨਿ ਮਾਹੀ ਬੀਸ ਰੰਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਛੂ ਰਾਜ ਬੀਰ
ਹੋ ਗਯੋ ॥ ਯੰ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੀਣ ਸਬ ਭਯੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਕੇਸ ਬਪਨੁ ਹਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ਤਿਰਜ ਕਰ
ਤਬ ਸਬ ਹਿਨੁ ਕੀਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁਤ ਕਸੁ ਕਰਿ ਪਤੁ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥ ਸੋਨ ਹਿਰੀ ਯੋਨ ਅ
ਪੁਨਖਾਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪ ਜੀ ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਸ ਯੋ ਹੁੰਦੇ ਮੇ ਬਿਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਵੈ ਤ
ਪਤਖੇ ਦੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਨੁ ਕੀਠ ਬਹੁਤਾ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਜੀ ਬਿਧਿ ਉਪ ਜਾਯੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥
ਜਾਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਨਿਕੋਤ ਯਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਸੋ ਬਿਪ੍ਰਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਤੀ
ਆਪੁ ਹਿਧਿ ਕਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਮੇ ਕਸੁ ਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕੇ ਦੁਖ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥

੧੮॥ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਉਪਜਾਯੋ ਦਰਬਾ ਸੁਪਨਾ ਅਨਰੁਯੋ ਸੋ ਸਰਬਾ ਨਾਮੇ ਖਰਿ ਚਯੋ ਨਾਮੇ ਖ
 ਯੋ ਨਾਮੇ ਏਕਹੁ ਅਰਥ ਲਗਾਯੋ ॥ ੧੯॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਕੰਦ ਰਜ ਨਿਕੋ ਹੀ ਜੇਤੋ ਏਕਹੁ ਅਰ
 ਥ ਨਾ ਏਤੋ ਤੋ ਨਾਇਹ ਲੋਕ ਨਹੀ ਪਰਲੋਕਾ ਕੇਵਲ ਬਢੈ ਦੀਖੈ ਸੋ ਕਾ ॥ ੨੦॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਸਾਹਿ ਇਹਾ ਉਪਾਵੈ ਪੁਨਿ ਪਰਲੋਕ ਨਰਕ ਮੇਜਾਵੈ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਕੋ
 ਜੇਜ ਸੁਸੁਧਾ ਅਰੁ ਜੇ ਪੀਤਿ ਰਾਜਾ ਨ ਪ੍ਰਬੁਧਾ ॥ ੨੧॥ ਸਕਲ ਗੁਣਿ ਨ ਕੋਹੈ ਗੁਣ ਜੇਤੋ
 ਲੋਕੁ ਲੋਕਾ ਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇਤੋ ਜੇ ਸੇ ਰੂਪ ਵੰਤ ਅਤਿ ਕੋਈ ॥ ਕੇਹੂੰ ਅੰਗ ਨ ਲਛਨ ਹੋਈ ॥
 ੨੨॥ ਸੇਤ ਕਾਸੁ ਕੋ ਛਿਟ ਕਾਏ ਕਾ ਮੇਟੈ ਗੁਣ ਅਰੁ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ॥ ਯਹਿ

ਫਲੈ ਸੇ

ਯੋਬ ਰੋਊਂਦੇ ਲੋਕਾ ਮੇਟੈ ਸਕਲ ਰੂਪ ਗੁਣ ਸੇਕੁ ॥ ੨੩ ॥ ਜਬ ਤੇ ਪਨ ਕੋ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ॥
 ਬਿਧ ਹੇਤ ਉਦਿਅ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਤਾਸੇ ਕਰੈ ਲਹੈ ॥ ਚਿਤਾ ਅਗਨ ਨਿਰੰਤਰ ਦ
 ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਧ ਭੁਏ ਅਰੁ ਰਛਿਤ ਭੁਗਾ ॥ ਨਾਸ ਲਗੇ ਨਹਿ ਸੁਖ ਸੀਜੈ ਗਾ ॥ ਚੇਰੀ ਹੋਸਾ
 ਅਸੁ ਆਦਿ ਰਾ ॥ ਕਾ ਅਕ੍ਰੋਧ ਬਿਸਿਅਰਣ ਥੀਰੁ ॥ ੨੫ ॥ ਬੈਰ ਰੰਗ ਰਬ ਸਪਰਧ ਭੇਦਾ ॥ ਅ
 ਪਤੀਤਿ ਚਿਤ ਭੇਖੇ ਦਾ ॥ ਏਪੰਦ੍ਰ ਹਤ ਬਹੋਹਿ ਅਨਰਥਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਵੈ ਏਕ ਸੁਅਰਥਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰਮ ਅਨਰਥ ਕਹਾਵੈ ॥ ਭੁਲੇ ਚਹੈ ਸੋ ਦੂਰਿ ਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥ ਨਾਮ ਸੁਨਿ
 ਭੁਲੇ ਲੋਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਪਾਵੈ ਦੁਖ ਸੋਕਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਬੀਧ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਆਤੁ

੨੦੮

ਪਤਹਿਤਸਜਨਸਹਾਈ॥ ਦੁਬਿਹੇਤਸਬਕਰੈ ਬਿਰੁਧਾ॥ ਆਪਆਪਮੇਠਨੈਜੁਧਾ॥
੨੮॥ ਦੁਬਿਕਾਜਅਤਿਕ੍ਰੋਧਹਿਕਰੈ॥ ਤਿਨਕੀਅਬੈ ਆਪੁਨਅਰੈ॥ ਧਨਹਿਤੀਪ੍ਰਯਪਣ
ਨਿਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਆਪੁਹਿਸੁਛਨਚਕਮੀਜਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਜਕੋਦੇਵਬਹੁਤਬਿਧਿਯਾਵੈ
॥ ਪਬਿਯਾਨਬਦੇਹਹਿਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਜੋਨਰਤਨਤਮੇਦਿਜਦੇਹਾ॥ ਕਰੁਣਾਅਯਹਰਿਜੀ
ਕੋਗੇਹਾ॥ ੩੦॥ ਤਕੋਪਾਇਅਰਬਨਹਿਸਾਧੈ॥ ਸਬਤਜਿਹਰਿਕੋਨਹਿਆਰਾਧੈ॥ ਅਹ
ਅਨਰਥਅਰਥਕੋਰਾਚੈ॥ ਜੋਬੁਦਸਿਧਆਪਤੋਬਪੈ॥ ੩੧॥ ਤਾਤੇਦੂਜੋਨਹਿਸਾਤਿਅੰਦਾ॥
ਪਰੇਦੁਖਿਮੇਤਜਿਅਨੰਦਾ॥ ਦੇਵੀਪਤਰਗਿਖਿਬੂਤਸਹਾਈ॥ ਪੁਤਕਾਇਤ੍ਰਆਪੁਹਿਤ

ਭਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਧਨ ਹਿ ਪਾਇ ਜੋ ਇਨ ਹਿ ਨ ਪੈਖੈ ॥ ਐਰ ਸਿਉ ਕੋ ਨ ਹਿ ਸਿਤੋਖੈ ॥ ਸੋ ਸਬ ਤਾ
 ਗਿ ਨ ਰਕਮੀ ਜਾਵੈ ॥ ਤਹਾ ਮੁਢ ਨ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੇਤ ਨ ਧਨ ਮੇ ਬਿਥਾਗ ਵਾਯੋ
 ॥ ਭੁਦ ਦੁਖ ਤੇ ਨ ਹਿ ਆਪੁ ਬਚਾਯੋ ॥ ਜਾਹਿ ਪਾਇ ਬੁਧਿ ਐ ਸਕਿ ਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ
 ਜਨ ਮੇ ਅਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਜੇ ਨ ਰਤ ਨ ਮੇ ਬਿਥਾਗ ਵਾਯੋ ॥ ਛੇਡੈ ਅਰਥ ਅਨ ਰਥ ਉਪਾਯੋ ॥
 ਵੈ ਬਲ ਅੰਗੁ ਬੁੰਨ ਕਲ ਅਮ ਕਾਏ ॥ ਨ ਖਾ ਸਿਖ ਬੁੰਨ ਅੰਗ ਸਬ ਭੁਏ ॥ ੩੫ ॥ ਅ
 ਥ ਮੇ ਅਰਥ ਕੀ ਨ ਬਿਧਿ ਜਾਧੈ ॥ ਦੁਰਾਗੁ ਪਿਹ ਰਿਕਯੁ ਅਥਾਧੈ ॥ ਭਾਈ ਜੇ ਅੰਰਥ ਨ
 ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਉਕਯੁ ਆਰੰਭ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਛੇਡੈ ਅਰਥ ਅਨ ਰਥ ਉਪਾਵੈ ॥

੨੧੦

ਅ

ਕੁਸੁਸਬਾਪਾਪਦੁਖਪਾਵੈ ਪਾਰਿਏਕੋਈਨਹੀਸੁਤੰਤ੍ਰਾਸਕਲਦੇਖਤਹੈਪ
ਰਤੰਤ੍ਰਾ॥੩੭॥ਤੇਜਕੀਮਾਯਾਕਰਿਸੇਹੋ ਨਟਬਾਜੀਕੇਸਮਸਬਸੇਹੋ ਰੁਈਪੁਰੁਸੇ
ਬੋਬਲਿਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿਸਕਲਕੋਈਸੁ॥੩੮॥ਜੇਧਨਾਮਰੁਜੇਧਨਕੇਦਤਾ॥
ਜੇਕਾਅਦਾਮਰੁਕਾਮਾਥਿਖਾਤਾ॥ਅਰਬਪੁਧਰਮਕਰਮਹੈਜੇਤੇ॥ਆਤਪਿਤਾ
ਸੁਖਦਾਈਕੇਤੇ॥੩੯॥ਕਹੋਕਹਾਤੇਹਿਤੁਆਚਰੈ॥ਮ੍ਰਿਤੁਗਾਸਤਜੇਨਹੀਪਰ
ਹੈ॥ਕਾਲਰੂਪਸਤ੍ਰਹੈਜਾਕੋ॥ਕਹੋਕਹਾਕੋਸੁਖਹੈਤੁਕੋ॥੪੦॥ਪਾਰਿ
ਜੇਦੀਨਈਧਰੁਗਾਫਾਨਾ॥ਕਰੁਣਾਸਾਗਰਪਰਮਨਿਧਨਾ॥

ਤਿਨਹੀਮੋਕੋਕਰੁਣਾਕਰੀ॥ਜਾਤੇਅਮਉਰਮੇਸੀਧਰੀ॥੪੧॥ਭੁਵਸਾਗਰਤੇਤਾ ੨੧੧
ਰੈਜਾਕੋ॥ਦੇਹਿਨਾਵਬੈਰਾਗਾਹਿਤਾਕੋ॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਟੀਓਬੈਰਾਗਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਗਟ
ਭੁਗਾ॥੪੨॥ਅਬੋਜੇਆਪੁਹੋਇਕਛੁਮੇਰੋ॥ਤਾਕਾਰਿਭੁਜਨਕਰੋਹਰਿਕੇਰੋ॥ਯਾਤਨ
ਕੇਗੁਣਸਕਲਨਿਵਾਰੋ॥ਅਨਤੇਸਕਲਕਾਅਨਟਾਰੋ॥੪੩॥ਸਕਲਜਾਪਅਨੁਮੇ
ਟਨਕਰੋ॥ਤਥਾਅਸਤੁਯੋਕਹਿਉਚਰੋ॥ਜਾਇਪਆਯੁਥੋਰਹੈਮੇਰੋ॥ਤ੍ਰਿਹੂਹਾਰਿਕੋਪ
ਦਾਮਤਿਲੇਰੋ॥੪੪॥ਨਿਪਖਦ੍ਵੰਗਜਬਹਿਹਰਿਧਯਾਯੋ॥ਏਕਅਦ੍ਰੁਤਮੇਪ੍ਰਭੁਪਾਯੋ॥ਤਾਂ
ਤੇਪ੍ਰਸਾਦੁਜੋਨਾਹੀ॥ਜਨਕੋਪ੍ਰਗਟਹੋਤਪਲਮਾਹੀ॥੪੫॥ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਅਬ

ਤਾ ਕੇ ਭੁਜੇ ॥ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨ ਤੁਯੋ ॥ ਮੈ ਸੋ ਨਿਸ਼ੁ ਮਾਮ ਨ ਮੈ ਧਰੁਯੋ ॥ ਰਿਛੁ ਕਰੁਯੋ
 ਸਕਲ ਪਾਰਿ ਹਰੁਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੀਤ ਲਾਹੈ ਦੇਵਿ ਪਾਸ ਬਤਿ ਆਗੀ ॥ ਨਿਸ਼ੁ ਲਭੁਯੋ ਬਿਪ੍ਰ
 ਬਰੁ ਬਾਗੀ ॥ ਅਹੰ ਕਾਰ ਮਤ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਏਕਾ ਕੀ ਬਿਚਰੈ ਭੂਮਾਗੀ ॥ ੪੭ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ
 ਯ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਨ ਅਨਗ ਯੋ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੀਰਾ ਹਿਟ ਹੁਯੋ ॥ ਆਪ ਹਿ ਕਹੁ ਕੋ ਨ ਲਖ
 ਵੈ ॥ ਰਿਛੁ ਹਿ ਤਗਾਹ ਨਿਮੈ ਜਾਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸੀ ਸਕ ਬਨ ਹਿ ਤਨ ਕੋ ਜਾ ਕੋ ॥ ਜੀਰਣ ਦੁਕ ਬ
 ਸਤ ਨਤਾ ਕੋ ॥ ਰਿਛੁ ਕਾ ਬਿਧਾ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਜੇਵੈ ॥ ਤੁਬ ਬਹੁ ਦੁਸੁ ਪਾਤ ਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ਕੇਈ
 ਤਾ ਕੇ ਟੋਰੁ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ਕੇਈ ਪਾਤੁ ਮੈ ਸਿਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕੇਈ ਲੇਹਿ ਕਾ ਮੰਡਲ ਕਰਤੇ ॥

ਕੇਈ ਨਿਕਸ ਨਿਦੇਹਿ ਨ ਪਰਤੈ ॥ ੫੦ ॥ ਕੇਈ ਧੁਲਿ ਭੀਖ ਮੇਰੈ ॥ ਕੇਈ ਮੁਢ ਕੋਧ ਕਰ
 ਮਾਰੈ ॥ ਕੇਈ ਆਸ ਨ ਕੋਲੈ ਭਾਰੈ ॥ ਓਥ ਧਾਕੁ ਰਿਕੇਈ ਪਗ ਲਾਗੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕੇਈ
 ਕੰਥ ਕੋ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਬਾਨੀ ਓਚਰੈ ॥ ਕੇਈ ਖੋਸਿ ਲੇਹਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ॥ ਕੇਈ
 ਬਸਤ੍ਰ ਜਹਿ ਲੈ ਬਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਕੇਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥ ਕੇਈ ਖੋਸਿ ਬੋਧਿ
 ਨਿਲੇਵੈ ॥ ਕੇਈ ਭੀਖ ਅੰਨ ਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਣੇ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕੇਈ ਤਨ
 ਪੇਸੁ ਕੈ ਮੁਤੈ ॥ ਕੇਈ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਬਹੁਤੈ ॥ ਕੇਈ ਕਨ ਨਿਲਾਗਿ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਕੇਈ ਸੀਸ
 ਧੁਲਿ ਭਲ ਰਾਹੈ ॥ ੫੪ ॥ ਕੇਈ ਮਨਿ ਛੁਡਾਇ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕੇਈ ਬੋਲਤ ਮੋਨ ਚਾਹਵੈ ॥

ਕੋਈ

ਕੋਈ ਤਾਹਿ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਨ ਪਾਵੈ ਭਾਖੈ ॥ ੫੫ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬਹੁਤ
ਅਪਮਾਨ ॥ ਨਿਦੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮੂਢ ਅਜਨਾ ॥ ਯਹ ਹੋਰੈ ਰਜਨ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਨਿ ਦੇਖੈ
ਨਿਸਿ ਚੋਰੀ ਆਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਦਾਕੋ ਛੀਟ ਭੁਯੋ ਹੋ ॥ ਬਿਤਾ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਹੋ ਬਜਾ ਕੁਲ ਚਿਤ
॥ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਯਾਹਿ ਪਰਹਰੇ ॥ ਜੀਵਨ ਕਾ ਜਥੇ ਖਯ ਹਧਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਦੇਖੈ
ਯਹ ਕੈਸੇ ਹੋ ਮੋਟੇ ॥ ਅਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਤਰ ਕੇ ਖੋਟੇ ॥ ਦੇਖੈ ਘਾਪ ਚਿਹਰੇ ਕੇ ਤੇ ॥ ਪਰਿਯ
ਕੇ ਉਰ ਚਿਦੈ ਨ ਤੇ ॥ ੫੮ ॥ ਪੀਰ ਜਵੰਤ ਆਰੁਗ ਯਹ ਮੇਸੋ ॥ ਪਦਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੇਰ
ਗੋਰ ਜੈਸੇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਜਨਨ ਹਮ ਕਛੁ ਕਯੋ ॥ ਬਕ ਜੋ ਧਨ ਮਨ ਕਾ ਹਿਰ ਕਯੋ ॥ ੫੯

ਯੋਕਰਿ ਕੋ ਪਬੰਦ ਲੇ ਰਾਹੈ ॥ ਕਾਠਾ ਹਿ ਦੇਉ ਪਰਮਾਰੈ ॥ ਹਾਸੀ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਹਿ
 ਤੇ ਸੇ ਬਿਖੈ ਨ ਨਿਉ ਚਰੈ ॥ ੬੦ ॥ ਏਥੋ ਤਿਕਦੁਖ ਭਾਖੇ ਜੈ ਸੇ ॥ ਦੈਦਾ ਅਤਮੁ ਕਪਾਟੈ ਤੈ ਸੇ
 ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਬਰਖਾਇ ਕਦੈ ਵਿਕਾ ॥ ਜਰਾਰੇ ਗਾਮਾ ਵਿਕਤੇ ਦੈ ਹਿਕਾ ॥ ੬੧ ॥ ਐਸੇ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ਦੁਖਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤਨ ਕੇ ਸੁਖਾ ॥ ਪਰਿਯੋਗ ਛੁਨ ਮਨ ਸੇ ਅਨੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕ
 ਰੇ ਕਰਮ ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਤਿਨਿ ਭਾਖੀ ਗਾਥਾ ਏਕਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਧਰੇ ਪਰਮਾ ਬਿਬੇ
 ਕਾ ॥ ਭਿਛੁਕ ਕਹੇ ਬਚਨ ਤਬ ਜੇਈ ॥ ਐਤੁ ਅਸੇ ਭਾਖਤ ਹੋਤੇਈ ॥ ੬੩ ॥ **ਭਿਛੁਕੇ ਦਰ** ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਯਕ ਲੋਗ ਨ ਏਤੇ ॥ ਅਰੁ ਨ ਹਿ ਦੇਹ ਸਹੀ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ॥ ਨਾਗ ਹਨ ਹੀ ਕਰਮ

ਨਹਿਕਾਲਾ ਏਸਮਸਤਹੈ ਮਨਕੇਖਜਾਲਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਗਤਚਕ੍ਰਮੇਮਨੈ ਫਿਰਵੈ ਜੀ
 ਟਮਹਦੁਖਮਨਤੇਪਾਵੈ ॥ ਅਨੇਕਰੇਬਿਖਿਜਨਕੋਭੇਗਾ ਤਤੇਹੋਇ ਕਰਮਸੀਜੇਗਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਹੋਵੈਸਤੁਰਜਤਮਾਬਿਸਤਾਰਾ ਤਤੇਜੋਨਿਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤਤੇਦੁਖਿਨਿਰੰਤਰਿਲ
 ਹੋ ॥ ਵੇਹੰਜੇਗਤੇਨਿਸਿਦਿਨੁਦਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਤਤੇਦੁਖਦਾਯਕਮਨਏਕਾ ਸਿਤਕਹੈਯਾ
 ਪਰਮਾਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪੁਆਤਮਾਸਦਾਮਨੀਹਾ ॥ ਪਰਿਸੇਮਨਕਥਿਕਰੈਸਾਮੀਹਾ ॥ ੬੭ ॥
 ਮਨਸੇਬੰਧੋਜਅਬਿਦਯਾਮਾਹੀ ॥ ਤਤੇਬੰਧਨਜਨੈਨਾਹੀ ॥ ਬਿਖਸਮਾਨਾਬਿਖਜਨਿਕੋਖ
 ਵੈ ॥ ਤਕੇਸੰਗਜੀਵਦੁਖਪਵੈ ॥ ੬੮ ॥ ਯਹਹੈਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੇਮੰਗਾ ॥ ਯਕੇਸੰਸ੍ਰਤਿਮਨਕੇਸੰਗ

ਮਨਕਾਰਿਗਹਿਤਬ੍ਰਹਮਸੁਖਰਾਸੀਸਦਾਏਕਰਸਪ੍ਰਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੬੮॥ ਤਤੇਬੰਧਨਅ ੨੧੪
 ਈਕਰੈ॥ ਸੰਗਅਤੁਮਾਜਨਮੇਅਰੈ॥ ਜਬਅਨਰਹਿਤਜੀਵਯਯਹੋਈ॥ ਤਬਸਿਵਜੀ
 ਵਰੇਦਨਹਿਕੋਈ॥ ੭੦॥ ਤਤੇਜਿਨਿਅਪੁਨੇਅਨਗਯੋ॥ ਤਹਿਕਛੁਕਰਣਨਹਿਰਹੋ
 ਅਰੁਜੋਅਨਬਸਕੀਨੋਨਾਹੀ॥ ਤੇਸੁਅਸਕਲਾਬ੍ਰਿਥਾਈਜਾਹੀ॥ ੭੧॥ ਸ੍ਵਰਣਾਦਿਕਦੇ
 ਵੈਬਹੁਦਨਾ॥ ਏਕਾਦਸੀਅਹਿਬ੍ਰਤਨਾਨਾ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਧਰਅਨਿਕਰੈ॥ ਸਮਦਾ
 ਜਮਨੇਅਨਿਬਿਸਤਰੈ॥ ੭੨॥ ਬਿਦਯਾਬੇਦਪਛੈਓਚਰੈ॥ ਅੰਗੇਸਕਲਧਰਅਬਿਸ
 ਤਾਰੈ॥ ਪਾਰਿਜੋਬਸਨਾਹੀਅਨਏਕਾ॥ ਤੇਅਥਿਆਅਚਰਣਅਨੇਕਾ॥ ੭੩॥ ਅਨਬਸ

ਬਹੁ

ਕਾਜਕਹੇਸਬਤੇਤੇ॥ਬਿਧਾਅਚਰਣਬੇਦਐਜੇਤੇ॥ਅਨਨਿਗ੍ਰਹਸੇਓਤਅਗਯਨ॥
ਮਨਨਿਗ੍ਰਹਬਿਨਸਬਅਗਯਨ॥੭੪॥ਤਾਤੇਜੇਮਨਨਿਗ੍ਰਹਕਰੈ॥ਜੇਬਿਧਿਕਾਹੈਕੋ
ਬਿਸਤਰੈ॥ਤਾਕੋਬਿਧਿਨਹੁਤੇਕਛੁਨਹੀ॥ਸਬਾਬਿਧਿਹੈਅਨਨਿਗ੍ਰਹਮਾਹੀ॥੭੫॥ਅ
ਰੁਜੇਬਸਨਾਹੀਮਨਏਕਾ॥ਤੁਬਿਧਿਕੀਨੇਬ੍ਰਿਥਾਅਨੇਕਾ॥ਸਬਹਿਨਕੋਛਲਅਨਬਾਸਿਕ
ਰੋਣੇ॥ਅਨਬਸਕਾਜਸਕਲਾਅਚਰੋਣੇ॥੭੬॥ਅਨਕੋਬਾਸਿਕਰੈਜੇਕੋਣੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਯਗੁਣ
ਆਪੁਹਿਬਾਸਿਹੋਈ॥ਅਨਬਸਾਬਿਨਇੰਦ੍ਰੀਯਬਸਨਾਹੀ॥ਕਾਰਿਕਾਰਿਜਤਨਬਹੁਤਮਰਿਜਾ
ਹੀ॥ਅਨਬਸਭਏਸਕਲਬਸਦੇਵਾ॥ਸੁਨੀਨੀਭਵਨਕਰੈਨਿਤਸੇਵਾ॥ਸਕਲਬਲਨਤੇਅਨਬ

ਲੱਖਾਰੀ ਕਰੈ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਅੰਤ ॥ ੧੯ ॥ ਅਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜੀ ਤਿਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਨ ਕਰੈ
 ਕਰਿ ਬਕੈ ॥ ਮੇਸੇ ਅਨ ਕੋ ਜੀ ਤੈ ਕੋਈ ॥ ਸਬ ਹਿਨੁ ॥ ਹਿ ਪ੍ਰਬਲੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਦੁਰ
 ਜਗਿ ਪੁਬ ਸਨ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾਹਰ ਜੁਧਾਇ ਕਾ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬੈਰੀ ਅੰਤ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਠਾ
 ਨੈ ॥ ਅਨ ਹਿਤੁ ਅਰੁ ਹਿਤ ਤਿਨ ਤੇ ਜਾਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਢੁ ਸੁਖੀ ਨਹੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨ ਜੀ
 ਤੇ ਬਿਨੁ ਜਗਾ ਜੁਗਾ ਰੋਵੈ ॥ ਦੁਖਿ ਰੂਪ ਜਨ੍ਹਸਿ ਆਤਨ ਕੋ ॥ ਆਪੁ ਆਨਿ ਕਰਿ ਬਾਧੈ
 ਮਨ ਕੋ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਕੀਏ ਦੇਹ ਜੀ ਬੰਧੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਸੁਰਖ ਸਮਤ ਬੰਧੀ ॥ ਯਹ ਮੇ
 ਏਸ ਅਸਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਅੰਤ ਸਤੁ ਠਾਨੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤਤੇ ਸੁਢੁ ਆਹ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਨ

ਉਪਜਿਉਪਜਿਪੁਨਿਅਰਿਅਰਿਜਾਵੈ। ਤਤੇਦੁਖਕੋਅਨਈਕਾਰਣਾ। ਅਤਮਕੋਭਵਜ
 ਲਮੇਰੁਰਣਾ॥ ੮੩॥ ਅਰੁਜੇਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਏਤੇ। ਮੋਕੋਦੁਖਦੇਤਹੈਜੇਤੇ। ਤੇਸਬਸੁਖ
 ਦੁਖਮੋਕੋਨਾਹੀ। ਦੇਹਏਕਸਬਆਪੁਨਮਾਹੀ॥ ੮੪॥ ਤੇਸੁਖਦੁਖਦੇਹਈਪਾਵੈ। ਆ
 ਤਮਕੋਕਉਨਿਕਟਿਨਆਵੈ। ਅਰੁਜਦਿਪਤਨਕੇਸੀਜੋਗਾ। ਕਰੈਜੀਵਈਸੁਖਦੁਖ
 ਭੰਗਾ॥ ੮੫॥ ਤੇਹੁਮੇਦੁਖਦੇਵੋਕਾਕੋ। ਰੂਪਸਕਲਸਮਦੇਖੋਜਾਕੋ। ਆਪਆਪਕੋਕੋ
 ਦੁਖਦੀਜੈ। ਅਪਨੇਅਹਿਤਆਪੁਕਯੁਕੀਜੈ॥ ੮੬॥ ਯਾਤਨਮੇਮੇਹੀਦੁਖੁਪਾ
 ਊ। ਅਰੁਤਿਨਹੁਮੇਕਿਉਉਪਜਾਊ। ਵੰਤਨਿਭੂਲਿਜੀਭਕਾਟੀਜੈ।

ਤੇ ਫਿਰ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਦੁਖ ਦੀ ਜੇ ॥ ੮੭ ॥ ਦੇਤ ਨਿ ਅਰੁ ਜੀ ਭੁ ਹਿ ਦੁਖ ਦੇਈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਕ ਲਾਮਾ ॥ ੮੮ ॥
 ਪੁਕਰਿ ਲੇਈ ॥ ਏਵੇ ਯਾ ਅਧਿ ਪੰ ਦੇਵਤ ਜੇ ਤੇ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਿ ਹੋ ਹਿ ਸਬ ਤੇ ॥ ੮੯ ॥
 ਤੇ ਹੁਆ ਪਕੋ ਪਕ ਜੁ ਕੀ ਜੇ ॥ ਪਰ ਉਪਾਧਿ ਕੋ ਜਾ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੇ ॥ ਕਰਦੀ ਜੇ ਸੁਖਾ ਹਿ ॥
 ਅਸਨ ਜੇ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਕਟੈ ਕਰਹਿ ਦਸਨ ਜੇ ॥ ੯੦ ॥ ਤੇ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਬਾਸਵ ਜਾਨੇ ॥ ਚਾਗੇ ॥
 ਖਰਾਵੇ ਤੁਠਾਨੇ ॥ ਯੇ ਸਬ ਏਵੇ ਯਨੁ ਕੇ ਸਬ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰੈ ਆਪ ਮੇ ਦੇਖ ਅਰੁ ਜੇਵਾ ॥ ੯੧ ॥
 ਤੇ ਸਬ ਜਾਨੇ ਤੁਕਰੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਆਪ ਨੇ ਅਨ ਨਹਿ ਧਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾ ਆਪਾ ॥
 ਯੇ ਕੋ ਕਛੁ ਨਾ ਚੀ ਪਾਪਾ ॥ ੯੨ ॥ ਤੇ ਯਹ ਸਬ ਆਪ ਨੇ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਕੋਨੇ ਕੋ ਆਨੀਏ ਅਭ

੨੧੬

੩

ਦੁਆਰਾ ਅਰੁਆਤੁ ਮਮੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ॥ ਉਪ ਜੇਗ ਯਾਨ ਜ ਕ ਲ ਮਿਟ ਜਾ ਹੀ ॥ ੮੨ ॥ ਆਪੁ
 ਰੂਲ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕ ਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਸਬ ਮਿਟਿ ਜਾ ਹੀ ਆਪੁ ਕੇ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੋਖ ਕੋ ਨ ਕੋਧਰੀ
 ਏ ॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਬਾਸਿ ਨ ਹੀ ਕਰੀਏ ॥ ੮੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇਗ ਹੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਦਾਤਾ ॥ ਲੋਕ
 ਬੇਦ ਕਹੀ ॥ ਯਤ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ਤੇ ਆਪੁ ਨ ਕਿਉ ਕੋਧ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਦੁਖ ਆਪੁ ਕੋ
 ਲੀਜੈ ॥ ੮੪ ॥ ਗੁਹ ਅਕਾਸ ਮਾਹਿ ਹੀ ਜੇਤੇ ॥ ਦੁਦਾਸ ਰਾਜਿ ਬੰਤੇਤੇ ॥ ਰਚ ਦੋਖ ਆਪੁ
 ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ੮੫ ॥ ਤਾ ਤਾ ਗੁਸਿ ਜਨਮ ਜੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਸੰਗਿ ਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਜਾਮਨਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇਹ ਨ ਕੋ ਜਨਮ ॥ ੮੬ ॥

ਤਤੇਸੁਖੁਤੁਖੁਤਨਈਪਾਵੈ॥ ਨਿਕਟਆਤਮਾਕੇਨਹਿਆਵੈ॥ ਅਰੁਜਾਦਿਪਸੰਗ ੨੧੭
ਤਿਦੁਖਪਰੈ॥ ਆਪੁਕ੍ਰੋਧਤੋਕਾਸੇਕਰੈ॥ ੯੭॥ ਕਰਨਿਹਾਰਤੇਗਾਹਈਜਾਨੈ॥ ਰਾਗਦੇ
ਖਭਾਵੈਤੁਠਨੈ॥ ਅਰੁਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਜੋਕਰਾ॥ ਤੇਤੋਸਕਲਆਪਹੀਭਰਾ॥
੯੮॥ ਦਿਹਜਰੁਟੇਹਕਰਾਤਮਾਹੀ॥ ਆਤਮਾਨਿਕਟਦੇਹਈਨਾਹੀ॥ ਆਤਮਾਚੇਤਨ
ਗਯਾਨਸਰੂਪਾ॥ ਪਰੇਸਕਲਤੇਪਰਾਅਨੁਪ॥ ੯੯॥ ਤਤੇਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧਨਜੋਕਰੈ॥ ਕਾਕੋਦੇ
ਖਹਿਦੈਮੇਧਰੈ॥ ਅਰੁਜੋਦੁਖਕਾਲਤੇਕਹੀਏ॥ ਤੇਆਪਨਸੇਕਦੇਨਲਹੀਏ॥ ੧੦੦॥
ਤਨਈਕਾਲਹੁਤੇਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਤੇਆਤਮਾਕੇਨਿਕਟਨਾਵੈ॥ ਕਾਲਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮ

ਸਰੂਪਾ ਦੇਹਿ ਬਿਲਖਣ ਸਕਲ ਅਨੂਪ ॥ ੧੦੧ ॥ ਤਤੇ ਕਾਲ ਹੁਤੇ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ॥
ਕਾਲੁ ਭੁਜਾਨ ਕਦੇ ਹਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਪੁ ਲੈ ਅਗਨਿ ਅਗਨ ਮੇਰੂ ਰੈ ॥ ਸੇਵਹੁ ਅਗਨਿ
ਅਗਨ ਹਿ ਜਰੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਰੁ ਜਪੁ ਪਾਲ ਕੌ ਕਟੁ ਲੀਜੈ ॥ ਲੈ ਬਹੁ ਤੇ ਪਾਲ ਮੇਰੀ ਜੈ
॥ ਤੇਤਾ ਪਾਲ ਕੋ ਭੈ ਨ ਹੀ ॥ ਜਦਿ ਪਰਹੈ ਸਦਾ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੧੦੩ ॥ ਯੈ ਹੋਏ ਕਾਤੁ ਮਾ
ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਵਿਦੇ ਹਨ ਕੇ ਖਜਾਲਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਬ ਤੇ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ॥ ਇਛੁਰ
ਹਿਤ ਅਨੀਹ ਅਭੀਤਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੈ ॥ ਵੰਦ ਜਹ ਲੋਤੇ ਸਬ ਭੈ
ਰੈ ॥ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਕੌ ਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੌ ਨ ਕੌ ਨ ਕੋ ਠਨੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ

ਜਗਾ ਲੋਜੇ ਤੇ ਏਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੀ ਸਬ ਤੇ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਆਪੁ ਜਹ ਰੂਪ ਚੇਤਨ ਅਤੁ ਮਬੂਹ ੨੧੮
 ਮਸ ਰੂਪ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿ ਲੀਓ ਸੀਸਾਰਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਅਨ ਸਕਲ ਅਸਾਰਾ ਮੇ
 ਹਨਿ ਸਤੇ ਜਾਗੇ ਤੇ ਨਿ ਚਰੁ ਯਭੁ ਏਤ ਤੀਖਣ ਤੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਤੁੰਤੁ ਅਬ ਮੈ ਭੈ ਨਹਿ ਅਨੇ
 ਆਪਹਿ ਪਰੇ ਸਕਲ ਕੋ ਜਨੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਕੀਸੇ ਵਾਕੋਰੇ ਅੰਸੀ ਬਿਧਿ ਰੁਦ ਸਾ
 ਗਰ ਤੋਰੇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਜੇ ਈਜੇ ਅਏ ਹਰਿ ਸਚਣਾ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਚਰਣਾ
 ਤਤੇ ਮੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿ ਭੁਜੇ ਅਨ ਕ੍ਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰ ਸਬ ਤੇ ॥ ੧੦੯ ॥ ਉਪਵਯੋ ਦਿਸ
 ਭੁਯੋ ਬੀਕਤਾ ਤੁਨ ਹੂੰ ਮੇ ਨਰ ਹਯੇ ਅਨੁਰਕਤਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਧੁ ਨਿ ਬਹੁਤ ਭੀਗਾ ਯੋ ਪਰਿ

ਨਾਹੀ

ਸੇਕਛੂਨਮਨਮੇਲਾਯੋ ॥ ੧੧੦ ॥ ਏਭਾਖੇਦਸਾਅਸੁਸਲੋਕਾਕਰਿਬਿਚਾਰਮੇਲੇ
ਕੁਯਸੋਕਾਤਾਤੇਉਧਵਸੁਖਦੁਖਦਾਯਕਾ ॥ ਅਤਮਕੋਕੋਈਲਾਯਕਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੁਖਦੁ
ਖਦਾਤਾਕੋਈ ॥ ਜੇਤੁਕਹੇਦੈਤਕਛੁਹੇਈ ॥ ਸੁਖਦੁਖਕੁਮਤੇਜਨੈਜਕਲਾ ॥ ਅਤ
ਮਏਕਾਜਨਾਅਕਲਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕੁਮਛੁਟੇਦੁਜਾਕੋਨਾਹੀ ॥ ਮੇਰੇਰੂਪਮਿਲੈਸੋਮਾਹੀ ॥
ਜਬਸੁਖਦੁਖਮਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਅਨਮੋਨਾਰੁਦੈਨਹਿਆਨੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਧੀਰਜਧਰਿ
ਆਚਰਣਨਿਭੁਜੈ ॥ ਦੇਹਾਦਿਕਕੀਅਸਾਤਜੈ ॥ ਤਬਭਵਸਾਰਗਕੋਤਰਿਅਵੈ ॥
॥ ਮੇਰੇਨਿਜਾਨਦਪਦਪਾਵੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ॥ ਰਾਤੇਉਧਵਅਨਬਚਕੁਆ ॥

ਅਪ

ਸਕਲਵੈਤਕੇਜਨੇਭੁਰਮਾਸਬਤੇਮਨਕੇਨਿਗਾਹਕਰੇ॥ ਨਿਸੂਲਕਰਿਮਮਚਰਨ
 ਨਿਧਰੇ॥ ੧੫॥ ਯਾਹੀਕੋਕਹੀਅਤੁਹੈਜੋਗਾ॥ ਜਾਕਰਿਰਹੈਮਮਸੀਜੋਗਾ॥ ਅਭੁਜੇਯਗਾ
 ਥਕੋਧਾਰੈ॥ ਭੁਨੈਸੁਨਵੈਸਦਾਬਿਚਾਰੈ॥ ੧੬॥ ਤਿਨਕੇਨਿਕਟਿਦੁੰਦਨਹਿਆਵੈ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲਮਮਚਰਣਨਿਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਯਾਕੇਸਦਾਬਿਚਾਰੈ॥ ਮੇਰੇਥਲੁਅੰਤਰਗਾਤਿਧਾਰੈ॥
 ੧੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹਉਧਵਤੇਸੋਕਯੋਮਨਸੰਜਮਾਦਿਫੁਰਿਯਾਨਾ॥ ਅਬਭਾਖਤਹੈਸਾਖੰ
 ਕੋਸੁਨਤਮਿਟੈਜਯੁਆਨਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣ** ਇਕਵਸਸਕੰਧੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਭੁਗਵਨਉਧਵਸੰਬਾਦੇ **ਭਾਖਾਯੀਰਿ** ਛੁਕਗੀਤਾ **ਕਥਨੰਨਾਮਤ੍ਰਯੋਬਿ**

ਸਬ

ਸੇਧਾਇ॥ ੨੩॥ ਸੀਭਗਵਨੇਵਚ॥ ਚੋ॥ ਉਧਵਤੇਸੇਸਾਂਖਯਹਕਹੈ॥ ਵੈਤਭੁਮਹਿ
ਸੁਮਹਿਬਿਨਦਹੈ॥ ਜਾਹਿਸੁਨਤਹੀਛੂਟੈਵੈਤ॥ ਵੇਖੈਕਬਹਮਅਵੈਤ॥ ੧॥ ਪਿ
ਥਮਹਿਮਹਾਪੁਰਖਜੋਰੁਏ॥ ਤੇਯਹਸਾਂਖਪ੍ਰਗਟਕਾਰਿਗਏ॥ ਮੁਕਤਿਸਾਂਖਜਨਤਹ
ਹਈ॥ ਸਾਂਖਬਿਨਨਹਿਛੂਟੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੋਈਸਾਂਖਕਹੈਅਬਤੇਸੇ॥ ਨਿਜਚਲਮ
ਨਦੈਸੁਨੀਯੋਸੇ॥ ਉਧਵਪ੍ਰਥਮਹੁਤੇਮੈਏਕਾ॥ ਮੋਬਿਨੁਕਛੂਨਹੁਤੇਅਨੇਕ॥
੩॥ ਤੁਬਮੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਥਿਆਪੁਤੇਕਹੀ॥ ਜੜਚੇਤਨਵੈਬਿਧਿਬਿਸਤਰੀ॥
ਤਿਨਵੁਨ੍ਯੋਤੇਉਪਜ੍ਯੋਪੁੜਾ॥ ਮਹਾਤਤੁਜੋਕਹੀਅਤਸੁੜਾ॥ ੪॥

ਗ੍ਰਿਨ

੨੨੦

ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਰੰਗੁ ਟਕੀਨੇ ਲਛਣ ਭਿੰਨ ਤਿਹੂੰ ਕੋਈਨੇ ਸੁਰਹੁ ਤੇ ਤਿਰ ਬਿਧਿ ਅਹੀ
 ਕਾਰਾ ਭੁਰਮਾ ਵਨ ਕੋ ਵਰੋ ਵੇ ਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚ ਰੂਤ ਜੇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਇਆ ਅਰੁ ਪੰਚੇਸੁ
 ਖਮਸ ਬਦਾਇਆ ਤੁਮਸਾ ਅਹੰ ਕਾਰ ਤੇ ਏਤੋ ਰਾਜਸ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸਬ ਜੇਤੋ ॥ ੬ ॥ ਸਾਤ ਕ
 ਤੇ ਮਨ ਅਰੁ ਸਬ ਦੇਵਾ ਜਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਰੁਏ ਬਹੁ ਰੁਏ ਤਬ ਸਬ ਹਨ ਮੇ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮਿਲਾਏ
 ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਮਿਲਾ ਅੰਤ ਉਪਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤ ਸਾ ਲਿਲਾ ਆਹੈ ਬਿਰੁਕ ਗਯੋ ਤੁਮੇ ਮੇ
 ਨਿਜ ਅੰਸ ਹਿ ਪਗਯੋ ਆਇ ਪੁਰਖ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ਰੰਗੁ ਨਿਯੰਤਾ ਗਯਾ ਨਾਜ ਰੂਪਾ ॥ ੮ ॥
 ਤੁਸੀਨਾ ਬ੍ਰਿਤੇ ਉਪਜਯੋ ਪਦਮਾ ਜਾਮੇ ਸਕਲ ਰੁਵਨ ਕੋ ਸਦਾ ॥ ਪਦਮ ਹੁਤੇ ਤਬ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਭੁਯੋ ਬਰਲੇ ਮੇਸੇ ਜਗਾਨਿ ਰਮਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਸਾ ਅਧਪਤਿ ਭੁਯੋ ਬਿਰੰਚਾ ਬਾ
ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੋਸ ਕਲਪ ਪੰਚਾ ਲੋਕ ਪਾਲ ਲੋਕ ਨਿਸੇ ਕਰੇ ॥ ਤੀ ਨੇ ਲੋਕ ਰਿਬਿਧਿ
ਬਿਸਤਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਦੇਵ ਨ ਕੋਟੀ ਯੋ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਨਿ ਗ੍ਰਹ ਕੀ ਯੋ
ਰੂਮਿ ਲੋਕ ਮੇ ਮਾਨਵ ਰਾਖੇ ॥ ਅਸੁਰ ਅਹਿ ਨੁ ਕੋਲੀ ਚੇ ਭੁਖੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਹਰ ਲੋਕ ਜਨ
ਤਪਸਤ ਲੋਕਾ ਚਾਕੇ ਮੇ ਸਿਧ ਨਿਕੇਓਕਾ ॥ ਜੇ ਰਿਗੁਣ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਤੀ ਨੇ
ਲੋਕ ਨ ਮੇ ਫਿਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਪ ਅਰੁ ਜੇ ਗੁਤ ਥਾਸੀ ਨ ਜਾਸਾ ॥ ਇਨਿ ਤੇ ਤਿਨਿ ਚਾਕੇ ਮੇ ਬਾਸ
॥ ਭਗਤ ਹੁਤੇ ਜਾਵੈ ਬੈਕੁੰਠਾ ॥ ਜੇ ਸਬ ਹਿਨੁ ਕਰਿ ਸਦਾ ਅਕੁੰਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਕਲ

ਰੂਪਹੈਮੇਰੋਸਕਲਜਗਤਭਛਣਤਿਹਕੇਰੋਸਤਿਲੋਕਹੂੰਮੇਜੋਜਾਵੈਕਾਲਤ ੨੨੧
ਹਉਤਾਕੋਖਾਵੈ॥੧੪॥ਕਬਹੂੰਜਾਹਿਕਸੂਕਰਿਉਚੇਕਬਹੂੰਕਾਲਦੁਹਾਵੈਨੀਚੇ॥
ਅਸੀਬਿਧਿਸਬਰੁਮਤੇਰਹੈਜਨਮੇਮਰੈਬਹੁਤਦੁਖਸਹੈ॥੧੫॥ਉਤਮਅਧਿਮਨੀਚੇ
ਜੇਤੇਛੋਟੇਬਡੇਥੁਲਕ੍ਰਿਸਕੇਤੇਜੇਕਛੁਜਹਾਲਗੀਆਕਾਰਾਤੇਸਬਪ੍ਰਕਿਰਤਿਪੁ
ਰਖਬਿਸਤਾਰ॥੧੬॥ਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਾਬਿਨੁਅੰਰਨਕੇਈਏਦੁਖਮਨਗੋਚਰਹੈ
ਜੇਈਐਪ੍ਰਥਮਾਹਿਨਿਰਾਕਾਰਮੇਏਕਾਤਤੇਬਏਆਕਾਰਅਨੇਕਾ॥੧੭॥ਅਰੁਪੁਨਿ
ਮੇਹੀਰਹਿਹੈਅੰਗਾਤੁਤੇਅਬਹੂੰਮੇਬਰਤੰਤਾਜਾਕੀਆਵਿਅੰਤੁਹੈਜੇਈਤਾਕੇਅਧਿ

ਹੁਮੇਪੁਨਿਸੋਈ॥੧੮॥ਜਮੁਮਾਟੀਰੇਬਹੁਘਟਬੁਏਅੰਤਫੁਟੇਮਾਟੀਮਿਓਰਏ॥ਮਾਟੀ
 ਮਾਟੀਮਾਟੀਏਅੰਤਾਤੋਮਾਟੀਮਧਿਹੁਬਰਤੰਤਾ॥੧੯॥ਜਮੁਕੰਚਨਕੇਬਹੁਮਾਭੁਰਣਾ
 ਮਾਟਿਰੁਅੰਤਏਕਈਸ੍ਰਣਾਤੋਮਧਿਹੁਮੋਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮਰੂਪਮਿਥਜਾਹੈਜਾਹੀ
 ॥੨੦॥ਤੋਜਬਦੇਖੈਤਜਿਅਹੰਕਾਰਾਤਬਮੇਹੀਹੋਸਬਬਿਸਤਾਰਾ॥ਮਾਟਿਰੁਅੰਤਮਧ
 ਮੇਏਕਾ॥ਮਿਥਜਾਨਾਮਰੂਪਅਨੇਕਾ॥੨੧॥ਮਾਯਾਤ੍ਰੇਮਧਤ੍ਰੇਅਹੰਕਾਰਾਤਿਨਿਤੇਹੋਹਿਸ
 ਕਲਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ਬਹੁਕੇਨਾਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ਮਹਦਾਦਿਕੋਰੰਗੈਨਕੋਈ॥੨੨॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਮੂਲਅਰੁਪੁਰਖਆਧਾਰਾ॥ਮਹਿਸਕਲਾਸਕਲਕਰਤਰਾ॥ਪਰਿ
ਕਰਤੰਨਿਜਨਨਿ॥

ਅਰੁਜੋਕਾਲਸਕਲਕਰਤਾਰਾ॥ ਸੇਰੀਸਕਤਿਤੀਨਿਯੋਜਨੋ॥ ਸੇਤੇਵੈਤਕਦੇਸਤੁਅਨੋ॥ ੨੨੨
੨੩॥ ਯਾਬਿਧਿਚਲੋਜਾਇਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਨਦੀਪਟਯਤੁਲਿਸਿਸਾਰਾ॥ ਪਰਮਾਤਮਕੀ
ਇਛਾਜੇਲੋ॥ ਬਰਤੈਸਕਲਨਿਰੰਤਰਤੋਲੋ॥ ੨੪॥ ਬਹੁਕੋਪੁਲੈਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ ਸੁਖ
ਮਥੁਲਚਹੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਮਹਾਬਲਿਸੁਸਕਤਿਸਮਕਾਲਾ॥ ਤਾਕੇਸਕਲਜਗਤੁਯਹ
ਖਿਯਾਲਾ॥ ੨੫॥ ਕਾਲਬਿਨਸੈਸਬਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਕਤਹੂੰਕਛੂਨਰਾਖੈਖੰਡਾ॥ ਅਨਾਬਿਸਟ
ਹੋਵੈਸਤੁਬਰਖਾ॥ ਤਤੇਦੇਹਾਨਿਕੇਆਕਰਖਾ॥ ੨੬॥ ਛੋਟੇਬਡੇਦੇਹਹੈਜੇਤੋ॥ ਲੀਨਅਸ
ਨਮੋਹੋਵੈਤੋ॥ ਅਸਨਬੂਮਿਮੋਹੋਵੈਲੀਨਾ॥ ਬੂਮਿਰੀਧਮਿਲਿਹੋਵੈਛੀਨਾ॥ ੨੭॥ ਗੰਧ

ਲੀਨਹੋਵੈਜਲਮਾਹਿ॥ ਜਲਜੁਖਮਰਸਮਾਹਿਸੀਮਾਹਿ॥ ਰਸਸਬਤੇਜਮਾਹਿਮਿਲੇ
ਜਾਈ॥ ਤੇਜਰੂਪਮੇਜਾਇਸਮਾਈ॥ ੨੮॥ ਰੂਪਪਦਨਮਾਹੈਮਿਲਿਰਹੈ॥ ਪਦਨਹਿਤਬਸਪਰ
ਸਗੁਣਗਰੈ॥ ਸਪਰਸਲੀਨਹੋਇਤਬਗਗਨ॥ ਗਗਨਸਬਦਮੇਹੋਵੈਮਗਨ॥ ੨੯॥
॥ ਸਬਦਮਿਲੈਤਾਮਸਅਰੰਕਾਰ॥ ਜੋਅਰੁਇਦ੍ਰਿਯਦਸਪ੍ਰਕਾਰ॥
॥ ਤੇਸਬਮਿਲਿਰਾਜਸਅਰੰਕਾਰ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸਕਲਹੋਰਿ
ਸੰਹਾਰ॥ ੩੦॥ ਦੇਵਰੂਮਨਸਾਤਿਕਅਰੰਕਾਰ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸ
ਕਲਹੋਰਿਸੰਖਾਰ॥ ਅਰੰਕਾਰਮਹਤਤਹਿਮਿਲੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਤਬੈ ਮਹਤਤੁ ਹਿਗਿ ਲੈ॥ ੩੨॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਲ ਮੈ ਹੋਵੈ ਲੀਨ ਕਾਲੁ ਪੁਰਖ ੨੨੩
ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਛੀਨਾ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਖੇ ਤਾ ਮਾਹੀ॥ ਪੁਰਖੇ ਤਾ ਮਕਹੂੰ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ॥
੩੩॥ ਭੇਦ ਭੇਦ ਗਹਿਤ ਤਬ ਏਕਾ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਦੇਤ ਦਿਤ ਰੇਕਾ॥ ਚੇਤਨ ਨਿਰਮਲ ਰਾਮ
ਨਜਰੁ ਪਾ॥ ਪੁਰਣ ਅਖੈ ਪਰਮਾ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੩੪॥ ਤਾ ਤੇ ਉਧਵ ਮਿਥਿ ਅਵੈ ਤਾ॥ ਅਵਿਅੰਤਿ
ਅਧਿਹੁ ਅਵੈ ਤਾ॥ ਜਲ ਬੁਦਬੁਦਾ ਮਾਸ ਬਾਅਕਾਰਾ॥ ਉਤਮਾ ਮਧਿ ਮਿਥਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੩੫॥
ਐਸੇ ਸਦਾ ਬਿਚਰੈ ਜੋਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਕੋਨ ਭਾਤਿ ਭ੍ਰਮ ਹੋਈ॥ ਰਵਿਉ ਦੋਤ ਰਹੈ ਤਾ ਮਕੈ ਸੇ॥ ਨ
ਦੀ ਮਧਿ ਵਾਵਾਨ ਲਜੈ ਸੇ॥ ੩੬॥ ਯਹ ਯੋਗੁ ਖੋਜੈ ਸਾਖ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸਕਲ ਦੈਤ ਉਤਪਤਿ ਸੇ॥

ਪਾਰਾਯਾ ਕੇਯਾ ਨਨਸੀ ਸੈਰਹੈ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਦ੍ਰਿਫਟੀ ਬਹਿਦਹੈ॥ ੩੬॥ ਛੋੜੈ ਰੂਪ ਅ
 ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੁਖ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਤਥੇ ਯਾ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਸੋ ਕੋ ਜਾਨਿਆ
 ਮੁਕੋ ਤਾਰੋ॥ ੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਉਪਦਯਹ ਤੇ ਸੋ ਕਹਯੋ ਸਾਂਖਿ ਰਾਜਾ ਨ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਅਬ ਗੁਣ ਬ
 ਰਤਿ ਨੁਕੋ ਕਹੈ ਬਿਨ ਬਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾਦਸ**
ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗ ਦਾਨ ਉਪਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੰਬਾਦੇ ਭੁਗ ਖਾਣੀ ਸਾਂਖ ਨਿਰੂਪਣ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ
ਧਿਆਇ ੨੪॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨੋ ਦਰ॥ **ਚੋ ਪ੍ਰਥਮੇ**॥ ਉਪਦਾ ਅਬ ਭਾਖੇ ਗੁਣ ਬਿਚਾਰਿ॥ ਜਿਨ
 ਕੇ ਜਨੇ ਲਹੈ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਜਾ ਗੁਣ ਤੇ ਜੇ ਲਛਣ ਹੋਈ॥ ਬਿਨ ਬਿਨ ਭਾਖੇ ਸੋ ਜੇਈ॥ ੧॥

ਸਮਦਮਾਛਿਮਾਬਿਬੇਕਸੁਧਰਮਾ॥ ਲਜਾਮਾਨਿਨਕਰੋਬਿਕਰਮਾ॥ ਸਤਿਦਯਾਨਹਿਰੂ
 ਲੈਸੁਧਿ॥ ਉਤਮਮਾਰਗਮੇ॥ ਬਿਰੁਬੁਧਿ॥ ੨॥ ਜਸਅਰੁਸੇਭਾਪੀਰਜਵੰਤਾ॥ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰਜਦਾਬਰਤੰਤਾ॥ ਬੁਧਿਅਸਕਤਿਨਿਤਨਿਹੰਗਾ॥ ਸੰਤੋਖੀਅਰੁਟਾਨਿਅਭੰਗ
 ॥ ੩॥ ਕੋਅਲਬਿਨੈਦੀਨਚਤੁਰਾਣੀ॥ ਸੀਤਲਹ੍ਰਿਦੈਸਕਲਸੁਖਦਾਣੀ॥ ਮੇਸੀਭਾਂਤਿ
 ਬਹੁਤਬਿਧਿਸੰਪਤਿ॥ ਸਾਂਤਿਕਗੁਣਕੀਜਾਨੋਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੪॥ ਆਤਮਾਇਨਸਬਨਤੇ
 ਨਾਗਾ॥ ਚੇਤਨਕਰਬਰਤਾਵਨਹਚਾ॥ ਭੋਗਾਸਤੁਕਿਹ੍ਰਿਦੈਬਹੁਕਾਮਾ॥ ਧਨਅ
 ਭੋਲਾਖਾਜਸਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਹਾਸਿਗਰਬਬਲਵੰਤਾ॥ ਰਿਪੁਮਿਤ੍ਰਾ
 ਵਿਕਰੇਦਅਨੰਤਾ॥ ਕਰਿਕਾਮਨਾਭੁਜੈਬਹੁਦੇਵਾ॥ ਪਰਮਾਰਥਕੋਲਪੈਨਭੇਦਾ॥

੬। ਬਹੁਅਰੰਭੁਨਿਮੈਉਤਸਾਹਾਸਦਾਕਠੋਰਸਦਾਅਤਿਚਹਾਬਹੁਤਬ੍ਰਿ
 ਰਜਸਕੀਅੰਸੀਏਤੁਮਸੇਭੁਖੀਮੈਜੈਸੀ॥ ੭॥ ਹਿੰਸਾਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਅਧਿਕਈ
 ॥ ਜਹਤਹਦੀਨੁਰਦੈਭੁਝੂਠਈ॥ ਸਮਅਰੁਕਲਹਸੋਕਅਰੁਮੋਹਾਨਿੰਦਾਅ
 ਲਸਕੁਜਪਚੰਦ੍ਰਹਾ॥ ੮॥ ਨਿਸਾਦਿਨਚਿਤਾਉਦਮਹੀਨਾਹਿੰਦੈਅਸਾਸਾਹਸਛੀ
 ਨਾਅੰਸੀਬਹੁਤਾਸਕੀਬ੍ਰਿਤਾਜਿਨਤੇਕਦੇਨਲਹੈਨਬ੍ਰਿਤਾ॥ ੯॥ ਉਪਜੈਅਮਤਾਅ
 ਰੁਅਹੰਕਰਾਤਤੇਕਰੈਬਿਬਿਧਿਬਿਵਹਾਰੇਸਬਾਮਲਕੁਗੁਣਨਕੀਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਤਿਨ
 ਤੇਬਦੈਬਹੁਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾ॥ ੧੦॥ ਧਰਮਰੁਅਰਥਕਾਅਮਨੁਰਕਤਾਸਧਾਲੇਭੁਤਥਾਅ
 ਸਕਤਿਧਰਮਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿਪਰਾਇਣਜੇਤੋਬਹੁਤਭੁਤਿਬਿਸਤਾਰੈਤੇਤੇ॥ ੧੧॥

ਬਰਤੈਅਪਨੇਅਪਨੇਧਰਮਾਪ੍ਰਚਾਹਅਰੁਗ੍ਰਹਸੁਖਗ੍ਰਹਕਰਮਾਏਸਬਮਿਲਿਤ ॥ ੨੨੫ ॥
ਗੁਣਨਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਇਨਤੇਬਹੁਬਿਧਿਹੋਇਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੧੨॥ ਜਮਦਮਾਅਦਿਕਜੁਕਤ
ਨਰਜੇਈ॥ ਸਾਤਿਕਲਛੁਟਕਹੀਐਸੋਈ॥ ਰਾਜਸਕਾਅਦਿਕਅਧਿਕਾਰਾਤਾਮਸ
ਜਹਕੋਧਾਇਬਿਕਾਰ॥ ੧੩॥ ਜਬਸੁਧਰਮਸੋਕੋਭਜੈ॥ ਦੂਜੀਸਕਲਕਾਮਨਤਜੈ॥
ਤਿਆਪੁਰਖਭਾਵੈਸੋਹੋਈ॥ ਸਾਤਿਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਹੀਜੈਸੋਈ॥ ੧੪॥ ਜਬਕਾਨਾਰ੍ਹਿ
ਦੈਧਰਿਲੇਵੈ॥ ਅਪਨੇਕਰਮਨਿਸੋਕੋਸੇਵੈ॥ ਯਹਸੁਭਾਵਰਾਜਸੋਕੋਕਹੀਏ॥ ਮੁਕ
ਤਿਯੋਕਬਹੁਨਹਿਗਾਹੀਏ॥ ੧੫॥ ਜਬਹਿੰਸਾਰ੍ਹਿਦੈਐਆਨੈ॥ ਨਿਜਕਰਮਨਿਮਸ

ਸੇਵਾ ਠਾਨੈ ਸੇਵਹਤਾ ਅਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਤੇ ਮਸ ਸੁਖ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤੁ ਰਜਾ
 ਤੀ ਨ ਜੋ ਗੁਣ ਜੇਹੈ ॥ ਜੀਵਹਿ ਕੋ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੇਹੈ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਮੇਰੀ ਅਰਯਾ ਕਰੈ ॥ ਤਤੇ ਮੇਰ
 ਭੁਜੈ ਤੇ ਤਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਤ ਹੁਤੇ ਉਪ ਜੈ ਏਸ ਕਲਾ ॥ ਏਨ ਕੋ ਤਜੇ ਆਤਮ ਅਕਲਾ ॥ ਏਨ
 ਕੋ ਛੋੜਿ ਰਹੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਉਪ ਜੈ ਬੁਝੈ ਨ ਚੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਰਜਤ ਮਪਰ
 ਹਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਗੁਣ ਕੀ ਬਿਧ ਹਿ ਬਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਸੁ ਰਜਤ ਮਪਰ ਕਾਸਾ ॥ ਅਤਿ ਸੀਤ
 ਲਾਗੁ ਚੰਦ ਬਰਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬ ਕਲ ਜਨ ਮੂਲ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਨਿਸ਼ੁਲਕ ਰਣ
 ਕਲ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥ ਤਤੇ ਪਰਮਾ ਗੁਣ ਸੁਖ ਲਹੈ ॥ ਚਿਤ ਸੇਕ ਮੋਹ ਬੁਝੈ ਰਹੈ ॥ ੨੦ ॥

ਨ

ਜਬਸਾਤਕਤਾਮਸਨਹਿਰਹੈ॥ ਰਾਜਸਾਅਏਬਸੇਰਾਗਹੈ॥ ਰਾਜਸਰੂਪਸੰਗਬਲ ੨੨੬
ਰੇਦਾ॥ ਤਤੇਅਨਕਰਮਭੈਖੇਦਾ॥ ੨੧॥ ਜਬਸਤਅਰੁਰਜਛੂਟੈਦੇਈ॥ ਕੇਵਲਏਕਤ
ਤਮੇਗੁਣਹੋਈ॥ ਤਮਬਿਬੇਕਨਾਸੁਕਾਦੁਰਣਾ॥ ਉਦਮਹਰਤਾਜਤਾਕਰਣਾ
੨੨॥ ਤਾਤੇਸੇਕਮੋਹਕੇਬਾਸਾ॥ ਨੀਦ੍ਰਾਅਲਾਸਨਿਸਾਦਿਤੁਆਸਾ॥ ਜਬਛੂਟੈਈਦਿਨੁ
ਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਰੂਦੈਨਹੀਈਹਾਂਉਤਪਤਿ॥ ੨੩॥ ਚਿਤਪ੍ਰਸੰਨਸਕਲਨਿਹਸੰਗਾਸੇਸਾ
ਤਿਕਮਮਰਾਹਹੈਅੰਗਾ॥ ਜਬਤਨਅਨਾਇਦ੍ਰਯਅਰੁਬੁਧੀ॥ ਬਿਰਨਹਿਹੋਹਿਲਹੈਨ
ਹਿਸੁਧੀ॥ ੨੪॥ ਠਨੈਬਿਬਿਧਿਕਰਮਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਸੇਜਨੇਰਾਜਸਾਅਧਿਕਾਰਾਜਬ

ਬਿਕਰਬਹੁਬਿਧਿਮਨਗਹੈ॥ਅਸਾਬਧਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥੨੫॥ਸੋਕਬਿਖਾਦਚੇਤਨਹੀ
ਨ॥ਸੇਤਾਅਸਉਦਮਬਲਛੀਨ॥ਜਬਉਪਜੈਸਾਤਿਕਕੇਭਾਵਾ॥ਤਬਸਬਹੋਵੈਦੇਵਸੁਭ
ਵਾ॥੨੬॥ਰਾਜਸਤੇਅਸੁਰਨਕੀਬਿਰਤਿ॥ਭੂਤਗਣਨਕੀਤਮਉਤਪਤਿ॥ਸਾਤਿਕਹੁਤੇ
ਜਾਗਰਣਹੋਈ॥ਰਾਜਸਪਾਵੈਸੁਪਨਸੋਈ॥੨੭॥ਤਾਮਸਹੁਤੇਸੁਖਪਤਿਹਿਲਹੈ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਤੁਰੀਯਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ਸਾਤਿਕਉਰਧਲੋਕਨਿਜਾਵੈ॥ਰਾਜਸਨਰਅਦਿਕਤਨਪਾਵੈ॥
੨੮॥ਤਾਮਸਨੀਚੋਥਾਵਰਅਦਿ॥ਯਾਬਿਧਿਭੂਮੇਜੀਵਅਨਾਦਿ॥ਸਾਤਿਕਬਿਧਮਾਨ
ਜੋਹੋਈ॥ਤਾਮੇਮਰਣਲਹੈਜੋਕੋਈ॥੨੯॥ਸੇਦੇਵਨਿਕੇਲੋਕਹਿਜਾਵੈ॥ਰਾਜਸਮੇਮਰਿ

ਨਰਤਨ ਪਾਵੈ ਤਾਮਸ ਮੇ ਮਰਿ ਨਰਕ ਨਿਲਹੈ ॥ ਤੀਨ੍ਹੇ ਗੁਣ ਤ ਜਿਸ ਮੇ ਰਹੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਮੇਰੇ ਹੇਤੁ ਕਰਮ ਜੋ ਕਰੈ ਤਾਮੇ ਦੂਜੇ ਫਲ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ਸੇਵਹ ਸਾਤਿ ਕਰ ਕਰਮ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਤੁਤੇ ਜੀਵ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਫਲ ਨਿਮਿਤਾ ਮਕਰਮ ਨਿਠਨੈ ॥ ਤੋ ਕੋਰ ਜਸ ਕਰ
 ਮ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀ ਜਾਹੇਤੁ ਕਰੈ ਮਕਰਮ ॥ ਸੇਤਾ ਮਸਹੈ ਬਰੇ ਅਧਰਮ ॥ ੩੨ ॥ ਭੁਟ ਰਹਿਤ ਸੇ
 ਸਾਤਿ ਕਰਮ ਜਾਨ ॥ ਦੇਹ ਭੁਟ ਸੇਰ ਜਸ ਜਾਨ ॥ ਬਾਲਕ ਮੁਕਤੁ ਲਿਜੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾਮ ਸਰਜ
 ਨ ਕਹੀ ਜੈਸੇਈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤਾ ਦੇਹ ਰਹਿਤ ਜੇ ਏਕਾ ॥ ਸੇਰੀ ਮੇਰ ਰਾਜਾਨਾ ਬਿਬੇਕਾ ਹੋਈ ॥
 ਕਤ ਬਸੀ ਏਏ ਕੀਤਾ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਮ ਕਹੈ ਸੇਸੀਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਘਰੀ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ਜਸ ਬਾਸ ॥

ਤਾਮਸਜੁਪਸੁਰਾਵਸਾਥਾਵਰਚਲਮਮੂਰਤਜਹਾਂਨਿਰਗੁਣਬਾਸਕਹੀਜੈਤੁ
 ਹਾ॥ ੩੫॥ ਸਾਤਿਕਕਰਤਜੇਨਹਸੰਗੀ॥ ਸੇਰਾਜਸਫਲਕਰਮਪ੍ਰਸਿਰੀ॥ ਬਿਧਿਕਰਿ
 ਰਹਿਤਤਾਮਸੀਕਰਤਾ॥ ਮਾਸਲਾਗੀਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰਤਾ॥ ੩੬॥ ਆਪੁਹਿਮੇਟਿਰਹੈ
 ਮਮਸਰਣਾ॥ ਤਾਤੇਸਬਨਿਰਗੁਣਆਚਰਣਾ॥ ਸੇਜਨਨਿਰਗੁਣਕਰਤਾਕਹੀਏ॥ ਤਾ
 ਕੇਸੰਗਪਰਮਪਦਲਹੀਏ॥ ੩੭॥ ਜੇਨਿਹਕਰਮਆਤਮਾਜਨੈ॥ ਸਕਲਤੁਜਨਕੀਸ੍ਰਪਾ
 ਠਨੈ॥ ਸਕਲਤੁਜਗਨਿਸੁਲਜੇਹੋਈ॥ ਸਾਤਿਕਸ੍ਰਪਾਕਹੀਐਸੋਈ॥ ੩੮॥ ਰਾਜਸਸ੍ਰਪਾ
 ਠਨੈਕਰਮਾ॥ ਤਾਮਸਸ੍ਰਪਾਕਹੀਬਿਕ੍ਰਮਾ॥ ਨਿਗੁਣਸ੍ਰਪਾਮੇਰੀਭਗਤਾ॥ ਜਾਤੈਂਮਾਸਕੂ॥ ੩੯॥
 ਮੈਦੈਸਕਲ

ਪਾਥਿਪਵਿਤ੍ਰਾਬਿਨਾਸੁਮਾਦੈ॥ ਜਾਮੇਅਪਨੋਧਰਾਨਜਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਉਪਜੈਨਹੀਬਿਕਰ
 ਸੇਕਹੀਐਸਾਤਿਕਆਹਾਰ॥ ੪੦॥ ਖਾਟਾਮੀਠਾਤੀਖਾਖਚੁ॥ ਦੁਖਦਾਯਕਰਾਜਸਾਅ
 ਹਾਰੁ॥ ਜੇਅਸੁਪਿਹਿਸਥੇਅਵੈ॥ ਸੇਤਾਮਸਾਅਹਾਰਕਰਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਮਮਜਨਅਰੁਮੇ
 ਰੇਉਰਿਸੁ॥ ਸੇਨਿਬਗੁਣਭੇਜਨਅਤਿਉਸੁ॥ ਏਦ੍ਰਯਸੁਖਤ੍ਰਿਸ਼ਾਟਿਕਦਹੈ॥ ਤਜਿਆ
 ਰੰਬੁਨਿਬਿਰਦੈਰਹੈ॥ ੪੨॥ ਆਤਮਤੇਉਪਜੈਸੁਖਸੇਈ॥ ਸਾਤਿਕਸੁਖਕਹੀਯਤੁਹੈਸੇ
 ਈ॥ ਏਦ੍ਰਯਸੁਖਰਾਜਸਨਗਾਹੀਐ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਅਲਸਤਾਅਸਕਹੀਐ॥ ੪੩॥ ਮੇ
 ਰੇਪ੍ਰੇਮਰੁਗਾਤਿਸੁਖਜੇਈ॥ ਨਿਬਗੁਣਸੁਖਕਹੀਯਤੁਹੈਸੇਈ॥ ਦ੍ਰਬਿਦੇਸਫਲਕਾਲ

ਕੁਰਮਾਨਾ ਕਰਤ ਕਰਮਾ ਵਸਥਾਵਨਾ॥੪੪॥ ਸ੍ਰਧਾਨਿ ਸ੍ਰਾਮਰੁਆਕਾਰਾ ਭਿਰਗੁ
ਣਨਿਰਮਿਤਸਬਾਬਿਸਤਾਰਾ ਜੇਕਛੁ ਕਹੁ ਸੁਨੇ ਅਰੁਦੇਖੇ॥ ਮਨਅਰੁਬੁਧਿਜਹਾਂਲ
ਗੁਲੇਖੇ॥੪੫॥ ਸੋਸਬਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾਰਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਨਿਰਮਿਤਸਕਲਪਸਰ
ਾਇਨਤੇਜੀਵਲਹੈਸੰਸਾਰਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਕਰਮਾ ਮੇਥਾਰੰਬਾਰਾ॥੪੬॥ ਜੇਇਨਤੀਨਯੋਗੁ
ਣਨਿਨੇਵਾਰੈ॥ ਚਿਤੁਆਪਨੇਸੇਮੇਧਾਰੈ॥ ਜੇਮੇਰੰਨਿਰਗੁਣਪਦਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਕਯੋਯ
ਭਵਸੇਨਹੈਆਵੈ॥੪੭॥ ਤਤ੍ਵਯਹਮੇਸੀਨਰਿਵੇਹਾ॥ ਜਾਕਰਿਮਿਟੈਸਕਲਾਇੰਦ੍ਰਿ
ਹੋਵੈਪ੍ਰਗਟਗੁਣਬਿਰਮਾਨਾ॥ ਪਾਵੈਸੇਹਿਮਿਟੈਸਬਆਨਾ॥੪੮॥ ਤਤ੍ਵਪੰਡਿਤਸਕ

ਲਨਿਵਰੈ॥ ਸੋਕੋਸੇਵਾਪੁਕੋਤਰੈ॥ ਯੈਬਿਨਸਕਲਅਖੰਡਿਤਜਨੈ॥ ਜੇਤੇਅਤਮ ੨੨੯
 ਘਾਤੀਅਨੈ॥ ੪੮॥ ਸਕਲਹੁਤੇਹੋਵੈਨਿਹਸੀਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਪਲਪਰੈਨਰੰਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਯਦੇਹਪੁਣਅਨਯੀਤੈ॥ ਸਮਚਰਚਾਇਨਬੈਨਿਬੀਤੀਤੈ॥ ੪੯॥ ਸਕਲਸਾਤਿਕੀਸਿੰਗ
 ਤ੍ਰਿਕਰੈ॥ ਰਾਜਸਅਰੁਤਾਮਸਪੁਰਹਰੈ॥ ਦੇਹਾਇਕਤੇਨਿਸਪੁਰਹੋਈ॥ ਆਗੋਇ
 ਛੁਕਬੈਨਕੋਈ॥ ੫੦॥ ਸੋਮੇਧਾਰੈਨਿਸਚਲਬੁਧੀ॥ ਤਬਪਾਵੈਅੰਤੰਗਾਤਿਸੁਧੀ॥ ਯਾ ੨
 ਬੀਧਿਸਾਤਿਕਉਛੁਟਕਾਵੈ॥ ਤਾਂਤੇਲਿੰਗਸਰੀਰਮਿਟਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰ
 ਮਿਟੇਬੁਦਤਜੈ॥ ਨਿਰਮਲਰੂਪਆਪਨੋਬੁਜੈ॥ ਸੋਸੋਹੈਸੋਹੀਕੋਜਨੈ॥ ਬਾਹਬਿਭੀ

ਤਰਿ ਦੈਤਨ ਆਨੈ ॥ ੫੩ ॥ ਸੇ ਮੇ ਮਿਲਿ ਸਹੀ ਮੇ ਰਹੈ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਕਾਲ ਅਥਾਨਿ ਨ ਹਿਦਹੈ ॥
 ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸੀਰਾ ॥ ਤਤੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗਾ ॥ ੫੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਉਧਵਏ ਤੇ ਸੇ ਕਹੀ ਤੀਨੇ
 ਗੁਣ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਅਬ ਆਰੋਗ ਯਾਨਹੀ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ**
ਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕ ਦਸ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਉਪਸੰਬਾਦੇ ਭਾਖਾ ਯੀ ਗੁਣ
ਬ੍ਰਿਤਿ ਨਿਰੂਪਣੇ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬੀਸ ਸੋਧਾ ਹੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੋ ਵਾਰ ॥ ਚੌ ॥
 ਉਪ੍ਰਯਾਹਨ ਰਤਨੁ ਹੋ ਅੰਜੋ ॥ ਸਕਲ ਸਿਸਾਟਿ ਮੇ ਨਾਹੀ ਜੈ ਸੋ ॥ ਯਾਤਨ ਕਰਿ ਮਮ ਰਾਜਨ
 ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਭੁਵਤ ਜਿ ਮੇ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤੇ ਅੰਜੋ ਤਨ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਮੇ ਮਿਲਨੇ ਕੇ ਕਰੈ

ਉਪਾਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਮੋਹਿ ਬਿਚਰੈ॥ ਅੰਰ ਸੰਕਲ ਬਾਸ ਨ ਟਾਰੈ॥ ੨॥ ਮਮ ਬੁਗਤ ੨੩੦
 ਨ ਕੇਲ ਛੁਟ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਰਤੁਰਾ ਆਪ ਆਪ ਮੇਠਾਨੈ॥ ਅਨਾਸਤ ਬਸੇ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਕਾਲ
 ਬਜਾਲ ਬਹੁ ਕਯੋ ਨਹਿ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਜਬ ਮਿਥ ਜਾ ਜਾਨੈ॥ ਮੇਰੇ ਗਯਾਨ ਪਾਇ
 ਕਰਿ ਭਾਨੈ॥ ਛੇਰੈ ਰਹੈ ਦੇਹ ਹੂਮਾ ਹੀ॥ ਤੇਰੁ ਛੇਰਿ ਲਿਖੈ ਕਹੂੰ ਨਹੀ॥ ੪॥ ਪਰਿਜਟਿ ਪ
 ਰੇਵੈ ਅੰਸੇ ਉ॥ ਕਰੈ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚਿਤੋ ਉ॥ ਸਿਸਨ ਚੁਓ ਦਰ ਪਰਾਯਣ ਜੇਤੋ॥ ਅਨ
 ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਤੁਯਾ ਗੀ ਅੰਤ ਤੇ॥ ੫॥ ਕਰੈ ਅਸਾਧ ਏਕ ਕੇ ਸੰਗਾ॥ ਤੇਰੁ ਗਯਾਨ ਪਾਨ
 ਕੇ ਭੰਗਾ॥ ਅਸਿਤ ਸੰਗ ਨ ਰਜ ਬਹੀ ਕਰੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਰਕਮੇ ਪਰੈ॥ ੬॥ ਜੈਸੇ

ਅੰਧ ਅੰਧ ਕੇਸੀ ਗਾ ॥ ਖੁਪ ਪਰੈ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਭੁੰਗਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਗਾਥਾ ਭਾਖੇ ਏਕਾ ਜਾਤੇ ਉਪ
 ਜੈ ਪਰਮਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਉਰ ਬਸੀ ਬਿਰਹਤ ਤੁਹ ਯੋ ॥ ਸੇਕ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ਮੇ ਬਯੋ
 ਤਬ ਪਰੁਰਵਾ ਥਾਖੀ ਜੇਈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗਾਥਾ ਭਾਖੇ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰੁਰਵਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤੀ ॥ ਤਾ
 ਕੀ ਅਨੁਜ ਹਾਲ ਗਾਧਰਤੀ ॥ ਸਾਪ ਹੁਤੇ ਉਤਰੀ ਉਰ ਬਸੀ ॥ ਸੋ ਮਿਲਿ ਕੈ ਨਿਪ ਕੈ ਉਰ
 ਬਸੀ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਚੋ ਸਾਪ ਮੁਕਤਿ ਜਬ ਭਈ ॥ ਤਬ ਤਜਿ ਨਿਪ ਹਿਉਰ ਬਸੀ ਗਈ ॥
 ਨਿਪ ਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੈ ਬਹੁ ਰੋਵੈ ॥ ਪਰਿਸੋ ਨਿਪ ਕੀ ਓਰਿ ਨ ਜੇਵੈ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜਨ ਗਨ ਦੇ
 ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਨੀ ਬਿਕਲ ਦੀ ਨਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਲਜਾ ਰਹਿਤ ਮੰਦ ਮਤ ਜੈ ਸੇ ॥ ੫ ॥

੨੩੧
 ਚਲਯੋ ਉਰਬਸੀ ਪਾਛੈ ਤੇ ਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਹੋ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਮਠ ਛੀ ਹੋਵੇ ॥ ਮੇਰੀ ਉਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਜੇਵੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਜਾਵੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗਹ ਆਵੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਿਲਿ ਉਰਬਸੀ ਸਿ
 ਗਸੁ ਪੁਪਾਯੋ ॥ ਸੋਸੋ ਸਕਲ ਦੁਖਿ ਹੋਇ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਯੋ ਭੁਗਵਤ ਭੁਗਾ ॥ ਪਾਇ
 ਉਰਬਸੀ ਕੇ ਸੀ ਜੇਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਉਰਬਸੀ ਗਯਾਨੁ ਆਕਰ ਖਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਲੇ ਮਾਨਿ ਕਰ
 ਹਰ ਖਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਮਾਸ ਬਰਖਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਨ ਮਯਿ ਹਿੰਦੈ ਕਛੂ ਨਹ ਆਨੈ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਬ ਤਾਨਿ ਪਕੇ ਪੁਰਣ ਭੁਗਾ ॥ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ
 ਜੇਈ ॥ ਤੇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਖਤੁ ਹੋ ਤੇਈ ॥ ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਰਾ ॥ ਅਹੋ ਏਕ ਦੇਖੋ ਮਸ ਮੋਹਾ ॥

ਆਪਹੀਕੀਯੋਆਪਨੇਵੇਹਾਗਾਹਜਕੰਠਦੇਵਕੀਆਯਾਜਿਨਿਮੇਰੇਸਬਆਯੁਕ
ਵਾਯਾ॥੧੬॥ਇਨਿਸੇਕੇਰਹਕਯੋਬਹੁਤੇਰੇਸਰਬਸੁਆਪੁਲੀਯੋਹਰਿਮੇਰੇਮੇਰੇ
ਨਰੈਨਨਜਨੇਜਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਮਨ੍ਯੋਬਿਖਖਾਤਾ॥੧੭॥ਬਰਖਸਸੁਹਗਏਅਸੀ
ਤਿ॥ਸਕਲਬਿਕਾਰਨਲੀਨੇਜੀਤਿ॥ਦੇਖੋਮੇਰੇਸੇਰਹਕਾਯੋ॥ਇਸਤੀਕੇਕਰਆਪੁਬਿ
ਕਾਯੋ॥੧੮॥ਜੇਮੇਰਾਜਾਨਚਕੁਦਰਤੀ॥ਜੀਤਿਸਮਸਤਕਰੀਬਸਿਧਰਤੀ॥ਸਕਲ
ਰੂਪਅਮਚਚਣਨਿਸੇਵੈ॥ਤਨਅਨਧਨਕੋਨਿਤਿਦੇਵੈ॥੧੯॥ਜੇਮੇਰੇਬਿਕਨ੍ਯੋਇਸਤੀਹ
ਥਾ॥ਜੁਬਨਰਬਾਜੀਗਰਸਾਥਾ॥ਜੁੰਜੁਇਸਤੀਮੇਹਿਨਚਾਯੋ॥ਤੁਤੁਮੇਸੁਗਿਖ

ਸੁਖਪਾਯੋ॥੨੦॥ਤਾਪਰਰਾਜਸਹਿਤਤਸੇਮੇਹਿ॥ਤ੍ਰਿਵਿਸਮਾਨਿਕਾਰਿਚਲੀਬਿਛੋਰਿ॥੨੩੦॥
ਨਰਨਰੁਯੋਮੇਪੀਛੈਧਾਯੋ॥ਜਿਉਉਨਮਤਅਪੁਬਿਸਰਾਯੋ॥੨੧॥ਕੋਨਭਾਂਤਿਤਾਕੇ
ਬਲਹੋਈ॥ਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪਰਹੈਨਹਿਕੋਈ॥ਜੇਹੋਵੇਏਸਤ੍ਰੀਅਧੀਨਾ॥ਜੈਸੇਖਰੀਸੀਗਿ
ਖਰਦੀਨਾ॥੨੨॥ਬਿਵਰਜਾਸੋਨਤਪਸਯਾਤੁਆਗਾ॥ਬਨਮੇਬਸਬੋਦਿਛੁਬੈਰਗਾ॥
ਏਸਅਸਤਕੀਨੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਜੋਲਗਾਤ੍ਰਿਯਾਬਸੇਮਨਮਾਹੀ॥੨੩॥ਯਹਉਚਬਸੀ
ਜਬਹਿਤੇਪਾਈ॥ਕਾਮਅਗਾਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿਸਗਾਈ॥ਪਰਿਯਹਅਗਾਨਿਨਸੀਤਲ
ਰੁਈ॥ਅਧਿਕਅਧਿਕਬਾਧਤਿਨਿਤਗਾਈ॥੨੪॥ਜੈਸੇਅਗਾਨਿਪ੍ਰਜੁਲਿਤਹੋਈ॥

ਤਾਮੇਈਧਨੁਡਰੈਕੋਈਯਸੋਤੁਆਧਿਕਆਧਿਕਪਰਜਰੈਪਲਕੋਨਹਿਸੀਤਲਤਕ
ਰੈ॥ ੨੫॥ ਮੇਆਪਨੋਨਹਿਜਨੁਜੇਅਰਥਾਆਪਆਪਕੋਕੀਯੇਅਨਰਥਾਮੁਰਖ
ਆਪਹਿਪੰਡਿਤਆਨੋਪਰੇਮਿਤਿਮੁਖਅੰਮਿਤਜਨੋ॥ ੨੬॥ ਜੇਮੇਈਸਸਕਲਤੂ
ਕੋਰੋਸੋਚੈਰਹਯੋਤ੍ਰਿਅਕੋਚੇਰੋਮੇਮੁਰਖਤਕੋਧਿਕਾਰਾਜੇਨਿਨਕੀਓਕਛੁਗਜ
ਨਬਿਚਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਇਸਤ੍ਰੀਕਬਿਜਾਕੋਚਿਤਹਰਯੋਗਿਯਨੁਬਿਚਾਰੁਸਕਲਪ
ਰਹਯੋਤਕੋਹਰਬਿਨੁਕੋਨਛੁਡਾਵੈਦੁਜੇਆਪਨਛੁਟਨਪਾਵੈ॥ ੨੮॥
ਤਾਤੇਮੇਹਰਿਚਰਣਨਿਗਰੋਸਕਲਤੁਜਾਗਿਹਰਿਕੋਚੈਰੋ॥ ੨੯॥

ਜਦੀਪਦੇਵੀਸੋਹਿਬੁਝਾਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖਕਾਹਿਸਮਝਾਯੋ॥ ੩੮॥ ਤੁਹੂੰਮੇਸੂਰਿ ੨੩੩
ਖਨਹਿਜਨੁਜੋ॥ ਕਾਮਾਮੀਧਸੁਖਈਕਾਰਿਮਾਨੁਜੋ॥ ਤਾਤੇਤਕੋਨਹਿਅਪਰਾਧਾ॥ ਯਹਮੇ
ਰੇਅਨਬੋਰੇਅਸਾਧਾ॥ ੩੯॥ ਜੋਮੇਸੂਰਗਨਰਕਮੇਵੇਖੁਜੋ॥ ਦੁਖਹੀਮਾਹੀਸੁਖਕਾਰਿ
ਲੇਖੁਜੋ॥ ਗੁਣਮੇਸਾਪੁਜਾਨਿਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਗਨਿਪਤੰਗਾਪਰੈਮਰਿਜਾਵੈ॥ ੪੦॥ ਤੇ
ਤਿਨਕੋਅਪਰਾਧੁਨਕੋਈ॥ ਆਪੁਦੁਖਿਕਾਰਿਲੇਵੈਸੋਈ॥ ਤਾਤੇਇਨਕੋਈਹੈਸੁਭਾ
ਦਾ॥ ਮੇਅਨਮੇਕਹੁਧਰੇਅਭਾਵਾ॥ ੪੧॥ ਜੋਮੇਆਪਅਗਨਿਮੇਪਰੈ॥ ਤੋਉਰਦੇਖਕ
ਦਨਕੋਧਰੇ॥ ਦੇਹਅਣੀਨਅਹਾਦੁਰਗੀਧਾ॥ ਸੇਕਾਰਿਜਨੀਬਿਮਲਸੁਰੀਧਾ॥ ੪੨॥

ਸੋ ਅਪਨੀ ਅਬਿਦਾ ਕਰਕੇ ਨਿਜਾਨੰਦਾ ਅਰੁ ਮਥੀ ਸਰਕੇ ਯਹ ਤਨੁ ਤੇ ਬਹੁ
ਨਿਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਤੁਮੀ ਮਮਤਾ ਗਾਹਿ ਕਰੁ ਰਹੀਐ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ
ਕਹੈ ॥ ਇਸਤੀ ਏਕ ਸੇਕ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ॥ ਕੈ ਯਹ ਤਨੁ ਕਹੀ ਏਰਾ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕੈ ਪਾਵਕ
ਭੁਛੁਟਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕੈ ਭੂ ਕੈ ਕੈ ਸੁਨ ਸਿੰਗਾਲਾ ॥ ਕੈ ਆਪਨੇ ਮ੍ਰਿਤਹੈ ਕਾਲਾ ॥
ਯਹ ਤਨੁ ਪੈ ਕਹੀਐ ਕਿਨ ਕਿਨ ਕੇ ॥ ਪਰ ਗਾਟ ਦੀ ਸਤਹੈ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ੩੬ ॥
ਮਹਾ ਅਸੁ ਪਦੇਹ ਯਹ ਐਸੀ ॥ ਪਰ ਗਾਟ ਨ ਰਕਖਾ ਨਿਹੈ ਜੈਸੀ ॥ ਤਹ ਕੇ ਮਨ ਬ
ਧੈ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਦਾ ॥ ਇਸਤੀ ਨਾਮ ਕਾਲ ਕੇ ਫੰਧਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਚਾ ਭਾਧਿਰਾ ਮਰੁ ਮਾਸ ਰੁਅੰਤਾ ॥

ਮਜਾਮੇਦਰੋਮਨਖੁਦੰਤਾ॥ ਬਿਸੁਮੁਤ੍ਰੇਤ੍ਰਿਅਹਾਰਾ॥ ਏਸਤ੍ਰੀਪਰਗਟਨਰਕਕੀ ੨੩੪
 ਖਾਡਾ॥ ੩੮॥ ਤੁਤੇਏਸਤ੍ਰੀਅਰੁਤਾਸੀਰਗਿ॥ ਤਿਨਕੇਨਹਿਹੁਜੈਪਰਸੀਰਗਿ॥ ਤਿਨ੍ਹਿਕੇਦ
 ਰਸਛੁਰੁਤਮਨਹੋਈ॥ ਦੇਖੇਬਿਨਾਬਿਕਾਰਨਕੋਈ॥ ੩੯॥ ਤੁਤੇਤਿਨਕੇਦਰਸਨ
 ਕਰੀਐ॥ ਆਪਹਿਅਪਿਨਰਕਨਹਿਰੁਰੀਐ॥ ਜੋਯਹਿਏਦ੍ਰਿਅਅਰਥਨਿਦਾ
 ਰੀ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਦੁਹਸੀਰਗਿਤਿਟਾਰੀ॥ ੪੦॥ ਤੁਬਯਹਮਨਸਹਜਹਿਬਿਰਹੋਈ॥
 ਕਦੇਬਿਕਾਰਨਪਰਸੈਕੋਈ॥ ਤੁਤੇਜੇਏਸਤ੍ਰਿਨੁਕੋਭੁਜੈ॥ ਅਰੁਏਸਤ੍ਰੀਤਿਨਕੇ
 ਧੁਧਿਤੀ॥ ੪੧॥ ਦਰਸਪਰਸਅਰੁਸਦਨਨਿਦਾਸਾ॥ ਸਬਭਾਵਨਤੇਮਾਨੈਤ੍ਰਾਸਾ॥

ਇਦ੍ਰਿਅਕੋ ਬਿਸ੍ਵਸਨ ਕਰੈ ॥ ਰਾਜਾ ਨਵੰਤ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰਹਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ
ਜੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੋ ਸਬ ਸੀਕਾ ਅਜੁ ਗਤਿ ॥ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤੇ ਛੂਟੇ ਚਹੈ ॥ ਤੇ
ਮਸੇਕੁ ਸੰਗਤਿ ਰਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਰਾਤੀ ਮੇ ਸਬ ਸੀਕਾ ਨਿਵਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਚਰਣ ਕਦ
ਲਉਰ ਪਰੈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਕਰੁਣਾ ਮੇਸ੍ਰਾ ਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਯਹ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ **ਨੇਵਾਰ** ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਕਰੈ ਨਰ ਰਾਜਾ ॥ ਤੁਜਿ ਉਰ ਬਸੀ ਲੋਕ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥
ਰਾਜਾ ਨ ਲਯੋ ਸਬ ਸੀ ਸੈਟ ਰੁਜਾ ॥ ਮਨ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿ ਮੇ ਮੇਧਾਰੁ ॥ ੪੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪ
ਦਯਹ ਪੁਰਖ ਰਖਾ ॥ ਨਰ ਤੁਨ ਪਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ਸ੍ਵਾਰਥਾ ॥ ਜਬ ਸਮਸਤ ਕੀ ਸੀ ਗਤੁ ਤੇ ॥

ਸਤਿਸੰਗਤਿਗਾਹਿਮੇਕੋਕੁਜੈ॥੪੬॥ਸਿਤਿਬਤਵੈਹਿਤਉਪਦੇਸਾ॥ਜਿਨਤੇਸੰਸਾਰੈ॥੧੩੫॥
ਨਲੇਸਾ॥ਮਨਤੇਸਬਆਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸੰਤਅਹਭਵਸਾਗਾਰਤਾਰੈ॥੪੭॥ਨਿ
ਸਪ੍ਰਹਨਿਰਾਰੰਭੁਸਮਦਰਸੈ॥ਸੰਗਹਿਰਹਿਤਦੁਟਨਹਿਪਰਸੈ॥ਅਹੰਕਾਰਮਾ
ਤਨਹਿਆਨੈ॥ਸੋਹਿਭੁਜੈਦੂਜੇਨਹਿਜਾਨੈ॥੪੮॥ਤੇਜਦੀਪਉਪਦੇਸਨਦੇਵੈ॥
ਤੁਹੁਮੋਹਿਚਹੈਤੇਸੇਵੈ॥ਤੁਹਾਕਥਾਮੇਰੀਨਿਤਹੋਵੈ॥ਤੇਈਅਘਸੰਦੇਹਨਿਬੋਵੈ॥੪੯॥
ਮੇਰੀਕਥਾਸੁਵਨਜੇਕਰੈ॥ਤੇਸਬਪਾਪਨਤੇਨਿਸਤਰੈ॥ਸੁਨੈਕਹੈਅੰਤਗਤਿਧਾਵੈ॥
॥ਅਤਿਆਦਰਸੋਪ੍ਰੀਤਿਬਧਾਵੈ॥੫੦॥ਤੇਸਹਜਹੀਲਹੈਅਮਭੁਗਤਿ॥ਸਹਜਹਿ

ਹੋਵੈ ਸਕਲ ਬਿਕਾਤਿ ॥ ਮੇਰੀ ਕੁਗਾਤਿ ਲਹੈ ਨਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ਪੁਰਣ ਕਾ ਮਰੂ ਪੋਸੈ ਤ
ਬਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਕਰਣੇ ਰਹੈ ॥ ਰਿਯਾਨ ਨੀਟ ਰੂਪ ਮਾਲਹੈ ॥ ਸੀਤ ਨਿਸਾਕ
ਉਹੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਹਾਂ ਅਗ ਨਿਪੁ ਜਾ ਲੈ ਜੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਤਾ ਅਤੁਖਾਰ ਬੁਝੈ ਜਹ ਜਹਿ ਜਾਵੈ ॥
ਤੁਸਾ ਧੁਸ ਬੋਝ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਯਹ ਅਪਾਰ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਾਂ ਮੇ ਬੁਝੈ ਜੀਵ ਅਪ
ਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾ ਵਏ ਕਈ ਏਹਾ ॥ ਸੀਤ ਰੂਪ ਪਰਗਟ ਮਾਦੇਹਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪਾ
ਣੀ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਹਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦੁਖ ਸੰਹਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਜੋ ਪਰਲੋਕ ਪਰਮ
ਧਨ ਜੋਨੇ ॥ ਤੁਭੁ ਵਤਾਰ ਕਸਾ ਧੁਮਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮਾਚਰਣਾ

ੴ

ਤਿਨੁ ਬਿਨੁ ਸਾਭੁ ਵਯੋਰਨ ਸਰਣਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜਪੁ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸੁਰਜ ਦੇ ਕਾਯੋ ਉਰ ਨੈਨ
ਉਪਾਰੈ ਨੈਕਾ ਸੀਤੈ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸੀਤੈ ਦੇਵ ਬੰਧ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥ ੫੬ ॥ ਤਾਤੇ ਸੀ
ਤ ਸੀ ਗਾਨਿ ਤ ਕਰਣਾ ॥ ਮੋਰ ਉਪਾਇ ਨ ਹਿਰਦੈ ਧਰਣਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਅਨੁਸਾਰੁ ਵਤਰੈ ॥
ਅਨੁਸਾਰੁ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰੈ ॥ ੫੭ ॥ ਤੁਬ ਪਰੁ ਵਯੋਰਨ ਕਰੋ ॥ ਸਜੁ ਉਰ ਬਸੀ ਲੋਕ ਪ
ਰਹ ਕਰੋ ॥ ਸਬਤਾ ਜਿ ਕਰੋ ॥ ਅਤਮਾਰਾ ॥ ਬਿਚਰੋ ॥ ਭੂਮੈ ਹੋ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ॥ ੫੮ ॥ ਤਾਤੇ
ਅਸੀਤ ਸੀ ਗਾਪਰ ਹਾਰੀ ॥ ਐਸਾ ਧੁਸੀ ਗਾਨਿ ਰੰਗ ਕਰੀ ॥ ਐਸਾ ਧੁਜਨ ਸੁਖ ਹੀ ਭੁਵ
ਤਰੈ ॥ ਸੁਖ ਹੀ ਮਮ ਚਰਣਾ ਨਿਤ ਧਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਐਸੇ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਕੇ ਸੁਨਿ

੨੩੬

ਹਰਿਜੀਸੰਸੰਗਾ ਤਬ ਉਪਵਜਨ ਪੁਛਿਓ ਕਿਰਮ ਜੇਗਾ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
ਕੁੰਗਾਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਣੇ ਇਕਾਦਸ ਸਿਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀਕੁੰਗਾਵਨ ਉਪਵ ਸੰਬਾਦੇ ਕੁੰਘਾ
ਐਲਗੀ ਕੁੰਨਿਰਨੇ ਖਟ ਬੰਸਮੇ ਪੁਜਾਇ ੨੬ ॥ ਉਪਵੇਦਾਰ ਚੌਪਈ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਬ ਮੇਸੀ ਕੁੰਘੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇਗਾ ਬਿਧਿਜੈਸੀ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋਇ
ਸਤਸੰਗਾ ਪਾਵੈ ਰਾਜਾ ਨਹੋਇ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਯਹ ਜੇਤੁ ਵਪੁਤਿ ਮਾਕੀ ਪੁਜਾ ਤਾ
ਤੇਸੇ ਇਕਹੈ ਨ ਹਿੰਦੂ ਜਾ ਯਾ ਕੇ ਕਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਰਨਹਾਰਾ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਪਰਮ
ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਸਕਲ ਮੁਨੀ ਸਰਜੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸ੍ਵੇਦਿ ਯਹ ਕੁੰਘੇ ਤੇ ਤੇ ਕ

ਲਪਾਅਵਿਬਿਧਿਸੇਤੁਅਕਪਯੋਸੇਦਿਫੁਕਰਿਬਿਧਿਹਿਰਟੈਗਪਯੋ॥੩॥ਤਿਨਕ੍ਰਿ 137
 ਗੁਣਿਕਸੁਤਨਿਸੁਨਯੋਸੰਬੁਦਹੁਤੇਭਵਨੀਪਯੋਜੇਤੇਸਕਲਬਰਣਆਸ੍ਰਮਾ॥
 ਏਸ੍ਰੀਅੰਤਿਜਸਬਕੋਧਰਮਾ॥੪॥ਯਾਬਿਨੁਐਰਧਰਮਪੈਜੇਤੇਯਾਹੀਕਾਜਕਹੇ
 ਰੇਤੇਤੇਯਾਬਿਨੁਐਰਧਰਮਜੇਕਰੇਤੋਤਿਨਤੇਫਿਰਿਬਿਧਨਪਰੈ॥੫॥ਯਹਈਸਬ
 ਧਰਮਨਿਕੋਧਰਮਾਯਾਹੀਹੁਤੇਕਟੈਸਬਕਰਮਾਤਾਤੇਪੁਜਾਬਿਸਤਾਰੈਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰੀਜੀਵਨਿਨਿਸਤਾਰੈ॥੬॥ਤੁਮਦਯਾਲਸਬਕੇਹਿਤਕਾਰੀਸਿਮਰਤੁਸਕਲਦੁਖ
 ਅਪਹਾਰੀਸੁਨਿਏਪਰਉਪਕਾਰੀਬੈਨਾਬੋਲੇਹਰਖਕਮਲਦਲਨੈਨਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀ

ਭੁਗਵਨੇ ਬਾਰ ॥ ਓਧਵਯਾਕੋ ਅੰਤੁਨਪਾਰਾ ਮਮਪੁਜਾਬਹਾਬੇਧਿਬਿਸਤਰਾ
 ਪਰਿਤੋਸੇਸੇਖੇਪਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਮੇਤਤੁਸਕਲਕੋਲਯਾਉ ॥ ੮ ॥ ਪੁਜਾਬੇਧਿਹੈਤੀਨਿ
 ਪਕਰਾਬੇਦਿਕਤੀਤ੍ਰਿਕਮਿਸਰਤਸਾਰਾ ॥ ਬੇਦਮਤ੍ਰਮਰੁਬੇਦਿਕਅੰਗਾਸੋਕਹੀਏ
 ਬੇਦਿਕਪਰਸੰਗਾ ॥ ੯ ॥ ਯੇਹੀਤ੍ਰਿਕਮਿਸਰਤਜਨੈ ॥ ਭਾਵੈਤਸੇਪੁਜਾਠਾਨੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰ
 ਰੁਖਤੀਬੇਸਤ੍ਰਿਬਰਣਾ ॥ ਏਨਕੋਜਾਬੇਧਿਪੁਜਾਕਰਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਸਮਸਤਾਬੇਧਤੁਮ
 ਹਿਸੁਨਾਉ ॥ ਜੀਵਨਕੋਕਲਿਆਣੁਉਪਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਭੂਮਾਅਗਨਿਜਲਬਾਏ ॥
 ਦੇਜਅਰੁਮਾਪਾਅਰਕਅਰੁਗਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰੁਸਬਹਿਨ੍ਰਿਸੇਮੇਕੋਜਨੈ ॥ ਜਥਾ

ਗੁਰ ਅਰੁ ਮੇ ਮੇਰੇ ਦਨ ਰਾਖੇ ॥ ਮਤੁ ਪਬੁ ਧਿ ਦੁਖੈ ਕਾਰਿ ਨਾਖੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਧ ਹੋਇ ਜਲ
 ਮਾਟੀ ਸੰਗਾ ॥ ਜਲਾਨਾ ਦਿਕਸ ਕਲਈ ਅੰਗਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬੇਦ ਅਰੁ ਤ੍ਰਿਤਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਪ
 ਫੈ ਸਕਲ ਮਮ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਧ ਜੋ ਉਪਾਸਨਾ ਦਿਜੇ ਕਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿਹੂੰ ਬਰਣ
 ਨਿਕੇਧ ਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਸੇ ਨਿਤ ਮੋ ਕੋ ਰੁਜੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਖੇਧ ਸਕਲ ਸੇ ਰੁਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾ
 ਹੀ ਕਚਿ ਮਮ ਸੁਮਿਰਣ ਹੋਈ ॥ ਕਟੈ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਕੋ ਸੋਈ ॥ ਜੋਈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਮਮ ਧ
 ਰਮਾ ॥ ਮਮ ਸੁਮਿਰਣ ਬਿਨ ਬੰਧਨ ਕਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਬ ਰੁਖੋ ਪ੍ਰਤਿ ਆ ਕੇ ਰੇਦਾ ॥ ਸੇਵਤੁ
 ਜਿਨ ਹਿ ਮਿਟੈ ਰੁਦ ਬੇਦਾ ॥ ਏਕ ਸਿਲਾ ਕੀ ਕਹੀਏ ਮੂਰਤਿ ॥ ਏਕ ਕਾਠ ਕੀ ਤੁਮ ਮਮ ਸੁਰ

ਤ੍ਰਿ॥ ੧੬॥ ਏਕਲੇਪਚੰਦਨਕੀਕਰੀਏ॥ ਏਕਚੇਤੁਲਿਖਪੁਸੁਕਧਰੀਏ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਏਕ
 ਸ੍ਰਵਣਸਵਰੀ॥ ਏਕਮਲੇਮਮਧਰੀ॥ ੧੭॥ ਏਕਮਿਤਕਾਕੋਲੈਕੀਨੀ॥ ਏਕਰ
 ਤਨਮਣਿਕੀਕਾਰਿਲੀਨੀ॥ ਏਮਮਪ੍ਰਤਿਮਾਅਸਟਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਮਨੈਮਮਮੰਦਰ
 ਨਿਜੁਸਾਰ॥ ੧੮॥ ਤਿਨਮੇਹੋਵੈਨਿਸਰਲਜੇਤੀ॥ ਸੈਨਾਰਿਕਨਿਕਰਾਵੈਤੇਤੀ॥
 ਜਾਲਗਾਰਮਾਅਦਿਹੈਜੇਤੀ॥ ਮੇਰੇਤਨਜਾਨੈਨਿਤਤੇਤੀ॥ ੧੯॥ ਔਰਸਬਨਕੋਪੁ
 ਜਾਕਾਲ॥ ਕਿੰਬਾਜਾਨੈਨਿਤਗੋਪਾਲ॥ ਲੇਪਲਿਖੀਮਾਰਜਨਕਰੈ॥ ਔਰਨਿਏਸ
 ਨਾਭਿਸਤਰੈ॥ ੨੦॥ ਉਤਮਸਾਸਰਸਿਸੇਵੈ॥ ਤਨਮਨਧਨਮੋਕੋਸਬਦੇਵੈ॥

ਜੋ ਨਿਹਕਾ ਮਨਿ ਹਕ ਪਟਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਰਾਵ ਬਸਿ ਮੋ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਉਤਮ ਬਸਤੁ ਨਿਅਨ ੨੩੮
 ਕਰਿ ਲਯਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਸਬ ਮੋ ਹਿਰ ਛਾਵੈ ॥ ਉਤਮ ਬਿਧਿ ਏਸ ਨਨਕ ਰਾਵੈ ॥ ਬਸ
 ਤਾ ਭਰਣਾ ਦੇ ਕਪਹਿ ਰਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਕਹੋ ਮਹਿ ਕਰੈ ॥ ਧਰਣੀ ਗਵਿ
 ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਲ ਕੋ ਪੂਜੈ ਜਲ ਫੂਲਾ ॥ ਜਨੈ ਸੋ ਹਿਸ ਕਲ ਮੇ ਮੂਲਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਰਗਤਿ ਸਹਿਤ ਜੇ ਅਰਪੈ ਤੇਈ ॥ ਤਾਹੁ ਤੇ ਮੋ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਤੋ ਜੋ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨੈ ਬੇਦਾ ॥
 ਮੋ ਕੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਹਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜੁਹੈ ਤੁਮੈ ਹੀ ਪੈ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ਤੇ ਖਨ ਆਨੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਭਾਖੈ

ਪੁਜਾ ਬਿਧਿ ਤੇ ਸੋ ਸਾ ਵਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨੀਯੋ ਸੋ ਸੋ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਇਸਨਨਾ ਅਨਮੋ
 ਰਾਖੋ ਮੇਰੇ ਧਯਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਜਾ ਸੇਜ ਪ੍ਰਥਮ ਸਬ ਲੇਈ ॥ ਫਿਰ ਉਠਿ ਬੈਠੇ ਕੋਰਹ
 ਨਨਦੇਈ ॥ ਬੈਠੇ ਉਤ੍ਰ ਕੈ ਪੁਰਬ ਮੁਖ ॥ ਨਿਸਚਲ ਪੁਤਮ ਕੇ ਵਲ ਸਨ ਮੁਖ ॥ ੨੭
 ਵਰਤੁ ਨਿਜੋ ਨਿਜ ਅਸਨ ਕਰੈ ॥ ਅੰਗਨ ਕੇ ਨਜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਤਰੈ ॥ ਨਜਾ ਸਕਰੈ ਮ
 ਮ ਮੂਰਤਿ ਅੰਗ ॥ ਤਬ ਠਨੈ ਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੨੮ ॥ ਉਤਮ ਕਲਸ ਤੇ ਇਸੇ ਭਰੈ ਦੂ
 ਜੇ ਜਲ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਹਿਧੈ ॥ ਜਲ ਮੇ ਬਹੁਤ ਸੁਹਾਧ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤੁਸੇ ਮੇ ਹਿਸਨ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਰਘ ਪਾਟ ਅਰੁ ਬਿਸਰ ਕਰੈ ॥ ਤੀਨ ਪਾਤ੍ਰ ਤੇ ਜਲ ਭਰੈ ॥ ਗੰਧ ਪੁਖਤਿ

ਗਾਇਤੀ ਅਭਿਮੰਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਬਾ ਅਪਨੇ ਕਰੈ ਤਨ ਸੁਧਾ ਕੇਹੂੰ ਦੁਰਨ ਹੋਇ ਅ
 ਸੁਧਾ ॥ ਹੁੰਦੈ ਆਹਿ ਅਮਰੁ ਪਹਿਧਾਰੈ ॥ ਓਅੰ ਕਰ ਜਗਤੋ ਆਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁਰ
 ਮੇਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਏਧਰਾ ਵੈ ਤਨ ਅਹਿ ਉਜਾਸਾ ॥ ਪੁਜਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਤਨ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਮੂਰ
 ਤਿ ਮੇਥਾ ਪੈਸੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੰਗੋ ਪਾਂਗ ਕਰੈ ਤਨ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਈ ਭਾਵਨ ਉਪਜੈ ਦੂਜਾ ॥
 ਵੈ ਅਰਘ ਪਾਰਾ ਚਵਨਾ ॥ ਰਚੈ ਅਸੁ ਦਲ ਪੰਕਜ ਭਵਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਪਰਸਾ
 ਪੈਧਰ ਅਹਿ ॥ ਸਕਲ ਸਕਤਿ ਗਵਿਸਾਸਿ ॥ ਗਾਨਾਹਿ ॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਾਵਾ ਅਸਿਅ
 ਸਤਾ ॥ ਧਨੁ ਖਰੁ ਬਾਣੁ ਸਲਹ ਲਸਸਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਏਅੰ ਠੈ ਅਠਾਹਿਸ ਅਨੈ ॥ ਆਇ

ਮਾਲਾ ਲਤਾ ਉਰ ਜਾਨੈ ਨਿੰਦ ਸੁਨੰਦ ਮਹਾ ਬਲ ਚੰਡਾ ਕੁਮੁਦੇਖ ਟਬਲ ਕੁਮਦਪੁ
 ਚੰਡਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸੁਦ ਸਾਪਾਰ ਖਦ ਸਮਗਾ ਠਢੇ ਗਾਰੁ ਹੁਜੇ ਰਿਕਰਿ ਅਗਾ ॥
 ਬਿਖੁ ਕਸੇ ਨ ਬਜਾ ਸਗੁਰ ਦੇਵਾ ਗਾਣ ਪਾਤਿ ਦੁਰਗਾ ਅਰੁ ਸਬ ਦੇਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕ
 ਰ ਜੋ ਰੇ ਹਰਿ ਸਨਮੁਖ ਠਢੇ ਹਰਖ ਤਬ ਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਥਾ ਢੇ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਪੁਜੈ
 ਅਰਘਾਇ ॥ ਬਿਨੈ ਨਿਮਤਾ ਬੈਦਨ ਮਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਚੰਦਨ ਅਰੁ ਕਰ ਪੁਰ ਉਸੀਰਾ ॥
 ਕੁੰਕਮ ਅਗਾਰ ਸੁਰੀਯ ਤਨੀਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਛੁ ਮਧੁ ਪ੍ਰਕਚ ਢਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਜਲ
 ਆਚਮਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਰੀਯ ਜਲ ਦੇਇ ਸਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਚਨ ਮਨ ਨਹਿ ਆਨਾ
ਕੁਮ

ਪੁੰਡਰੀਕ ਲੋਚਨ ਭਵਤਾ ਵਨਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਬ ਕੇ ਉਪਜਾ ਵਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਜੀ ਜੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਸਕਲ ਆਧਾਰਾ ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸਤੋ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਅੰਸੇ ਤੇ ਤਮ ਤੇ ਉਚਾਰੈ ॥ ਸਹਸ
 ਸੀਰਖਾ ਸੁਤਿ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਜਨੇ ਉਮਰੁ ਅਭਰਣਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤਿਲ
 ਕਾਦਿ ਕਰਕਰਣਾ ॥ ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮੋਸੇ ਮਨ ਬੰਧਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਬਾਲ ਕੋਚਾ ਆਚਰ ਮਨ ਕਰਵੈ ॥ ਕੁਸਮ ਸੁਰੰਗ ਧਰੁ ਪੁਪਬ ਨਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਅਧ
 ਤੀ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਨਾ ਬਿਧਿ ਨਿਵੇਦ ਸਦਾਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਖੀਰ ਖਾਂਡ ਪ੍ਰਤਦ ਧਿਲਾ
 ਪਸੀ ॥ ਲਾਰੂ ਪੁਵਾਸੇ ਹਾਰ ਸੁਰਸੀ ॥ ਬੀਜਨ ਕਰੈ ਅੰਬ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਬੀਭ

੩੯

ਵਲਗਾਵੈ ਬਹੁ ਹਿਤ ਮੇਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਨਿਤ ਦਾਤੁ ਜੇ ਨਿਉ ਬਟਨੇ ਤੇ ਲਾ ਅਨ ਦਵੈ ਪੀਚਾ
ਮਿਤ ਮੇਲਾ ॥ ਅਲਿ ਕਰ ਦਰਸਨ ਅਦਰਸਾ ॥ ਗੀਤੁ ਨਿਤ ਬਾਜੀ ਤਸ ਪਰਸਾ ॥ ੪੪ ॥
ਬਹੁ ਤਭਾਤ ਨੈ ਬੇਦ ਸਦਾ ਰੈ ॥ ਨਿਤ ਨ ਹੀ ਤੋ ਪੁਰ ਬਨ ਦਾਰੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕਰੈ ਪਾਵ ਕਮੇ
ਪੁਜਾ ॥ ਸੋ ਬਿਨੁ ਤਾ ਹੀ ਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅਗ ਨਿਕੰਡੁ ਮਾਹਿ ਅਗ ਨ ਹਿਧੈ ॥
ਸਾਮਿ ਧਾਪ੍ਰਤਾ ਰੇ ਕਰੈ ਮਾਹਿ ਕਰੈ ॥ ਹੇ ਅਕਰੈ ਪਾਛਿ ਪਾਛਿ ਮਾਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਕਰੈ
ਬੇਦ ਅਰੁ ਤੰਤ੍ਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਿ ਹੋ ਮਾਹਿ ਅਚਮਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਧਾ
ਵੈ ॥ ਤਪਤ ਸੂਰਣ ਤੁਝਿ ਛੁਬੈ ਅੰਬਾ ॥ ਚਰ ਚਤੁਰ ਰੁਜਾ ਮਾਯੁ ਧਸੰਗਾ ॥ ੪੭ ॥

ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਡਲਮਣਿਮਾਲਾ॥ ਸੀਸਮੁਕਟਕਟਿਸੁਤ੍ਰਬਿਸਾਲਾ॥ ਭ੍ਰਿਗੁਲ
 ਤਾਅਕੁਲਖਸੀਅਦਿ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਧਿਯਾਵੈਰੁਪਅਨਾਦਿ॥ ੪੮॥ ਪੁਨਿਨਿੰਦਵ
 ਪਰਖਦਜੇਤੇ॥ ਬਾਲਿਬਿਧਾਨਸੇਪੁਜੈਤੇਤੇ॥ ਜਪੈਮੂਲਮੰਤ੍ਰਹਿਬਹੁਬਾਰਾ॥ ਜਾ
 ਬਿਧਿਬਧੈਪ੍ਰੇਮਅਧਿਕਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਪੀਛੇਤੇਪਰਸਾਦਹਿਲੇਵੈ॥ ਲੈਕਰਿਸਬਰੁ
 ਗਤਨਕੋਦੇਵੈ॥ ਅਗਯਾਪਾਇਆਪੁਤਬਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਜੇਤੇਜੀਅ
 ਭਾਵੈ॥ ੫੦॥ ਪੁਨਿਅਰਪੈਸੁਰੀ॥ ਧਤੈਮੂਲਾ॥ ਉਤਮਮਾਲਾਉਤਮਫੂਲਾ॥ ਮੇਰੇ
 ਗੁਣਉਚੇਸੁਰਗਾਵੈ॥ ਨਾਮਨਿਭਾਖੈਪ੍ਰੇਮਬੰਧਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਮੇਰੇਗੁਣਅਰੁਕਰਮ

ਸਰਾਹੈ॥ ਪੁਰਣ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸਿੰਧ ਅਵਗਾਹੈ॥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਮਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਸੇ ਬਿਨੁ ਕਹੁ
 ਨ ਪਛੁਠਹਰਾਵੈ॥ ਚਰਣ ਪਲੇਟੈ ਸੈਨ ਕਰਾਈ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮ ਭੂਲ ਨਹੀ ਜਾਈ॥
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕ੍ਰਿਤ ਬੈਦਾ॥ ਜੇਈ ਜੇਉ ਸਤ ਤਿ ਕੇ ਭੇਦਾ॥ ੫੩॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਸੇ ਮਮ
 ਉਸਤਤ ਕਰੈ॥ ਬਰਬਰ ਚਰਣ ਨ ਮੇ ਪਰੈ॥ ਪੀਛੈ ਪਾਰਿ ਜੇ ਰੁਕਰ ਦੇਈ॥ ਕਰੈ ਦੀਨ ਦੇ
 ਬੰਨਤੀ ਸੋਈ॥ ੫੪॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁੰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤਰੈ॥ ਕਾਲੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਸੈ ਕਾਨਿ ਦਰੈ॥ ਸੁਮਾਇ
 ਨੁਮੈਰੈ ਅੰਧ ਨ ਕੋਈ॥ ਪਾਉ ਚਰਣ ਨਿਕਾਜੈ ਸੋਈ॥ ੫੫॥ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਤਿ ਜੇ ਤਿ ਮੇਧ ਰੈ॥
 ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਸਿਜਾ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਏਯੋ ਅਕਾਰ ਜਹਾਈ ਦੇਖੈ॥ ਤੇ ਸਮਸਤ ਮਮ ਮੂਰਤ

ਲੇਖੇ॥੫੬॥ ਕਰੈ ਜਥਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਮੈ ਪੂਜਾ ਜੋ ਕੋ ਛੋਡੈ ਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ॥ ਯਾ ਕ੍ਰਿ ਅਜੇ ਗਾਹਿ
 ਮਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸੇ ਨ ਰਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਾ ਤੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੫੭॥ ਮੇ ਕੋ ਉਤਮ ਗਾਹ ਸਵਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮੈ
 ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਪਧਰਾਵੈ ॥ ਮੇ ਕੋ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਫੁਲ ਫਾਈ ॥ ਜੋ ^{ਨਮ} ਮੇ ਹੋ ਛੁਵ ਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥੫੮॥
 ਮਮ ਹਿਤ ਸਦਾ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਮਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸੇਵੈ ॥ ਮਮ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਦਾਹ ਕੇ ਹੋਤ
 ॥ ਦੇਇ ਗਾਵ ਪੁਰਹਾਟੁ ਖੇਤਾ ॥੫੯॥ ਸੇ ਮਮ ਸਮਾਈ ਸੁਰਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕੇ ਈਸਕ
 ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਥਾਪਨ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਸਬ ਭੂਪਤਿ ਹੋ ਅਵਤਰੈ ॥੬੦॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੰਦਿਰ ਸ
 ਵਰਾਵੈ ॥ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਜਾ ਦਿਕ ਨਿਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕਾ ਜਤਨ ਨਹੀ ਨਾਨ ਭੈ

੨੪੩

ਸੋਕਾ॥੬੧॥ਤੀਨੋਕੀਏਲਹੈਬੈਕੁੰਠਾਕਲਾਇਕਸਬਹੁਤੇਅਕੁੰਠਾਜੇਯੋਸੇਵੈਹੂੰਨਿਹ
ਕਾਮਾਸੋਮਮਰੁਗਾਤਿਲਹੈਸੁਖਧਾਮਾ॥੬੨॥ਨਿਹਕਾਮੀਭਾਵੈਤੁਯੋਸੇਵੈਜੇਤਨਅਪਨ
ਮੋਕੇਦੇਵੈਸੋਪਾਵੈਮੇਰੋਨਿਜਗਯਾਨਾਲਹੈਮੇਹਿਛੁਟੈਸਬਆਸ॥੬੩॥ਬ੍ਰਿਤਿਸੁਰਨਅਰੁ
ਬਿਪ੍ਰਨਕੇਰੀਅਰੁਜੋਕਰੀਹੋਇਕਛੁਮੇਰੀਦਈਅੰਗਕੀਕਿਬਾਪੁਤਾਕੇਹਰੇਕਕੋ
ਸਬਪਾਪੁ॥੬੪॥ਸੋਹੋਵੈਕ੍ਰਿਮਾਬਿਸਮਾਹੀਬਰਖਕੋਟਿਹੂੰਨਿਕਸੈਨਹੀਕਬਤਾਪ੍ਰੇਰ
ਕਤਸਾਸਹਾਈਅਰੁਮੇਦਨਜਿਨਰੁਚਉਪਜਾਈ॥੬੫॥ਸਬਹਿਨਕੇਫਭੁਹੋਇਸ
ਮਨਾਭਾਵੈਉਤਮਭਾਵੈਅਨਾਤਾਤੇਮਮਹਿਤਕ੍ਰਮਨਕਰੈਸੋਬਹੁਤਨਲੈਭਵਜਲਤਰੈ॥

੬੬॥ **ਹੋਹਾ** ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪੁਜ ਕੇ ਕਰੈ ਤ ਕੇ ਉਪ ਜੈ ਗਯਾਨਾ ਜਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਦ ਲਹੈ ਤ ਕੇ ਕਰੇ ਬ

੨੪੪

ਖਨਾ ॥ ੧॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ਼** ਸਿਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਾਨ ਉਪਦ

ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਦੇ **ਭਾਖਾਨੀ** ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪੁਜਾ ਬਿਧਿ ਬਰਨਨੇ ਨਾਮ ਸਤਾਈ ਸਮੇ **ਧਿਆਇ** ॥ ੨॥

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਾਨ ਦੇਵਚਰ ॥ **ਚੌ** ॥ ਉਪਦੇਸੇ ਭਾਖੇ ਗਯਾਨਾ ਜਾ ਤੇ ਲਹੈ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਅਨਾ ਉਤਮ

ਅਧਿ ਮਕਰ ਮਸ੍ਰੁ ਭਾਵਾ ਜੇ ਸਭ ਜਗਮੇ ਨਾਨ ਭਾਵਾ ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਦਾਨ ਹਿ ਕਰੈ ॥

ਅਰੁਨ ਹਿ ਕਛੁ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਨਿਰਮਿਤ ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਜਨ ਸਬ

ਕੇਦ ਹਿ ਭਾਨੈ ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਦਿਕੀ ਟਪ੍ਰਜੀਤਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਦੇਖੈ ਮਮ ਸੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ

ਕਰਮੁ ਸੁਭਾਵਾ ਤਿਨ ਕੋ ਅਨੈ ਭਾਵਾ ਅਭਾਵਾ ॥੩॥ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ਅਰਥ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਾਯਾ ਮੋਹਾਰਿ
ਤਾ ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਿਥੁ ਜਾ ਮਾਹਿ ਰਿਤ ਕੇ ਧਰੈ ॥ ਤਾ ਤੈ ਮੁਰਖ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥੪॥ ਲੀਨ ਹੋਹਿ ਜਬ ਏ
ਦੁਯ ਦੇਹਾ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ਤਬ ਅਤੁ ਅਏਹਾ ॥ ਜਹਾਨ ਲਗ ਕੇਤ ਹੀ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਤਾ ਤਿ
ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮੇ ਹੋਵੈ ਲੀਨਾ ॥ ਮਰਣੇ ਕਹੀਏ ਅਹਿ ਮਮ ਹੀਨਾ ॥੬॥
ਸੁਖ ਪਤਿ ਅਰੁ ਦੇਖਤ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਪਨਾ ॥੭॥ ਜੇ ਲਗਿ ਸੇਵੈ ਤੋ
ਲਗ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਗਤ ਹੀ ਕਛੁ ਵੈ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੁਯ ਹਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਪ ਰੁਪੁੰਨੀ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਮਥ ਜਨੈ ਸੁਨਾ ॥੮॥ ਜੇ ਪੈਯਹ ਸੁਖ ਵੈ ਤਾ ਅਸਤਿ ॥ ਸੇ ਬਿਨੁ ਐਰ ਕਛੁ ਨ ਹਿਸਤਿ ॥

੨੪੫
 ਦੇਖਨਸੁਨਨਕਹਨਸੇਆਵੈ। ਅਨੁਅਰੁਬਾਧਿਜਹਾਏਜਾਵੈ॥੮॥ ਤੇਸਮਸਤਜੋਕਛੁ
 ਵੈਨਾਹੀ। ਤੇਸੁਰੁਅਸੁਰੁਕਹੈਕਾਮਾਹੀ। ਜਦਿਪਿਰੈਸੀ। ਬਜਾਸੀਸਾਗ। ਤੇਹੂੰਦੁਖਕੇਵਾਰਨਪਗ।
 ਜੇਲਗਾਰੇਹਬੁਧਿਨਹਿਛੂਟੈ। ਤੇਲਗਿਰੁਦਰੈਪਲਕਨਹੁਟੈ। ਜੇਸੇਅਪਨੀਪੁਨਿਕੀਛਾ
 ਈ। ਅਰੁਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਿੰਘਕੀਨਿਆਈ॥੧੦॥ ਸੀਪਰੁਪਜੁਰੀਮੇਸਾਪਾ। ਅਰੁਮਿਰਗਤਿ
 ਸੁਮੈਹੈਆਪੁ। ਹੇਨਾਹੀਪਰਹੈਸੇਜਾਨੈ। ਤਿਨਤੇਸੁਖਦੁਖਬਹੁਬਿਧਮਾਨੈ॥੧੧॥ ਜੇਲਗ
 ਮਿਥੁਜਾਜਾਨੈਨਾਹੀ। ਤੇਲਗਿਸਕਲਅਨਰਬਨਜਾਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਰੁਪਯਹਸਬਸੇਸਾਰੁ
 ॥ ਜਹਾਲਗੋਕਛੁਹੈਆਕਾਰੁ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਪਬ੍ਰਹਮਹਿਉਪਜਾਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਸੇਬ੍ਰਹਮ

ਅਪਰਗਹਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਰੂਪਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਲਾ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਜਲ
ਬੁਦਬੁਦੈ ਜਲਮਾਹੀ॥ ਜਲਕੋਛੋਰੈ ਦ੍ਰਿਤਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਬਏਕਾ॥ ਦੇਖੈ
ਤੁਰਮੈਜੀਵਅਨੇਕਾ॥ ੧੪॥ ਪਰਿਯਹਸਬਜਨੇਨਿਰਮੂਲਾ॥ ਜੋਮਿਰਾਬਾਰਿਗਗਨਮੇਛੁ
ਲਾ॥ ਤਿਗੁਣਰਚਿਤਯਹਸਬਜਗਜਨੇ॥ ਤੇਗੁਣਈਮਾਯਾਕੇਮੇਲੇ॥ ੧੫॥ ਜੇਯਬਿਧਿਸਬ
ਮਿਥ੍ਯਾਜਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਭਵਨਹਰਿਰੈਅਨੈ॥ ਪਰਿਜਟਿਪਿਯੋਜਗਮੇਰਹੈ॥ ਤੁਰਦਿਜੋ
ਗੁਣਦੋਖਨਗਹੈ॥ ੧੬॥ ਯਾਜਗਮੇਸੁਰੁਅਸੁਰਨਦੇਖੈ॥ ਮਿਥ੍ਯਾਜਨੈਬ੍ਰਹਮਕਰਿ
ਲੇਖੈ॥ ਜੋਪ੍ਰਤਛੁਪਟਾਰੇਕਦੇਖੈ॥ ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਮਿਥ੍ਯਾਲੇਖੈ॥ ੧੭॥

ਧਰਣੀਆਵੇਕਾਣੀਏਸਤਿ ਨਾਮਰੂਪਤੇਸਕਲਾਸਤਾ॥ ਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਾਸਤਿਤਿਹੀਕਾਲ ੨੪੬
ਨਾਮਰੂਪਮਿਥੁਜਾਜੰਜਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਅਰੁਤੁਕਰਿਦੇਖੈਅਨੁਮਾਨੁ॥ ਭਾਈਏਜਤੁਤਨਮਨ
ਪ੍ਰਾਨਾਸਕਤਕੋਨਕਰਿਚੇਤਨਰਹੈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਰਥਨਗਹੈ॥ ੧੯॥ ਨਿਰਾਕਬਤੇਚੇ
ਤਨਹੋਈ॥ ਸਬਆਕਾਰਜਹਾਏਕੋਈ॥ ਤਾਤੇਸਬਮਿਥੁਆਕਾਰਾਚੇਤਨਬ੍ਰਹਮਾਸਕ
ਲਾਆਧਾਰਾ॥ ੨੦॥ ਅਰੁਸੁਤਿਕੋਪ੍ਰਮਣਬਿਚਾਰੈ॥ ਨੇਤਨੇਤਕਰਿਸਦਾਪੁਕਾਰੈ॥ ਅਰੁਤੁ
ਦੇਖੈਅਨੁਭਵਮਾਹੀ॥ ਨਾਮਰੂਪਕਛੁਹੈਯੇਨਾਹੀ॥ ੨੧॥ ਅੰਤਨਗਹਿਹੈਹੁਤੇਨਆਦਿ॥
ਆਤਮਨਿਸਚਲਬ੍ਰਹਮਾਨਾਦਿ॥ ਐਸੇਬਹੁਬਿਧਿਕੋਬਿਸਤਰਾ॥ ਮਿਥੁਜਾਜਾਨਿ

ਬਰਣ ਅਕਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਹੋਇ ਨਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਹਿ ਕਰੈ ਅਰੁੰਗਾ ॥
 ਅੰਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਭੁਗਵਨਾ ॥ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰੁਸਤੁ ਛੋਟੇ ਦਿਨੁ ਬਯਨਾ ॥ ੨੩ ॥ **ਉਧ੍ਰੇਦਾਚ** ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਯਹ ਮਾਤੁ ਮਾ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਯੰ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਕਾਰ ਨਿਤ ਸੁੰਧਾ ॥ ਸ
 ਵਾ ਅਨ ਬ੍ਰਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰਬੂਧਾ ॥ ੨੪ ॥ ਈਹ ਗਹਿਤ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਲਿਪੇਨ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਮਰੁ ਯਹ ਦੇਯਾ ਕਰੁ ਕਰਿ ਹੀਨਾ ॥ ਜਨਮ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰੈ ਜਾਵੈ ਲੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ
 ਸੰਗ ਨਹੇਈ ॥ ਮਹਾ ਬਸੇਖ ਪਰਸ ਪਰੇਈ ॥ ਕਛੁ ਏਛੁ ਨਹਿ ਮਾਤੁ ਮਾ ਹੀ ॥ ਮਰੁ ਤਨੁ ਸੇ
 ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾ ਕੋ ਬੰਧਨ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਤੁ ਮਾ ਆ ਵਰਣਨ ਹੋਈ ॥

ਦੇਹਾ ਯਹਿ ਕਿ ਪਾਤਿਸ ਮੋਰਿ ਸਭਗਿ ਮਾਨਕ ਥਾਸ ਮਝਾਇ ਜਿਹ ਬਿਪਦੋ ਰੂਪ ਤਮ ਭਗਤਿ ਮਗਿ ਟਜਾਇ।

ਯਹ ਸੀਸ ਧੁਲ ਹੋ ਸੋ ਕਵਨਾ ਅਤਮ ਸੁਪਸਦਾ ਸੁਖ ਭਵਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਹ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਰਿ

੨੪੭

ਸਮੁਝਾਵੈ ਮੇਰੇ ਕੁਮ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵੈ ਐਸੇ ਉਪਦ ਪੁਛੁ ਜੋ ਬਯਾਨਾ ਤਬ ਬੇਲੇ ਭਵਪ

ਤਿ ਭਗਵਨਾ ॥ ੨੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਅਤਮ ਕੋਨ ਹੀ ਸੀਸਾਰਾ ਅਰੁ ਤਿਨਿ

ਕੇ ਜੇ ਨਹੀ ਆਕਾਰਾ ਤਿਨ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਆਬਿ ਬੇਕਾ ਤਾਹੀ ਕੋ ਭਵਦੁਖ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨੯ ॥

ਇਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਣ ਅਨ ਬੀਧਾ ਇਨ ਜੀ ਜੇ ਅਤਮ ਸੀ ਬੀਧਾ ਤਾਤੇ ਆਰੁ ਸੈਸੀ ਸਾਰਾ ਮ

ਹਾਦੁਖ ਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੀ ਲਗਿ ਲੋਇਨ ਸੇਸ ਨ ਬੀਧਾ ਤੋਲਾਗਿ ਅਤਮ ਜਾਨੈ

ਬੀਧਾ ਸੇ ਅਗਯਾਨ ਕਰਿਯੋ ਸਬ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਸਕ ਲਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਰਿ

ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਤਿਸ ਮੋਰਿ ਸਭਗਿ ਮਾਨਕ ਥਾਸ ਮਝਾਇ ਜਿਹ ਬਿਪਦੋ ਰੂਪ ਤਮ ਭਗਤਿ ਮਗਿ ਟਜਾਇ।

੨੪੮

ਪਿਮਿਸੁ ਹੋਸੰਸਾਰ ਤੇਹੁ ਪੇਕਹੁ ਦਰਨ ਪਾਰਾ ਸਦਾ ਨਿਵਦੁਖ ਹੀ ਮੇਰਹੈ ਬਰ
ਬਾਰਤ ਨ ਛੋਡੈ ਗਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਜੁਸੁ ਪਨ ਕਛੁ ਪੈਯੇ ਨਹੀ ਪਰਿਸਬ ਸਾਚੈ ਨਿੰਦੁ ਮਾਹੀ
ਜੇ ਜੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਨ ਮੈ ਪਜਾਵੈ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਸੁਪਨ ਮੈ ਮਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਹੇ ਨਹੀ ਪਰਿਹੈ ਜੇ
ਜਾਨੈ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੇ ਜਾਗਤੁ ਪੀਕਛੁ ਪੈਯੇ ਨਹੀ ਸਬ ਬਹੁ ਹਾਰੁ
ਬ੍ਰਿਥਾ ਪੈ ਜਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਕਭੈ ਮੇਹਾਰੁ ਲੇਕੁ ਏਛੁ ਕ੍ਰੋਧ ਅਸੋ ਭੁਭੁ
ਜਨ ਮਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਜਹਾ ਲੀ ਅਹੀ ਕਾਰ ਕੇ ਸਕਲ ਤਹਾ ਲੀ ॥ ੩੫ ॥
ਮਾਤੁ ਮਸਦਾਏ ਕਰ ਜਰਹੈ ਅਹੀ ਕਾਰ ਸੰਗਾ ਤੇ ਦੁਖ ਦਹੈ ॥

ਵਿਅਦੇਹਬੁਧਿਮਨਪ੍ਰਣਾ ਸੁਤੁਰਮਹਤਤੁਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਏਨਯੋਮਿਓਕਰਿਅਤੁਮ ॥ ੨੪੮ ॥
 ਏਕਾਮਾਯਾਕੇਸੁਖਗਾਹੇਅਨੇਕਾ ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਹਿਤਕਰਮਸਿਕਰੈ ॥ ਕਰਮਨਕੇਬਸਜ
 ਨਮੇਮਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਲਿਗਬਿਧੇਦੇਹਨਮੇਜਾਵੈ ॥ ਤਿਨਕੇਸੀਰਾਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਬੁਧਿਬਚਨ
 ਮਨਪ੍ਰਣਸਾਮੀਰਾ ॥ ਮਹਤਤਇਵਿਯਕਰਮਸਰੀਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਖਮਰਦੁਖਾਮਤਾਅਹੰਕ
 ਰਾ ॥ ਤਿਨਕੇਨਨਾਬਿਧਿਸੀਸਾਰਾ ॥ ਸੇਨਿਰਮੁਲਸਕਲਈਜਾਨੈ ॥ ਜੁਜੇਵਰੀਸੰਪਤੁ
 ਮਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਯਾਨਖਰਗਰੁਜਿਸੋਹਿਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਸੋਸਾਨਪਰਾਵੈ ॥ ਤਾਸੇਕਾਟ
 ਹੋਇਨਿਹਸੀਰਾ ॥ ਬਿਚਰੈਸਬਦੇਖਤਮਮਅੰਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਹਿਦੈਮੇਧਾਰੈ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤ ਲੇਖੁ ਤਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਜਨਮ ਅਰਣ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰਤਪਾਤਿ ॥ ਤਿਸੇ ਬਿਜਨ ਹਿਰੈ
ਦੁਛੁ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਧਨ ਧਰਮ ਅਹਿ ਬਿਰਹੇਈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਹ ਬਿਚਰੈ ਦੇਈ ॥ ਜੇ ਯਾਜਗਕੀ
ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ਜੇਈ ਅਧਿ ਬਿਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ਅਧਿ ਮੇਏ ਕਾ ਨ ਅਰੂਪ
ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਹੇਅ ਏਕ ਜੋ ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ਅਧਿ ਕੀਏ ਅਰੁ ਰਣ ਅਨੰਤਾ ॥ ੪੩ ॥
ਤੇ ਕਛੁ ਹੇਅ ਛੇਤ੍ਰਿ ਨਹਿ ਅਨਾ ਜੋ ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਗਯਾਨਾ ॥ ਮਿਥੁ ਜਾ ਸਕਲ ਨਾਮਾ
ਕਰਾ ਹੇਅ ਕਾਲ ਤ੍ਰੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਯ ਜਗਾ ਆਦਿ ਅਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਰੁ
ਪਬਿਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮੇਏ ਕਾ ਅਰੂਪਾ ਜੇਈ ਅਧਿ ਬਿਬਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੪੫ ॥ ਜਗ

ਤਸੁਪਨਸੁਖਪਤਿਅਵਸੁਆਆਦਿਰੁਮੰਤਮਾਧਿਮਾਸੁਸੁਆਇਨਕੇਨਾਸੁਭਏਜੇਰਹੈ॥

੨੪੯

ਸਕਲਛੇਤ੍ਰਿਤਕੋਬੁਧਿਰਹੈ॥ ੪੬॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਯਨਕੇਦੇਵਾਇੰਦ੍ਰੀਅਬਿਖ੍ਯ

ਨਕੇਬਹੁਭੇਵਾਤੇਸਬਜਾਏਕਹਿਬਿਨਨਾਹੀ॥ ਸਤਿਬ੍ਰਹਮਸੋਖੋਜੇਮਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਜ

ਹਿਪ੍ਰਕਾਸਤੁਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜਾਕੀਸਕਤਿਸਤਿਸੇਭਾਸੈ॥ ਮੁਖੋਕੋਮੁਖਕਰਣਨਕੋ

ਕਰਣਾ॥ ਕਰਕੇਕਰਚਰਣਨਕੋਚਰਣ॥ ੪੮॥ ਨਾਸਾਨਾਸਨੈਨਕੇਨੈਨਾ॥ ਜਿਹੁਜੀਭੁਬੈ

ਨਕੇਬੈਨਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਏਕਾ॥ ਤਾਬਿਨੁਮਿਧ੍ਯਾਸਕਲਮਨੇਕਾ॥ ੪੯॥

ਏਜੇਨਾਸੁਪਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਿਨਸੋਪੁਰਣਾਭਸਿਸਾਰਾ॥ ਤੇਸਬਾਅਹਿਹੁਤੇਕਛੁਨਾਹੀ

ਅਰੁਨਹਿਰਹਿਰੀਅੰਤਹੁਆਹੀ॥ ੫੦॥ ਤਾਤੇ ਅਬਹੁਮਿਥਿਆਮਾਨੈ ਕਾਰਣਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰੰਤਰਜਾਨੈ ਨਾਮਧਰੋਸੋਸਕਲਾਥਿਕਰਾ॥ ਤਿਹੂੰਕਾਲਸੇਮਾਟੀਸਰ॥ ੫੧॥
ਯਹਜੈਕਛੁਸੋਬ੍ਰਹਮਸਮਸਤਾ॥ ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਸਬਕੇਅਸਤਾ॥ ਐਸੇਬਹੁਬਿ
ਧਬੇਦਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਤਾਇਦੈਤਸਬਭਾਨੈ॥ ੫੨॥ ਆਦਿਸਮਸਤਹੁਤੇਕਛੁਨਹੀ॥
ਮਿਥਿਆਤੁਸਤੁਹੈਸੇਮਾਹੀ॥ ਯਤੇਪਰੇਬ੍ਰਹਮਅਮਰੁਪਾਸਕਲਪਕਾਸਕਰੁਪਾਅਰੁ
ਪਾ॥ ੫੩॥ ਯਹਿਬਚਿਤਤਾਮੇਅਭਾਸੈ॥ ਤੁਕੀਸਾਕ੍ਰਿਸਾਕ੍ਰਿਪਰਕਾਸੈ॥ ਤਾਤੇਸਕਲਬ੍ਰ
ਹਮਹੀਲੇਖੋ॥ ਤਾਜਿਕਰਿਰੁਪਾਅਰੁਪਹਿਦੇਖੋ॥ ੫੪॥ ਇਨਤੇਪਰੈਰੁਪਾਨਿਗੁਜਾਨੈ॥

ਅਰੁਏਸਬਸਮਰੂਪਹਿਅਨੋਵੈਤਛੋਡਿਨਿਸੁਲੋਰੋਹੋ॥ ਜਾਨਿਬ੍ਰਹਮਤੋਬ੍ਰਹਮਹਿਲੋਹੋ॥
 ੫੫॥ ਅੰਸੋਜੋਨਿਤਕਰੈਬਿਚਾਰੁ॥ ਮਿਥੁਜਾਜਨੈਸਬਅਕਾਰੁ॥ ਗੁਰਸੇਵਕਰਿਗਯਾਨ
 ਬਧਾਵੈ॥ ਚੇਤਨਸੋਚਿਅਪੰਡਿਤਯਾਵੈ॥ ੫੬॥ ਯਹਜੋਤਨਸੋਆਤਮਨਹੀ॥ ਤਨਪਦ
 ਰੂਪਬਿਚਾਰੈਮਾਹੀ॥ ਅਰੁਇਦ੍ਰਿਯਤੇਦੀਪਸਾਨਾ॥ ਦਿਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕਆਤਮਾਨਾ॥
 ੫੭॥ ਅਰੁਤ੍ਰੁਟੇਹਪਦਨਅਨਬੁਧੀ॥ ਆਤਮਕੀਨਹਿਜਨੈਸੁਧੀ॥ ਛਿਤਜਲਤੇਜਪਦ
 ਨਅਕਾਸਾ॥ ਅਹੰਕਾਰਗੁਣਚਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫੮॥ ਸਾਮਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਤਨਮਾਤ੍ਰਾਪੰਚਾਇਨਹੀ
 ਕੇਸਬਵੈਤਪਰਪੰਚਾਭੇਦੁ॥ ਆਤਮਕੋਨਹਿਜਨੈ॥ ਆਤਮਸਕਤਿਈਹਸਬਠਨੈ॥ ੫੯॥

੨੫੦

੩

ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਅਤਮ ਏਕਾ ਏਤਦ੍ਵਜਾਨਿਨ ਸਕੈ ਅਨੇਕਾ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੋ ਅਮਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ
ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਦੁਰੇਕੀ ਰੂਪੈ ॥ ੬੦ ॥ ਜੇ ਬਨ ਰਹੈ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨ ਥੀਭੇ ਕਿ ਬਾਪੁ ਗਬਿਖਨ
ਅਰੰਭੇ ਤੇ ਹੁਤ ਕੇਨ ਹਿਗੁਣ ਦੇਖਾ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜਿਨ ਪਾਯੋ ਮੋਖਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜੇ ਸੇਘਨਰ
ਵਿਆਸੁ ਆਏ ਤੁਤਿਨ ਸੋ ਕਛੁ ਰਵਿਨ ਹਿਛਾਏ ਅਰੁ ਜੀ ਮੇਘ ਦੂਰਿ ਹੈ ਗਏ ਤੇ ਕਛੁ ਰਵਿ
ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਭਏ ॥ ੬੨ ॥ ਗਵਿਹੈ ਪਰੇ ਦੁਰੇਘਨ ਬਿੰਦਾ ਜਾਨੈ ਲਿਪਤ ਲੋਕ ਅਤਿ ਮੰਦਾ
ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਵਨ ਘਨ ਰੋਇ ਪੁਅਪੁਲ ਅਰੁ ਦਾ ਅਨਿਚੈ ਹੋਇ ॥ ੬੩ ॥
ਰਿਤੁ ਕੇ ਗੁਣ ਜੀਤ ਲਓ ਮਨਾਇ ਉਪਜਤ ਬਿਨ ਸਤ ਰਹੈ ਅਨਾਇ

ਪਰੁਨਹਿਲਿਪਤਿਅਲਿਪਤਿਅਕਾਸਾਤੁਆਤਮਾਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੬੪॥ ਪਰਿਤੋਰੁਸਿ ੨੫੭
 ਗਤਿਨਹਿਕਰੈ॥ ਮਾਯਾਗੁਣਨਿਦੁਰਿਪਰਿਹਰੈ॥ ਜੋਲੋਕਰਿਸੇਰੀਵਿਫੁਭਗਤਿ॥ ਛੂਟੀਨ
 ਹਿਰਜਤਮਾਅਸਾਕਿ॥ ੬੫॥ ਵੈਤਰੇਦਨਭੂਲੈਜੋਲੋ॥ ਮਮਜਨਸੰਗਕਰੈਨਹਿਤੋਲੋ
 ਜੈਸੇਰੋਗਹੋਇਤਨਾਹੀ॥ ਵਿਫੁਕਾਰਿਮੂਲਉਪਾਯੋਨਾਹੀ॥ ੬੬॥ ਸੋਤਜਿਅਗਦਅ
 ਪੰਥਹਿਕਰੈ॥ ਤੇਸੋਰੋਗਬਹੁਰੇਬਿਸਤਰੈ॥ ਤੁਅਹਿਕਬੋਰੋਗਬੁਢਮੂਲਾ॥ ਸੋਜੋਲਗ
 ਕੁਜੋਨਿਰਮੂਲਾ॥ ੬੭॥ ਤੇਲਗਿਸਿਗਅਪੰਥਹਿਕਰੈ॥ ਤੋਬਹੁਰੋਜਗਮੇਅਵਤਰੈ॥ ਬਿਧ
 ਕੁਟੰਬਸਿਖਬਹੁਤੇਰੈ॥ ਆਵੈਸਕਲਸੁਗਨਿਕੇਪ੍ਰੇਰੈ॥ ੬੮॥ ਤੇਤੇਅੰਤਰਾਯਬਹੁਕਰੈ॥

ਜੇਗੀਕੀਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰੈਸੋਤਿਨਤੇਪਾਵੈਅਵਤਰਾਬਹੁਰੋਕਰੈਰੁਗਾਤਿਬਿਸਤਰਾ॥੬੯॥
ਕਰਮਪੰਥਮੇਰੂਲੈਨਹੀਅੰਪ੍ਰੇਰਕਤਕੇਉਰਮਾਹੀਯਾਬਿਧਿਪਾਇਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਾ
ਦੇਖੋਸੋਹਿਅਟਾਵੈਆਨਾ॥੭੦॥ਤਬਤਕੋਤਨਕਰਮਨਕਰੈਲੇਨਦੇਨਭੋਜਨਬਿਸ
ਤਰੈਪੁਰਬਸੀਸਕਾਰਕਰਵਾਵੈਬਿਧਕੋਲਿਖੋਨੀਅਬਜਾਜਾਵੈ॥੭੧॥ਸੋਮੁ
ਨਿਅਗਨਬ੍ਰਹਮਸੁਖਮਾਹੀਤਾਤੇਕਰਤੇਜਨੈਨਾਹੀਜੇਬੈਠੈਅਰੁਠਾਢੈਹੋਈ
ਅਟੈਜਾਵੈਕਹੂੰਜੇਸੋਈ॥੭੨॥ਅੰਨਖਾਇਜਲਪੀਵੈਸੋਵੈਜੇਬ੍ਰਹਮਾਰਦੇਹ
ਕੋਹੋਵੈਸੋਸੋਕਛੂਨਜਾਨੈਜੇਗੀਨਿਸਚਲਰਹੈਬ੍ਰਹਮਰਸਭੋਗੀ॥੭੩॥

ਜੇਕਬਹੁੰਦੇਖੇਸਿਸਥਾਇੰਦ੍ਰਿਯਗੋਚਰਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾਤੇਤੇਕਛੂਸਤਿਨਹਿਅਨੈ॥

੨੫੨

ਸੁਪਨਬਸਤੁਜੁਜਾਰੋਅਨੈ॥੭੪॥ਪ੍ਰਸਮਾਤਮਾਹੁਤੇਅਬਿਧਾਆਪੁਹਿਕੁਯੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿ

ਤਸੇਬਿਧਾਬਹੁਰੋਮੇਜੋਬਿਦਯਾਪਾਵੈਤਬਦੁਖਜਾਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਛਿਟਕਾਵੈ॥੭੫॥ਤਬਬ

ਹੁਰੇਤਨਕੋਨਹਿਗਹੈਮੇਹਿਜਾਨਿਮੇਹਿਮਹਿਰਹੈਪ੍ਰਸਮਾਹਿਜਬਸੇਕੋਨਹਿਜਾਨੁਯੋ॥

ਤਬਮਾਯਾਸੁਖਉਤਮਾਅਨੁਯੋ॥੭੬॥ਬਹੁਰੋਜਬਸਮਸਰਣਹਿਆਵੈਅਮਪ੍ਰਸਾਦਅ

ਗੁਨਮਿਟਾਵੈਤਬਮਾਯਾਕੇਦੁਖਮੇਜਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦਰੂਪਮੁਹਿਅਨੈ॥੭੭॥ਤਤੇਆਪੁ

ਰਿਗਹੀਉਪਾਧਿਤਕੋਤੁਜੇਜਾਨਿਕਰਿਬਯਾਧਿਸਦਾਨਿਰੰਤਰਮੇਰਹੈਬਹੁਰੋ

ਭਵਸਾਗਰਨਹਿਬੁਧੇ॥੧੮॥ਜਿਉਰਵਿਸੀਸਸਕਲਈਅਖਾ॥ਪਰੁਰਵਿਬਿਨੁਨਲ
ਹੀਪਰਤਖਾ॥ਰਵਿਸੀਜੋਗਬਹੁਰਿਜਬੋਹਈ॥ਤਬਸਾਸਤਦੇਖੋਸੋਈ॥੧੯॥ਰਵਿਬਿਨੁ
ਅੰਧਕਾਰੁਅਤਹੋਵੈ॥ਤਕੋਕੋਈਨੈਨਨਜੋਵੈ॥ਰਵਿਸੀਜੋਗਪ੍ਰਕਾਸਹਿਪਾਵੈ॥ਤਬਸਬ
ਦੇਖੈਤਮਹਿਮਿਟਾਵੈ॥੨੦॥ਪਰਿਤੇਨੈਨਤ੍ਰਿਕਾਲਅਲੇਪਾ॥ਅੰਧਕਾਰੁਸੋਭਏਨਲੇਪਾ॥
ਤੇਤੁਕੇਤੁਤਮਹੂੰਆਹੀ॥ਪਰਿਰਵਿਬਿਨੁਕਛੁਦੇਖੈਨਹੀ॥੨੧॥ਰਵਿਤੇਤਮਉਪਾਧਿਪ
ਰਹਰੈ॥ਪਾਇਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਹਿਕਰੈ॥ਤੁਯਹਅਤਮਸੋਰੋਰੂਪਾ॥ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸਕਪਰੇਅ
ਨੂਪਾ॥੨੨॥ਜਨਮਮਰਣਮਿਰਜਾਦਾਰਹਿਤਾ॥ਕਾਹੂਕਰਿਕਬਹੂੰਨਹਿਗਹਿਤਾ॥ਦੂਜੇ

ਰਹਿਤਾਪੁਰੀਏਕਾਤਾਹੀਕਰਿਏਦੇਹਅਨੇਕਾ॥ ੮੩॥ ਅਹਾਨੁਭਾਵਸਕਲਅਨੁਭਾ
 ਵਾਜਾਮੇਕਦੇਨਕਰਸਾਸ੍ਰੁਭਾਵਾ॥ ਨਿਤਾਅਨੰਦਸਦਾਅਤਿਸੁਖਾ॥ ਸਦਾਨਿਰੀਹਸਦਾਪ੍ਰਬੁ
 ਧਾ॥ ੮੪॥ ਜਾਕਰਿਏਦੀਪਤਨਅਨਪ੍ਰਨਾ॥ ਚੇਤਨਦ੍ਰੋਬਰਤੈਬਿਧਿਨਲਾ॥ ਜਾਏਮਨ
 ਅਰੁਬਚਨਨਜਾਵੈ॥ ਐਰਕੋਨਬਿਧਿਤਕੋਪਵੈ॥ ੮੫॥ ਪਰਿਜਬਮੋਤੇਰਹਤੇਭਯੋ॥ ਤ
 ਬਤੋਕੋਸਬਲਾਇਟਗਯੋ॥ ਅੰਧਕਾਰਆਯੋਅਗਿਆਨਾ॥ ਜਾਤੇਦੂਰਿਭਯੋਮੇਤਾ
 ਨ॥ ੮੬॥ ਜਬਬਹੁਰੇਸਾਸਰਣਹਿਆਵੈ॥ ਤਬਸੇਰਾਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਛੁ
 ਰੈਸਕਲਉਪਾਧਿ॥ ਜੋਮੋਬਿਨੁਕਰਿਲੀਨੀਬਜਾਧਿ॥ ੮੭॥ ਤਕੋਕ੍ਰਬਹੀਪਰਸੈਨਹਿ

ਪਰਿਸੋਬਿਨਤਜੀਨਹਿਜਾਹਿ॥ ਸੋਕੋਪਾਇਸਕਲਪਰਹੈ॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਕੋਅਨੁਸ
ਰੈ॥ ੮੮॥ ਰਵਿਪ੍ਰਕਾਸਮਿਟੈਤਮਜੈਸੇ॥ ਅਪ੍ਰਕਾਸਦ੍ਵੈਤਕ੍ਰਮਐਸੇ॥ ਸੋਪੁਨਿਸੋਕੋਨ
ਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਅਹਿਸੇਵਿਸੇਆਹਿਜਾਵੈ॥ ੮੯॥ ਸੋਮੇਹੁਤੇਨਾਯਾਲਾਵੈ॥ ਅਰੁ
ਸੇਆਯਾਮੇਨਹਿਆਵੈ॥ ਤਾਤੇਨਿਤਹੀਸੋਆਹਿਰਹੈ॥ ਸੋਮਿਲਿਪਰਮਾਨੰਦਹਿਲਹੈ
॥ ੯੦॥ ਉਪਵਾਇਤਕੋਹੀਅਰਯਾਨਾ॥ ਜੇਕੇਵਲਮੇਜਾਨੈਨਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਕਛੁ
ਦੂਜੇਨਾਹੀ॥ ਜੈਸੇਸਾਧਜੇਵਰੀਆਹੀ॥ ੯੧॥ ਦ੍ਵੈਤਦੇਹਜਹੁਮਿਥੁਜਾਜਾ
ਨੈ॥ ਚੇਤਨਟੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਮਾਨੈ॥ ਅਰੁਯਹਪੰਚਬਰਣਬਿਸਤਾਰ॥

ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥ ੮੨ ॥ ਜਾ ਕੋ ਅੰਧ ਜਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਹੀ ਰੂਰ ਸਾਧੂ ॥
 ਅਰੁ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਤੁਹੀ ਦੇਖੈ ॥ ਜਾ ਬੇਸੁ ਪਨ ਜਗਤ ਤੁਲੇਖੈ ॥ ੮੩ ॥ ਐਸੇ ਜਗਤ ਸਤ
 ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਖਿਤ ਬਾਨੀ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਵਰੇ ਕਰੈ
 ਏਈ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ੮੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰ ਅਕਾਸ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਮੂਰਿ ਖਯਾ ਭਵ ਮੇ ਬਹੈ ॥ ਕਰ
 ਅਬਿਖਿਪਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਸੁਧਿ ॥ ੮੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਲਗਨ ਕਯਾ
 ਨਾ ॥ ਮੂਰਿ ਖਾ ਆਪੁ ਹਿ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਈ ਜੀਵ ਸਮਸਤਾ ॥ ਤਿਨ ਹਿ ਭੂਆ ਏਕ ਰੈ
 ਤੇ ਅਸਤਾ ॥ ੮੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਧਵ ਯਹ ਈਗ ਯਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾ ਕਰ ਢੇਰੈ ॥ ਆਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਜ

ਨਨਿਰੀਤਰਕਰੇ॥ ਜਾਪੁਕਾਸਦੇਤਹਿਪਰਹਰੇ॥ ੯੭॥ ਅਰੁਉਧਵਜੋਜੋਗਕਹਾਵੈ॥ ਅ
ਸੁਅੰਗਕੋਬੇਟਬਤਾਵੈ॥ ਸੋਜੁਅੰਗੋਬਿਧਿਤੁਜਨੇ॥ ਭਵਮੋਚਨਕਬਹੁਮਤਿਅਨੇ॥
੯੮॥ ਜਬਯਾਕੇਤਨਪ੍ਰਬਲਾਬਿਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਨਹਿਸਕੈਭਗਤਿਅਧਿਕਾਰਾ॥ ਤਾਤੇਬਹੁ
ਬਿਧਿਬਿਧਿਬਿਸਤਰੈ॥ ਅਮਬਿਸੁਸਪਾਇਪਰਹਰੈ॥ ੯੯॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿਜੋਗਧਾਰਣ
ਕਰੈ॥ ਸੀਤਉਸਨਰੋਗਹਿਪਰਹਰੈ॥ ਜੈਸੇਕਰਿਤਪਪਾਪਨਿਵਰੈ॥ ਅੰਤੁਨਿਗ੍ਰਹਬਾਧਾ
ਦਿਕਟਾਰੈ॥ ੧੦੦॥ ਰੁਜਨਛੁਪਾਅਗਦਸੇਰੋਗਾ॥ ਯੈਤਨਜਤਨਏਕਹੈਜੋਗਾ॥ ਕਾਮਾਦਿ
ਕਮਾਨਸਿਕਬਿਕਾਰਾ॥ ਜੀਤੈਅਮਸਿਮਰਣਆਧਾਰਾ॥ ੧੦੧॥ ਅਮਭਗਤਨਕੀਸੇਵਕਰੈ

ਤਾਕਰਿਵੇਭਾਵਿਕਪਰਹਰੈ॥ ਯਾਥਿਧਿਥਿਘਨਸਮਸਤਨਿਵਾਰੈ॥ ਮੇਰੋਭਜਨਹ੍ਰਿਦੈਬਿਸ
 ਤਰੈ॥ ੧੦੨॥ ਅਰੁਏਕੈਸੂਫਨਕੇਰਾਜਾ॥ ਸਾਧੈਜੋਗਦੇਹਕੇਕਾਜਾ॥ ਜੋਯਹਦੇਹਮਿਟਾਈਚ
 ਯਯੋ॥ ਦੇਹਮਿਟੇਮੇਰੇਸੁਖਲਹੀਯੋ॥ ੧੦੩॥ ਮੇਰੇਅੰਸਆਤਮਾਏਹਾ॥ ਯਾਕੇਦੁਖਦਾਤਾਸੇਦੇਹ
 ਤਾਦੇਹਹਿਜੋਰਾਖੋਚਹੈ॥ ਤੇਆਪੁਹਿਯਾਤੁਵਮੇਬੈਰੈ॥ ੧੦੪॥ ਤਨਕੇਰੋਗਜਰਾਵਿਕਟਾਰੈ
 ॥ ਸ੍ਵਾਸਜੀਤਿਕਰੀਮਿਤੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਅੰਤਮਿਤੁਹੋਵੈਕਲਪਤਾ॥ ਬਹੁਰੋਪਾਵੈਦੇਹਅਨੰਤਾ॥
 ੧੦੫॥ ਤਾਤੇਬਿਥਾਕਰੈਸ੍ਵਮਸੂਫਾ॥ ਮੇਰੋਭਜਨਨਪਾਵੈਗੁਫਾ॥ ਤਾਤੇਮੈਅਰੁਸੰਤਨਮਾਹਿ॥
 ਤਿਨਕੋਕਬਹੁੰਆਦਰੁਨਾਹਿ॥ ੧੦੬॥ ਅਗੁਪ੍ਰਸਮਹਿਜੋਜੋਗਾਹਿਕਰੈ॥ ਬਿਘਨਨਿਵਾਰੁ

ਭੁਗਤਿ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਜੋ ਨਿਸੁਲ ਹੋਈ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਦਰੁ ਕਰੈ ਨ ਸੋਈ॥ ੧੦੭॥ ਛੇ
ਫੈਜੋ ਗਾਸ ਮਾਧੀ ਸਮੇਤ॥ ਗਾਹਿ ਮਮ ਸਰਦਿ ਬਢਾਵੈ ਹੇਤ॥ ਜੋ ਗਾਮਾਹਿ ਬਾਛੈ ਅਹੀ ਕਾਰ॥
ਤਾ ਤੇ ਨਹਿ ਛੂਟੈ ਸੀਸਾਰ॥ ੧੦੮॥ ਤਾ ਤੇ ਸਬਤ ਜਿ ਮੋ ਕੋਭ ਜੈ॥ ਮਮਾ ਅਪੀਨ ਦੇ ਆਪਾਤ ਜੈ॥
ਮਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ ਮੋ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਭਵ ਦੁਖ ਮੇ ਨਹਿ ਆਵੈ॥ ੧੦੯॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਵੈ ਮੇ ਅਪੀ
ਨਾ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਜਾਨੈ ਸਬ ਬਲ ਹੀਨ॥ ਮੇ ਅਪੀਨ ਹੋ ਊਤਾ ਜਨ ਕੇ॥ ਜੁ ਅਪੀਨ ਦੇ ਹਯ ਹਾਸ
ਕੇ॥ ੧੧੦॥ ਕੇਵਲ ਜੋ ਮਮ ਸਰਦਿ ਹਿ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਹੀ ਕੀਸ ਬਇਛਾ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨ ਨ
ਆਵੈ ਕੋਈ॥ ਬਿਘਨ ਤਹਾਇ ਛਾਜ ਹੋਈ॥ ੧੧੧॥ ਮਮਾ ਅਨੰਦ ਰਹੈ ਅਨੰਦ ਤਾ ਸਬ ਦੇਵ

ਨਕੋਹੋਵੈਬੰਦਿਤਾ ਤਾਤੇਉਪਦਯਹਈਕਰੋਣੇ ਮੇਰੋਭਜਨਹਿਦੈਮੇਧਰੋਣੇ ਜਗਅਰੁਆ ੨੫੬

ਪੁਬ੍ਰਹਮਮੇਜਨੈ ਦੇਤਭਵਕਬਹੁਨਹਿਆਨੈ ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਤੇਬ੍ਰਹਮਹਿਪਵੈ ਜਨਅਮਰ

ਸ੍ਰਕੇਦੁਖਬਿਸਰਵੈ ੧੧੩ **ਦੇਹਾ** ॥ ਐਸੋਸੁਨਿਕਰਿਕ੍ਰਿਸਨਸੋਅਤਿਹਿਦੁਃ ਕਰਿਗਯਾਨ

ਪੁਛੁਜੋਬ੍ਰਹਮਉਪਾਇਤਬਉਪਦਪਰਅਸੁਜਾਨਾ ੧ ॥ **ਇਤਿਸੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾ

ਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕਧੇ **ਸੀ** ਭਗਵਦਉਪਦਸੀ ਬਾਦੇ ਭਾਖਾਯੰ **ਪਰਮਾਰਥ** ਨਿਰਣਯੋਨ

ਮਾਸਟਬਿਸੋਚਿ ॥ ੨੮ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਤਮਯਹਗਯਲਬਖਾਨੋਯੋ

ਮੇਤੇਅਤਿਦੁਃਕਰਜਾਨੋ ਬਸਨਹੀਇੰਦੀਯਮਨਜਿਨਕੋ ਕੀਸੇਕਾਜੁਹੋਇਪ੍ਰਭਤਿਨਕੋ
ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਨਹੀਉਪਜੈਜੈਲੀ ਜਨਅਮਰਨਦਖਮਿਟੈਨਤੈਲੀ ਸੂਬ
ਇਹਸਕਲਬ੍ਰਹਮਕਰਿਪੇਖੇ ਤਬਪ੍ਰਨਿਬੰਹਰਿਜਨਮਨਹੀਲੇਖੇ

੧॥ ਜੇਹੈ ਪਰਮ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ੍ਵਹੈ ਨਿਤਾ ॥ ਐ ਰੇ ਜੇ ਯਹ ਗਿਆਨ ਬਿਚਰੈ
ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਚਿਯਾ ਮਨ ਕੇ ਧਰੈ ॥ ੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਸਹੈ ਇਨ ਜੁ ਜੁ ॥ ਮਹਾ ਕਲੇਸ ਲਹੈ ਤੇ
ਯੁਤੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਸਹੈ ਇਨ ਕੇ ਜਹੀ ॥ ਸੁਮੁਕ ਰਿਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵੈਯੋ ਹੀ ॥ ੩॥ ਤੁਧ ਪਦ ਪਰ
ਮਾਨੰਦ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਤਾ ਕੇ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ਛੁਦ੍ਰਾ ॥ ਕਰੈ ਜੇ ਗਾਜ ਬਾਜਾ ਵਿਕ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕਰੇ ਨ ਛੁ
ਟੈ ਰੁਮਾ ॥ ੪॥ ਤਾ ਤੇ ਗਾਰਬ ਬਪੈ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭੁਗਤੁ ਮਾ
ਰੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਲਹੈ ਸਬ ਤੇ ਤੇ ॥ ੫॥ ਜਬ ਹੀ ਤੇ ਤੁਧ ਚਰਣ ਨਿਅਵੈ ॥
ਤੁਬ ਹੀ ਤੇ ਪੁਰਣ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਯਾ ਨਿਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ੬॥

ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਹਿੰਦੋਂ ਮੇਂ ਜਿਨ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਤੁਤੇ ਸਹਜ ਹਿਜਗਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੁਵ ਚਰਣ ਨਿਮੇਸਹ
ਜਸਮਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਕਲ ਕੇਨਾਯਕ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤ ਕੇ ਦਾਯਕ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੈ ਹੋਈ ਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੇ ਹੋਵੇ ਆਧੀਨਾ ॥ ਅਰੁ ਯਹ ਕਹਾ ਅਚੰਭਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਸ
ਬ ਪ੍ਰਭ ਸਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਬ ਤੁ ਜਿ ਸੇਵੈ ਜੋਈ ॥ ਕਰੈ ਆਪੁ ਬਸ ਤੁਮ ਕੇ
ਸੋਈ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਪਾਗੀ ਹੋ ਜੇਤੇ ॥ ਵ੍ਰਪਟ ਮੁਕਟ ਨਿਝਰੈ ਤੇਤੇ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਤੁਮ ਭਏ
ਮੁਰਬੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨੇ ਬਾਨਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਬਾਨਰ ਸਕਲ ਸਖਾ ਤੁਮ ਕਰੇ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ
ਹਿਤ ਸਬ ਆਚਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਤੇ ਜੋ ਤੁਵ ਕ੍ਰਿਤ ਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਕੁਪਲ ਤੁਵ ਭਜਨ ਨਿਵਾ

ਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਨਖਸਿਖਦੇਹਸਵਰੀ॥ ਚੇਤਨਸਕਾਤਿਤੁਮੇਪੁਨਿਧਰੀ॥ ੧੧॥ ਸਦਾਰਹੈਤੁਮ
ਰੀਆਧਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਨਿਤਪ੍ਰਤਪਾਲਨਹਰਾ॥ ਤਾਪਰਜੀਵਤੁਮਹੀਨਹਿਜਨੈ॥ ਕਰਤੁ
ਰਤਾਐਰਨਿਮਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਤੁਹੀਤੁਮਐਗੁਣਨਹਿਅਨੈ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਜਹਤਹਰਖਾਨੁਨੈ॥
ਪੁਨਿਜਬਹੀਤੁਦਸਰਣਹਿਅਵੈ॥ ਤਬਤੁਮਸੈਚਰਮੋਫਲਪਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਪਰਿਤਥਾਪਿ
ਅਤਿਅਗਿ॥ ਜਨਾ॥ ਤੁਮਕੋਸੇਵਲੇਇਜੇਅਨਾ॥ ਚਰਪਦਾਰਥਸੇਵਕਤਾਕੇ॥ ਤੁਮਰੀਭ
ਗਾਤਿਬਿਰਾਜੈਜਾਕੇ॥ ੧੪॥ ਏਕਜਹਾਨਾਹੀਤੁਦੁਭਜਨੈ॥ ਨਰਕਜਾਨਿਸੋਈਸੋਤਜਨੈ॥ ਤਤੇ
ਜੇਹੋਵੈਸਰਬਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਉਪਕਾਰਨਕੋਤਗਾ॥ ੧੫॥ ਅਰੁਬਿਧਿਸਮਾਯੁਰਬਲੁਪਾਵੈ॥

ਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਤ੍ਯੁਪਕਰਬਨਵੈ॥ ਤੇਹੂਤੁਮਹਿਅਨਿਣਨਹਿਹੋਈ॥ ਸ੍ਰਹਮਾਅਦਿਜਹਾਣੈਜੋ
 ਈ॥ ੧੬॥ ਜੇਤੁਮਬਾਹਰਸਤਿਗੁਰਰੂਪਾ॥ ਭੀਤਰਚੇਤਨਸਕਤਅਨੂਪਾ॥ ਯੋਜੀਵਨਿਕੇਪਾ
 ਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਪੁਹਿਦੈਭਵਸੀਕਟਟਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਤਾਤੇਭਾਖੋਭੁਜਨਾਨੰਦਾ॥ ਸਹਜਮਿਲੇਤੁਮ
 ਛੂਟੈਛੰਦਾ॥ ਏਸੁਨਿਪ੍ਰਿਯਉਪਵਕੇਬੈਨਾ॥ ਬੋਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਐਨਾ॥ ੧੮॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭਗਵੰਨੇ**
ਵਾਰ॥ ਧੰਨਿਧੰਨਿਉਪਵਾਸਮਭੁਗਤਾ॥ ਸਬਜੀਵਨਕੇਹਿਤਅਨੁਰਕਤਾ॥ ਤੇਜੋਕਰੋਆਪ
 ਨੇਪਰਮਾ॥ ਜਾਤੇਮਿਟੈਸਹਜਸਬਕਰਮਾ॥ ੧੯॥ ਕਰਤੇਸੁਖਾ॥ ਮਥੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਛੋਡੈਭ
 ਵਭੈਸੋਮੈਆਵੈ॥ ਉਪਵਕਰਮਕਰੈਨਰਜੇਤੇ॥ ਮੇਰੇਹੇਤੁਕਰੈਸਬਤੇਤੇ॥ ੨੦॥ ਕਰਮਨਿਮੈ

ਭਵ

ਰਾਖੇਮਮਨਾਮ॥ ਸੇਰੇਕਰੇਰਾਖੇਧਨਧਾਮ॥ ਸੇਮੇਅਰਪੇਮਨਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਤਾਕੇਸਬਆਚਰ
 ਏਨ੍ਹਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੨੧॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਕਰੈਜੋਕਰੈ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਰਹਤਪਰਹਰੈ॥ ਜਿਸਦੇਸਨਮੇਮੇਰੇ
 ਭਗਤਾ॥ ਤਿਨ੍ਹਿਕਰਿਬਾਸਹੋਇਅਨੁਰਕਤ॥ ੨੨॥ ਸੁਰਅਰੁਅਸੁਰਨਰਨਿਮੇਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੇ
 ਭਗਤਭੁਟੇਹੋਕੇਤੇ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਆਚਰਣਨਜਾਨੈ॥ ਤੁਹੀਤੁਆਪੁਨਠਨੈ॥ ੨੩॥
 ॥ ਸੇਰੇਜਗਮਹੇਛੁਕਰੈ॥ ਪਰਬਨਿਮੇਮਿਲਾਪਬਿਸਤਰੈ॥ ਸੇਰੀਜਹਾਜਾੜ
 ਹੋਈ॥ ਤਹਾਂਤਹਾਂਚਲਿਅਵੈਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਗੀਤਨ੍ਹਿਤਿਬਾਜਿਤਕਰਾਵੈ॥
 ਛੜਚੜਚਆਦਿਕਅਧਿਕਾਵੈ॥ ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਕਰਸਬਠਨੈ॥

ਮਮਹਿਤਲਗੀਕੁਲੋਸੇਜਨੈ॥੨੫॥ਸਬਭੁਤਨਮੇਸੋਕੋਦੇਖੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਲੇਖੈ॥੨੫੮
 ॥ਅਪਿਅਹਿਦਿਜਗਮੇਸੋਜਨੈ॥ਜੁਆਕਾਸਅਨਾਬੁਤਮਲੈ॥੨੬॥ਏਸਬਮੇਜਨੈਮਮ
 ਭੁਵਾ॥ਤਜਾਗੈਸਕਲਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਸੁਭੁਵਾ॥ਸਬਹਿਨਿਕੇਸਤਕਾਰਹਿਕਰੈ॥ਗਯਨਦ੍ਰਿਸਟਿਭੇ
 ਦਹਿਪਰਹਰੈ॥੨੭॥ਏਕੈਬਿਪ੍ਰਬੇਦਅਧਿਕਾਰੀ॥ਏਕੈਅੰਤਜਮਹਾਬਿਕਾਰੀ॥ਏਕੈਬਿਪ੍ਰਨ
 ਕੇਧਨਹਰਤਾ॥ਅਰੁਏਕੈਧਨਕੇਬਿਸਤਰਤਾ॥੨੮॥ਏਕੈਤੇਜਹੀਨਬਹੁਦੇਖੈ॥ਤੇਜਵੰਤ
 ਬਹੁਏਕੈਪੇਖੈ॥ਏਕੈਕੂਰਸਕਲਦੁਖਦਾਈ॥ਏਕੈਸਾਂਤਿਕੰਸਹਾਈ॥੨੯॥ਇਤ੍ਯਾਹਿਕਨ
 ਨਾਬਿਪਿਰੇਖੈ॥ਪਾਰਿਜੇਭੁਦਕਹੂੰਨਹਿਲੇਖੈ॥ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਨਮੇਅਨੈ॥ਅਮਜਨ

ਸਕਲ

ਪੰਤ੍ਰਿਤੁਤਾਹਿਬਖਨੈ॥ ੩੦॥ ਯਾਬਿਧਿਸਬਮੇਸੋਕੋਜਨੈ॥ ਦੇਹਭੇਟਕਛੁਵੈਨਹਿਅ
ਨੈ॥ ਏਰੇਕਾਲਮਹਿਤਾਜਨਕੇ॥ ਸਬਾਬਿਕਰਮਿਟਜਾਵੈਮਨਕੇ॥ ੩੧॥ ਸਪਰਜਾਤਿਰਸਕਾਰ
ਅਹਿਕਾਰ॥ ਸਕਲਮਿਟਤਕਛੁਲਰੀਨਬਾਰ॥ ਤਾਤੇਦੇਹਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹਿਧਰੈ॥ ਲੋਕਕੁਟੰਬ
ਲਾਜਪਰਹਰੈ॥ ੩੨॥ ਹਾਸੀਕਰੈਸਕਲਈਲੋਕਾ॥ ਪਰਿਸੋਆਨੈਹਰਖਨਜੋਕਾ॥ ਤਿਨਹੀ
ਕਛੁਅਨਮੇਨਹਿਅਨੈ॥ ਸਬਜੀਵਨਮੇਸੋਕੋਜਨੈ॥ ੩੩॥ ਖਰਖਚਰਚੰਡਾਲਨਿਅੰਤ
॥ ਜਹਾਏਮੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਅਨੰਤ॥ ਨਾਸਕਾਰਤਿਨਤਿਨਕੋਕਰੈ॥ ਹੰਡਸਮਾਨਧਰਣਿ
ਮਹਿਪਰੈ॥ ੩੪॥ ਜੀਲਗਧਾਵਰਜੀਰਾਸਮਾਹੀ॥ ਮੇਰੇਭਾਵਹੋਇਬਿਰਨਹੀ॥ ੫

ਤੁਲਗਮਨਬਚਕਾਅਸਮੇਤਾਯੋਜਬਮੇਠਨੈਮਮਹੇਤਾ॥ ੩੫॥ ਯਾਬਿਧਿਕਰਤਰਹੈਨਰ
 ਜੋਈ॥ ਤਾਕੋਸਕਲਬ੍ਰਹਮਮੇਹੋਈ॥ ਮਿਟੈਅਬਿਦਜਾਬਿਦਜਾਅਵੈ॥ ਤਾਤੇਬਿਧਨਸਕ
 ਲਾਮਿਟਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਉਪਵਸਕਲਮਤੇਹੈਜੇਤੇ॥ ਬੇਦਮਧਿਮੇਰੁਖੇਤੇਤੇ॥ ਤਿਨਮੇਇਹੈਮਤੇ
 ਗੈਸਾਰ॥ ਜਾਂਤੇਬੇਗਿਮਿਟੈਸੰਸਾਰ॥ ੩੭॥ ਅਨਕ੍ਰਮਬਚਨਜਹਾਲੋਜੇਤੇ॥ ਅਮਰੂਪਹਿਜਨੈ
 ਸਬਤੇਤੇ॥ ਉਪਵਇਸੋਧਰਮਹੈਮੇਰੋ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਭਾਵਕੋਹੋਤਿਹਕੋਰੋ॥ ੩੮॥ ਅਣਰੂਪਉਪਗਟ
 ਜੋਹੋਈ॥ ਕਾਗੁਹੀਬਹੁਰਿਮਿਟੈਨਹਸੋਈ॥ ਜਹਾਂਲਗੈਗੁਣਨਿਰਮਿਤਬਸਤਾ॥ ਤਹਾਂਲ
 ਗੈਸਬੋਹੋਵੈਅਸਤਾ॥ ੩੯॥ ਮੇਨਿਬਗੁਣਸਬਗੁਣਪਰਕਾਸੀ॥ ਤਾਤੇਅਮਧਰਮੇਅਬਿ

੨੬੦

੩

ਨਾਸੀ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਨਹਿ ਕੁਹੀ॥ ਅਮਧਰ ਮੇਰੇ ਉਤੁਹੀ॥ ੪੦॥ ਅਰੁ ਉਪਦਯਾਹਕ
 ਹਾਕਹੀਜੈ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਕਰੇ ਨਹਿ ਛੁਜੈ॥ ਉਪਦਯੇ ਲੋਕਿ ਕਬਹੂ ਹਥਾ॥ ਰਾਜਸਤਾ ਅਸਾਥਿ
 ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੪੧॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕੇਵਲ ਹੋਹਿ ਅਨਰਥਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਿ ਹੂੰ ਕੇ ਮੇਟੈ ਅਰਥਾ॥ ਨਕਕ ਨਿ
 ਮਾਹੈ ਭਾਰ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੇਖਾਰਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਜੋ ਤੇ ਉਤਮ ਮੇ ਕਰੈ॥ ਤੇ ਹੂੰ ਮੇਰਿ ਲ
 ਹੈ ਭਵਤਰੈ॥ ਜੈ ਸੇਕੀਸ ਅਰਣਭ ਯਕਰਿਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨਹਿ ਉਚਰੇ॥ ੪੩॥ ਪਰਿਸੋਭੁ
 ਉਕਰਿ ਮੇਅਹੀ॥ ਅਮਪਦ ਪਹੁਚੈ ਭਵ ਮੇਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਗੋਪਿ ਕਾਨਿ ਕੀਏ ਬਿਭਚਾਰਾ॥ ਲਿ
 ਘੇ ਬੇਰਤ ਜੇ ਭਰਤਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਪਰਿ ਬਿਭਿਚਰੇ ਮੇ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਹੂੰ ਤਿਨ ਭਵਜ ਲਪਰਿਹ

ਕੋਯੋ ਅਰੁ ਜਪੁ ਦ੍ਰਿਖ ਕੀਓ ਸਿਸ ਪਾਲਾ ਜਾ ਤੇ ਜੀਵ ਨਿਰਾ ਸੈ ਕਾਲਾ ॥ ੪੫ ॥ ਪਾਰਿਸੋ ਉਸੇ ਮੇਂ ਕ
 ਰੋਖਾ ॥ ਭਵ ਜਲ ਤਾ ਜੇ ਕਰਿ ਪਹੁ ਚੋ ਸੋਖਾ ॥ ਯੇ ਬਿਖਰੁ ਪਾ ਬਿਕਾਰੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਸੋ ਮੇਂ ਆਏ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਤੇ ॥ ੪੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਬਿਬੇ ਕਰਤੁ ਰਾਈ ॥ ਏਹੈ ਬੁਧਿ ਦੁਜ ਨਿਹਿ ਕਾਈ ॥ ਜੇ ਸੁਠੈ ਸੋ ਸਾ ਚਹਿ
 ਲੀਜੈ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜਾ ਪੁਨੇ ਕੀਜੈ ॥ ੪੭ ॥ ਯਹ ਸੁਠੀ ਛਿਟ ਭੇਰਾ ਰਹੇਹਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿ
 ਕਾਰ ਨਹੀ ਕੋ ਗੇਹਾ ॥ ਤ ਕਰਿ ਪਯੈ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਿਰਬਿਕਬ ਪੁਰਣ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥
 ੪੮ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਯਨ ਕੇ ਸਾਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਸਹਜ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਸੇ ਸੇ ਖੇਪ ਮਾਹਿ ਸਬ ਕ
 ਯੋ ॥ ਯਾ ਤੇ ਸਾਰਨ ਕਹ ਬੇਰਹਿਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਯਹ ਨਰਤਨ ਅਰੁ ਯਹ ਅਮਰ ਯਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਨ ਚੁੰ

ਕੇਵਰਲਕੁਜਨਾ ਜਾਦਿ ਪੀਜੀਵਲਹੈ ਨਰਵੇਹਾ ਤੋਹੂੰਗਾ ਨਨਪਵੈਏਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤੁਤੇਮੇਰੁ
ਖੋਜੇਲਿਗਾਨਾ ਜਾਨਾ ਜਾਤੇਮੇਹਿਲਹੈ ਤਜਿਆਨਾ ਉਧ੍ਰਪ੍ਰਸਕਰੀਤੁਮਜੇਤੀ ॥ ਉਤਰਸਹਿਤ
ਕਹੀਮੇਤੇਤੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇਸਬਤਤੁਬੇਦਕੇਜਾਨੇ ॥ ਮੇਰੇਪਰਮਰੂਪਕਾਰਿਮਨੇ ॥ ਯਹਤੁਮਰੇਮੇਰ
ਸਿਬਾਵਾ ਅਧਾਤਮਪਦਮਾਤਮਬਾਦਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤਾਕੇਸੁਨਿਹਿਰਦੈਮੇਧਾਰੈ ॥ ਪਵੈਮੇ
ਹਿਆਪਕਉਤਾਰੈ ॥ ਜੇਯਹਮੇਰੇਪੁਰਣਗਾਨਾ ॥ ਮੇਰੇਭਗਤਨਿਦੇਵੈਦਾ
ਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸੇਕਹੀਯਤੁਹੈਮੇਰੇਦਾਤਾ ॥ ਨਹਾਂਤਹਾਂਹੋਵੈਬਿਖਯਾਤਾ ॥ ਜੇ
ਜੇਦੇਇਲਹੈਸੋਸੋਈ ॥ ਲੋਕਬੇਦਭਾਖਤਹੈਦੇਈ ॥ ੫੪ ॥

ਤਾਤੇਦਾਨਦੇਇਜਮੇਰੇ। ਮੇਅਪੀਨਹਉਤਿਹਕੇਰੇ। ਮਹਿਦੇਇਸਮੇਕੋਪਵੈ। ਤਿਨਕੋਲੇਮੇ
 ਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੫੫॥ ਜੋਨਰਯਾਕੋਲਿਤਹੀਪਵੈ। ਤਾਜਨਕੋਸੋਹਿਤਬਵੈ। ਸੇਜਨਮੇ
 ਰੇਅਤਿਪ੍ਰਯਹੋਈ। ਤਾਕੇਸਮਦੁਜਾਨਹਿਕੋਈ॥ ੫੬॥ ਜੋਯਹਸੁਨੈਨਿਤਕਾਰੇਅਦਰ
 ॥ ਐਰਸਕਲਕੋਕਰੈਅਨਾਦਰ। ਸੋਕਰਸਨਸੋਲਿਪਤਨਹੋਈ। ਮੇਰੀਭਗਤਿਲਖੈ
 ਦਿਛੁਸੇਈ॥ ੫੭॥ ਮੇਯਹਪਰਮਗਿਯਾਨਉਚਰਯੋ। ਉਧਵਤੁਅਕਛੁਹਿਰਦੈਧਾਰਯੋ। ਸੋਕਸੇ
 ਹਭੈਭਯੋਨਿਵਰਤਾ। ਨਿਸਚੈਰਯੋਹਿਰਦੈਆਦਰਤਾ॥ ੫੮॥ ਉਧਵਜੇਯਹਸੋਰੇਰਯਾਨਾ।
 ਸੇਮਤਿਜਨੇਸੇਤੇਨਾ। ਤਾਤੇਦੇਭਸਹਿਤਹੋਜੇਈ। ਅਰੁਨਾਸਤਿਕਰੁਹਕਵਾਹੋਈ॥ ੫੯॥

ਪ੍ਰੀਤਿਨਜਨੈਨਹਿਮਮਭਗਤਾ ਦੁਰਿਬਿਨੀਤਾਬਿਖਿਜਨਿਆਸਕਤਾ ਤਿਨਕੋਗਯਸਨਦੇਨੋ
 ਏਹਾ ਤੁਯਕਾਲਰੁਕੁਬੀਜਰੁਮੇਹਾ ॥੬੦॥ ਇਨਿਦੇਖਨਿਕਰਿਹੋਇਬਿਹੀਨਾ ਮੇਰੇਭਗਤਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਦ੍ਰਿਢਦੀਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀਸੁਦ੍ਰੇਅੰਸੋਹਈ ਤਹੁਸੋਅੰਤਰਨਾਹਿਕਈ ॥੬੧॥ ਅੰਸਨਸੋਯਾਗਯਾ
 ਨਹਿਕਹੀਏ ਤੇਤਿਨਜਹਿਤਪਰਮਸੁਖਲਹੀਏ ਜੇਯਹਯਾਨੈਮੇਰੇਗਯਾਲਾ ਤਹਿਜਾਨਿਬੇਰ
 ਤੈਨਆਨਾ ॥੬੨॥ ਜੁਕੋਈਪੀਵੈਪੀਯੁਖਾ ਤਕੋਰਹੈਨਦੁਜੀਭੂਖਾ ਗਯਾਨਰੁਕਰਮਜੇਗ
 ਅਸ੍ਰੀਗਾ ਕ੍ਰਿਪਿਬਣੁ ਜਿਨੀਤਸਬਅੰਗਾ ॥੬੩॥ ਅਰਥਧਰਮਮੋਖਅਰੁਕਾਮਾ ਇਨਿ
 ਸਬਹਿਨਿਕੋਮੋਮੋਧਾਮਾ ਤਤੇਮੋਮੋਅਵੈਜੋਈ ਇਨਿਸਬਹਿਨਿਕੋਪਾਵੈਸੋਈ ॥੬੪॥

ਪਰਿਮੇਰੋ ਜਨਕ ਛੂਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸਕਲ ਤਾਗ ਕਾਰਿ ਮੋਕੇ ਸੇਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਧਿ ਮਰੁ ਸਾਧਨ ਜੇ
ਤੇ ॥ ਅਮ ਜਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਸਬ ਤਾਜੇ ਜਬ ਮਾਮਰ ਠਨਿ ਸੇਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨਿਬੇਦੈ ਕ
ਛੂਨ ਹਿਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਪਿਯ ਦੂਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਲਿ ਤਮੇ ਮੇਰੇ ਤਾਮਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਤਬ ਸੁਨਿ ਮੇ
ਸੇਹ ਰਿਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਉਪਦਾ ਆਸੁ ਕਲਾ ਕਲ ਨੈਨਾ ॥ ਆਗੇ ਠਾਢੇ ਅੰਜਿ ਲਬਾਧੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗ
ਨਤ ਨਾਨਾ ਦਿਛਾਧੇ ॥ ੬੭ ॥ ਬੈਨੁ ਹੁਤੇ ਬੋਲੇ ਜਨ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਕੰਠ ਹੁਤੇ ਗਾਵ ਗਾਵ ਸੁਰ ਆ
ਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਉਪਦਰੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਕਛੂ ਬੈਰ ਕਛੂ ਬੈਨ ਨ ਕਹੇ ॥ ੬੮ ॥ ਬਹੁ ਰੋਜੇ ਚਿਤ ਬਿਭੁ ਕ
ਰਿਧੀ ਰਜਾ ॥ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਝੇ ਅਬ ਕੀਰਜਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਮਾਨੁ ਜੋ ॥ ਸਬ ਸੰ

ਦੇਹ ਪ੍ਰਿਏ ਤੇ ਭੁਨ੍ਹੇ ॥ ੬੬ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮਾਥੋ ਧਾਰੇ ॥ ਉਧਵ ਭਗਤ ਬਚਨ ਉਚ ਛੇ ॥
ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇਬੈ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਕਾਹਿ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ੭੦ ॥ **ਉਧਵ ਦਰ** ॥ ਨਾਥ ਅਜਨ
ਮਾ ਅਰੁ ਅਥਨਾ ਸੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਪਰਕਾਸੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਨਿਧ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸ
ਬ ਅਗਯਾਨ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੭੧ ॥ ਸੰਨਿਧਾਨ ਪਾਵ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹਜਾ ਹਿਤ ਮਭਯਾਸੀ ਤਗਵਾਵੈ ॥
ਅਰੁ ਤਾਂ ਪਰਤੁਮ ਪਰਮ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸੇਨਿ ਜਨ ਪਰਬਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੭੨ ॥ ਯਹ ਬਿਗਯਾਨ ਦੀ
ਪ੍ਰਮੁਹਿ ਦੀਨੈ ॥ ਜਾਤੇ ਸਕਲ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਚੀਨੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਵਲਾਹੀ ॥ ਦੂਜੀ ਠੰਢ
ਕਵੇ ਸੁਖਨਾਹੀ ॥ ੭੩ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਵ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਾ ਪਰਬੁ ਵੇ ਕੇ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਸੇਤਵ

ਚਰਣਸਰਣਨਹਿਆਵੈ॥ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮਾਮਤਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੀ॥ ਮ
 ਮਾਯਾ ਪਾਸੀ ਪਾਰਿ ਹਰੀ॥ ਸਕਲ ਜਾਵਦ ਨਿਮੈ ਅਸਨੇਹਾ॥ ਮਰੁ ਜੁ ਵਤੀ ਸੁਤਾ ਬੀਤ ਰਾਹ
 ਦੇਹਾ॥ ੧੫॥ ਏਸ ਬਸੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਰਹੈ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਣ ਕਵਲ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਬਿਸਤਰੀ ਅ
 ਪਨੀ ਮਾਯਾ॥ ਜਿਨ ਯਹ ਅਕਲ ਜਗਤੁ ਰਖਾ ਯਾ॥ ੧੬॥ ਸੇ ਤੁਮ ਗਯਾਨ ਖਰੂਗ ਸੇ ਛੇ
 ਦੀ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਬੇਦੀ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸਤੁ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਜੇਗੇ ਸ੍ਵਰਈ ਸ੍ਵਰ
 ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੭॥ ਵੀਜੈ ਮੋਹਿ ਏਕ ਬਰਦੇਵਾ॥ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰਿਦਯ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ॥ ਤੁਮ
 ਹਿਛੋਰੈ ਦੂਜੇ ਨਹਿ ਜਨੇ॥ ਪਰਿਸੇਵ ਕਹੈ ਸੇਵਾ ਠਨੇ॥ ੧੮॥ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੀਜੀਏਏਹਾ॥

੨੬੪

ਤੁਮਸੇ ਨਿਸਚਲ ਬਢੇ ਸਨੇਹਾ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਉਪਦਭਗਤਿ ਬੇਲੇਹਰਿ ਜੀਏ ਅਨੁਰਕ੍ਰਿ

੧੮੫ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੋ ਵਾਚਾ** ॥ ਤਥਾ ਅਸਤੁ ਉਪਦਮ ਮਰੁਗਤਿ ॥ ਮਖਚਰਣ ਨਿਨਿਸੁਲਾਮ

ਸਕ੍ਰਿ ॥ ਅਬਤੁ ਮਉਪਦ ਐਸੀ ਕਰੋ ॥ ਲੋਕ ਨਿਕੋ ਸਿਖ ਜਾ ਬਿਸਤਰੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬਦ੍ਰੀਖੰਡ ਅਸ੍ਰ

ਮਮੇਰੋ ॥ ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਦਰਸਨ ਤਿਹ ਕਰੋ ॥ ਤਹਤੀਰਥ ਮਖਚਰਣ ਨਿਕੋ ਜਲਾ ॥ ਦਰਸਪਰ

ਸਸਨ ਹਰੈ ਮਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਮ ਅਲਕ ਨਿਦਾਸੇਰੀ ਗਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ਦਰਸ ਸਬ ਅੰਗ

॥ ਤਹਾ ਜਾਇਤੁ ਮਥਾ ਸਕਰੋ ॥ ਫਲ ਭੁਖਣ ਤਨ ਬਲ ਕਲਧਰੋ ॥ ੧੨ ॥ ਦੰਦ ਸੀਤ ਉਸਨਾਰਿ

ਕਸਰੋ ॥ ਬੇਨਤਾ ਦਿਕਸੁ ਭਲ ਛੁਟ ਗਏ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਨੁ ਕੇ ਅਰਥ ਨਿਪਰਹਰੋ ॥ ਯਹ ਬਿਗਯ

ਨਗਯਨ ਉਚ ਧਰੋ॥੮੩॥ ਮੇਤੇ ਸੀਖ ਜੋ ਗਯਾ ਨਤੁ ਮਜੇਈ॥ ਬੈਠਾ ਇਕੰਤ ਬਿਚਾਰੋ ਸੋਈ॥ ਬਚ
ਨ ਰਿਤ ਸਬ ਮੇ ਮੇ ਧਰੋ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਸਦਾ ਬਿਸਤਰੋ॥੮੪॥ ਤਬ ਤੀਲੋ ਗੁਣ ਕੋ ਪਰਹਾਰਿ ਹੋ॥
ਅਮ ਨਿਰਗੁਣ ਪਦ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰਿ ਹੋ॥ ਯਹ ਉਪ੍ਰਤ ਗਯਾ ਮੇਰੀ॥ ਛਿਰਿ ਉਤ ਪਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ਤੇ
ਰੀ॥੮੫॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ॥ ਤੇਉ ਪਵ ਲੈ ਮਸਤਕ ਧਾਰੋ॥ ਚਰਣ ਨਿਪਰਿ
ਪਰਿ ਵਖਣਾ ਦੀਨੀ॥ ਤਬ ਚਾਲਿ ਬੇਕੀ ਇਛਾ ਕੀਨੀ॥੮੬॥ ਜਦਿ ਪਿਦੁ ਦ੍ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਆਵੈ
ਤੇਉ ਘਰਿ ਜੀਤ ਜੇਨ ਜਾਵੈ॥ ਅੰਸੁ ਕੀਠਿ ਅਤਿ ਆਵੈ ਰੰਬੁ ਧਿ॥ ਤਨ ਅਯਕੁ ਜੋਨ ਤਨ ਕੀ
ਸੁਧਿ॥੮੭॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਜੋਗ ਨ ਕਰੁ ਹੀ ਸਹੈ॥ ਬਬ ਬਾਰ ਚਾਲਿ ਛਿਰ ਛਿਰ ਬਰਹੈ॥ ਤਬ ਅੰ

ਤਰਜਾਮੀ ਗੋਪਾਲਾ ਜਨ ਕੋ ਜਨੀ ਪੇਸ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ੮੮ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਮਿਲੇ ਦੇ ਅੰਗਾ ॥
ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕੀ ਨੋ ਸਰਬੰਗਾ ਤਬ ਅਪਨੀ ਪਾਵਰੀ ਦੀਨੀ ॥ ਤੇ ਉਧਵ ਜਨ ਮਾਥੇ ਲੀਨੀ ॥ ੮੯ ॥
ਤੇ ਹੁੰ ਪ੍ਰਥਮਾ ਹਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਧਾਰੇ ॥ ਜਾਵਦ ਲੈ ਪ੍ਰਭਾਸ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਹ ਉਧਵ ਚਲਾ
ਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਏ ਕਈ ਬੈਠੇ ਪਾਏ ॥ ੯੦ ॥ ਪੁਸ਼ਿ ਮੇ ਤੇ ਯਾਪ ਧਾਰੇ ਤਹਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਬੈਠੇ ਹੀ ਜਹਾਂ
ਦੁਹੁ ਕੀ ਯੋਹ ਰਿਕੇ ਪਰਨਾਮਾ ॥ ਵਰਜਨ ਪਾਯੋ ਅਤਿ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੯੧ ॥ ਠਾਢੇ ਭਏ
ਜੋ ਰਿਕਰ ਦੇਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਕਾਨ ਕਛੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਭਾਖੁ ਜੋਗ
ਨਾ ਜੈਸੇ ਅੰਧ ਕਰ ਕੇ ਭਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਮੇ ਤੇ ਕੋ ਦੀਨੀ ਮੀ ਦੇਸਾ ॥ ਬਿਦਰਹਿ

ਭਿਖਾਰੀ ਕਹਿਉ ਯਾਹਿਉ ਪਦੇਸਾ ਅਰਿਯਾ ਦੀਨੀ ਉਪਵਜਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਕੀ ॥ ੨੬੬ ॥
 ਯੇ ਬਿਰੁਮ ਨ ਕੋ ॥ ੮੩ ॥ ਤਬ ਉਪਵਯ ਰਿਚਰਣ ਨਿਪਰੇ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿਧੇ
 ॥ ਪੁਨਿ ਉਪਵਜਨ ਪਦੁਚੇਤਹਾਂ ਨਰਨਰਾਯਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਹਾਂ ॥ ੮੪ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਕੀਨੇ ਮਾ
 ਜਰਣਾ ਜੇਜੇ ਹਰਿਭਾਖੇ ਤੇ ਕਰਣਾ ਬਲਕਲ ਅੰਬਰ ਫੁਲ ਮਾਹਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਨਿਤ
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੮੫ ॥ ਤਬ ਭੂਰਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰਿ ਮਿਟਾਯੋ ਉਪਵਬ੍ਰਹਮ ਨੀਰੰਜਨ ਪਾ
 ਠੇ ॥ ਯਹ ਹਰਿ ਉਪਵਕੋ ਸੰਬਾਦਾ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੮੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਜਿ ਭਵ ਸਿੰਧ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਜਾਵੈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਭਾਖੇ ਸੁਨੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਹਿਤ ਹ੍ਰਿਦੈ

২

ਮੇਰੂਨੈ॥ ੮੭॥ ਤਬ ਤੇ ਪਾਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਮਾਹਿ ਬਿਨਾ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਦੁੰਦਾ॥ ਯਹ ਸ੍ਰੁਯਾ ਮੇ
ਵ ਆਪੁ ਹਰਿ ਕਹਯੋ॥ ਜਾ ਮੇ ਕਛੁ ਸੰਦੇਹ ਨ ਰਹਯੋ॥ ਯਾ ਮੇ ਮੇ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ਮਿਟੈ
ਜਗਤ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਭਾਵਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮੰ ਮਿਤ ਵੈ ਕਰੇ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਪਾਇ ਸਕਲ
ਦੁਖ ਹਰੇ॥ ੮੮॥ ਏਕ ਜਲ ਪਤੇ ਮੰ ਮਿਤ ਉਪਜਾਯੋ॥ ਨਿਜਾ ਪੀਨ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਪਜਾਯੋ॥
ਜਗ ਰੋਗਾ ਆਇ ਕ ਦੁਖ ਹਰੇ॥ ਬਲ ਉਪਜਾਇ ਬਿਗਤ ਭੁਯ ਕਰੇ॥ ੯੦੦॥ ਅਰੁ ਦੂਜੇ
ਯਹ ਮੰ ਮਿਤ ਏਕ ਬੇਕੁ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਾ ਸੋ ਆਪਨੇ ਜਨ ਨ ਕੋ ਪਜਾਯੋ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਵ ਭੁਯ ਹਿ ਮਿਟਾਯੋ॥ ੯੦੧॥ ਐਸੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਤ ਜਿਨ ਹਿ

ਸਿਧੈ ਚੁਦਾਸੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬੰਦਨ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਹੋਹਾ** ॥ ॥ ਅੰਸੋ ਸੁਨਿਤੁ ॥ ੨੬੭

ਖਰੇ ਵਸੇ ਪਗ ਅਤ ਤੁਓ ਪਦੇਸਾ ॥ ^{ਨਮਣੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰ} ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਥਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨ ਰੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ॥

ਇਤਿਸੀ ਭਾਗ **ਵਤੇ** ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣੇ** ਏਕਾਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀ ਭਗ **ਵਨ** ਉਪਵਸਿਬ

ਦੇ **ਗੁਪਾ** ਯੰ ਉ **ਪਾਵ** ਮੁਕਤਿ **ਨਿਰੁਪ** ਏਨ ਮੇ ਕੋਨ ਤਿਸੇ **ਧਿਜਾਇ** ॥ ੨੬੮ ॥ **ਇਤਿ**

ਸ੍ਰੀ ਭਗ **ਵਨ** ਉਪਵਸਿਬਾ ਦਸ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥ **ਸਲੋਕ** ਚ ਉਪਈਤੁ

ਕੀਸੀ **ਪ੍ਰਯਾ** ॥ ੧੨੬੮ ॥ ੨੨੪੨ ॥ **ਰਾਜੇ ਦਾ ਚਾਹੈ** ॥ ਚੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ

ਨਾਵੇ ਕਰਣ ਪੁਟ ਨਿਯਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਯਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸ ਉਪਵਹਿਰੀਨੇ ॥ ਪੀਛੈ ਆਪੁ

ਕਹਾਤੁਹਕੀਨੋ॥੧॥ਜਾਦਵਕਲਕੋਪ੍ਰਗਟਸ੍ਵਾਪਾ॥ਹਰਿਜੀਕਹਾਕਰੇਜਤਬਾਪਾ॥ਈ
ਸ੍ਵਰਕੋਬਾਧਨਹਿਕੋਈ॥ਅਰੁਦਿਜੁਸਾਪੁਨਮਿਥੁਜਚੋਈ॥੨॥ਸਬਕੇਤਨਅਨਯੋਹਿਨ
ਦੇਹਾ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸੁਧਕੋਗੋਹਾ॥ਜੇਨਾਰੀਹਰਿਦਰਸਲਪਾਵੈ॥ਤਿਨਸੋਨੈਨਨਖੇਚੇ
ਜਾਵੈ॥੩॥ਅਰੁਜੇਹਰਿਕੇਰੂਪਹਿਗਾਵੈ॥ਬਣੀਸਹਿਤਮਾਨਤੇਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜੇਸੁਨਿ
ਕਰਿਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥ਤੇਪਲਕੋਨਹਿਛੋੜ੍ਹਪਾਰੈ॥੪॥ਭਾਰਤਮੇਅਰਜੁਨਰਬਮਾ
ਯੀ॥ਬੈਸੇਦਰਸਲਹੇਜਾਜਾਹੀ॥ਤਿਨਤਿਨਹਰਿਕੀਸਮਤਾਪਾਈ॥ਸਬਸੀਸ੍ਵਤਿਤਤ
ਕਲਗਵਾਈ॥੫॥ਐਸੋਤੁਨਹਰਿਤੁਆਗਯੋਕੈਸੇ॥ਕੋਈਹਰੈਨਾਗਮਾਣਿਜੈਸੇ॥

ਅੰਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਨਰ ਦੇਵਾ ਉਤਰਵੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇਵਾ ॥ ੬ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇਵ ਗ** ॥ ਦ੍ਰੁਵਤੀ २੬੮
 ਉਠੈ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕਹੀ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਅਦਿਕ ਸਬ ਲੋਕ ਸਭ ਸੁਧ
 ਰਮਾਵੁ ਖਿਨ ਸੋ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਲਖੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ
 ਮਾਯਾ ਸੋ ਮੋਹਿਤ ਕਰੇ ॥ ਗਯ ਲਾਬ ਬੇਕ ਸਭ ਨ ਕੇਹਰੇ ॥ ੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨ ਦੇਵ ਗ** ॥ ਹੇ ਜਾ
 ਦ੍ਰੁਸੁ ਨੇ ਮਮ ਬਾਤਾ ॥ ਦ੍ਰੁਵਤੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਏ ਉਤਪਾਤੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀਸਾਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤਜੀ
 ਏਯਹ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜੁ ਵਤੀ ਬਾਲਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਜੇਤੇ ॥ ਸੀਖੋ ਧਾਰ ਪਠਈ ਏਤੇਤੇ ॥ ਐਰੇ
 ਸਕਲ ਪੁਰਾਸਾਹਿਜੇ ॥ ਤਹਾ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਮਸ੍ਰੁਤੀ ਨ ਜੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਰਿ ਅਸਨਾਨ ਤਨ ਨਿਰਮ

ਲਕਰੀਏ॥ ਸੁਧਾਹਿਦੈਤੀਰਬਬਤਪਚੀਏ॥ ਜੇਜੇਬੂਤਪਿਤਰਅਰੁਦੇਵਾ॥ ਤਿਨਕੀ
ਕਰੀਏਪੁ॥ ਜਾਸੇਵਾ॥ ੧੧॥ ਅਰੁਬਿਪ੍ਰਨਿਕੀਪੁਜਾਕੀਜੈ॥ ਕਰਿਸਨਅਨੁਦਾਨਬਹੁਈ
ਜੈ॥ ਗਾਇਓਮਸੋਨੇਬਸਤਾਦੇ॥ ਹੇਹਾਬੀਰਬਅੰਨਗ੍ਰਹਾਦੇ॥ ੧੨॥ ਅਸੀਰਬਾਦੇ
ਜਨਕੇਲੀਜੈ॥ ਤਾਂਤੇਬਿਘਨਸਕਲਈਛੀਜੈ॥ ਦੇਵਹੁਬਿਪ੍ਰਗਾਇਕੀਪੁਜਾ॥ ਪਾਪਹ
ਰਿਣਬਿਧਿਮਾਧਿਮਦੁਜਾ॥ ੧੩॥ ਐਸੀਸੁਨਿਹਰਿਜੀਕੀਬਾਨੀ॥ ਸਬਜਾਦਵਨਭਲੀਕਿ
ਰਿਮਾਨੀ॥ ਨਾਵਨਿਬੈਠਿਸਿਧੁਉਤਰੇ॥ ਚਢਿਕਰਿਰਬਾਨਿਪਯਾਣੇਕਰੇ॥ ੧੪॥ ਜੇਹ
ਰਿਤਿਨਕੋਆਗਿਆਦੀਨੀ॥ ਤੁਝੁਤੁਸਬਾਨਿਸਬੈਬਿਧਿਕੀਨੀ॥ ਕਰਿਸਨਨਪਰਮ

ਓਨ

ਬਹੁਨੇ ਮਧਿ ਪੁਰਸਾ ਪੁਬਹੁ ਮਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਕੋਕ ਸੁੰਤਾ ਪਨਾ ਜਾ ਤੇ ਭੂਲੇ ॥ ੨੬੮ ॥
ਗੋਸਬਗ ਜਨਾ ਤਬ ਤੇ ਮਤ ਸਕ ਲਈ ਰੁਏ ॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਬੇਬੇ ਕਹਾਰ ਲਏ ॥ ੧੬ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕਲਹ ਭਯੋ ਉਤ ਪੰਨਾ ਸਬ ਮੇ ਪ੍ਰੇਰ ਕਹ ਬਿਪਰਛਿਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਤਾਸ ਰੁਮੰ ॥
ਸੁਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਕਬੀਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੋ ਕਰੀ ਅਪਮਾਨਾ ਸਾਤਿ ਕ
ਛੇਰੇ ਬਣੀ ਬਨਾ ਭਾਈ ਜੋ ਖੜਕਤ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਮੇ ਕਹੀ ਐ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥
ਸੇ ਐ ਸੇ ਐ ਸੀ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਵਤ ਬਾਲ ਨਿਕੇ ਸਿਰ ਹਰੈ ॥ ਯਹ ਪ੍ਰਦਮਨ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰੈ ॥
ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੋ ਅਤਿ ਸਿਧਿ ਕਰੁ ਜੇ ॥ ੧੯ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੀ ਨੇ ਕੂਧਾ ਬਣੀ ਬਣ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋਜੁਧਾ ਅਰੇਕਰੈਖੜੀਕੋਐਸੀ ਬਜਾਧਕੁਰਤੁਕੀਨੀਜੈਸੀ॥ ੨੦॥ ਚੂਰਸ੍ਵਨਿ
ਰਾਧੁਪਰੁਯੋ॥ ਜਤਕੋਬਾਹੁਗਲਕਟਿਗਯੋ॥ ਤਕੋਬਧਤੁਕੀਨੇਐਸੇ॥ ਬਜਾਧਕਸਈ
ਕਰੈਨਜੈਸੇ॥ ੨੧॥ ਤਬਸਤਿਕਉਠੈਬੇਲੇਬਨੀ॥ ਸੁਨੇਸੁਨੇਹੇਸਾਰੀਗਾਪਨੀ॥ ਇਨਿ
ਕੇਜਸਾਅਰੁਆਥੀਸਿਰਾਯੋ॥ ਤਾਤੇਏਸੇਅਤੇਹੈਆਯੋ॥ ੨੨॥ ਏਕਹਿਬਚਨਖਰੁਗ
ਰਿਨਿਕਾਛੇ॥ ਕ੍ਰਿਤਬਰਾਕੋਮਸਤਕਬਾਛੇ॥ ਜਾਦਿਪਸਬਮਿ॥ ਲਿਬਹੁਤਨਿ
ਵਾਛੇ॥ ਤੇਹੂੰਸਤੁਕਿਕੋਧਨਟਾਛੇ॥ ੨੩॥ ਤਾਤੇਸਕਲਭਏਤਬਕੂਧਾ॥ ਸਾਤਿਕਹੀਸੇ
ਠਨੇਜੇਜੁਧਾ॥ ਤਬਤੇਸਕਲਭਏਦੈਓਰਾ॥ ਜੁਧਰਛੇਸਾਯਰਤਟਘੇਰਾ॥ ੨੪॥

ਕੇਈ ਧਨੁ ਖਨੁ ਲਏ ਲਏ ॥ ਕੇਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੋ ਸੀ ਹਰੇ ॥ ਕੇਈ ਫਰਸਾਗਾ ਵਕਠਾਗਾ ॥ ਕੇ
 ਈ ਲੈ ਸੈ ਹਥੀ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਈ ਗੁਰਜਗੋ ਫੁਲਾ ਕੇਈ ॥ ਬ੍ਰਿਛਾਦਿਕ ਨਿਲਰੇ ਲੈ
 ਤੇਈ ॥ ਹਰਿ ਖਤਾ ਬੈਕਰੈ ਸੰਗਾ ॥ ਬੈਠੇ ਦੇਖੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੁਚਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹਯ ਸੋਹ ਯਹਾ ਬੀ
 ਸੇਹਾ ਬੀ ॥ ਰਬ ਸੋ ਰਬ ਸਾ ਬੀ ਸੋ ਸਾ ਬੀ ॥ ਖਰ ਸੋ ਖਰ ਉਟ ਉਟ ਨਿਸੇ ॥ ਮਹਿ ਖਰ ਮਹਿ ਖਬੈ
 ਲਬੈ ਲਨਜੇ ॥ ੨੭ ॥ ਖਰ ਰਸੇ ਖਰ ਗਮਿ ਲਿਲਰੇ ॥ ਨਰ ਸੇ ਨਰ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਕਰੈ
 ॥ ਮਹਾ ਮਤ ਕਛੁ ਲਖੇ ਨ ਮੇਸੇ ॥ ਜੁਧ ਕਰੈ ਬਨ ਮੇਗ ਜਜੈ ਸੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਦੁਸਨੁ
 ਲੇ ਜੁਧਾ ॥ ਤੁਹਾ ਅਕੂਰ ਰੁਜ ਅਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ਤੁਹਾ ਸੰਗਾ ਮਜੀਤ ਬਸੁ ਬੁਧਾ ॥ ਕਰੈ ਜੁਧ ਬੀਰਨ

ਸੋਰੁਦ੍ਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗਵਸੇਨਾ ਮਕਿਨ ਕੋਰੁਤਾ ॥ ਨਾਮ ਸੁਚਰੁ ਪੁਤ ਬਿਖਿਤਾ ॥ ਤੁਸਾ ਤਿਕਸੇ
 ਮਿਲਿ ਅਨੁਰੁਧਾ ॥ ਸੁਰਬ ਸੁਮਿਤ ਕਰੈ ਮਿਲਿ ਜੁਧਾ ॥ ੩੦ ॥ ਉਲੁ ਮੁਕਨਿ ਸਠ ਸਹ ਸੁਜਿਤੁ
 ॥ ਬੁਨੁ ਅਵਿਦੈ ਜੋਧਾ ਅਪਰਿਮਿਤਾ ॥ ਮਾਪ ਅਪਮੇ ਜੁਧ ਹਿਠਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮੋਹਿਤ ਕਛੂਨ
 ਜਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਸਦਾ ਰਹੁ ਬੀਜਾ ॥ ਸਾਤੁ ਕਾਮੀ ਪਕਭੇ ਜਵਤੀਆ ॥ ਅਰੁ ਬੁਦ ਸੁਰਸੇਨ
 ਮਧੁ ਮਾਧੁਰਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਸਰ ਜਨ ਕੀ ਤਿਰੁ ਕੁਕਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਪ ਅਪ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਠਨੈ ॥
 ਸਬਨ ਪਰੋਸੇ ਹਿਦੁ ਰਾਨੈ ॥ ਪੁਤ ਪਿਤ ਭਾਈ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਆਮਾ ਅਰੁ ਭਾਨੈ ਜਲ ਰਾਈ ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਕਾਕੁ ਭਤੀ ਜੇਨਾ ਤੀਨਾਨਾ ॥ ਮਿਤੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਠਨਾ ॥

ਸੁਪ੍ਰਿੰਦਸੁਪ੍ਰਿੰਦਰਗਯਤਿਨਸੇਗਯਤੀਸਬਮਿਲਿਰੁਏਪਰਸਪਚਘਾਤੀ॥ ੩੪॥ ਤੁ
 ਬਸਰਖੀਣਭੁਏਸਬਹਿਨਕੇ॥ ਟੂਟੇਤਬਾਧਨੁਖਤਿਨਤਿਨਕੇ॥ ਆਯੁਧਸਕਲਖੀਣ
 ਜਬਰੁਏ॥ ਤਬਤਿਨਿਕਰਨਿਯੇਰਕਲਏ॥ ੩੫॥ ਭੁਏਮੁਸਲਚੁਰਣਤੇਜੇਤੇ॥ ਬ
 ਜਸਮਾਨਸਿਧੁਤਟਤੇਤੇ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਕਰਨਿਕਹੀਲੀਨੇ॥ ਹਰਿਸੋਜੁਧਹਿਕ੍ਰੋਧਹਿਕ੍ਰ
 ਨੇ॥ ੩੬॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਬਹੁਭਾਤਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਪਰਿਤੇਸੁਰਖਕਛੁਨਬਿਚਾਰੇ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨਕੋਰਿਪੁਕਰਿਜਨੈ॥ ਜੁਧਬੁਧਿਅੰਤਰਗਤਿਅਨੈ॥ ੩੭॥ ਤਬਆਪਹੁਕੀਯੇਤਿ
 ਨਿਕੋਪਾਕਰਯੋਚਹੈਸਬਹਿਨਕੋਲੋਪ॥ ਤਬਏਰਕਾਕਰਨਿਤਿਨਲੀਏ॥ ਥੇਰੇਮਾਹਿਪ੍ਰ

ਲੇਸਬਕੀਏ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸਾਪਾਛਾਦਿਤਕਰੇ ॥ ਹਰਿਮਾਯਾਬਿਚਰਸਬਹਰੇ ॥ ਪਾ
 ਵਕਰੇਪ੍ਰਗਟਤਹਾਭੁਯੋ ॥ ਬਾਸਬਿਪ੍ਰਨਕੁਲਜਰਿਮਰਿਬਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬਕੁਲਸਕ
 ਲਨਸ੍ਰਹਰਿਦੇਖਯੋ ॥ ਭੂਕੇਭਰਉਤਯੋਲੇਖਯੋ ॥ ਜਾਕਰਟਿਲੀਨੇਅਵਤਾਰਾਯੋਪਰਿ
 ਹਯੋਪਰਟਿਕੇਭਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤਬਸਮੁਦ੍ਰਤਟੇਬਲਭਦ੍ਰਾਕੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾਧਿਜਨਅਤਿ
 ਦ੍ਰਾਅਧਿਹਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਲੇਰਾਖਯੋ ॥ ਮਨਵਦੇਹਦੂਰਿਕਰਿਨਾਖਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਰਾਮਪਰਾ
 ਟਲਖਯੋਹਰਿਜਬਹੀ ॥ ਲਘੁਪਿਪਲਤਲਬੈਠੇਤਬਹੀ ॥ ਨਿਰਮਲਰੂਪਚਤੁਰਭੁਜਪਰੋ
 ਰਸਹ੍ਰਿਦਿਸਕੇਤਿਅਰਿਨਿਵਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਜਯੋਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਪਦਕਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਐਸੇਪ੍ਰਗਟਭੁਯੋਭਿਜਾਸ ॥

ਪੀਤਬਸਨਦੰਤਨਘਨਸਿਆਮਾਤਪਤਸ੍ਵਰਣਸੋਰੁਆਰਿਰਾਮਾ॥੪੩॥ਉਦਰਹਾਸਸਹਿਤ
 ਮੁਖਪਦਮਾਕਵਲਨੈਨਸੋਰੁਕੇਸਦਮਾਕਰਣਨਿਕੰਡਲਮਕਰਾਕਰਾਸੀਸਮੁਕਟਸੋ
 ਰੁਆਧਿਕਾਰਾ॥੪੪॥ਰੁਚਿਰਨੀਲਸਿਰਕੇਸਬਿਸਾਲਾਉਰਬ੍ਰਿਗੁਲਤਾਮਣਬਨਿਆ
 ਲਾਕੰਠਸੁਤ੍ਰਕਟਿਸੁਤਬਿਰਜੈਛੁਦ੍ਰਘੰਟਿਕਾਨੁਪਰਿਚਜੈ॥੪੫॥ਬਹੁਅਭੂਖਣਭੁ
 ਖਿਤਅੰਗਾਦੇਖਿਤਸੋਰੇਅਮਿਤਅਨੰਗਾਮਾਯੁਧਮੁਰਤਿਸੰਤਸਮਸਤਾਸੁਮਿਰਤਜਿਨ
 ਹੋਹੋਇਰੁਖਾਅਸਤਾ॥੪੬॥ਉਰਮਚਰਣਕਵਲਆਰਕੁਜਿਨਕੋਉਰਪਯਾਦੈਨਿਤਭ
 ਗਤਾਦਿਖਣਜੰਘਾਨੀਚੇਕਰਯੋਬਾਮਚਰਣਤਉਪਰਿਧਯੋ॥੪੭॥ਯੋਨਿਸੂਲਹੈਬੈ

ਠੇਕ੍ਰਿਸਾ ਸਿਮਰਤ ਜਿਨਹਿ ਮਿਟੈ ਭੈੜ ਸਨਾ ਅਤਿਲਘੁ ਮੁਸਲ ਖੰਡੁ ਜੇ ਰਹਿਯੋ ਜਲ ਮੇਰੁ
ਕੁਝ ਮਛੀ ਗਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਸੇਵਹ ਮਛੁ ਜਾਲ ਮੇ ਆਯੋ ਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਲੇਹ ਸੇ ਪਾਯੋ ਜਰ ਬਜਾ
ਧਰੁ ਲਕਸੇ ਕੀਨੇ ਲੈ ਕਰਿ ਸਰਕੇ ਆਗੇ ਦੀਨੇ ॥ ੪੯ ॥ ਸੇਵਹ ਬਜਾਧੁ ਤੇ ਬਨ ਆਹੀ ਹ
ਸੁੰਕੇ ਪਦ ਤਿਨ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਬ ਪਕੁਯੋ ਮ੍ਰਿਗ ਮੁਖ ਜਨੇ ਘਾਤ
ਤੇ ਨਿਕਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਸੇਈ ਬਾਣ ਲਗਾਯੋ ਚਰਣਾ ਬਿਪ੍ਰਬ ਚਨ ਨਹਿ ਮਿਥਿ ਜਾ ਕਰਣਾ ਸੇ
ਵਹੁ ਬਧਿ ਕਨਿਕਟਿ ਚਲਿ ਆਯੋ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਚਰਣ ਲਗੇ
ਜਬ ਦੇਖੇ ਬਾਨ ਜਰ ਭੁਯੇ ਤਬ ਮ੍ਰਿਤ ਕਸ ਆਨਾ ਚਰਣ ਨਿਪਰਿ ਬੇਲੇ ਭਯ ਭੀਤਾ ਕੀਪਤ

ਅੰਗਲਗਯੋਜੁਸੀਤਾ ॥ ੫੨ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਕੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਨ ਜਨੇ ਮੁਰਖ ਬਯਾਧ
 ਯਹ ਮੇਕੀ ਨੇ ਸਕਲ ਅਜਨੇ ॥ ਬਾਣ ਚਲਾਯੋ ਮਿਰਕੇ ਜਨੇ ॥ ੫੩ ॥ ਯਾ ਅਪਰਾਧ ਹਿਤੁ ਮ
 ਹੀਟੇ ॥ ਜੇਤੁ ਅਨਾਮ ਲੀਏ ਤੇ ਤਾਰੇ ॥ ਤੁਵ ਸਿਮਰਣ ਅਬ ਪਾਪ ਬਿਨਾਜੇ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ
 ਗਯਾਨ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ੫੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕਰੈ ਆਰਾਧਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਕੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਿਲਿ ਬਨ ਕਰੇ ॥ ਸੋ ਪਾਪੀ ਕੇ ਪ੍ਰਣ ਨਿਹਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਮੇਸੋ ॥ ਯ
 ਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ ਮੇਸੋ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਯਾ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕੁ
 ਮਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਔਰ ਸੁਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥ ਕਬੁ ਹੀ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਨ ਹਿਤੇ ਤੋ ॥ ਸੋ ਹਿਤ ਸਕਲ ਤੁ

ਮਰੀਮਯਾ ਤਾਤੇਕਿਨਹੁਪਰਨਪਾਯਾ ॥ ੫੭ ॥ ਤਿਨਕੋਪਾਪੋਜੇਨਿਹਮਜੇਤੋਕੋ
 ਨਭਾਂਤਿਕਰਿਜਨੈਤੋਤੋ ॥ ਤਾਤੇਅਬਦੁਜੀਨਬਿਚਾਰੋ ॥ ਬੇਗਮੋਹਿਪਾਪੀਕੋਮੋਰੋ ॥ ੫੮ ॥
 ਐਸੀਜਰਬਧਿਕਕੀਬਾਣੀ ॥ ਸੁਨੀਨਿਹਕਪਟਸਾਰੀਗਪਾਣੀ ॥ ਤਬਪੁਰੁਆਪਬਚਨ
 ਉਚਾਰੋ ॥ ਤਾਕੇਸਕਲਸੇਕਭੁਯਦਰੋ ॥ ੫੯ ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤੋਵਾਚਾ ॥** ਉਠਿਉਠਿਜਰਭੁਜ
 ਹਿਮਤਿਮਾਨੈ ॥ ਅਪਨੋਕਰੋਪਾਪਮਤਿਜਨੈ ॥ ਯਹਸਮਸਤਲੀਲਾਹੈਮੇਰੀ ॥ ਯਾਮੈ
 ਕਹਾਸਕਤਿਹੈਤੇਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਜਹਿਤੂਸ੍ਵਰਗਾ ॥ ਜਹਾਂਅਹਾਸੁਖਨਹੀਉਪਜ
 ਰਗਾ ॥ ਐਸੇਬਚਨਕਹੇਹਰਿਜਬਹੀ ॥ ਧਸੋਬਿਅਨਸ੍ਵਰਗਤੇਤਬਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀਨ

ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਆਰੁਪਰਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਧਿ ਕਰ ਜੋ ਸੁਰਿ ਪਾਸ ਚਾਢਿ ਬਿਅਨ ਸੁਰ ਟੋਕਹਿ ॥ ੨੪ ॥
ਗੋ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਜਹਾ ਤਹਾ ਭੁਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਰਖ ਲੀਏ ਸਾਰ ਬੀ ਦੇਖੋ ਪਰਿਹਰਿ ਜੀ
ਕੇ ਕਹੂੰ ਨ ਪੇਖੋ ਤੁਲਨੀ ਰੀਧ ਪਵਨ ਜਬ ਪਾਯੋ ਤਕੋ ਖੋਜਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਪੀਪ
ਲਾ ਮੁਲ ਕੀ ਉਹੈ ਆਸਨਾ ਪ੍ਰਭਾ ਮੋਨੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰ ਦਤਾ ਸਨਾ ਆਯੁ ਪਾਸ ਗੇ ਸੁਰ ਤਿਵੈ
ਤਾਯੋ ਨਿਜ ਪਤਿ ਦੇਖੇ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਬ ਦਾਤ ਕਪੀ ਰਜਨ ਹਿਕ ਕਯੋ ਰਬਤ ਜਿ ਬਿਹ
ਬਲ ਚਰਣ ਨਿਪ ਕਯੋ ਉਸ ਗਯੋ ਪ੍ਰਿਦਯ ਨੈ ਨਜ ਲਛਾਯੋ ਪ੍ਰੇਸ ਮਾਗਨ ਸੁਖ ਬੈਨ ਨਾ
ਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਕਰਿ ਪੀਰ ਜਾਸੁ ਨਿਵਰੇ ਕਰੁਣਾ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ

ਤੁਵਚਰਣਨਦੇਖੇ॥ ਤੇਪਲਕਲਪਕਲਪਕਹਿਲੇਖੇ॥ ੬੬॥ ਤਬਤੇਨਸਦਿਸਾਵੇਮੈਭਯੋ
 ॥ ਸਬਦੁਖਏਕਬਰਅਨਭਯੋ॥ ਭੂਟੀਦਿਸਨਾਕਹੈਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਜੋਏਉਡਪਤਿਨਿਸਿਮਾਹਿ
 ਛਪਾਯੋ॥ ੬੭॥ ਤੁਮਥਿਨਮੈਜਯੁਤਨਬਿਨੁਪ੍ਰਣਾ॥ ਜੈਸੇਨਯਨਅੰਧਬਿਨਭਨ॥ ਅੰਧਬਚਨ
 ਕਹਤਹੀਸੁਤਾ॥ ਦੇਖੋਏਕਚਰਿਤਅਦਭੂਤ॥ ੬੮॥ ਗਗਨਹੁਤੇਉਤਮਗਥਆਯੋ॥ ਯਜ
 ਨਿਸਹਿਤਅਰੁਗਾਰੂਸੁਯਾਯੋ॥ ਮੂਰਤਿਅਯਹਾਰਿਆਯੁਧਜੇਤੇ॥ ਰਥਮੈਜਾਇਚਫੇਸਬ
 ਤੇਤੇ॥ ੬੯॥ ਯਹਿਚਰਿਤਦੁਕਜਬਦੇਖੋ॥ ਬਿਸਾਅਤਕੁਯੋਅਚੀਭਾਏਖੋ॥ ਤਬਹਰਿ
 ਸੁਤਹਿਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ ਕਰਿਸਨਾਅਨਦੁਖਿਬਿਸਰਾਏ॥ ੭੦॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾਸੁ**

ਤਵਰੀਕ ਕੋਤੁ ਮਜਾਵੋ ॥ ਸਮਾਚਰ ਜਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਰਣ ਰਾ ਅਨਿਰਜਾਨਾ ਅਰੁ ਮੇ
 ਕੋ ਅਬ ਕਰਤ ਪਯਲਾ ॥ ੭੧ ॥ ਦੂਰ ਵਤੀ ਰਹੈ ਅਤੁ ਕੋਈ ॥ ਤਨ ਕੋ ਧਰੇ ਜਹਾ ਲੋੜੇਈ ॥ ਯਹ ਨਰ
 ਲੋਕ ਤਜੇ ਮੇਜ ਬਹੀ ॥ ਸਿੰਧੂ ਦੁਰ ਕਾ ਬੈਰੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ੭੨ ॥ ਹਮਰੇ ਅਤ ਪਿਤਾ ਦਿਕ ਜੇਈ ॥
 ਲੈ ਅਪਨੇ ਲੋਗ ਨਿਤੇ ਤੇਈ ॥ ਦਿਲੀ ਜੇਯੋ ਅਰਜ ਨ ਸੀਗਾ ॥ ਰਹੈ ਦੂਰ ਕਾ ਹੋਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ੭੩ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਯਹ ਸੀ ਦੇਹ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਅਰੁ ਤੁਮ ਅਸਧਰਾ ॥ ਹਿਅਨ ਲਾਵੋ ॥ ਮਮਸਾ ਯਹ ਚਨ ਯ
 ਹ ਜਨੇ ॥ ਨਾ ਅਰੁ ਪਸਬ ਸਿਥ ਜਾ ਮਨੇ ॥ ੭੪ ॥ ਛਿਣ ਭੰਗੁ ਗਯਾ ਬਨ ਨ ਰੂਪਾ ॥ ਨਿਸੁਲ ਜਨੇ
 ਮੇਹਿ ਅਰੁ ਪਾ ॥ ਜਹ ਤਹ ਬਾਪ ਕੋ ਮੋਕੇ ਜਨੇ ॥ ਨਾ ਅਰੁ ਪਾ ਅਯਾ ਜਾ ਮਨੇ ॥ ੭੫ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰ

ਫਨਿਰੀਤਰਭੁਜੋ ਦੁਜੀਸਕਲਕਾਮਨਤਜੋ ਅੰਸੇਹੈ ਅਵੈਸੇ ਮਾਹੀ ਜਾਤੇਫਿਰਿਦੁਖਪਾਵੈ
 ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਯਹਸੁਨਿਸੁਤਿਕ੍ਰਿਸਨਜੋਗਯਾਨਾਛੇਡੇਸੇਕਸੇਹਭੁਜਾਨਾਨਾਸਕਾਰਕਰਿਬਾ
 ਰਬਾਰਾ ਪਾਰਿਦਖਣਦੈਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥੧੭॥ ਹਰਿਬਿੰਦਗਤੇਅਤਿਦੁਖਪਾਯੋਗਯਾਨ
 ਬਿਚਾਰੁਚਿਤਠਹਰਾਯੋਗਹਰਿਕੇਚਰਣਕਵਲਉਬਧਾਰੇ ਤਬਦਰਿਕਦੂਰਕਾਪਧਾਰੇ ॥੧੮॥
 ਦੋਹਾ ॥ ਯਹਸਿਪਸੇਤੁਅੰਸੇਕਯੋਜਦੁਕਲਕੋਸੀਘਾਗਾ ਅਬਗੁਏਹਰਿਗਵਨਕੋਅਰੁਹਰਿਜ
 ਨਉਧਾਰਾ ॥੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਦਸ** ਸਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਸੁਕ **ਪ੍ਰੀ** ਖਤ **ਜਿਬਾਦੇ**
ਭਾਖਾ ਖੀਬਲਾ **ਦੇਵ** ਨਿਰ **ਜਨੇ** ਨਾਮ **ਤੀਸਰੇ** ਧਯਾਇ ॥੩੦॥ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਉਦ੍ਗਾ ॥ १ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਕਾਦਿਕਾਨਿ ਲੀਏ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਕਾਨਿ ਤਬਾ ਸੀਰੀਕੀਏ
ਸਹਿਤੁ ਰਵਾਨੀ ਸੀਕਰਦੇਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਸੁਰਿ ਅਰੁ ਉਪਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਦਯਾ ਪਰਕਿਨ੍ਰਗੰ
ਪ੍ਰਥਾਪਿਤ ਰਾਮੋ ਰਗਾਚਰਣ ਸਰਬਾ ॥ ਗਰੁਨ੍ਰਲੋਕ ਪੰਛੀ ਅਰੁ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿਕੇਦਰ ਸਾਕ
ਮਨਾ ਬ੍ਰਿਧਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ॥ ਸਬਾ ਹਿਨ ਹਰਿਕੇਦਰ ਸਨ ਪਾਏ ॥ ਹ
ਰਿਕੇਜਨ ਅਕਰ ਅਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਬਾ ਮਿਲਿ ਜਨ ਜਨ ਸਬ ਦਸੁਨਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਕਲ ਬਿਅਨ
ਨਛਾਯੋ ਗਗਨਾ ॥ ਬਰਖੇ ਪੁਖਿ ਪ੍ਰੇਅਕਰ ਅਗਨਾ ॥ ਬਰੀ ਬਰਕਰੈ ਪਰਨਾਮਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖੇ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਬ ਕ੍ਰਿਅਾ ਬਿਰੂਤਿ ॥ ਕ੍ਰਿਅਨ ਹਿਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦ੍ਗੁਤਾ ॥ ਭੇਸ ਅਸਤ

ਦੇਖੇਭਗਵਾਨਾਨੈਨਮੁੰਦਿਤਬਠਨਕੋਧਜਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਪਾਪਏਕਕਰਿਧਜਾਪੋਦੈਤਭਵ
 ਸਬਦੁਰਿਬਹਾਪੋ ॥ ਨਿਜਤਨੁਲੋਕਨਕੋਅਭਿਰਾਮਾਪ੍ਰਯਾਨਪਾਰਣਾਮੰਗਲਧਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਕੋ
 ਅਗਸਿਧਾਰਣਾਧਰੀ ॥ ਅਗਨਿਉਪਾਇਰੁਸਮਸੋਕਰੀ ॥ ਤਬਹਰਿਜੀਬੈਕੁੰਠਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਯਾਬਿਧਿਸਬਕੇਕਰਜਸਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤਬਦੈਲਬਜੇਸੁਰਿਲੋਕਾ ॥ ਉਪਜੋਹਰਖਮਿਦੇਗੁ
 ਸੇਕਾ ॥ ਸਤ੍ਯਰੁਕੀਰਤਪੀਰਜਧਰਾਮਾ ॥ ਸੋਭਾਅਰੁਜੇਉਤਮਕਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਸਬਕਏਸੀਗਜ
 ਗਦੀਸਾ ॥ ਜਾਤੇਹਰਿਸਬਹਿਨਕੇਈਸਾ ॥ ਤਤੇਜਹਾਕਥਾਹਰਿਜੀਕੀ ॥ ਪ੍ਰਯਾਗਯਾਨਪਾਰਣ
 ਨੀਕੀ ॥ ੯ ॥ ਤੁਹਸਮਸਤਰਹੈਤੇਈਤੇਤੇ ॥ ਸਤ੍ਯਾਦਿਕਬਿਧਿਸਬਜੇਇਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਾਦਿ

ਸਕਲਸੁ ਰਿਜੇਤੇ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਨਹਿ ਜਨੈ ਤੇਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਬੈਰੰਠ ਪ੍ਰਯਾਣ ਕਰੰਯੋ ॥ ਜੋ ਕਿਨ
 ਧ੍ਰਿੜੇ ਜਾਨਿਨ ਪਕੰਯੋ ॥ ਕਹੂੰ ਨਹੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਕਰੇ ਖੰਯੋ ॥ ਬਡੇ ਅਚੰਭਾ ਸਬ ਹਿਨ ਲੇਖੰਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਮੇਘ ਹੋਰਿ ਅਕਾਸਾ ॥ ਅਰੁ ਦਮਿਨਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਘਨ ਪਾਸਾ ॥ ਧ੍ਰਿੜੇ ਪ੍ਰਗਟਗੁਪਤ ਧ੍ਰਿੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ
 ਕੇ ਕੋਈ ਖੰਯੋ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਯਾਣੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਤਿਨ ਹਿਨ ਦੇਖੰਯੋ ਤਬ ਹੀ
 ॥ ਭੂਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਤੇ ਤਬ ਦੇਖੋ ॥ ਗੁਪਤ ਭਏ ਕਿਨ ਹੂੰ ਨਹਿ ਪੇਖੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹੇ ਨਿਪਟੇ ਹਾ ਅਚੰਭ ਨਹੀ
 ॥ ਸਕਿ ਅਨੰਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਹੀ ॥ ਜਦੁ ਕਲਮੇ ਹਰਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਰੁ ਕਰਿ ਬੇਨਾਨਾ ਬੁਧੁ
 ਹਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਸ ਅਸਤਮਾ ਯਾ ਕਰਿ ਜਾਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਕਿ ਹੋਤ ਸਬ ਮਾਨੋ ॥ ਹਰਿ ਜੀਸ ਦਾਏ

ਕਰਸਰਹੈ ਕਰਮ ਨਿਕਰੈ ਜਨਮ ਨਹਿਗਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਐਰੈ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਬ ਜਨੈ ਜਨਾਲੀ
 ਯੋਹ ਰਿਜੀ ਕੋਮਾਨੈ ਏਸ ਬਦੇਹ ਨਿਕੋ ਬਹੁ ਹਾਰਾ ਹਰਿਜੀ ਇਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇਸੇ
 ਟਬਾਜੀ ਬਿਸਤਾਰੈ ਬਹੁ ਕੋ ਆਪੁ ਹਿਸ ਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ਬਾਜੀ ਗਰਿਸ ਬਹਿਨ ਤੇ ਨਾਹਾਰਾ ॥
 ਹਰਿਕੇ ਕਰਮ ਰੁਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਚਿਯੋ ਤਿਗੁਣ ਸੀਸਾਰਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪਿ ਪ੍ਰਗਟ
 ਆਕਾਰਾ ਆਪੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਿਯੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੇ ਸਬ ਬਰਤਾਇ ਬਿਨ ਸੇਛਿਨ ਮੇ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤ ਆ
 ਪੁਕੇ ਆਪੁ ਹਿਰਹੈ ਤੁਹੀ ਇਨਿ ਅਵਤਾਰ ਨਿਗਹੈ ਗੁਰਕੇ ਮਿਤ ਕਪੁਤ ਜੀਸੇ ਅਨੁਯੋ ਕਾ
 ਲਮਿ ਤੁਕੇ ਗਾਰਬ ਹਿਭੁਨੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰਹਮ ਸਤੁ ਤੇਤੁ ਮਹਿ ਬਚਾਯੋ ਬਧਿਕ ਹਿੰਸੇ ਦੇਹ ਪਠਾਯੋ
ਸ੍ਰਗ

ਤੇਜੇ ਅਪਨੀ ਰਖਾ ਕਰਤੇ ॥ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਕਾਹੇ ਪਰਹਰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਬ ਜਗਾ ਕੀ ਉਤ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾ ॥ ਨਾ ਸਕੈ ਜਿਨ ਕੋ ਬਲ ਕਾਲਾ ॥ ਐਸੇ ਸਕਲ ਸਾਕਿ ਮੇ ਦੇਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਅਦਿ ਕਰੈ ਜਾ
 ਸੇਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹਰਿ ਬੋ ਕੋ ਪਰਣੀ ਕੋ ਭਰਾ ॥ ਧਰਮ ਹੋਤੇ ਅਨੁਖ ਆਕਾਸ ॥ ਤਾ ਸੋ ਬੂ ਕੋ ਭਰ ਉਤਰੇ
 ਪੀਛੈ ਉਹੈ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਰੂਪੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਗੁ ਕਾਟੇ ਭਾਗੀ ਪਗਾ ਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਕਾਟੇ ਬਿਨੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ
 ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਕਾਛੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਦੁਹ ਉਤਾਰਿ ਦੀਯੈ ਪੁਨਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਹ ਹਰਿ ਮਿਤ ਕਦੇ ਹ
 ਕੁਰਾਖੇ ॥ ਨਿਜ ਨੰਦ ਪਦ ਸੇ ਕੁਨਾਖੇ ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਅਤਹੀ ਅਗਯਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਾਇਖਾ
 ਯੋਗਯਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇਗਾ ਸਾਧਕ ਰਿਗੇ ਖੈ ਦੇਹਾ ॥ ਪੁਰੁਖਾ ਬਖਸਿ ਮਨੈ ਦੇਹਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਰ

ਨਿਕੋਅਗਾਰਾ ਤਕੋਰਾਖਤਜੈਸੁਖਸਥਾ॥੨੫॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੋਸੋਹਮਿਟਾਯੋ॥ ਦੇਹਤਜੇਤੇਬ੍ਰਹ
ਮਬਤਾਯੋ॥ ਅੇਸੇਤਨਕੋਕੀਓਨਿਰਦਰਾ॥ ਜਾਤੇਕੋਈਕਰੈਨਆਦਰਾ॥੨੬॥ ਤਾਤੇਹਰਿਬੈਕ੍ਰਿਠ
ਪਪਰੇ॥ ਬਾਜੀਜੁਦੇਹਾਦਿਨਿਦਾਗੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਜੇਤੇ॥ ਦੇਖਪਯਾਣਹਰਿਕੋਤੇਤੇ॥
੨੭॥ ਬਿਸਮਿਤਭਏਕ੍ਰਿਸਨਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਲੋਕਨਿਜਾਵੈ॥ ਜੇਯਹਚਰਿਤਪਾਵੈ
ਉਠਿਪ੍ਰਾਤਾਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਜਾਤਾ॥੨੮॥ ਸੇਦਿਫੁਭਗਾਤਿਕ੍ਰਿਸਨਕੀਪਾਵੈ॥ ਜਾ
ਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲੋਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਹਰਿਦਾਰੁਕਦਾਰਿਕਾਪਠਾਯੋ॥ ਸੇਬਸਦੇਵਰੁਨ੍ਰਿਪਪੇ
ਆਯੋ॥੨੯॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਿਜੋਗਾਬਿਕਲਅਤਿਚਿਤਾ॥ ਜੈਸੇਕ੍ਰਿਪਣਗਾਏਤੇਬਿਤਿ॥

ਤਿਨਦੁਨੀਯੋਕੇਚਰਣਨਿਪਰੇ॥ਤਬਸਾਰਥੀਬਚਨਉਚਰੇ॥੩੦॥ਆਸੁਪ੍ਰਵਾਹਚਲੈਨੈਨਨਤੇ॥

੨੦੮

ਅਤਿਬਿਜਾਕੁਲਅਟਪਟਬੈਨਨਤੇ॥ਸਬਜਦੁਕੁਲਕੋਨਸਸੁਨਾਯੋ॥ਅਰੁਬਲਕੋਨਿਰਜਾ

ਨਜਨਾਯੋ॥੩੧॥ਯੋਸੁਨਿਸੋਕਤਪਤਸਬਭਏ॥ਕਰਤਬਿਲਾਪਪ੍ਰਭਾਸਹਿਗਏ॥ਭਹਾਜਾ

ਇਹਰਿਜੀਨਹਿਦੇਖੋ॥ਤਬਬੈਕੁਠਗਏਕਰਿਲੇਖੋ॥੩੨॥ਤਬਦੇਵਕਿਰੋਹਿ॥ਏਸੁਦੇਵਾਉਗ

ਸੈਨਰਾਜਨਰਦੇਵਾ॥ਹਰਿਬਿਯੋਗਤੇਉਪਯੋਸੋਕਾ॥ਤਾਤੇਚਹੂੰਤਜਿਯੋਨਰਲੋਕਾ॥੩੩॥ਰਾਮ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਇਸੋਬੋਯੋਗਾ॥ਤਾਤੇਮਿਟਯੋਦੇਹਸੀਯੋਗਾ॥ਬਲਜੁਵਤੀਸਬਲੈਬਲਦੇਹਾ॥ਅਗਨ

ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਅਤਿਨੇਹਾ॥੩੪॥ਬਸਦੇਵਹਿਲੈਖੋਰੂਸਨਾਰਿ॥ਕੀਯੋਸਹਗਾਅਨਚਿਤਾਸਦਾ

ਗਿ॥ ਪ੍ਰਦੁਸਨਾਦਿ ਜਹਾ ਲੋ ਜੇਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਨਿ ਲੀਏ ਸਬ ਤੇਤੇ॥ ੩੫॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਅਤਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੋ ਅਘਨਿ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਬਧੁ ਜਹਾ ਲੋ ਜੇਤੀ॥ ਰੁਕ ਅਨਿਆ
ਦਿਸ ਕਲਾ ਮਿਲ ਤੇਤੀ॥ ੩੬॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਹਾ ਪਰੋਖੋ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਬ ਨ ਮਿਲ
ਕਰੋ॥ ਅਰਜੁਨ ਪਰ ਅਸਾਖਾ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗਾ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਜੀ ਕੋ॥ ੩੭॥ ਤਾ ਤੇ ਅਰ
ਜੁਨ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਾਜਨ ਤਬ ਹਿਰਦੈ ਆਯੋ॥ ਰਾਤਿ ਆਹਿ ਕਹੋ ਹਰਿ ਰਾਜਨਾ॥ ਸੀ
ਖਾ ਦੇਹੁ ਸਤਿ ਭਗਵਨਾ॥ ੩੮॥ ਐਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਾਜਨ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੋਲੈ ਕਸਬ ਟਾਰੋ॥
ਆਪ ਆਪੀ ਮਰੇ ਜੇਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਬਿਧ ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਯਤੋਤੇ॥ ੩੯॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਪਿੰਡੁ ਦਿਕਦਾਨਾ॥

ਮ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੇਤੀ ਬਿਧਿ ਨਾ ਸੋਈ ਸੋ ਅਰਜਨ ਸਬ ਕਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਨਹਿ ਪਰ
 ਹਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਜਬ ਦ੍ਰੁਸਕਾ ਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ॥ ਯਾਯਰ ਬੋਰਿ ਪਲਕ ਮੇਲਈ ॥ ਕੇਵਲ ਹਰਿ
 ਜੀ ਕੇ ਗਹ ਜੇਤੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਹੇ ਸਕ ਲਈ ਤੇਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਨਿਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ਤਹੰ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ॥ ਸੁਮਿ
 ਰਤ ਸੁਨਤ ਉਪਰਣ ਜੀ ਕੋ ॥ ਮੰਗਲ ਸਕਲ ਮੰਗਲ ਨਿਕੋਰੇ ॥ ਭਿਭਵਨ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਚੇ
 ਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਾਲ ਬਿਧਿ ਸਬ ਜੇਤੇ ॥ ਅਰਤ ਅਰਤ ਉਬਰੇ ਤੇ ਕੇਤੇ ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਹੁਇ ਈਲੇ
 ਆਏ ॥ ਯਾ ਯਾ ਚਾਰ ਪਾਂਡਵ ਨਿਸੁਨਾਏ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਕਲ ਪਤਾ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰੀਤਾ
 ਠਹਿ ਸੁਨਿਕਰਿ ਤੇਤੇ ॥ ਤੁਮਹਿ ਬਿਸਧ ਰਾਜਾ ਕੀਯੋ ॥ ਅਸੁਰਾ ਤਿਲਕ ਬਜ੍ਞ ਕੇਵੀਯੋ ॥ ੪੪ ॥

ਤੇਸਬਤਜਿਉਤਦਿਸਿਗਏ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਹਿਸੇਵਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਖਭਏ॥ਜੇਯਹਹਰਿਜੀਕੋਅਵਤਾਰ॥
ਜਾਮੇਕਰਅਰਗੁਣਬਿਸਤਾਰ॥੪੫॥ਤਿਨਕੋਕਹੈਸੁਨੈਨਰਜੋਈ॥ਸਬਪਾਪਨਤੇਛੂਟੈਸੋਈ॥
ਯਾਬਿਧਿਹਰਿਜੀਕੋਅਵਤਾਰ॥ਬਾਲਪਨਿਤੇਕਰਮਅਪਾਰ॥੪੬॥ਲੋਕਬੇਦਮੇਪ੍ਰਗ
ਟਜੇਤੇ॥ਗਾਵੈਸੁਨੈਬਿਚਰੈਤੇਤੇ॥ਤਬਤੇਲਹੈਪਰਮਾਨੰਦ॥ਮਿਲੈਕ੍ਰਿਸ਼ਨਛੂਟੈਦੁਖਦੁ
ਟ॥੪੭॥**ਦੋਹਰਾ॥**ਯਹਹਰਿਕੋਅਵਤਾਰਮੇਤੁਅਸੋਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ਯਾਕੋਕਹਿਸੁਨਿਸਿਮ
ਰਿਨਰਨਾਰਾਯਣਮੇਜਾਇ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੀਹਨਿਰੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸਕਲਲੋਕਕੇਅੰ
ਤਰਿਜਾਮੀ॥ਸੀਤਨਹੈਤੁਧਰੇਅਵਤਾਰ॥ਨਨਾਰਾਤਿਕਰੈਉਧਾਰਾ॥੨॥

ਤਿਨਮੇਕ੍ਰਿਸਨਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨਾਗਿਯਨਕ੍ਰਿਆਸਬਸਕ੍ਰਿਪ੍ਰਧਾਨਾਜਿਨਕੇਗੁਣਨਿਕਯੋ
 ਸੁਕਦੇਵਾਸੁਨਤਤਰੋਪਰੀਖਤਨਰਦੇਵਾ॥੨॥ਜਿਨਕੇਨਾਮਣੀਏਰੁਵਨਹੀ॥ਏਕਰਿ
 ਰਾਖੇਨਿਜਪਦਆਹੀ॥ਇਸੇਕ੍ਰਿਸਨਸੀਤਨੈਕੇਬਿਤਾਨਾਸਕਾਰਤਿਨਪ੍ਰਭੁਕੋਨਿਤਾ॥੩॥
 ਤੇਅਬਸੀਤਦਾਸਸੇਨਾਆਦੇਹਧਰੇਜੀਵਨਕੇਕਾਮਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਭੁਗਤਿਕਰਵਾਵੈ॥
 ਅਪਨੀਸਾਕ੍ਰਿਹਿਰਵੈਸੇਲੁਯਾਵੈ॥੪॥ਅੰਮੀਬਿਧਿਭੁਵਦੁਖਮਿਟਾਵੈਅਪਨੇਪਰਮ
 ਪਦਹਿਪਹੁਚਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨਰੁਪਤਿਨਗਯਨਸੁਨਾਯੋ॥ਉਪਵਜਨਨਿਜਪਦਪਹੁਚਾਯੋ॥੫॥
 ਸੇਏਕਯੋਸੀਸਾਕ੍ਰਿਤਬ੍ਰਜਾਸਾ॥ਤੁਤੇਹੋਇਨਾਅਰਥਪ੍ਰਕਾਸਾਜੇਪ੍ਰੀਤਜਾਨੈਪ੍ਰੇਮੇਈ॥

ਦੂਜੇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨਿ ਅਬ ਕਰੁਣਾ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਸੇ ਵਕ ਕੋ ਅਗ ॥ ੭ ॥
 ਦੀਨੀ ॥ ਸਬ ਲੋਕ ਨ ਕੀਹਿ ਤਾ ਨ ਧਰੀ ॥ ਮਮ ਉਰੈ ਭਾਖਾ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਯੋ ਕੋ ਬ
 ਚੈ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਪੁਜਨ ਕਰੈ ਉਚੈ ਸੁਰਗਾਵੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਲਹੈ ਰਾਜਾ ਨ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਮਭੁ ਗਤਿ
 ਹਰਿ ਕੋ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਮਪ੍ਰਦਾ ਅਗਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਭਵ ਦਾਵਾ ਗਿਨਿ ਕਦੇ ਨ ਦਹੈ ॥
 ਮੇਸੇ ਵੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ॥ ਤੁਜਿ ਆਨੰਦ ਜਗਤਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ਕਾ
 ਮਨ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਲਹੈ ਸਕਲ ਸੇਸੇਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਜੇ ਹੋਹਿ ਸਕਾਮਾ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਬਡੁ ਭਾ
 ਗਿ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਭਾਖਾਏਹਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਕੋ ਗੋਹਾ ॥

ਮੰਗਲਾ

ਤਤੇਯਾਸੋਕੀਜੇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੈਸਕਲਸੰਤੁਨਿਕੀਰੀਤਾ॥੧੧॥ਸੀਬਤੁਸੇਲਹਸਯਬਨਵਾ॥

੨੮੨

ਜੇਠਸੁਕਲਖਸ੍ਰੀਕੁਜਦਿਵਾ॥ਸੀਤਦਾਸਗੁਰਆਗਿਯਾਦੀਨੀ॥ਚਤੁਦਾਸਭਾਖਾਯਹਕੀ

ਨੀ॥੧੨॥**ਦੋਹਾ**॥ਪਰਮਗਯਨਪ੍ਰਗਟਕਰਕੇਸਮਾਪਟਦ੍ਰੋਨਿਜਦੇਵਾ॥ਤੇਮੇਰੇਉਰਨਿਤਬ

ਜੇਸੀਤਦਾਸਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥**ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤੇ** ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ**ਦੇ** ਕਾਦਸਸਕੰਧੇਸ੍ਰੀ

ਸੁਕਪਰੀ**ਛਤ**ਸੀਬਾਦੇਭਾਖਾਯੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਣਕੀਠਪਯਾਣੇਨਾਮੇ**ਇਕਤੀਸੇ**

ਯੁਗਾਦਿ॥੩੧॥**ਏਕਾਦਸਸਕੰਧ**ਸਪੁਰਣੇਸਮਾਪਤਿਹ॥**ਦੋਹਾ**ਸਲੋਕ੩

ਪਈਕੀਸੀਖਾਕ੍ਰਮਸੋਜਾਣੀਸਮਾਪਤੁਥ॥ਸ੍ਰੀਪੁਰਾਣ४੩॥੩੧੮੫॥॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਵਿੰਦਸਾਯਨਮਸ਼੍ਰੀਆਥਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਣਾਮ੍ ੧੨
ਨਾਥਪੁਰੀਹਿਤਲਿਖਯਤੋਹੋਰਾ॥ ਨਮੋਨਮੋਸ੍ਰੀਗੰਮਜ੍ਯਸਤਤਿਤਮਾਨੰਦਰੂਪ ॥
ਜਿਹਜਾਨੈਜਗਸ੍ਰਪਨਵਤਨਾਮੈਕ੍ਰਮਤਮਰੂਪ ੧॥ ਗੰਮਮਯਾਸਤਿਗੁਰਦਯ
ਸਾਧਸੰਗਜਬੋਹੇਇ॥ ਤਬਪ੍ਰਾਣੀਜਾਨੈਕਛੁਰਹਿਓਬਿਖੇਰਸੋਭੇਇ॥ ੨॥ ਪਗਬੰ
ਦਨਮਾਨੰਦਯਤਕਰਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮੁਰਾਰਿ॥ ਵਿਚਾਰਮਾਣਬਰਨੁਕਰੰਮੋਨੀਜੁਓ
ਰਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਕਿੰਮੋਨੀ॥ ਯਹਮੇਮਮਯਗਨਾਗਮਮਸਬਾਥਿਕਲਪਭਏਛੀਨਾ॥
ਪ੍ਰਮਾਤਮਪੂਰਨਸਕਲਜਾਨਮੋਨਤਾਈਨਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਉਸਤਤਿ॥ ਮਾਤਤਾ
ਤਰ੍ਹਾਤਮ੍ਹਿਦਇਸਦੇਵਤ੍ਰਿਪਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮਨਾਥਸੁਗੁਰਸਭਤੇਮਪਕਦਾਂਤ
ਗਯਾਨਵਿਗਯਾਨ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਮਗੁਰਸੂਰਦੁਤਜਨਮਨਨਦਨ

ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਅਨਾਥ ਕੋ ਦੇ ਨੀ ਬਿਮੁਖ ਜਨ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ਹੁਲਾਸਾ ॥੬॥ ਫਿਰ ਤ ਸਤਿਤੁ
ਰਮਯਾ ਕਰਿ ਮੋਹਨੀ ਦੇ ਮੋਹੈ ਤਾ ਜਗ ਜੋਗਾ ਜਾਨੈ ਚੇਰਨ ਖਲੇ ਸ੍ਰਪਨੇ ਕ੍ਰਮ ਬਿ
ਸਰੀਤਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕ੍ਰਮ ਲਗ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਭੇਦ ਲਗੇ ਬਿਨ ਸ੍ਰਨਾ ਕੇ ਹਰ ਬਪ
ਤ੍ਵਾਈ ਨਿਰਖ ਪਾਰਿਓ ਕ੍ਰਪ ਅਗ ਜਾਨਾ ॥੮॥ ਪ੍ਰਗਟ ਅਵਤਿ ਕਰੁਣਾ ਰਨ ਦਰ
ਤਨ ਗਾਯਨ ਵਿਰਾਜਾਨਾ ਬਢ ਨ ਲਗਰ ਤਨ ਪਰਸੇ ਤੇ ਅਗ ਜੋ ਹੋਤ ਸੁਜਾ
ਨਾ ॥੯॥ ਸੂਰ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਜਿਓ ਹੋਤਾ ਅਗ ਨਿਓ ਦੋਤਾ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿਤੇ ਅਨੁਭਵ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਚੰਦ ਹਿਲ ਹਿਚੀ ਦ੍ਰਮਾਇ ਅਮੀ
ਦ੍ਰਵਤਿ ਤਿਹ ਕਾਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਖਤ ਸਿਖ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਤਾ ਬਿਸਾਣਾ ॥੧੧॥
ਸਿਖ ਬਚਨਾ ॥ ਹਿਮਰਨ ਗਾਤਿ ਰਾਵਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੀ ਨਾਇਆ ਲਾ ਸਾਦਰ ਕ੍ਰੋਧ

ਏਚਰਨਹਰਹੁਕਯਓਰਸਾਛਾ॥੧੨॥ਹਿਅਨਾਥਅਤਿਸੈਦਖੀਡੁਰਿਓਦੇਖ ੨
ਸੰਸਾਰਾਬੁਡਤੋਰੁਦਮਿਸਮੇਮੋਹਿਕਰਪੁਕੁਪਾਰਾ॥੧੩॥ਅਸਾਤਿਸਨਓਤ
ਬਹੁਏਡਾਇਨਪਰਮਾਹਿਜੀਵਨਕਿਹਬਿਧੋਹਿਮਮਹਿਦੈਸਿਮ੍ਹਿਤਕੇਖ
ਹਿ॥੧੪॥ਕਬਹੁਸਮਤਿਪ੍ਰਕਾਸਾਤਿਤੁਕਬਯੁਮਤਿਅਪੀਨਾਬਿਬਿਨ
ਭੀਕੇਕੰਤਜਿਓਰਹਤਸਦਾਅਤਿਦੀਨ॥੧੫॥ਨਦੀਅਸਾਸੁਰਾਸਰਤ
ਟਰੀਮਨੋਰਥਨੀਰਾਡਿਸਨਾਅਮਿਤਤਰੰਗਜਿਹਬੁਦਰਦੁਰਮਭੀਰੁ
ਰਾ॥੧੬॥ਰਾਗਾਇਕਜਲਜੰਤਬਹੁਚਿਤੁਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਾਪਿਤੁਤਰਹ
ਨੀਰੁਰਣਤਿਹਬੇਪਤਨਮੇਮਨਅਹਿ॥੧੭॥ਪ੍ਰਬਲਜਗਲਸੁਰਮਸ
ਭਗਜਰਿਰਤਸੁਰੇਸੁਬਛਾਇਅਪਨੀਕੂਕਮਨਾਬੋਪਰਿਓਮੁਖਿਤਿ

੪

ਹਮਾਇ ੧੮॥ ਕਬਹੂ ਨਮਨ ਬਿਰਤਾਗੀ ਸਮਝਾਏ ਸੈ ਪੋਤਾ ਨੈ ਸੇ ਮਰ
 ਕਟੀ ਬਿਛੁਪ ਰਕਬ ਹੁਨ ਛਹੇਤਾ ॥ ੧੯॥ ਚਲਦ ਕਪੜ ਪਤਾ ਕਪਟ ਦਮ
 ਨਿਕਛੁ ਮਮਾਥਾ ਭੂਤ ਦੀ ਪਦੀ ਪਕਸਿ ਥਾਏ ਮਨ ਬਿਰਤਾ ਮਨਾਥ ॥ ੨੦॥
 ਸਹਜ ਸੁਗਾਇ ਮਕਾਸ ਕੋ ਪਾਵ ਕੁਝੁ ਰੁਚਈ ਨਾ ਚੰਚਕ ਸੁਤ ਮਨ
 ਦਿਕੋ ਮਨ ਰਤ ਬਿਖੇ ਕਰੀਤਾ ॥ ੨੧॥ ਜਗ ਸਾਚੇ ਮਿਥ ਯਾਵਿ ਪੈਗ ਯੋਤ ਜ
 ਯੋਨ ਹਿਜਾਤਾ ਗਾਹੀ ਚ ਚੰਧ ਸਿਰ ਪਜਿ ਓਓ ਗਲ ਤਬ ਨਤ ਨ ਖਾਤਾ ॥ ੨੨॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ॥ ਸਮਾਧਾਨ ਗੁਰ ਕਰਨੁ ਹੈ ਦਯਾ ਜਗਤ ਕਹਿ ਬੋਲਾ ਮ
 ਮਦ ਚਨਨੁ ਮੇ ਮਾਨ ਤੂੰ ਮਾਪਤੁ ਵਾਕ ਮਝੇ ਲਾ ਨਹਿ ਸੈ ਮਨੁ ਹੈ ਚਪਲੁ
 ਹਕਰ ਗਾਤਿ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੁਧ ਮਭਿ ਮਾਸ ਕਰ ਨਿਹ ਚਲ ਕੀ ਜਤ

ਮਭਿ

ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ॥ ਗੋਬਿਖਈ ਮੁਤਿ ਮਜਿਤ ਮਨ ਨਹਿ ਨੇਤ ਮਭੁਯ ॥ ੨ ॥
ਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮ ਪਦ ਸਰਣੁ ਹਰਹੁ ਕਠਨਿ ਜਗਤਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿ ਵਾਚ ॥
ਸਾਨਿ ਸਿਖ ਓਤ ਮਸੀਖ ਕੋ ਜੋ ਚਾਹਤ ਨਿਜ ਸੇਯਾ ॥ ਜਗ ਬੰਧਨ ਏਛੁ ਤਮ ਚਪ
ਤੈ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਸਮਾਇ ਮਾਣ ਮਸਰਣੁ ਸਰਣੁ
ਉਦਾਰ ਮਾਤਿ ॥ ਜਨ ਮਨਾ ਥਉ ਰਸਾ ਲਹਿ ਪਾ ਕਰਤ ਚਾਹਤੁ ਹਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਏਕ
ਸ੍ਰੀ ਵੇਦਾਰ ਮਾਣ ਸਿਖ ਮਸੰਕਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਿਸਮ ॥ ੧ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ॥ ਏਹੁ ॥ ਕੋ
ਲਿਖਾ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੇ ਲਛੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਜਾਗਿ ਨਿਖਹਿ ਤਮਾਪਨੇ ਕਰੇ
ਰੁਕੀ ਬਿਧਿ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿ ਵਾਚ ॥ ਸਾਧ ਲਖਨ ਬਰਨੀ ॥ ਏਹੁ ॥ ਮਤਿ ਨਿ
ਪਾਲਨ ਹਿ ਦੇਹ ਚਿਤ ਮਹਨ ਸੀਲ ਤਾ ਸਾਰਾ ॥ ਸਮਦ ਮਾਇ ਮਕਾਮ ਮਤਿ

ਮ੍ਰਿਦੁਲ ਸਰਬਉ ਪਕਾਰ ॥੨॥ ਅਮਾਤ ਮਥਿਤ ਜਮ ਮਨੀ ਗੁਪਤ ਨਿਹ ਕੰਚਨ ਗੰਭੀਰ
ਗ ॥ ਅਪ੍ਰਮਤ ਮਤ ਸਰਗਤ ਮੁਨਿਤ ਪਸਾਤ ਮੁਧੀਰ ॥੩॥ ਜਿਤ ਖਟ ਗੁਪਤ
ਤਮਾਂ ਕਥਿ ਮਾਨਵ ਮਾਪ ਅਮਾਨ ॥ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮਨੀਤ ਗਤਿ ਕਰੁਣਾ ਸੀਧ
ਨਿਧਾਨ ॥੪॥ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਮਿਤ੍ਰਿ ਪਸੁਖ ਦੁਖ ਉਚ ਮਰਨੀਯ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਤ੍ਰਿਯ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਗਰਲ ਕੰਚਨ ਕਾਚਨ ਬੀਚ ॥੫॥ ॥ ਸਮਦਰਸ਼ੀ ਸੀਤਲ ਦ੍ਰਿ
ਦੈ ਗਤ ਉਦਵੇਗ ਮਪਾਰ ॥ ਸੁਛ ਮਾਚਿਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਜਗਦਿਦ ਪਨਿਰਗੰਭ
ਰ ॥੬॥ ॥ ਸੁਬਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਿਹ ਕਲਪ ਮਨਤ ਯਾਗੀ ਮਤਿ ਸੰਤੋਖ ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਜਾਬਿਰ
ਜੰਨ ਬਲ ਜਾਨਤ ਬੰਧ ਮਰਮੇਖ ॥੭॥ ॥ ਕੁਮਤਿ ਗਤਿ ਮਾਨਵ ਮਯਗ
ਤਾਤੀ ਤਨਿ ਸਪ੍ਰੇਹ ॥ ਬਿਗਤ ਕਲੇਸ ਸੁਛ ਦਮਤਿ ਸੰਤਾਭੁ ਖਣਿਏ ॥੮॥

ਸ੍ਰਮੰਦੇਦਨਹਿਕਾਹਿਸੇਕੋਲਛਨਸੰਤਮਹੰਤਾ। ਪਰਸੰਬੇਦਕਯੋਕਛੁਸੰਗਪ੍ਰਤ ੪
ਪਕਹੰਤਾ। ੧੮॥ ~~ਪਰਸੰਗ~~ ਸਤਿਸੰਗਤਿਨਿਜਕਲਪਤਰੁਮਕਲਕ
ਮਨਾਏਤਾ। ਅਮ੍ਹਿਤਰੂਪੀਵਚਨਕਹਿਤਿਗੁਰੁਪਗਰਿਏਤਾ ੧੯॥ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਪਰ
ਬੰਧਨਤਨਅਪਹਕਤੀਰਥਮੇਪਰਦੇਇ। ਸੰਗੁਖਣਚਿਤਸਾਂਤਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪਦੇਹੇਇ। ੨੦॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਖਸਿੰਧਬਰਮੁਕਤਾਨਿਜ
ਕੇਵਲਾ। ਅਮੈਪਰਮਅਗਾਧਅਤਿਕੋਪੈਠਮਨਦਲਮਲਾ। ੨੧॥ ਸਤਿ
ਗਤਿਸੁਖਪਲਕਜੇਮੁਕਤਿਨਤਾਸਮਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਇਕਾਦਿਗੁਨਿਪ
ਟਿਅਲਪਦੇਜਾਨਾ। ੨੨॥ ਜਗਤੁਪੋਭਾਸੀਅਜਰਕੈਟਨਮਾਨਉ
ਚਾਇ। ਜੇਨਿਜਸਤਿਸੰਗਤਿਕਰਤਸਹਜਿਮੁਕਤਿਹੈਜਾਇ। ੨੩॥

ਕਾਮਧੇਨਾਮਰੁਕਲਪਤਰੁਜੇਸੇਵਤਯਯੋਗਿਨਿਸੰਗਤਿਛਿਨ੍ਦ੍ਰੇਕਮੇਪ
ਨੀਪਦੈਸੋਇ। ੧੫॥ ਪਾਰਸ਼ਮੇਮਰੁਸੰਤਮੇਬਰੁਮੰਤਰੇਜਾਨਾਵਗਛੇਗਕ
ਤਨਕਰੈਏਕਰੈਮਾਪਸਮਾਨਾ। ੧੬॥ ਐਸਪਦਤਜਗਕਰਤੁਮਦਾਜੇਦਿਜਰਿਤ
ਮਗਤਾਸਾਧਨਿਕਟਚਛਜਾਤਹੀਸੇਛਲਪਗਪਗਹਤਾ। ੧੭॥ ਦਯਾਮ
ਦਿਵੈਧਰੁਸਰੁਜਪਤਪਸੰਦੁਮਦਾਨਾਜੇਪਾਪਾਤਿਨਿਸਕੁਤੈਸੇਸ
ਤਿਸੰਗਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੧੮॥ ਤੀਰਥਗੰਗਾਦਿਕਸਥੈਕਗਿਨਿਹਏਸੇਵੇਜਾਸੇ
ਕੇਵਲਸਤਸੰਗਮੇਪ੍ਰਾਣੀਛਲਛੇਵੈਸਾ। ੧੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਦੇਵਾਸਕਲ
ਤਿਨਭੁਜਜੇਛਲਹੇਤਾਸੇਸਤਸੰਗਤਿਮੇਸੁਗਜਿਬਗਾਹਿਹੇਤਉਦੇਤਾ
ਬਿਦਾਦਿਕਬਿਦਾਯਾਸੇਬਪਾਵੈਪ੍ਰੇਤਕੇਦਿਸਤਸੰਗਤਿਖਿਨਦੇ

ਕੋਮੇ ਹੋਇ ਸੁਮਨ ਭਵਲੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਵਿਸਮੇਰ ਕੈ ਲਾਸ ਵਿਸਬਤੁ ਰਤੈ ॥ ੫
 ਹੀਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗਿਰਮ ਲਯ ਸਮ ਸਬਤੁ ਰਮ ਲਯ ਕਰੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਪਾ ਲਕਰਤੁ ਰਸ ਮੀਤੈ ਖਵਿਚਾਗਾ ਚੋਬੈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰ
 ਮਮਗਾ ਪੂਜਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਹੁ ਬੀਪਨੁ ਗਰਹੁ ਬਧਤੁ ਜਤਨੁ
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਪੈਯਾ ਹਿਰੈ ਟੁਪਾਇ ਕਾਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤ ਕਰਤੁ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰ
 ਮਜੇ ਤਕ ਜਗਤੁ ਮਾਹਿਸ ਕਾ ਮਸਰੂਪਾ ਸਾਪਨ ਗਾਯਾ ਨਉ ਦੋਤੈ ਕੋ ਹੈ ਸਤ
 ਸੰਗਤ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਤਿ ਮਿਮ੍ਰਿਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਖਕੁ ਯੋ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਗਾਸਾ
 ਗਾ ਅਨਾਥ ਮਿਟੈ ਵੈਬਿਖ ਮਤਾ ਵਰਸਾ ਵੈਸੁ ਬਿਚਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਵਿ
 ਚਾਰ ਮਾਣਸੁ ਸੰਗ ਮਾਹਿਸਾ ਦੁਨੀਯੈ ਬ੍ਰਹਮਾਰਾ ਸਿਖ ਬਰਨਾ ਦੇਹਰਾ ॥

ਭੇਰਗਵਨਗੁਣਸਾਧਕਮੇਜਨੇਨਿਰਧਾਰਾਨਿਰਪੋਖਕਸੰਕਪਗਤਿਹੈਸੁ
 ਖਸੰਧਮਪਾਗ॥ ਹਿਕਾਮੀਵੈਸਮਤਾਚਿਤਮੋਹਿਨਾਮਾਵਤਬੁਝਾਕੈ
 ਗੋਪਿਤੁਪਦੇਸਕੀਪਰਗੈਲਨਿਜਸੁਝਾ॥ **੨੧** **ਗੁਰੇਵਾਚਾ॥** ਕਰਤਮੰਤ
 ਜੇਸਹਜਗੀਬਾਤਗੀਤਰਚਬੈਨਾਤੇਭੇਰਤਨਦਖਰਨਬਾਇਕਸਖਸ
 ਖਦੈਨ॥ **੨੨** ਬਿਲਤਸਹਜਸੁਭਾਇਜੇਬਚਨਮਨੋਹਰਸੰਤਾਸਪਤਭੂ
 ਮਕਾਗਾਨਾਨਕੀਤਿਨਗੀਮੇਦਰਸੰਤਾ **ਸਿਖਬਚਾ** **ਦੇਹਰਾ** ਭਿਭਰ
 ਵਨਮੇਦਖਤਮਤਿਮੈਰਨਕਛੁਸੁਗਾਇਸਪਤਭੂਮਕਾਗਾਨਾਨਕੀਕ
 ਗੀਏਮੇਸਮਝਾਇ॥ **੨੩** **ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚਾ॥** ਸੁਭਾਇਛਾਸਬਿਚਾਰਨਾਤਨ
 ਸਮਾਨਸਾਹੇਇਸੁਭਾਪਤਿਮਮੈਸੰਕਤਿਪਦਾਰਥਮਭਾਵਨੀਸੇਇ॥ **੨੪**

ਤੁਰੀ ਮੁਸਪਤ ਮਭੁਮ ਕਾਹੇ ਸਿਖ ਯਗਨਿ ਰਧਾਗ ਜੇ ਕਛੁ ਮਬ ਸੰਸੈ ਕਰੈ ਬਰ ੬
 ਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਗ **ਗੀਖ ਬਚਨ** ॥ ਭੇਰੁ ਗਵਨ ਲਖ ਮਤਿ ਮਮ ਰਹ ਸਖ ਲ
 ਯੋ ਨਹਿ ਜਾਤਾ ਤਿਨ ਭਿਨ **ਤੇ ਕੋਗਾ ਯਾਨੁ ਮਕਾਸਤਾ ਧਾਪੀ ਹੋਰੇ ਟਾਦ**
ਯਾ ਯਾਨੁ ਮਨਾ ਬਕਨਾ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਿਖਿ ਮਾ ਬਿਖੇ ਭਈ ਵੇਖਤਾ ਗੁਰ ਤੀਰਥ
 ਮਨੁ ਰਾਗ ॥ ਤਾ ਤੈ ਸੁਭਾਇ ਛਾ ਕਹੀ ਕਥਾ ਸੁਵਨ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਭੁਗਵਤ ਰ
 ਤਿਗਤਿ ਮਾਨ ਮਤੁ ਪ੍ਰਮਜੁ ਗਤਿ ਨਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਪਲ ਕਤਹਿ
 ਵੇਦਿਨ ਦਿਨ ਸਰਸ ਸੁਹਿਤਾ **੧੦ ਦੇਹਰਾ** ॥ ਵਜੀ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰਨਾ ਉਪਜਿ
 ਉਤਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਕਾਂਤੁ ਹੋ ਸੋ ਪਨ ਲਗਾਯੋ ਕੋਹ ਕੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ **੧੧** ॥ ਤਨ ਮਾਨ
 ਸਾਸਤੀ ਸਰੀ ਮਨ ਕੋ ਪਤ ਮਹਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੈ ਸੁਪ ਸਰੁ ਪਰੀ ਗਾਥੇ ਨਿਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥

२२॥ अतः सुप्रसन्नपतिजयै मनुवदुदै मनुगामातमजगदगीम
रुदै निरुमपि मीपतुं रंग २३॥ हृदये तु नमः भिमान्न जयति गे
रीरुमपु ॥ ममीसकति जयति रुमकापि च मम गामनुप २४॥ कगेप
दारुषपले मरुवे गेदि मनुवादा जगपदरुष मनुवादनीधमद
मीरुमलकादा २५॥ रुवा रुवतु गं कहुमपतु मनुगी ममाहि
मेतुतु गं नमः रुवैव गामाहिक गं नगहि ॥ २६॥ मीरुगपु गटवरीग
रुदैवुमपतु रुमकागानुकी ॥ नाथलै गे निज रुवदि चतुदै वरीदि
चारुजे ॥ २७॥ दिनुमी सिद्धारुमलगा जगनुमलामापातुं तितु
विदिमम ॥ मिधधचन दिगता रुगवतु मै जगनु जे रुदै मप

ਮੇਥਨਮਸਟਪ੍ਰਕਾਰਯਾਹਿਨਾਥਕਹਿਓਸ੍ਰੀਤਥਾਹਿ। ਏਨਤੇਨਿਜਿਥਿਪੀ
ਤਨੇਬ੍ਰਹਮਚਰਨਕਹਿਤਾਹਿ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਮਿਮਰਨਕੀਰਤਨਚਿਤਵਨਬ
ਤਦਿਕੰਤਾ। ਦਿਛੁਸਕਲਪਪ੍ਰਯਤਨਪ੍ਰਤਪ੍ਰਾਪਤਿਮਸਟਕਹੰਤਾ॥ ਸ੍ਰੇ
ਮੀਠੀਥਾਭੈਕਹੰਮਨੇਮੋਹਨੀਮੰਤਾ। ਸੁਨਸੁਨਮਾਨੰਦਪਾਵਸੀਵਸੋਹਤਮੁ
ਰੁਜਗਜੰਤਾ॥ ਕਾਜਮਕਾਜਕਹਿਓਨੀਗਾਹਿਓਮੋਹਿਦਿਕੁਬੰਧਾ। ਸ੍ਰੇ
ਰਖੇਜਮਗਾਨਾਚਹਿਓਬਹਿਓਮਿਧਮਾਤਿਮੰਧਾ॥ ਸ੍ਰੇ॥ ਸੰਧਕੁਪਸਮ
ਗੋਪਚਿੰਤਨਜਾਨਿਓਮਰਮਸਠ। ਬੀਧਿਓਸੁਪਸਵਤਨੇਗਸੁਤਤ੍ਰਿਯਕੀ
ਹਾਮ੍ਰਿਗਭੁਯੋ॥ ਸ੍ਰੇ॥ ਦਰਬਦਖਾਤਿਹੰਭਾਤਿਯਹਿਸੰਪਤਮਾਨਤਕੁਰ
ਬਿਸਰਓਮਾਤਮਗਾਯਨਧਨਸਬਸਖਸੰਪਤਮੁਰਾ॥ ਸ੍ਰੇ॥ ਬਹੁਓਦਮ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰੈ ਮਤਿ ਕਲੇ ਸਤਾ ਹੇਤਾ ਜਰੈ ਤ ਗਛਿ ਮਾਨਿ ਪਟਵ ਖਜਾਇ ਤਪੁ
ਦੁਸ ਮੇਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੇ ਸੰਗ ਤੂੰ ਛੁਡ ਕੁ ਸਟ ਜੀ ਮਾਮਾਨਾ ਮਾਨੇ ਬਿ
ਖਤੇ ਸਰਪ ਤੇ ਠਗੇ ਛੁਟੇ ਜੋ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਜਗਤ ਖੇਦ ਮਾਹਿ ਪਗਿ ਜਿਨ ਕੇ
ਵਲਦੁ ਖਤਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਨੇਹੁ ਨਾਹਿ ॥
੧੫ ॥ ਜਗ ਸਮੁੰਦ ਮਾਸ ਕਤ ਜਲ ਕਾ ਮਾਇ ਕ ਬਹੁ ਜੀਤਾ ਕੁਰਮ ਕੁਟਰਤਾ
ਮੇਛੈ ਰੇਦੁ ਖਸੁ ਖਲ ਹਰ ਮਨੁ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿੰਤਾ ਬੁਝਵਾ ਮਗਨ ਜਿਹ ਤਿਸਨਾ
ਪੁਬਲ ਸਾਮੀ ਗਾਜਿ ਹਜਗਾ ਜਾਯੇ ਮੇ ਪਰਿ ਚਿਤਿ ਗਵਿ ਮਧੀਰ ਸਰੀਰ ॥ ੧੭ ॥
ਮਾਪਨੋ ਚਿਤ ਦੁਗਾ ਸਕੁਯੇ ਪਰਾ ਮਵਗਾ ਏਦਰ ਸੰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ
ਜਿਓ ਬਿਬਸਾ ਮਿਗ ਗਨ ਲਹੀਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਮਭੁ ਮਾਨਤ ਜ ਮਜਰ

ਭਾਸਬਰਮਾਹਿਗਾਯਾਨੁਲੇਖਸੰਸਾਰਕਰਕੂਟਨਗਰੀਮੇਤਾਹਿ। ੨੨। ਸੁ
ਖਬੁਧਮਾਇੰਦ੍ਰਾਇਕੇਸ੍ਵਰਨਾਥਸਟਵਤਤੀਯਾਗਾਨਾਮਮਾਤ੍ਰਸੁਖਮਵਤਿ
ਕੇਭੂਲਿਨਦਿਨਮਨਰਚਾ। ੨੩। ਧਾਯੋਚਾਤ੍ਰਿਕਸੁਮਲਹਿਸ੍ਵਤਬ੍ਰਿਦਕੇਮ
ਨਾਮੁਰਖਪਰਿਓਬਿਚਾਰਬਿਨੁਰੁਈਦ੍ਰਿਗਨਕੀਗਾਨਾ। ੨੪। ਨਾਰਪਗਈਸ੍ਵ
ਪਨਮੈਰੁਗਤੀਮੁਤਿਸੁਖਪਾਇ। ਧਰਮਗਾਇਓਕੀਦ੍ਰਪਗਯੋਮਸੁਚਭੁਇ
ਓਰੁਖਸਾਯ। ੨੫। ਚੇਗਦੇਖਜਿਓਪਰਤਖਗਮਾਪਬੰਧਾਵਤੁਜਾਰਾਮੇਮੇ
ਸੁਖਮੇਜਾਨਜਗਬਸਭੁਯੋਗੀਨਾਥਿਚਾਰ। ੨੬। ਸ੍ਵਨਸ੍ਵਿਯਾਕੇਸੰਗਕਰਰ
ਹਤਪ੍ਰਗੀਓਰੁਧਾਇ। ਜਗਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੇਗੈਸਾਪਨਜਨਮਾਥਿਯਾਇ। ੨੭।
ਨਾਥਾਥਿਸਾਰੈਬਿਖੇਰਸਮੰਤਨਜਾਨਮਲੀਨਾਤਾਥਿਸਟਮੇਰਤੁਕਰੈਕਮੀ

ਕਰਮਪੀਨਾ २५॥ ਜਗਰੁ ਬਰਮੇਜ ਬਜਗਾਓ ਪਜੈ ਨਿਜ ਨਿਬੇਦਾ ਪਾਕਕਾਂ
ਤਰੀ ਸਰਪ ਨਿਓਛੁਟੇ ਸਾਜਨ ਜਗਾਖੇਦਾ ॥ ੨੬॥ ਥਿਖੇ ਬਸਨਾਤੁ ਜਾਗਾ ਕਰਿਸੁ
ਵਨਗਾ ਜਾਨਮ ਜਗਾਥਾ ਸੋਤ ਬਲਗਾ ਜਬ ਬਲਗਾ ਕੁਲੇ ਸਮਝੇ ਪੰਥ ਮਪੰਥ
॥ ੨੭॥ ਪਾਪ ਛੀਨਤ ਪਦਾਨ ਬਲਗਿਏ ਮਾਤੁ ਗਾਤੁ ਗਾਗਾ ਸੋ ਮਪਕਾਰੀ ਗਾਜ
ਕੋਭੁਯੋ ਮਮਖ ਬਡੁ ਗਾਗਾ ॥ ੨੮॥ ਤੁਰੰ ਮਮਿ ਮੇਬੁਗ ਮਜੇ ਇਤੁ ਜਾਇਕ
ਮਗਾਵਾਗਾ ਗਾਗਾ ਮਖਿ ਸੁਵਨ ਕਰੇ ਕੁਲੇ ਸਾਰ ਮਸਾਰ ਹਿਤਾਕਾ ॥ ੨੯॥ ਜਗ
ਪਾਣੀ ਬਿਛੋਮ ਚਿਤਤ ਤੈਦੁ ਬਿਤਿਨ ਮੀਰੀ ਬੈਠਾਇ ਕੰਤੁ ਸਤੰਤ ਪੰਕਰੇ ਮ
ਨਨ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੩੦॥ ਨਿਤ ਪਤਕਰਤੀ ਬਚਾਰ ਕੇ ਬਿਰਤਾ ਪਾਇ ਚਿਤਾ ਬਿਪ੍ਰਭ
ਈਛਨ ਛਿਨ ਕਰੇ ਜਾਨੈ ਨਿਤ ਮਨਿਤਾ ॥ ੩੧॥ ਸੁਪਸਰੁ ਪਪਕਾਸ ਮੇਕਛੁ ਪੁਣ

ਸਤਾਗੇਇਆਸਾਪਨਪਾਈਪੈਛਤਾਨਿਯਯਾਮਨਕਹਿਮੋਇ। ੩੨ ॥ ਕਾਮਾਇ
 ਕਸਮਤਾਉਦੈਰੁਏਸਾਇਹਪ੍ਰਕਾਗ। ਨਿਸਮਮਾਗਮਪ੍ਰਾਣੀਸਬੈਹਤਮਚ
 ਪਸੰਸਾਗ। ੩੩ ॥ ਸਨੈਸਨੈਸਾਖਯਾਤਤਾਉਦੈਰੁਈਜਬਜਾਗਿ। ਹੈਨਾਗੀਸ
 ਰੁਮਸਰੁਸਖਦਖਨਹਿਦਰਮੈਤਾਗਿ। ੩੪ ॥ ਚਕੀਪੁਤੁਕੀਛੈਨਕੀਥਾਹ
 ਮੀਪਕੀਛੈਨਾਮਨਾਥਮਾਪਮਾਪੇਰੁਈਪਛਟਿਕਹੈਕੇਬੈਨਾ। ੩੫ ॥ ਚਿ
 ਤਾਉਪੈਛਤਾਉਗਾਯਾਨਸਾਪਨਕੁਰਬੈਥਮੁਖਮਿਖ। ੩੬ ॥
 ਸਾਪਨਮਿਪਛਾਹਿਓਰੁਛੇਰੁਗਵਨਤੁਮਪ੍ਰਸਾਇਆਕਿਹਪ੍ਰਕਾਰਮਾਤੁ
 ਮਜਗਤੁਮੈਮਨਮਾਪਿਕੀਥਾਦਾ। ੩੭ ॥ ਸੀਧੋਦਨਾਦਿਹਤਾਮਮ
 ਪ੍ਰਕੀਛੈਨਗੀਰੰਚਕਮੈਸੇਰੁਰਮਾਕਹੰਜਗਤਈਸ੍ਵਰਕਹੰਯਹਸਬਮ

ਸਮੇਂ ਸੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਨਖਰਗਗਨ ਪਰਖਲੀਏ ਜਾਇਓ ਦੇਖ ਮਾ ਲਲਾ ਲਲ ੧੨
ਲਗਿਯੋ ਪਨ ਪਨ ਮਾ ਗਤੁ ਤਾਹਿ ॥ ਵਹਿ ਮਾ ਗਤੁ ਵਹਿ ਤਨ ਹਿ ਬਢੀ
ਪਰਸ ਪਰਗਾਨਾ ਕਛੁ ਕੁਝ ਨਹੈ ਕਛੁ ਮੈ ਸੋ ਜਗਤ ਬਿਛਾਰਾ ॥ ਗਗਨ
ਮਿਧਕੀ ਲਹਰੈ ਲਾ ਮਾਨ ਬਨਾਇਓ ਪਾਮਾ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਦੇਖ ਜਗ
ਤੁ ਪੁਰਿ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਗਾਤੁ ਮਨ ਕੋ ਨੀਰ ਲੈ ਸੀਓ ਜੋ ਨਰ ਮੰਭੋ ਜਾਤਾ
ਜਾਇ ਮਾਈ ਮਹਾ ਸਮੁਹਿ ਜਗਤੁ ਜਹਿ ਬੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਗ
ਤ ਜਗਤ ਸਰੁ ਕੇ ਕਹੈ ਮਰ ਪੁਨ ਦੇਖੀ ਏਨੈ ਸੋ ਮਿਥਯਾ ਕਛੁ ਕਹਤੁ ਹੋਮ
ਰਤਨ ਪੁਖ ਦੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਦੇਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਏ
ਕਲਪ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੇ ਤਰ ਜਰ ਕੇ ਸਰ ਪਕਹਿ ਕੇ ਕਹਿ ਪ੍ਰਹਮ ਦਗਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਚਯੋਬ੍ਰਹਮਮੇਵਲਯੋਪ੍ਰਾਣੀਮੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਨ੍ਰਿਰਮੇਲਾਨਿਜ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਮੇਕ੍ਰਾਂਤਮਨੰਤਾਹੈਨਾਹੀਕਹਤਨਬਨੈਮੈਸੋਜਗਦਭੰਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਹਿ
 ਮਨਾਥਕਾਸੇਕਹੈਆਇਮਾਪਿਮਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਓਰਹਿਮੈਨਹੀਪਾਈਮੈ
 ਨਿਸਬਸਕਰੇਤੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ~~ਜੀ ॥~~ ਚਰਮਾਲਜਗਮਿਥਯਾਖੰਟਮੋਖਿਸ ॥ ਸ
 ਆਵਾ ॥ ਮਨੁਦੁਕਹਿਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਖੁਮਮਮਸੀਗੁਰਦੀ
 ਇਮਾਲਾ ॥ ਜਗਕਾਥਰੁਨਾਸੋਜੇਸਹਜਸੁਨਿਤਦੁਬਚਨਰਸਾਦਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਭੋਭਗਵਨਤੁਮਮਾਯਾਤੇਭਯੋਥਿਗਤਮੈਦੇਹਾ ॥ ਸੁਪਸਰੂਪਛਹਿਯੋਭਯੋ
 ਬਿਸਰਯੋਦੇਹਮਦੇਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਗਤਗਨਹਿਸਰੁਮਸਰੁਨਹਿਟੀਸੂਰਨ
 ਹਿਜੀਵਾ ॥ ਧਾਰੰਠਮੈਨਹੀਅਮਲਸਮਲਾਤਿਅਪੀਵਾ ॥ ੧੯ ॥ ਅਮ੍ਰ

੨

ਮਬਰਨਤਦੇਵਨਗਗਮਿਖਧਰਮਨਪਾਪਾਪੁਰਣਮਾਤਮਏਕਰਮ
ਨਹਿਪਾਟਿਬਾਢਿਮਾਪਮਮਾਪਾ॥੧੬॥ ਮਨਬੀਪਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਣਨਹਿਪੰਚ
ਕੁਤਹੁਨਹਿਗਾਯਾਤੁਗਾਯਾਨਨਗੋਯਕਛੁਨਹਿਸਬਹੁੰਸਬਮਾਗਿ॥੧੭॥
ਮੇਰੇਤੈਨਮਰੂਪਾਇਵਜਲਵਤੁਜਗਤਯਗਮੇਤੈਕਥਾਮ
ਨੁਪਯਹਿਵਹਕਰਤਮੰਭਵੈ॥੧੮॥ ਦੇਗੀਦੇਗਨੇਕਛੁਮੁਕਤਬੰਧਨਹਿਗੇ
ਜਤੀਨਬਿਖਈਨਤਪਮਤਪਨਹੇਏਕਨਦੇਇ॥੧੯॥ ਪੁਰਬਪਸਰਮਭਿ
ਰਧਮਰਧਭਿਤਰਾਛੁਨਨਹਿਗਾਛਪਦੀਰਪਾਤਿਮਮੋਰੇਮਿਛਓਨਹਿਬਾਧਿ
ਰਨਹਿਮਾਗਿ॥੨੦॥ ਨਹਿਉਤਪਾਤਿਨਹਿਬਿਧਯਯਰੂਪਰੰਗਰਸਭੇਦਾਨਹਿ
ਜੇਗੀਭੋਗੀਨਹਿਗਿਏਸਥਿਰਨਹਿਖੇਦਾ॥੨੧॥ ਮਛਨਨੈਨਕਰਿਦੇਖੀਏ

ਮਭ ਕਹੁ ਮਭੁ ਹੀ ਭਾਇ ॥ ਮਮ ਚਾਇ ਸਟ ਜਬ ਰਵਿ ਲਗੇ ਤਬ ਰਵੀ
 ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਉਚਨੀ ਚਨ੍ਰਿਗੁ ਏਗੁ ਏਰੰਕ ਮਨਾ ਬਨ ਰੂਪਾ ਹਿ ਪਾਇ
 ਬਛਿ ਕਾ ਮੇਕ ਹੋ ਸਭੁ ਮਾਨੰਦ ਸਰੂਪਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਉਨ ਮੇਖ ਜਗਤ ਭੁਯੋ ਬਿ
 ਨ ਉਨ ਮੇਖ ਨ ਸਾਇ ॥ ਕਹੇ ਜਗਤ ਕਤ ਮੰਭੁ ਏ ਮਨ ਹੀ ਜਗਾ ਬਛਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਨਹੀ ਕਾਰਣ ਕਾਰਜ ਕਹੁ ਨਹੀ ਕਾ ਲਨ ਹੀ ਏ ਮਾ ॥ ਮਿਟ ਸਰੂਪ ਪੂਰਣ ਮਚ ਛ
 ਸ ਜਗਤਿ ਬਿਜਾਤਿ ਨ ਲੇ ਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਏ ਕਹੂੰ ਕਹਤ ਬਨੈ ਨਹੀ ਏ ਏ ਕਹੇ ਕਿਹੁ ਭਾਇ
 ਪਰਨ ਰੂਪ ਬਿਗਾਇ ਸੀ ਪਾਇ ਮਟਿ ਕਹਿ ਉਨ ਜਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਸੁਨ ਤਈ ਜ
 ਸ ਪ੍ਰਾਗ ਕਹੁ ਨ ਹਿਤੁ ਹੀ ਮਾਂਤਾ ਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਗਾਯਾਨ ਪਾਨ ਮੈ ਤੁ
 ਬਿਬਿਤੁ ਗਾਨਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜਗਤ ਸਪਨ ਸਖ ਪਤਿ ਕੇ ਮਭਿ ਮਾਨੀ ਏ ਮਾਹਿ

ਜੇਸਥੇਕੇਮਨਭੁਟਕਰੈਚਿਦਸਰੂਪਕਹਿਤੁਹਿ ॥੧੬॥ ਸਾਪਨਸਾਪਕਕ
ਨਹਿਨਾਥਮਿਪਨਹਿਹੋਇ ॥ ਪੁਮਾਨਪੁਮਾਤੁਕੇਕਹੈਨਾਥਪੁਮੇਯਨਹੋਇ ॥
॥ ਸਾਮਤਾਸਾਮਤੁਕੇਨਹੀਨਹਿਭਿਛਕਨਹਿਦਾਨਾਦੇਸਨਕਾਚਨਬਸਤ
ਗੁਣਬਦੀਬਾਦਨਗਨ ॥੧੭॥ ਬਿਪਨਖੇਪਨਹਿਥਪਮਥਪਨਹਿਪੁਰੁ
ਹਿਕੇਦਾਸਾਕੇਦੁਲਸਾਪਸਰੂਪਹੋਪੁਰੁਸਤੁਗਪੁਕਾਸਾ ॥ ਸੋਰੁਪੁ ॥
ਤਾਪਯਾਨਨਪੋਇਮਮਨਿਜਸੁਪਸਰੂਪਮੇ ॥ ਉਪਾਦੇਇਨਹਿਹੋਇਸਰੂਪ
ਪਸਥਤੇਪਰੇ ॥੧੮॥ ॥ ਕਹਯੇਸਿਖਮਨਭੁਟਕਰੈਗਹਿਯੇਮੇਨਗਹਿਸੋਇ
ਬੇਲੈਦਾਸਾਮਨਾਥਕਹਿਸੋਗਰਮਿਖਤਨਜੇਇ ॥੧੯॥ ਟਿਗੁਰੁ ॥
ਜਿਸਮਨਭੁਟਕਪੁਮਮੇਥਮੁਮਾ ॥੨੦॥ ਰਿਚਪੁ ॥

ਨਕੋਧਰਮਾ ॥ ਰਾਗਵੈਖਮਨਕੋਧਰਮਤੰਤੋਮਨਨਗੀਗੇਇਨਿਬਿਕਲ ॥
ਪਥਿਅਪਕਮਮਲਸੁਖਸਰਪਤੰਮੇਇੰ ॥ ਜਗਤੋਮੇਤੰਜਗਤਮੇਯੋ
ਲਹਿਤਜਿਅਹੰਕਾਰਾਮੇਮੇਗੰਸੰਕਲਪਤਜਿਸੁਖਮੇਅਵਿਨਿਬਿਹੰ
ਗਾ ॥ ਮਗਾਜਾਨਨੀਦਸੁਪਨੇਜਗਤਕੁਯੋਸੁਪਨਕਹੰਤਿਸਾਗਾਜਾਨ
ਕੁਯੋਜਾਗਾਯੋਜੈਵੈਦਿਸਟਾਦਿਸੁਨਾਦਿਸਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਧਾਪਿਪਾਸਾਸੋਕਪ
ਨਹਰਖਜਨਮਅਰਅੰਤੁ ॥ ਏਖਟਉਰਮੀਧਰਮਤਨਮਾਤਮਰਹਤਮ
ਨੰਤੁ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮਅਸਤਿਅਗੁਬਿਰਧਪਨਬਿਪ੍ਰਵਛੀਅਤਨਨਾਸਾ ॥ ਖ
ਮ ॥ ਏਹੁਏਹੁਏਹੁਕੇਆਤਮਸੁਯੋਪਕਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਚਿਦਾਕਾਸਾਅਬਯਮ
ਦੀ ॥ ਮਾਤੁ ॥ ਕੁਰੂਪਾ ॥ ਜਨਮਅਰਨਕਤਮੇਭਵਤਮਹੰਕਰਮਨੁਪਾ ॥ ੮ ॥

ਬੇਖੇਭੋਗਾਮਸਥਾਨਤਨਸਾਪਨਇਹੀਜੇਯਾਮਾਹਿਭੋਗਤਾਬੁਧਮਨ
ਤੈਤੁਮੈਗੇਇ। ਕਾਰਣਇਗਾਮਸਥਾਨਤਨਬੁਧਮਨਇਹੀਪ੍ਰਾਣਾਏ
ਜੜਤਾਹਿਥੇਖੇਨਹੀਤੈਭੈਤਨਪ੍ਰਮਾਣਾ। ਏਕਤੰਤਮੇਤ੍ਰਿਗਾਣਤਾਓਰੁ
ਗੰਥਬਹੁਗਾਇ। ਤੈਮੈਸੁਧਸਰੂਪਮੈਨਾਥਜਗਤਦਰਸਾਇ। ਬਸਨ
ਮਤਗੰਥਸਨਮਪਾਨਾਨਾਮੰਗਾਮਨੁਪਾਏਕਤੰਤਾਬਿਨੁਨਹਿਬੀਢਯੈਸਕ
ਸੁਧਸਰੂਪ। ਵੇਖੀਖਿਲੈਨਾਖਾਡੁਕੇਮਾਨੈਦਭੁਯੈਮਨਮਾਹਿ। ਚਾਹੁ
ਗੰਥਬੰਧਸਤਕੀਤੁਬਸਬਲੈਹੋਇਜਾਇ। ਲਹਿਓਨਸੁਧਸਰੂਪ
ਜਿਨਕਹਾਣਤਹਿਓਤਿਨਕੁਗਾਸਾਖਾਦਲਮੀਚਤਗਹਿਓਜੈਨਹੀਮੀ
ਓਯੈਮਗਾ। ਜੈਸੇਸਾਠੈਮੈਪਰੇਹਤਕਨਕਬਹਾਮੰਗਾਨਾਨਾਵਤਯੈ

ਬ੍ਰਹਮਮੇਲੈਉਪਾਧਕੇਸੰਗਾ ੧੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਕਾਰਮ੍ਰਿਤਮਯਸਕਲਾਹਿਮ ੨੧
ਵਿਕਾਰਹਿਮਜਾਨਾ ਤੰਤੁਵਿਕਾਰਸੁਤੰਤੁਗੀਯਓਮਾਤਮਜਗਮਾਨਾ ੧੬॥
ਏਖਰਜਮੇਸਰਪਤਾਠਠਚੇਰਕੇਭੁਏਰਜਤਵਿਚਾਰਿਓਸੁਕਤਮੇਅਯ
ਮਨਲਲਚਾਇ ੧੭॥ ਕੁੰਯੋਬਘੁਗਾਬਾਤਮੇਅਗਨਿਚਿਨ੍ਨਗਬੰਧਮੰਗ
ਬੀਰਜਮੇਤੁਰਟਰਜਥਾਜਲਨਿਪਮਾਪਿਤੁਰੰਗਾ ੧੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਰੀਤੁਬੀਰਚੀ
ਰੰਗਰੂਪਤਾਮਾਹਿ ॥ ਖਾਨਕਗਿਓਜਬਭਰਮਤਜਿਸੇਤੋਕਰਵੀਨਾਹਿ ॥
੧੯॥ ਪਾਵਕਮੇਦੀਪਕਘਨਨਰਮੇਘਟਮਟਨਾਮਾਨੀਰਮਾਤੁਓਰਾਭੁਯੋ
ਜਗਮਾਤਮਰਾਂਮਾ ੨੦॥ ਸਤਿਕਰੰਤੁਰੰਗੀਮਿਥਿਮਾਕੇਤੁਮਾਹਿਕਾਰਿ
ਮਨਾਥਮਚਰਜਮਹਾਮਕਾਰਿਕਾਰਿਕੀਮੇਕਾਹਿ ॥ ੨੧॥ ਏਨੁਮੀਥਿ ॥

ਮੇ ॥ ਮੰਤਰ ਜਪਾ ॥ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਭੁਭਿ ॥ ਫਿਸ ਪੀਚਾ ॥ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਪਾ ॥ ਬਿਖਬ ਚਨਾ ॥ ਫੋ
ਰਾ ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਮੋਮਨ ਭੁਭੇ ਮੰਦੇ ਗੁਨਿ ਵਰਿ ॥ ਜਗਾ ਮਿਥਿ ਮਾਭਿ ਗਿਥਿ ਪਕ
ਗਿਥਿ ਮੋਪੁਤ ਕਹੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੀਰ ਗੁਰੇ ਦਾ ਚਾ ॥ ਜਗਾ ਮਿਥਿ ਮਦਰਸ ਵਤੋ
ਦਿ ॥ ਮੀਤਲ ਜਲ ਮੀਰ ਗਿਰਿ ਮਨ ਕੇ ਗਾਗਾ ਨ ਕਮਲਾ ਕੀ ਬਾਸ ਮੰਦੁ ਮਾਤਿ
ਬੀਪਾ ਜਾਸੁ ਵਨ ਮੈ ਮੇਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨ ॥ ਜਿਥਨ ਭੁਭੇ ਕਲਪੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪੁ
ਤਰੀ ਬਿਬਪ ਮਨੇ ਕਾ ਕਰਤੁ ਜਪ ਮਾਤਿ ਰੋਪਾ ਜਤ ਮੈ ਮੇਜਗਤ ਬਬੇ ਕਾ ॥ ੩ ॥
ਮਨਾ ਬਸੁ ਪਨ ਕਾ ਗੁਨ ਗਿਰਿ ਦਿਸਾਨੀ ਬਬੇ ਕੁਮੁਹੇ ॥ ਪੁਰਬ ਤਾਜਿ ਪਸ
ਦਮ ਗਾਯਾ ਤੁਹੀ ਬਿਖਾਦ ਜਗਾ ਮੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗਵਿਰੀ ਰਸ ਮਿਸ ਮੋਟਿ ਕੈ ਕਰੀ
ਗੀ ਬਰਚ ਮਾਝਾ ॥ ਪਾਹਿਰ ਬੀਪਿ ਮਾਝੇ ਸੁਵਨ ਮੇਗਾ ਬਨੀ ਬਿਸਾਝਾ ॥ ੫ ॥

ਮਨੁ ਤੁਹਾ ਮੀ ਮੁਤਿ ਮਿਖ ਕੇ ਏਕੁ ਜੋ ਚਿਤੁ ਚੈਨਾ ਚੈਨ ਪਰੀਛ ਕੇ ਕੇ ਗੁਰੁ ਕਰਣ ॥ ੧੫ ॥
ਰਸ ਬੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰੀਛਾਇ ਜੀਬਿ ਗਾਨ ਕੀ ਥੇ ਤੁਖ ਭਾਇ ਕੁ ਗਾਰਾ ॥ ਏਸ
ਉਮਤੁ ਮੁਖ ਨ ਕੀਏ ਪਦੇ ਸਤੁ ਪ੍ਰਿਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਾਚਾ ਜਾਨ ਜੋ ਮ
ਨ ਸ੍ਰੀ ਮਨ ਰਾਮ ਹੈ ਰੂਪ ਮੁਖ ਪਾਗਾ ਜਗਤੁ ਮੁਖ ਕਤਨ ਮੰਭੁ ਦੁਸਾਨਿ ਸਿਖ
ਹੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕਹਿ ਕਿਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਬਿਖੈ ਕੁਝ ਗਾਨ ਏਕੁ ਤਾ ਬਿਖੈ
ਮਤ ਭੰਗੈ ਗਾਨ ਮਿਥਲ ਤਾ ਗੋਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖ ਪਦੁ ਮੁਖ ਜੀਏ
ਤੁਝੇ ਨਿਰਮਲ ਗਾਨਾ ਮਲ ਨ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਗੁਰੁ ਰਤੁ ਬਲ ਗੋਤੁ ਮ
ਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਿਥੈ ਤੇਰੇ ਜੰਗਤਿ ਵਿਗਾਰਾ ਸੇਹੀ ਜਾਨ ਮ
ਹੇਤੁ ਬਿਥਲ ਜਗਨ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਮੁਖ ਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਗਾਨ ਬਿਖੈ

ਬਿਖੇਸਨੇਗਾਯਗਸਬਗੁਬਨਕੇਮਤੇਮਨਮਾਨੈਸੁਕਰੇਗ॥੧॥ ਫਿਪਾਕਗਤੀਮ
 ਖਪਰਪਨੀਗੁਰਸਰਣਾਈਗਾਇਸਾਥਿਤਮਾਤਮਵਾਨਕੀਕਹਿਪਾਨਿਪ
 ਨਿਦਰਸਾਇ॥੨॥ ਜੈਸੇਭੁਜੇਮੰਨਮੇਭੁਦਭਵਤਾਭਈਛੀਨਾਭੈਸੇਮਾਗੁਮ
 ਵਾਨਕੀਭਈਜਗਤਮਤਛੀਨਾ॥੩॥ ਮਨਾਸਾਸਾਗੁਨੀਕੋਟਿਕੋਨਿਸਥੈਨੀਜ
 ਨਾਭੈਕਾਏਕਮਗਿਯਾਨੀਕੇਗੀਏਵਰਤਤਮਤੇਮਨੇਕਾ॥੪॥ ਸੇਵਾਬਹੁ
 ਤਪਕਾਰਪਨਮੰਗਤਾਸਕਰੈਕੋਇਗਾਯਾਨੀਆਪਨੇਪੇਲਹੈਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਪਤਿਨਹਿਗੋਇ॥੫॥ ਬਿਖਮਾਨੀਦਸੰਸਾਰਹੈਕੁਜਨਨੀਦਗਰਿਦਾਸਾਬਹੁ
 ਮਾਨੀਦਜੀਵਨਮਕਤਿਭਈਵਸਨਾਨਾਮ॥੬॥ ਸਾਂਤੁਰੁਪਤਿਨਕਭੈਜਗ
 ਤਜੇਭੈਰਸਾਂਤਮਹੰਤਾਤ੍ਰਿਬਿਪਤਾਪਜਿਨਭੈਰਜਰਤੁਤੇਜਗਜਕਲਹੰਤਾ

੧੨੩॥ ਮੁਕਤਿ ਦਿਵਾਇਓ ਨਹੀਨਿ ਸਾਧੁ ਪਰਮ ਪੁਮਾਨਾ ਮਾਤਮੁ ਮੁਖ
 ਨਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਮਾਨ ਨਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੨੪॥ ਦਿਸ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਭਯੋ
 ਜਿਨ ਕੇ ਸਹਜ ਮੁਭਾਵਾ ਕਰਾ ਗੁਰੈ ਤੁਯਾ ਗੈ ਕਰਾ ਛੁਟਿ ਚਿਤਾਵਾ ਮਚਾਵਾ
 ੧੨੫॥ ਜੈ ਸੇਵਿਨ ਕਰਿ ਕੈਏਈ ਪਕਵਤਿ ਦੁਰਜਾਤਾ ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਏ
 ਮਾਨੀ ਦਸ ਬੈਥਿ ਲਾਤਾ ॥ ੧੨੬॥ ਗੁਰ ਤੁਯਾ ਬਾਹਨ ਸਬੈ ਰਸ ਸਬ ਮਮੀ ਸਮ
 ਪਾਗੁ ਨ ਦਿਵਾ ਕਰਿ ਕੈਏਈ ਸਬ ਮਤੈ ਗਏਈ ਪਾ ॥ ੧੨੭॥ ਹੇਤੁ ਪਗੀਛਾ ਕੈ ਸੁਖ
 ਰਖੈ ਤੁਯੇ ਜਗਿ ਬਿਠਿ ਗਗਾ ਕਹਤਾ ਮਿਖ ਮਾਨੀ ਦਯਤ ਬਸ ਪੁਰ ਬਪ ਮਧਾਤਾ
 ੧੨੮॥ ਮਿਖ ਬਦਨ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਗਵਨ ਮਾਤਮ ਵਾਨ ਜੇ ਲੀਲਾ ਵਤ ਕਰੈ
 ਭੋਗਾ ਬਸਤੁ ਬਪ ਕਰਨ ਗੁਰੈ ਪੀਰ ਜਮਾਨ ਮਰਗਾ ੧੨੯॥ ਮਗੁਨੀ ਮਾ

ਤਿਮਤਿਕਰੈਸਬੰਪਨਹੇਤਾਗਾਜਾਨੀਕੇਅਸਕਤਿਨਹਿਤਜੈਨਕਛਰ
ਭੇਦਾ **੨੨** ਭੋਧਮਨੰਤਗਤਿਪਰਿਸਿਓਚਿਤਸਮੀਗਾਬੰਗ
ਤਾਮਓਠੈਨਾਨਾਰੂਪਸਰੀਰ **੨੩** ਚਿਤੁਬਾਤਭਯੋਸਾਤਮਬ
ਜਗਰਿਰੁਈਲੀਨਾਕੇਵੁਲਰੂਪਮਨੰਤਹੋਰਯੋਸਭਾਸਭਗੀਨ **੨੪**
ਨਾਦਿਕਾਇਛਕਰੈਨਿਸਚਲਪਦਸਮਗਾਧਾਤੁਗਾਗਾਜਾਨੀਕੀ
ਭਤੁਸਦਾਮੇਰੁਯਗਵਹਬਾਧਾ **੨੫** ਨਾਨਾ **੨੬** ਤੁਗਾਨਹੀਜਗਮ
ਪਾਤਿਮਨਲੀਨਾਮੇਰੁਤਗਾਨਸੰਭਵੈਆਤਮਨਿਸਚੈਕੀਨ **੨੭** ਗਾਨੀ
ਕਰੈਅਨੇਕਕਰਮੀਬਿਪਵਤਜਗਬਿਵਗਾਇਪੋਨਪੁਮਕਾਸਜਿਓ
ਨਾਨਯੋਜਗਤਮਸਾਰ **੨੮** ਜਾਗਤਾ **੨੯** ਸਿਖੋਪਤਿਸੀਮਤਵਰੈ

ਕੇਲਾ। ਕਰੈ ਚੇਸਟਾ ਬਾਣ ਨਿਉ ਮਾਤਮ ਸੁਖ ਰਯੋ ਭੇਦਾ। **੧੬੫। ਸੁਪਨਾ**
 ਰੁਯੋ ਰੰਗ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਤਗ ਛੁਪਾ ਬਸਾ। ਜਾਗੈ ਵਹੈ ਪਰਜੈ ਕਵਾ ਗਿਬ ਸਮਯਕ
 ਹੋਰ ਖਪਨਾ। **੧੬੬।** ਮਮਾ ਸਾਨਿ ਨਾਮਾ। ਤਾ ਕੁਨ ਹਿਤੁ ਗਏ ਕਮ ਮਰੁ ਦੇਇ
 ਲਪਟੀ ਰਪਨਾ ਹਿਮ ਰੁਣਗੁਣ ਚਿਦ ਸਰੂਪ ਮਮੋਇ। **੧੬੭।** ਮਮਗਾਨਿ
 ਮਗੋਚ ਰੁਏ ਕਰ ਸਾਨਿ ਰਬ ਚਨੀ ਨ੍ਰਿਬਾਨਾ। ਮਨਾ ਬਨਾ ਹਿਨ ਕੇ ਕੁਮ ਕਾਜਾ
 ਰਕਬੀ ਮੇਗਾਨਾ। **੧੬੮। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ।** ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਸਿਖ ਭੰਦ
 ਮਤੁ ਪਾਯੋ ਮਤੁ ਮਨੁ ਪਾ। ਮੇਗਾਰ ਬੇਜ ਦੀ ਨੇਰੁ ਚੇ ਕੁਯੋ ਸੁਸੁਪ ਸਰੂਪ ੩੦
 ਸੁਨਿ ਬਿਚਾਰ ਠਹਰਾਇ ਗ੍ਰਿਬ ਸਰਵ ਕਥ ਕਾਇ। ਮਨਾ ਬਬੇ ਕੀ ਜਾ
 ਨੇ ਗਾਇ ਬਬਾ ਜੀ ਪਾਇ **੧੬੯।** ਯਹ ਬਿਚਾਰ ਮਾਣਾ ਸਰਸ ਬਹੁ ਬਿਪ

ਚੋਯੋਬਿਚਾਰਾ ਸਾਪਨਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਨਾ ਬਹੁ ਥੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੩੨॥
ਬਿਧਿਯੋ ਮਾਨਚਾਹਤ ਛੁਟੇ ਜਾਗਿ ਨਿਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨਚਾਹਤ
ਪਰ ਰਚੀ ਅੰਗਤ ਗਾਂਧਰਨਾਹਿ ॥੩੩॥ ਮੇਰ ਮਾਨਚਰਤ ਨਾਇ ਜੇ
ਪਾਤ ਹੋਤ ਤਿਨ ਹੋਤ ॥ ਮਦੁ ਭੁਯ ਮਾਨ ਬਿਚਾਰ ਜਗਤ ਸਕਰ ਬਸਕਰ
ਤਾ ॥੩੪॥ ਖਟਵੈ ਸਨਕੀ ਮਾਨਚਾਹਤ ਮਾਪਨੇ ਪਛੁਕੀ ਏਨਾ ਦੇਖ
ਗਤ ਭਰ ਮਾਨਚਾਹਤ ਮੇਰ ਮਾਨਚਾਹਤ ਹੀ ਏਨਾ ॥੩੫॥ ਗਵਰੀ ਕਮਨ
ਵਤੀ ਬਰਹ ਮੇਰ ਮਾਨਚਾਹਤ ਕੁਠਿ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨਚਾਹਤ ਚਿਤ ਵਤ ਮਾਨਚਾਹਤ
ਚਿਤ ਚੈਨ ॥੩੬॥ ਮਾਨਚਾਹਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੩੭॥
ਬਸ ਬਿਚਾਰ ਨਕਟ ਹਨ ਪੈ ॥੩੮॥ ਛੇ ਮਾਨਚਾਹਤ ਮਿਸਰ ॥੩੯॥

ਹੇਕਾਇ ਮਹਾਪ੍ਰਬਾਧਾਏਹੁਸੁਧਾਰਬਿਚਾਰਕੈਅਛਰਸੁਧਾਮਸੁਧ
 ਹੋਮਨਾਥਕੇਤਕਸੁਮਤਿਬਰਨੇਮਾਛਬਿਚਾਰਗਾਗਾਮਮਯਾਸਤਿਗੁਰ
 ਦਯਾਸਾਧਸੰਗਾਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਪਰੀਨਰੇਤਮਮਿਤਬਰਖਰੇਮਤਿ
 ਬਰੁਗਵਾਨਾਬਰਣੀਮਾਛਬਿਚਾਰਕੈਤਿਹਮਾਗਯਾਪ੍ਰਮਾਨ ॥੨੮॥
 ਇਥੇਪਛੈਮਤਿਪ੍ਰੀਤਯਤਮਰੁਪਨਕਰੈਬਿਚਾਰਾਛਿਨੈਛੈਗਾਯਾ
 ਨਪ੍ਰਕਾਸਤਿਹੋਰੈ ॥੨੯॥ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੩੦॥ ਸਤਗੁਰੈਛੈਸੰਬਤ
 ਮਾਘਸਮਾਸਸੁਭਾਮੇ ॥ ਨਿਤਕਹੁਤੀਸੁਤੇਤਕਬਰਣਪ੍ਰਗਟਕਰੀ

॥੨॥ ਗੀਤਾਗੁਰਬਖਸ਼ਿ ॥੩॥ ਮਨਕਛੁ
 ਕਾ ॥੪॥ ਨੀਤਿਕਹੁ ॥੫॥ ਗੀਤ ॥੬॥ ਬਖਸ਼ਿ ॥੭॥ ਗੀਤ ॥੮॥

